

Dziennik Urzędowy L 334

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50

19 grudnia 2007

Spis treści

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2007/817/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 8 listopada 2007 r. w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii o readmisji osób przebywających nielegalnie 1
- Wymiana listów 3
- Umowa między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii o readmisji osób przebywających nielegalnie 7

2007/818/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 8 listopada 2007 r. w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską i Republiką Czarnogóry o readmisji osób przebywających nielegalnie 25
- Umowa między Wspólnotą Europejską i Republiką Czarnogóry o readmisji osób przebywających nielegalnie 26

2007/819/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 8 listopada 2007 r. w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską i Republiką Serbii o readmisji osób przebywających nielegalnie 45
- Umowa między Wspólnotą Europejską a Republiką Serbii o readmisji osób przebywających nielegalnie 46

Cena: 30 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

2007/820/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 8 listopada 2007 r. w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną o readmisji osób przebywających nielegalnie 65
- Umowa między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną o readmisji osób przebywających nielegalnie 66

2007/821/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 8 listopada 2007 r. w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Albanii o ułatwieniach w wydawaniu wiz 84
- Umowa między Wspólnotą Europejską a Republiką Albanii o ułatwieniach w wydawaniu wiz 85

2007/822/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 8 listopada 2007 r. w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną o ułatwieniach w wydawaniu wiz 96
- Umowa między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną o ułatwieniach w wydawaniu wiz 97

2007/823/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 8 listopada 2007 r. w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Czarnogóry o ułatwieniach w wydawaniu wiz 108
- Umowa między Wspólnotą Europejską a Republiką Czarnogóry o ułatwieniach w wydawaniu wiz 109

2007/824/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 8 listopada 2007 r. w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii o ułatwieniach w wydawaniu wiz 120
- Wymiana listów 121
- Umowa między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii o ułatwieniach w wydawaniu wiz 125

(Ciąg dalszy na stronie 3)

2007/825/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 8 listopada 2007 r. w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Serbii o ułatwieniach w wydawaniu wiz 136

Umowa między Wspólnotą Europejską a Republiką Serbii, o ułatwieniach w wydawaniu wiz..... 137

2007/826/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 22 listopada 2007 r. w sprawie zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Mołdowy o readmisji osób przebywających nielegalnie 148

Umowa między Wspólnotą Europejską a Republiką Mołdowy o readmisji osób przebywających nielegalnie 149

2007/827/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 22 listopada 2007 r. w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Mołdowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz 168

Umowa między Wspólnotą Europejską a Republiką Mołdowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz 169

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 8 listopada 2007 r.

w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii o readmisji osób przebywających nielegalnie

(2007/817/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 63 pkt 3 lit. b), w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty Europejskiej z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii Umowę o readmisji osób przebywających nielegalnie.

(2) Umowa została podpisana w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu 18 września 2007 r., z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją Rady z dnia 18 września 2007 r.

(3) Umowa powinna zostać zatwierdzona.

(4) Na mocy umowy ustanawia się Wspólny Komitet ds. Readmisji, który może przyjąć swój regulamin wewnętrzny. Celem jest wprowadzenie uproszczonej procedury przyjęcia stanowiska Wspólnoty w tej sprawie.

(5) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Zjednoczone Królestwo powiadomiło o woli uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.

(6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

(7) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Umowę między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii o readmisji osób przebywających nielegalnie.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 24 października 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

Tekst umowy jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady przekazuje powiadomienie przewidziane w art. 22 ust. 2 umowy ⁽¹⁾.

Artykuł 3

Komisja reprezentuje Wspólnotę we Wspólnym Komitecie ds. Re-admisji, ustanowionym na mocy art. 18 umowy.

Artykuł 4

Stanowisko Wspólnoty w ramach Wspólnego Komitetu ds. Re-admisji w sprawie przyjęcia jego regulaminu zgodnie z art. 18

ust. 5 umowy przyjmuje Komisja po konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę.

Artykuł 5

Niniejszą decyzję publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 listopada 2007 r.

W imieniu Rady
R. PEREIRA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Data wejścia w życie umowy zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

WYMIANA LISTÓW

COUNCIL
OF THE EUROPEAN UNION

Brussels, 18 September 2007

Ms. Gordana Jankulovska,
Minister of Interior of the former
Yugoslav Republic of Macedonia.

Dear Minister,

We have the honour to propose that, if it is acceptable to your Government, this letter and your confirmation shall together take the place of signature of the Agreement between the European Community and the former Yugoslav Republic of Macedonia on readmission of persons residing without authorisation.

The text of the aforementioned Agreement, herewith annexed, has been approved for signature by a decision of the Council of the European Union of today's date.

Please accept, Minister, the assurance of our highest consideration.

For the European Community

Republic of Macedonia
MINISTRY OF INTERIOR
Minister

Courtesy translation

Brussels, 18 September 2007

Dear Sirs,

On behalf of the Government of the Republic of Macedonia I have the honour to acknowledge receipt of your letter dated 18th September 2007 regarding the signature of the Agreement between the Republic of Macedonia and the European Community on the readmission of persons residing without authorisation, together with the attached text of the Agreement.

I hereby declare that the Government of the Republic of Macedonia agrees with the provisions of the Agreement between the Republic of Macedonia and the European Community on the readmission of persons residing without authorisation and considers the Agreement as being signed with this Exchange of Letters.

However, I declare that the Republic of Macedonia does not accept the denomination used for my country in the above-referred documents, having in view that the constitutional name of my country is the Republic of Macedonia.

Please accept, Sirs, the assurances of my highest consideration.

Gordana Jankuloska

Dr. Rui Carlos Pereira

Minister of Internal Administration of
the Republic of Portugal

Mr. Franco Frattini

Vice-President of the European Commission

BRUSSELS

Република Македонија
МИНИСТЕРСТВО ЗА ВНАТРЕШНИ РАБОТИ
Министер

Брисел, 18 септември 2007 година

Почитувани Господа,

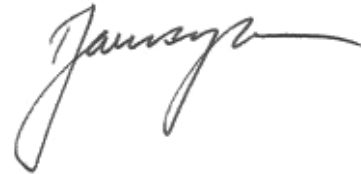
Во името на Владата на Република Македонија имам чест да го потврдам приемот на Вашето писмо датирано на 18 септември 2007 година, кое се однесува на потпишувањето на Спогодбата помеѓу Република Македонија и Европската Заедница за преземање на лица со незаконски престој, заедно со приложениот текст на Спогодбата.

Изјавувам дека Владата на Република Македонија е согласна со одредбите на Спогодбата помеѓу Република Македонија и Европската Заедница за преземање на лица со незаконски престој и смета дека со оваа размена на писма Спогодбата е потпишана.

Сепак, изјавувам дека Република Македонија не ја прифаа деноминацијата употребена за мојата земја во погоре наведените документи, имајќи предвид дека уставното име на мојата земја е Република Македонија.

Примете ги Господа, изразите на моето највисоко почитување.

Гордана Јанкуловска

Г-дин Руи Карлос Переира

Министер за внатрешната администрација на Република
Португалија Совет на Европската унија

Г-дин Франко Фратини

Потпретседател на Европската комисија

БРИСЕЛ

COUNCIL
OF THE EUROPEAN UNION

Brussels, 18 September 2007

Ms. Gordana Jankulovska,
Minister of Interior of the former
Yugoslav Republic of Macedonia.

Dear Minister,

We have the honour to acknowledge receipt of your letter of today's date.

The European Community notes that the Exchange of Letters between the European Community and the Former Yugoslav Republic of Macedonia, which takes the place of signature of the Agreement between the European Community and the former Yugoslav Republic of Macedonia on readmission of persons residing without authorisation, has been accomplished and that this cannot be interpreted as acceptance or recognition by the European Community in whatever form or content of a denomination other than the „former Yugoslav Republic of Macedonia”.

Please accept, Minister, the assurance of our highest consideration.

For the European Community

UMOWA

między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii o readmisji osób przebywających nielegalnie

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, zwana dalej „Wspólnotą”,

oraz

BYŁA JUGOSŁOWIAŃSKA REPUBLIKA MACEDONII,

KIERUJĄC się chęcią zacieśnienia współpracy w celu skuteczniejszego zwalczania nielegalnej imigracji,

PRAGNĄC ustanowić w drodze niniejszej Umowy oraz na zasadzie wzajemności szybkie i skuteczne procedury ustalania tożsamości i organizowania bezpiecznego i zgodnego z przepisami powrotu osób, które nie spełniają warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii bądź jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej lub przestały spełniać te warunki, oraz aby ułatwić tranzyt takich osób w duchu współpracy,

PODKREŚLAJĄC, że niniejsza Umowa nie narusza praw, obowiązków i zakresu odpowiedzialności Wspólnoty, państw członkowskich Unii Europejskiej i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii wynikających z prawa międzynarodowego oraz w szczególności z europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r. i Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r.,

ZWAŻYWSZY, że postanowienia niniejszej Umowy, która jest objęta zakresem stosowania postanowień tytułu IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, nie mają zastosowania do Królestwa Danii zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

UWZGLĘDNIAJĄC art. 76 ust. 2 układu o stabilizacji i stowarzyszeniu ⁽¹⁾, który nakłada na jego strony obowiązek zawarcia, na stosowny wniosek, umowy o readmisji,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Definicje**

Na potrzeby niniejszej umowy:

- a) „Umawiające się Strony” oznaczają Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii i Wspólnotę;
- b) „readmisja” oznacza przekazanie przez państwo składające wniosek i przyjęcie przez państwo rozpatrujące wniosek osób (własnych obywateli państwa rozpatrującego wniosek, obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców), w stosunku do których ustalono, że nielegalnie wjechali, przebywali lub zamieszkiwali na terytorium państwa składającego wniosek, zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy;
- c) „obywatel Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii zgodnie z jej przepisami krajowymi;
- d) „obywatel państwa członkowskiego” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo państwa członkowskiego w rozumieniu definicji przyjętej na potrzeby Wspólnoty;
- e) „państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie Unii Europejskiej z wyjątkiem Królestwa Danii;
- f) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo inne niż obywatelstwo Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii albo obywatelstwo jednego z państw członkowskich;
- g) „bezpaństwowiec” oznacza każdą osobę nieposiadającą obywatelstwa;
- h) „dokument pobytowy” oznacza wszelkiego rodzaju zezwolenia wydane przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii lub jedno z państw członkowskich uprawniające daną osobę do przebywania na terytorium tych krajów. Pojęcie to nie obejmuje czasowych zezwoleń na pobyt na terytorium tych krajów w związku z rozpatrywaniem wniosku o azyl lub dokument pobytowy;
- i) „wiza” oznacza zezwolenie wydane lub decyzję podjętą przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii lub jedno z państw członkowskich, wymagane w związku z wjazdem na terytorium Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii lub jednego z państw członkowskich albo tranzytem przez terytorium tych krajów. Niniejsza definicja nie obejmuje lotniskowej wizy tranzytowej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 20.3.2004.

- j) „państwo składające wniosek” oznacza państwo (Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii lub jedno z państw członkowskich), które składa wniosek o readmisję zgodnie z art. 7 lub wniosek tranzytowy zgodnie z art. 14 niniejszej Umowy;
- k) „państwo rozpatrujące wniosek” oznacza państwo (Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii lub jedno z państw członkowskich), do którego skierowany jest wniosek o readmisję zgodnie z art. 7 lub wniosek tranzytowy zgodnie z art. 14 niniejszej Umowy;
- l) „właściwy organ” oznacza krajowy organ Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii lub jednego z państw członkowskich, któremu powierzono zadanie wdrożenia niniejszej Umowy zgodnie z jej art. 19 ust. 1 lit. a);
- m) „region przygraniczny” oznacza region rozciągający się na obszarze 30 km od wspólnej granicy lądowej między państwem członkowskim i Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii lub też obszar międzynarodowych portów lotniczych państw członkowskich albo Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii;
- (n) „tranzyt” oznacza przejazd obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca przez terytorium państwa rozpatrującego wniosek podczas podróży z państwa składającego wniosek do kraju przeznaczenia.

SEKCJA I

**OBOWIĄZKI BYŁEJ JUGOSŁOWIAŃSKIEJ REPUBLIKI
MACEDONII W ZAKRESIE READMISJI**

Artykuł 2

Readmisja własnych obywateli

- Była Jugosłowiańska Republika Macedonii dokonuje readmisji, na wniosek państwa członkowskiego i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej Umowie, wszystkich osób, które nie spełniają przewidzianych przepisami warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium państwa członkowskiego składającego wniosek, lub przestały spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie* uzasadnione jest przyjęcie, że osoby takie są obywatelami Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii.
- Była Jugosłowiańska Republika Macedonii dokonuje również readmisji, w miarę możliwości równoczesnej:
 - niebędących w związku małżeńskim i mających nie więcej niż 18 lat dzieci osób, o których mowa w ust. 1, niezależnie od ich miejsca urodzenia czy ich obywatelstwa, chyba że mają one niezależne prawo pobytu na terytorium państwa członkowskiego składającego wniosek,
 - posiadających inne obywatelstwo współmałżonków osób, o których mowa w ust. 1, o ile mają oni prawo wjazdu i pobytu bądź przyznaje się im prawo wjazdu i pobytu na

terytorium Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, chyba że mają niezależne prawo pobytu w państwie członkowskim składającym wniosek.

3. Była Jugosłowiańska Republika Macedonii dokonuje także readmisji osób, które wraz z wjazdem na terytorium państwa członkowskiego zrzekły się obywatelstwa Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, chyba że osoby takie otrzymały ze strony tego państwa członkowskiego przynajmniej zapewnienie uzyskania naturalizacji.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii wniosku o readmisję właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii bezzwłocznie i nie później niż w ciągu 3 dni roboczych wydaje dokument podróży wymagany do powrotu danej osoby, którego okres ważności wynosi 30 dni. Jeżeli z przyczyn prawnych lub faktycznych dana osoba nie może zostać przekazana w okresie ważności pierwotnie wydanego dokumentu podróży, właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii wydaje w ciągu 14 dni kalendarzowych nowy dokument podróży z takim samym okresem ważności. Jeżeli w ciągu 14 dni kalendarzowych Była Jugosłowiańska Republika Macedonii nie wyda nowego dokumentu podróży, uznaje się, że do celów wydalenia z kraju akceptuje ona standardowy dokument podróży wydawany przez UE ⁽¹⁾.

5. W przypadku gdy osoba podlegająca readmisji oprócz obywatelstwa państwa rozpatrującego wniosek posiada także obywatelstwo państwa trzeciego, państwo członkowskie składające wniosek bierze pod uwagę wolę danej osoby co do wyboru państwa, do którego ma nastąpić jej readmisja.

Artykuł 3

Readmisja obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

1. Na wniosek państwa członkowskiego i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej Umowie, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii dokonuje readmisji wszystkich obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy nie spełniają obowiązujących warunków prawnych wjazdu, przebywania i pobytu na terytorium państwa członkowskiego składającego wniosek, lub przestali spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie* uzasadnione jest przyjęcie, że takie osoby:

- a) posiadają, bądź posiadały w momencie wjazdu ważną wizę lub dokument pobytowy wydane przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii; lub
- b) bezprawnie i bezpośrednio wjechały na terytorium danego państwa członkowskiego po pobycie na terytorium Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii bądź po transycie przez jej terytorium.

⁽¹⁾ Zgodnie z wymogami zalecenia Rady UE z dnia 30 listopada 1994 r.

2. Obowiązek readmisji określony w ust. 1 nie ma zastosowania, gdy:

- a) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec przebywał na terenie międzynarodowego portu lotniczego w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii jedynie przejazdem w związku z tranzytem lotniczym; lub
- b) państwo członkowskie składające wniosek wydało obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi wizę lub dokument pobytowy przed wjazdem tej osoby na swoje terytorium lub po wjeździe, chyba że:
 - osoba taka jest w posiadaniu wizy lub dokumentu pobytowego wydanych przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii, których okres ważności jest dłuższy, lub
 - taka osoba uzyskała wizę lub dokument pobytowy od państwa składającego wniosek na podstawie podrobionych lub przerobionych dokumentów, bądź składając nieprawdziwe oświadczenia, i dana osoba przybywa na terytorium Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii lub w związku z tranzytem przemieszcza się przez jej terytorium, lub
 - osoba taka nie spełnia warunków określonych w wizie i osoba taka przebywała na terytorium Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii lub w związku z tranzytem przemieszczała się przez jej terytorium.

3. Na wniosek państwa członkowskiego Była Jugosłowiańska Republika Macedonii dokonuje także readmisji byłych obywateli Socjalistycznej Federalnej Republiki Jugosławii, którzy nie uzyskali żadnego innego obywatelstwa i których miejsce urodzenia i miejsce stałego pobytu znajdowały się w dniu 8 września 1991 r. na terytorium Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii wniosku o readmisję w razie potrzeby państwo członkowskie składające wniosek wydaje osobie, na readmisję której wyrażono zgodę, standardowy dokument podróży UE do celów wydalenia z kraju ⁽¹⁾.

SEKCJA III

OBOWIĄZKI WSPÓLNOTY W ZAKRESIE READMISJI

Artykuł 4

Readmisja własnych obywateli

1. Państwo członkowskie dokonuje readmisji, na wniosek Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż te przewidziane w niniejszej Umowie, wszystkich osób, które nie spełniają przewidzianych przepisami warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na

⁽¹⁾ Zgodnie z wymogami zalecenia Rady UE z dnia 30 listopada 1994 r.

terytorium Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, lub przestały spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie* uzasadnione jest przyjęcie, że osoby takie są obywatelami tego państwa członkowskiego.

2. Była Jugosłowiańska Republika Macedonii dokonuje również readmisji, w miarę możliwości równoczesnej:

- niebędących w związku małżeńskim i mających nie więcej niż 18 lat dzieci osób, o których mowa w ust. 1, niezależnie od ich miejsca urodzenia lub ich obywatelstwa, chyba że mają one niezależne prawo pobytu na terytorium Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii,
 - posiadających inne obywatelstwo współmałżonków osób, o których mowa w ust. 1, o ile mają oni prawo wjazdu i pobytu bądź przyznaje się im prawo wjazdu i pobytu na terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek, chyba że mają niezależne prawo pobytu w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii;
3. Państwo członkowskie dokonuje także readmisji osób, które po wjeździe na terytorium Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii rzekły się obywatelstwa państwa członkowskiego, chyba że osoby takie otrzymały ze strony Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii przynajmniej gwarancję uzyskania naturalizacji.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku o readmisję przez rozpatrujące wniosek państwo członkowskie, właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny tego państwa członkowskiego bezzwłocznie i nie później niż w ciągu 3 dni roboczych wydaje wymagany do powrotu podlegającej readmisji osoby dokument podróży, którego okres ważności wynosi 30 dni. Jeżeli z przyczyn prawnych lub faktycznych dana osoba nie może zostać przekazana w okresie ważności pierwotnie wydanego dokumentu podróży, właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek wydaje w ciągu 14 dni kalendarzowych nowy dokument podróży z takim samym okresem ważności.

5. W przypadku gdy osoba podlegająca readmisji oprócz obywatelstwa państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek posiada także obywatelstwo państwa trzeciego, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii bierze pod uwagę wolę danej osoby co do wyboru państwa, do którego ma nastąpić jej readmisja.

Artykuł 5

Readmisja obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

1. Państwo członkowskie dokonuje readmisji, na wniosek Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż te przewidziane w niniejszej Umowie, wszystkich obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, którzy nie spełniają przewidzianych przepisami warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, lub przestali spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie* uzasadnione jest przyjęcie, że takie osoby:

- a) posiadają, bądź posiadały w momencie wjazdu ważną wizę lub dokument pobytowy wydane przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek; lub

b) bezprawnie i bezpośrednio wjechały na terytorium Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii po pobycie na terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek bądź po transzycie przez jego terytorium.

2. Obowiązek readmisji określony w ust. 1 nie ma zastosowania, gdy:

a) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec przebywa na terenie międzynarodowego portu lotniczego w państwie członkowskim rozpatrującym wniosek jedynie przejazdem w związku z tranzytem lotniczym; lub

b) Była Jugosłowiańska Republika Macedonii wydała obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi wizę lub dokument pobytowy przed wjazdem tej osoby na swoje terytorium lub po wjeździe, chyba że osoba taka:

— posiada wizę lub dokument pobytowy o dłuższym okresie ważności wydane przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek, lub

— uzyskała wizę lub dokument pobytowy od Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii na podstawie podrobionych lub przerobionych dokumentów, bądź składając nieprawdziwe oświadczenia, i dana osoba przybywała na terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek lub w związku z tranzytem przemieszczała się przez jego terytorium, lub

— nie spełnia warunków określonych w wizie i osoba taka przebywała na terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek lub w związku z tranzytem przemieszczała się przez jej terytorium.

3. Obowiązek readmisji, o którym mowa w ust. 1, dotyczy tego państwa członkowskiego, które wydało wizę lub dokument pobytowy. Jeśli wizy lub dokumenty pobytowe wydały dwa państwa członkowskie lub więcej, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które wydało dokument o dłuższym okresie ważności, lub jeśli okres ważności jednego lub kilku z takich dokumentów upłynął, dokument, który jest nadal ważny. Jeżeli upłynął okres ważności wszystkich dokumentów, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które wydało dokument z najpóźniejszą datą ważności. Jeżeli nie da się tego ustalić, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które dana osoba opuściła najpóźniej.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu przez dane państwo członkowskie wniosku o readmisję Była Jugosłowiańska Republika Macedonii w razie potrzeby wydaje osobie, na readmisję której wyrażono zgodę, dokument podróży wymagany do jej powrotu.

2. Złożenie wniosku o readmisję nie jest konieczne, jeżeli osoba, która ma podlegać readmisji, posiada ważny dokument podróży oraz, w odpowiednich przypadkach, ważną wizę lub dokument pobytowy wydane przez państwo rozpatrujące wniosek.

3. Jeśli daną osobę zatrzymano w rejonie przygranicznym (włączając w to porty lotnicze) państwa składającego wniosek po tym, jak bezprawnie przekroczyła granicę, przybywając bezpośrednio z terytorium państwa rozpatrującego wniosek, państwo składające wniosek może złożyć wniosek o readmisję w ciągu 2 dni roboczych od daty zatrzymania tej osoby (procedura przyspieszona).

Artykuł 7

Wniosek o readmisję

1. Wniosek o readmisję, w zakresie w jakim jest to możliwe, powinien zawierać następujące informacje:

a) dane określające tożsamość osoby, która ma podlegać readmisji (np. imiona, nazwiska, datę i — w miarę możliwości — miejsce urodzenia oraz ostatnie miejsce pobytu, jak również dane określające tożsamość jej rodziców), a w stosownych przypadkach także dane określające tożsamość nieletnich dzieci niebędących w związku małżeńskim lub małżonków;

b) wskazanie środków stanowiących dowód lub dowód *prima facie*, potwierdzający obywatelstwo, tranzyt, spełnienie warunków readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, a także bezprawni wjazd i pobyt;

c) fotografię osoby, która ma podlegać readmisji.

2. Wniosek o readmisję, w zakresie w jakim jest to możliwe, powinien również zawierać następujące informacje:

a) oświadczenie stwierdzające, że osoba, która ma być przekazana, może potrzebować pomocy lub opieki, pod warunkiem że osoba w sposób wyraźny zgodziła się na takie oświadczenie;

b) wszelkie inne środki ochrony, zabezpieczenia lub informacje dotyczące stanu zdrowia danej osoby, jakie mogą być niezbędne w poszczególnych przypadkach przekazywania.

3. Wspólny wzór formularza wniosku o readmisję stanowi załącznik 6 do niniejszej Umowy.

Artykuł 8

Środki dowodowe potwierdzające obywatelstwo

1. Bez uszczerbku dla właściwych przepisów krajowych, obywatelstwo zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 można udowodnić za pomocą dokumentów wymienionych w załączniku 1 do niniejszej Umowy. Jeżeli przedstawiono takie dokumenty, państwa członkowskie i Była Jugosłowiańska Republika Macedonii wzajemnie uznają obywatelstwo bez prowadzenia dalszego dochodzenia. Dowód potwierdzający obywatelstwo nie może być oparty na fałszywych dokumentach.

SEKCJA III

PROCEDURA READMISJI

Artykuł 6

Zasady

1. Z zastrzeżeniem postanowień art. 6 ust. 2 przekazanie osoby, która ma podlegać readmisji na podstawie jednego z obowiązków określonych w art. 2–5, wymaga złożenia wniosku o readmisję do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek.

2. Potwierdzenie obywatelstwa zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 poprzez dowód *prima facie* może nastąpić w szczególności za pomocą dokumentów wymienionych w załączniku 2 do niniejszej Umowy, nawet gdy upłynął ich okres ważności. Jeżeli przedstawiono takie dokumenty, państwa członkowskie i Była Jugosłowiańska Republika Macedonii przyjmują domniemanie, że obywatelstwo zostało ustalone, chyba że mogą udowodnić, że jest inaczej. Dowód *prima facie* potwierdzający obywatelstwo nie może być oparty na fałszywych dokumentach.

3. Jeśli nie można okazać żadnego z dokumentów wymienionych w załączniku 1 lub 2, właściwe przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne danego rozpatrującego wniosek państwa podejmują na wniosek czynności zmierzające do przeprowadzenia bez zbędnej zwłoki, najpóźniej w ciągu 3 dni roboczych od daty złożenia wniosku, rozmowy z osobą, która ma podlegać readmisji, w celu ustalenia jej obywatelstwa.

Artykuł 9

Środki dowodowe dotyczące obywateli państw trzecich i bezpieczeństwa

1. Dowody potwierdzające warunki readmisji obywateli państw trzecich i bezpieczeństwa określone w art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 1 obejmują w szczególności środki dowodowe wymienione w załączniku 3 do niniejszej Umowy; nie mogą się one opierać na fałszywych dokumentach. Państwa członkowskie i Była Jugosłowiańska Republika Macedonii wzajemnie uznają wszelkie takie dowody bez prowadzenia dalszego dochodzenia.

2. Dowody *prima facie* potwierdzające spełnienie warunków readmisji obywateli państw trzecich i bezpieczeństwa określone w art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 1 obejmują w szczególności środki dowodowe wymienione w załączniku 4 do niniejszej Umowy; nie mogą się one opierać na fałszywych dokumentach. W przypadku przedstawienia takich dowodów *prima facie* państwa członkowskie i Była Jugosłowiańska Republika Macedonii przyjmują domniemanie, że warunki zostały spełnione, chyba że mogą udowodnić, że jest inaczej.

3. O bezprawnym charakterze wjazdu, przebywania lub pobytu decyduje brak w dokumentach podróży danej osoby koniecznej wizy lub innego dokumentu pobytowego na terytorium państwa składającego wniosek. Dowodem *prima facie* bezprawnego wjazdu, przebywania lub pobytu jest także oświadczenie państwa składającego wniosek, że dana osoba nie posiada niezbędnych dokumentów podróży, wizy lub dokumentu pobytowego.

4. Dowody potwierdzające warunki readmisji byłych obywateli Socjalistycznej Federalnej Republiki Jugosławii określone w art. 3 ust. 3 obejmują w szczególności środki dowodowe wymienione w załączniku 5 do niniejszej Umowy; nie mogą się one opierać na fałszywych dokumentach. W przypadku przedstawienia takich dowodów *prima facie* państwa członkowskie i Była Jugosłowiańska Republika Macedonii uznają warunki za ustalone, chyba że może udowodnić, że jest inaczej.

5. Jeśli nie można okazać żadnego z dokumentów wymienionych w załączniku 5, właściwe przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii na wniosek podejmują czynności zmierzające do

przeprowadzenia bez zbędnej zwłoki, najpóźniej w ciągu 3 dni roboczych od daty złożenia wniosku, rozmowy z osobą, która ma podlegać readmisji, w celu ustalenia jej obywatelstwa.

Artykuł 10

Terminy

1. Wniosek o readmisję składa się do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek w ciągu jednego roku od daty uzyskania przez właściwy organ państwa składającego wniosek informacji, że obywatel państwa trzeciego lub bezpieczeństwa nie spełnia obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu bądź przestał spełniać takie warunki. Jeśli istnieją prawne lub faktyczne przeszkody uniemożliwiające złożenie wniosku w terminie, na wniosek państwa składającego wniosek termin ten przedłuża się, ale wyłącznie do czasu ustąpienia przeszkód.

2. Odpowiedź na wniosek o readmisję jest udzielana na piśmie

— w ciągu 2 dni roboczych, w przypadku gdy wniosek złożono w ramach procedury przyspieszonej (art. 6 ust. 3),

— w ciągu 14 dni kalendarzowych w pozostałych przypadkach.

Terminy te rozpoczynają swój bieg w dniu otrzymania wniosku o readmisję. W przypadku braku odpowiedzi w tych terminach, zgodę na przekazanie danej osoby uznaje się za udzieloną.

3. Odrzucenie wniosku o readmisję jest uzasadniane.

4. Po uzyskaniu zgody bądź w stosownych przypadkach po upływie terminów określonych w ust. 2 przekazanie danej osoby następuje bezzwłocznie, najpóźniej w ciągu trzech miesięcy. Na prośbę państwa składającego wniosek termin ten jest przedłużany o czas potrzebny do usunięcia przeszkód prawnych lub praktycznych.

Artykuł 11

Formy przekazania i rodzaje transportu

1. Przed przekazaniem danej osoby właściwe organy Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i odnośnego państwa członkowskiego dokonują z odpowiednim wyprzedzeniem uzgodnień na piśmie co do daty przekazania, miejsca wjazdu, ewentualnej eskorty i innych szczegółów przekazania.

2. Transport może się odbyć drogą powietrzną lub lądową. W przypadku przekazania danej osoby drogą lotniczą nie ma obowiązku korzystania z usług krajowych przewoźników Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii lub państw członkowskich; można korzystać zarówno z regularnych, jak i czarterowych połączeń lotniczych. W przypadku przekazania pod eskortą, nie musi się ona ograniczać do uprawnionych osób z państwa składającego wniosek, jednak osoby takie muszą pochodzić z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii lub jednego z państw członkowskich.

Artykuł 12

Omyłkowa readmisja

Państwo składające wniosek ponownie przyjmuje każdą osobę przyjętą w ramach readmisji przez państwo rozpatrujące wniosek, jeżeli w okresie 3 miesięcy po przekazaniu tej osoby ustalono, że wymogi określone w art. 2–5 niniejszej Umowy nie są spełnione.

W takich przypadkach postanowienia proceduralne niniejszej Umowy stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian oraz przekazuje wszystkie dostępne informacje dotyczące rzeczywistej tożsamości i obywatelstwa osoby, która ma być ponownie przyjęta.

SEKCJA IV

TRANZYT

Artykuł 13

Zasady

1. Państwa członkowskie oraz Była Jugosłowiańska Republika Macedonii ograniczają tranzyt obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców do przypadków, gdy niemożliwe jest przewiezienie ich bezpośrednio do państwa przeznaczenia.

2. Była Jugosłowiańska Republika Macedonii zezwala na przejazd obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców przez swoje terytorium na wniosek państwa członkowskiego, a państwo członkowskie zezwala na przejazd obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców przez swoje terytorium na wniosek Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, pod warunkiem, że zapewni ono dalszą podróż przez ewentualne inne państwa tranzytu oraz readmisję przez państwo przeznaczenia.

3. Była Jugosłowiańska Republika Macedonii lub państwo członkowskie mogą nie zezwolić na tranzyt przez swoje terytorium:

- a) jeśli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec narażony jest w państwie będącym miejscem przeznaczenia lub w innym państwie tranzytu na realne ryzyko tortur, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania czy ukarania, karę śmierci lub prześladowania ze względu na rasę, religię, narodowość, przynależność do określonej grupy społecznej lub przekonania polityczne;
- b) jeśli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec będzie podlegał sankcjom karnym w państwie rozpatrującym wniosek lub innym państwie tranzytu; lub
- c) ze względu na zdrowie publiczne, bezpieczeństwo wewnętrzne, porządek publiczny lub inne narodowe interesy państwa rozpatrującego wniosek.

4. Była Jugosłowiańska Republika Macedonii lub państwo członkowskie mogą cofnąć każde zezwolenie, jeśli po jego wydaniu wystąpią lub wyjdą na jaw okoliczności wymienione w ust. 3, stanowiące przeszkodę w przeprowadzeniu operacji tranzytu, lub jeśli przestanie być zapewniona dalsza podróż przez inne państwa tranzytu lub readmisja przez państwo przeznaczenia. W takim przypadku państwo składające wniosek, w razie konieczności bezzwłocznie, przyjmuje z powrotem danego obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca.

Artykuł 14

Procedura tranzytowa

1. Wniosek o tranzyt jest składany na piśmie do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek i zawiera następujące informacje:

- a) rodzaj tranzytu (powietrzny lub lądowy), inne możliwe państwa tranzytu i przewidziany końcowy cel podróży;
- b) szczegółowe informacje o danej osobie (np. imię, nazwisko, nazwisko rodowe, inne używane imiona/nazwiska lub imiona/nazwiska, pod jakimi dana osoba jest znana lub pseudonimy, datę urodzenia, płeć i — jeśli to możliwe — miejsce urodzenia, obywatelstwo, język, rodzaj i numer dokumentu podróży);
- c) przewidywane miejsce wjazdu, termin przekazania osoby i ewentualność użycia eskorty;
- d) oświadczenie, że według państwa składającego wniosek spełnione są warunki określone w art. 13 ust. 2 oraz że nie są znane żadne powody mogące uzasadniać odmowę zgodnie z art. 13 ust. 3.

Wzór wspólnego formularza wniosku tranzytowego stanowi załącznik 7 do niniejszej Umowy.

2. Państwo rozpatrujące wniosek powiadamia na piśmie państwo składające wniosek w ciągu 5 dni kalendarzowych o przyjęciu, potwierdzając nazwę miejsca wjazdu i planowany czas odebrania tej osoby, lub też powiadamia o odmowie przyjęcia, uzasadniając taką decyzję.

3. Jeśli tranzyt odbywa się drogą lotniczą, osoba, która podlega readmisji, oraz ewentualne osoby ją eskortujące są zwolnione z obowiązku uzyskania lotniskowych wiz tranzytowych.

4. Właściwe organy państwa rozpatrującego wniosek, pod warunkiem przeprowadzenia wzajemnych konsultacji, udzielają niezbędnej pomocy przy tranzycie, w szczególności poprzez nadzorowanie osób podlegających readmisji oraz zapewnienie właściwych do tego celu udogodnień.

SEKCJA V

KOSZTY

Artykuł 15

Koszty transportu oraz tranzytu

Bez uszczerbku dla prawa właściwych władz do dochodzenia zwrotu związanych z readmisją kosztów od osoby, która ma jej podlegać, lub od osób trzecich, wszystkie koszty transportu poniesione w związku z readmisją i operacjami tranzytu do granicy państwa końcowego przeznaczenia zgodnie z niniejszą Umową ponosi państwo składające wniosek.

SEKCJA VI

OCHRONA DANYCH I KLAUZULA BRAKU WPŁYWU

Artykuł 16

Ochrona danych

Przekazanie danych osobowych może mieć miejsce wyłącznie wówczas, gdy jest konieczne do wykonania niniejszej Umowy i odbywa się za pośrednictwem właściwych organów Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii lub państwa członkowskiego, zależnie od okoliczności danego przypadku. Przetwarzanie i obsługa danych osobowych w indywidualnym przypadku podlega krajowemu ustawodawstwu Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii a, w przypadku gdy kontrolerem jest właściwy organ państwa członkowskiego, przepisom dyrektywy 95/46/WE⁽¹⁾ oraz ustawodawstwu krajowemu tego państwa członkowskiego przyjętemu zgodnie ze wspomnianą dyrektywą. Dodatkowo mają zastosowanie następujące zasady:

- a) dane osobowe muszą być przetwarzane uczciwie i zgodnie z prawem;
- b) dane osobowe muszą być zbierane w określonym, jednoznacznym i prawnie dopuszczonym celu związanym z wykonaniem niniejszej Umowy i nie mogą być dalej przetwarzane przez organ przekazujący ani organ, który je przyjmuje, w sposób niezgodny z tym celem;
- c) dane osobowe muszą być adekwatne do potrzeb i istotne dla danej sprawy oraz nie mogą wykraczać poza cel, w jakim są gromadzone lub przetwarzane; w szczególności przekazane dane osobowe mogą dotyczyć wyłącznie:
 - szczegółowych informacji o osobie, która ma zostać przekazana (np. imiona, nazwiska, wszelkie poprzednie imiona i nazwiska, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, pseudonimy, płeć, stan cywilny, data i miejsce urodzenia oraz obecne i ewentualne poprzednie obywatelstwo),
 - paszportu, dowodu tożsamości lub prawa jazdy (numer, okres ważności, data wystawienia, nazwa organu wystawiającego dokument, miejsce wystawienia),
 - miejsc międzylądowań i trasy podróży,
 - innych informacji potrzebnych do ustalenia tożsamości osoby, która ma zostać przekazana, lub do zbadania wymogów dotyczących readmisji zgodnie z niniejszą Umową;
- d) dane osobowe muszą być dokładne i w razie konieczności aktualizowane;

- e) dane osobowe należy przechowywać w formie, która umożliwia identyfikację osób, których dane te dotyczą, przez okres nie dłuższy niż jest to konieczne do realizacji celu, w jakim zostały zebrane lub w jakim są przetwarzane;
- f) zarówno organ, który przekazuje dane osobowe, jak i ten, który je przyjmuje, podejmują wszelkie uzasadnione kroki w celu zapewnienia odpowiednio sprostowania, usunięcia lub zablokowania danych osobowych, w przypadku gdy ich przetwarzanie nie jest zgodne z postanowieniami niniejszego artykułu, w szczególności w przypadku, gdy nie są adekwatne do potrzeb, istotne dla danej sprawy lub wykraczają poza cel ich przetwarzania. Obejmuje to także obowiązek powiadamiania drugiej strony o wszelkich przypadkach sprostowania, usuwania lub zablokowania danych;
- g) organ, który przyjmuje dane, powiadamia organ przekazujący dane na jego wniosek o sposobie wykorzystania przekazanych danych i uzyskanych wynikach;
- h) dane osobowe mogą być przekazywane wyłącznie właściwym organom. Udostępnienie otrzymanych danych innym organom wymaga wcześniejszej zgody organu przekazującego;
- i) właściwe organy przekazujące i otrzymujące dane osobowe są zobowiązane do prowadzenia pisemnego rejestru przekazanych i otrzymanych danych.

Artykuł 17

Klauzula braku wpływu

1. Niniejsza Umowa nie ma wpływu na prawa, obowiązki i zakres odpowiedzialności Wspólnoty, państw członkowskich i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii wynikające z prawa międzynarodowego, w szczególności zaś z:
 - Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r. zmienionej Protokołem z dnia 31 stycznia 1967 r. dotyczącym statusu uchodźców,
 - konwencji międzynarodowych określających państwo odpowiedzialne za badanie złożonych wniosków o azyl,
 - europejskiej Konwencji z dnia 4 listopada 1950 r. o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,
 - Konwencji z dnia 10 grudnia 1984 r. w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania,
 - konwencji międzynarodowych dotyczących ekstradycji i tranzytu,
 - wielostronnych konwencji międzynarodowych i umów o readmisji cudzoziemców.
2. Postanowienia niniejszej Umowy nie uniemożliwiają powrotu osoby na mocy innych formalnych lub nieformalnych uzgodnień.

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31).

SEKCJA VII

WPROWADZENIE W ŻYCIE I STOSOWANIE

Artykuł 18

Wspólny Komitet ds. Readmisji

1. Umawiające się udzielają sobie wzajemnie pomocy w zakresie stosowania i wykładni niniejszej Umowy. W tym celu strony ustanawiają Wspólny Komitet ds. Readmisji (dalej zwany „komitetem”), którego zadania obejmują w szczególności:

- a) nadzorowanie stosowania niniejszej Umowy;
 - b) podejmowanie decyzji w sprawie uzgodnień wykonawczych niezbędnych do jednolitego stosowania niniejszej Umowy;
 - c) prowadzenie regularnej wymiany informacji na temat protokołów wykonawczych sporządzanych przez poszczególne państwa członkowskie oraz Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii zgodnie z art. 19;
 - d) sporządzanie zaleceń dotyczących zmian niniejszej Umowy i jej załączników;
2. Decyzje komitetu są wiążące dla Umawiających się Stron.
3. W skład komitetu wchodzi przedstawiciele Wspólnoty Europejskiej oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii; Wspólnotę reprezentuje Komisja.
4. Komitet zbiera się w razie potrzeby na wniosek jednej z Umawiających się Stron.
5. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 19

Protokoły wykonawcze

1. Na wniosek państwa członkowskiego lub Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii oraz państwo członkowskie sporządzają protokół wykonawczy zawierający zasady dotyczące:
- a) wyznaczania właściwych organów, przejść granicznych i wymiany punktów kontaktowych i języka komunikacji;
 - b) zasad powrotu w przypadku procedury przyspieszonej;
 - c) warunków powrotu osób pod eskortą, w tym tranzytu eskortowanych obywateli państw trzecich i bezpaństwowców;
 - d) środków i dokumentów uzupełniających te wymienione w załącznikach 1–5 do niniejszej Umowy.
2. Protokoły wykonawcze, o których mowa w ust. 1, wchodzi w życie dopiero po ich zgłoszeniu Komitetowi ds. Readmisji, o którym mowa w art. 18.

3. Była Jugosłowiańska Republika Macedonii zgadza się stosować wszelkie postanowienia protokołu wykonawczego uzgodnionego z jednym państwem członkowskim również w swoich stosunkach z każdym innym państwem członkowskim na jego wniosek.

Artykuł 20

Związek z dwustronnymi umowami o readmisji lub uzgodnieniami państw członkowskich

Postanowienia niniejszej Umowy mają pierwszeństwo wobec postanowień wszelkich dwustronnych umów lub innych uzgodnień dotyczących readmisji osób przebywających bez zezwolenia, które zostały zawarte lub mogą zgodnie z art. 19 niniejszej Umowy zostać zawarte przez poszczególne państwa członkowskie oraz Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii w zakresie, w jakim takie postanowienia są niezgodne z postanowieniami niniejszej Umowy.

SEKCJA VIII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 21

Terytorialny zakres stosowania

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszą Umowę stosuje się na terytorium, na którym ma zastosowanie Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską oraz na terytorium Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii.
2. Niniejsza Umowa nie ma zastosowania na terytorium Królestwa Danii.

Artykuł 22

Wejście w życie, czas obowiązywania i rozwiązanie Umowy

1. Niniejsza Umowa jest ratyfikowana lub zatwierdzona przez Umawiające się Strony zgodnie z ich odpowiednimi procedurami.
2. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Umawiające się Strony dokonają wzajemnego powiadomienia o zakończeniu procedur określonych w ustępie pierwszym.
3. Niniejsza Umowa jest zawarta na czas nieokreślony.
4. Każda z Umawiających się Stron może w całości lub częściowo zawiesić na określony czas wykonanie postanowień niniejszej Umowy w odniesieniu do obywateli państw trzecich i bezpaństwowców z przyczyn związanych z bezpieczeństwem lub ochroną ładu publicznego bądź zdrowia publicznego, powiadamiając o takiej decyzji drugą stronę, i po uprzednich konsultacjach z komitetem określonym w art. 18. Zawieszenie Umowy wchodzi w życie drugiego dnia po dniu powiadomienia o takiej decyzji.
5. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę, powiadamiając o tym drugą Stronę. Niniejsza Umowa przestaje obowiązywać sześć miesięcy po dokonaniu takiego powiadomienia.

Artykuł 23

Załączniki

Załączniki 1–7 stanowią integralną część niniejszej Umowy.

ZAŁĄCZNIK 1

Wspólny wykaz dokumentów stanowiących dowód obywatelstwa (art. 2 ust. 1, art. 4 ust. 1 oraz art. 8 ust. 1)

- Wszelkiego rodzaju paszporty (paszporty krajowe, dyplomatyczne, służbowe, zbiorowe oraz zastępcze/wydawane w trybie przyspieszonym),
- dokumenty tożsamości (w tym wystawione tymczasowo i wstępnie),
- wojskowe dowody tożsamości,
- książeczki żeglarskie, legitymacje służbowe kapitanów jednostek morskich,
- zaświadczenie o obywatelstwie do którego dołączono inny dokument tożsamości opatrzony fotografią danej osoby.

ZAŁĄCZNIK 2

Wspólny wykaz dokumentów których przedstawienie jest uznawane za dowód *prima facie* obywatelstwa (art. 2 ust. 1, art. 4 ust. 1 oraz art. 8 ust. 2)

- Fotokopie wszelkich dokumentów wymienionych w załączniku 1 do niniejszej Umowy,
- służbowe książeczki wojskowe lub ich fotokopie,
- prawa jazdy lub ich fotokopie,
- akty urodzenia lub ich fotokopie,
- urzędowe oświadczenia wiarygodnych świadków,
- oświadczenie złożone przez daną osobę i język jakim się ona posługuje, w tym stwierdzony na podstawie oficjalnego testu; na potrzeby niniejszego załącznika, „oficjalny test” oznacza test zlecony lub przeprowadzony przez organy państwa składającego wniosek, zatwierdzony przez państwo rozpatrujące wniosek,
- wszelkie inne dokumenty mogące pomóc w ustaleniu obywatelstwa danej osoby,
- dokumenty wyszczególnione w załączniku 1, które utraciły ważność.

ZAŁĄCZNIK 3

Wspólny wykaz dokumentów które są uznawane za dowód spełnienia warunków dla readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (art. 3 ust. 1, art. 5 ust. 1 oraz art. 9 ust. 1)

- stempel wjazdu/wyjazdu lub podobne potwierdzenie w dokumencie podróży danej osoby lub inny dowód wjazdu/wyjazdu (np. fotograficzny);
- ważny dokument, np. wiza lub dokument pobytowy, wydany przez państwo rozpatrujące wniosek, zezwalające na pobyt na terytorium tego państwa.
- imienne bilety kolejowe lub listy pasażerów podróżujących samolotem, pociągiem, autokarem lub statkiem, które wskazują przebywanie i trasę podróży danej osoby na terytorium państwa rozpatrującego wniosek;
- oficjalne oświadczenie złożone przez pracowników służby granicznej, którzy mogą potwierdzić, że dana osoba przekroczyła granicę.

ZAŁĄCZNIK 4

Wspólny wykaz dokumentów które są uznawane za dowód *prima facie* potwierdzający spełnienie warunków dla readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (art. 3 ust. 1, art. 5 ust. 1 oraz art. 9 ust. 2)

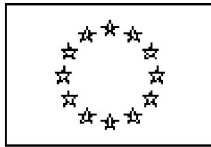
- Wydany przez właściwe organy państwa składającego wniosek opis miejsca i okoliczności, w których dana osoba została przejęta po wjeździe na terytorium tego państwa,
- informacje dotyczące tożsamości lub pobytu osoby dostarczone przez organizację międzynarodową,
- dokumenty oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia lub rachunki (np. rachunki hotelowe, karty przyjęć u lekarzy/dentystów, karty wejścia do instytucji publicznych/prywatnych, umowy wynajmu samochodów, kwity płatności kartą kredytową itd.), które jednoznacznie wskazują, że dana osoba pozostawała na terytorium państwa rozpatrującego wniosek,
- informacje, które wskazują, że dana osoba korzystała z usług pośredników wizowych lub biura podróży,
- oficjalne oświadczenie zainteresowanej osoby złożone w postępowaniu sądowym lub administracyjnym.

ZAŁĄCZNIK 5

Wykaz dokumentów które są uznawane za dowód *prima facie* potwierdzający spełnienie warunków dla readmisji byłych obywateli Socjalistycznej Federalnej Republiki Jugosławii (art. 3 ust. 3, art. 9 ust. 4)

- Akty urodzenia (lub ich fotokopie) wydane przez byłą Socjalistyczną Federalną Republikę Jugosławii,
 - wydane przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii lub byłą Socjalistyczną Federalną Republikę Jugosławii dokumenty urzędowe (lub ich fotokopie) określające miejsce urodzenia lub miejsce stałego pobytu zgodnie z art. 3 ust. 3,
 - inne dokumenty lub zaświadczenia (lub ich fotokopie) wskazujące miejsce urodzenia lub miejsce stałego pobytu na terytorium Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii,
 - oficjalne oświadczenie zainteresowanej osoby złożone w postępowaniu sądowym lub administracyjnym.
-

ZAŁĄCZNIK 6

[Godło Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii]

.....
.....
.....
.....
.....

.....

(Miejscowość i data)

(Oznaczenie właściwego organu państwa składającego wniosek)

Numer referencyjny:

.....

Do:

.....

.....

.....

PROCEDURA PRZYSPESZONA

(Oznaczenie właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek)

WNIOSEK O READMISJĘ

zgodnie z art. 7 Umowy z dnia 18 września 2007 r. między Wspólnotą Europejską
i Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii o readmisji osób przebywających nielegalnie

A. DANE OSOBOWE

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

.....

2. Nazwisko rodowe:

.....

3. Data i miejsce urodzenia:

.....

4. Płeć i cechy fizyczne (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

.....

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana lub pseudonimy):

.....

Obywatelstwo i język:

.....

7. Stan cywilny: żonaty/
zamężna wdowiec/
wdowa kawaler/panna rozwiedziony/
rozwiedziona

Jeśli żonaty/zamężna: imię i nazwisko współmałżonka

Imiona i wiek dzieci (jeśli są)

.....

.....

.....

8. Ostatni adres w państwie składającym:

.....

B. DANE OSOBOWE WSPÓŁMAŁŻONKA (W STOSOWNYM PRZYPADKU)

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

2. Nazwisko rodowe:

3. Data i miejsce urodzenia:

4. Płeć i cechy fizyczne (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

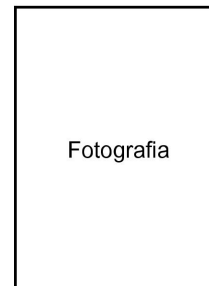
.....

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana lub pseudonimy):

.....

6. Obywatelstwo i język:

.....

C. DANE OSOBOWE DZIECI (W STOSOWNYM PRZYPADKU)

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):
2. Data i miejsce urodzenia:
3. Płeć i cechy fizyczne (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):
.....
4. Obywatelstwo i język:
.....

D. SZCZEGÓLNE OKOLICZNOŚCI ZWIĄZANE Z OSOBĄ PRZEKAZYWANĄ

1. Stan zdrowia:
(np. wskazanie konieczności zapewnienia specjalnej opieki medycznej; łacińska nazwa choroby zakaźnej):
.....
2. Wskazanie osoby szczególnie niebezpiecznej
(np. podejrzanej o popełnienie poważnego przestępstwa; agresywne zachowanie):
.....

E. ZAŁĄCZONE ŚRODKI DOWODOWE

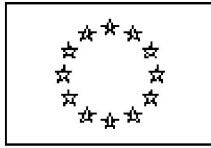
1.	
(Nr paszportu)	(Data i miejsce wydania)
(Organ wydający)	(Data ważności)
2.	
(Nr dowodu tożsamości)	(Data i miejsce wydania)
(Organ wydający)	(Data ważności)
3.	
(Nr prawa jazdy)	(Data i miejsce wydania)
(Organ wydający)	(Data ważności)
4.	
(Nr innego oficjalnego dokumentu)	(Data i miejsce wydania)
(Organ wydający)	(Data ważności)

F. UWAGI

.....
.....
.....
.....

(Podpis) (Pieczęć/stempel)

ZAŁĄCZNIK 7

[Godło Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii]

.....
.....
.....
.....
.....

.....

(Miejscowość i data)

(Oznaczenie właściwego organu państwa składającego wniosek)

Numer referencyjny:

.....

Do:

.....

.....

.....

(Oznaczenie właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek)

WNIOSEK TRANZYTOWY

zgodnie z art. 14 Umowy z dnia 18 września 2007 r. między Wspólnotą Europejską i Byłą Jugosławiąską Republiką Macedonii o readmisji osób przebywających nielegalnie

A. DANE OSOBOWE

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

.....

2. Nazwisko rodowe:

.....

3. Data i miejsce urodzenia:

.....

4. Płeć i cechy fizyczne (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

.....

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana lub pseudonimy):

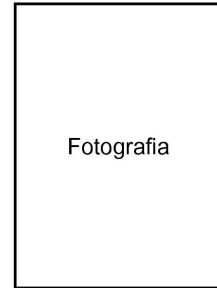
.....

6. Obywatelstwo i język:

.....

7. Rodzaj i numer dokumentu podróży:

.....

B. OPERACJA TRANZYTU

1. Rodzaj tranzytu

 drogą lotniczą drogą lądową

2. Państwo będące miejscem przeznaczenia

3. Inne ewentualne państwa tranzytu

4. Planowane miejsca przekroczenia granicy, data i godzina przekazania i ewentualne osoby eskortujące

.....

.....

.....

5. Czy istnieje gwarancja przyjęcia w innym państwie tranzytu i państwie będącym miejscem przeznaczenia

(art. 13 ust. 2)

 Tak Nie

6. Czy znane są jakiegokolwiek powody odmowy zezwolenia na tranzyt

(art. 13 ust. 3)

 Tak Nie
C. UWAGI

.....

.....

.....

.....

(Podpis) (Pieczęć/stempel)

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ART. 2 UST. 2 I ART. 4 UST. 2

Przy stosowaniu tych postanowień Umowy Strony dążą do podjęcia właściwych środków na rzecz zachowania, w możliwie największym stopniu, jedności i integralności rodziny. W związku z tym Strony dokładają wszelkich starań, by dokonać readmisji członków rodziny w rozsądnym odstępie czasowym.

Stosowanie zasad jedności i integralności rodziny powinno być w szczególności monitorowane przez komitet, o którym mowa w art. 18.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ART. 2 UST. 3 I ART. 4 UST. 3

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości, że — zgodnie z przepisami prawnymi Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i państw członkowskich regulującymi kwestię obywatelstwa — obywatela Unii Europejskiej i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii nie można pozbawić obywatelstwa.

Strony zgadzają się przeprowadzić z odpowiednim wyprzedzeniem wzajemne konsultacje, w przypadku gdyby taka sytuacja prawna miała ulec zmianie.

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE ART. 3 I ART. 5

Strony będą starały się zapewnić powrót każdego obywatela państwa trzeciego, który nie spełnia obowiązujących warunków prawnych wjazdu, przebywania lub pobytu na ich odnośnych terytoriach, lub który przestał spełniać takie warunki, do jego państwa pochodzenia.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA DANII

„Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza Umowa nie ma zastosowania do terytorium Królestwa Danii ani do jego obywateli. W związku z tym Była Jugosłowiańska Republika Macedonii i Dania powinny zawrzeć umowę o readmisji na takich samych warunkach jak niniejsza Umowa”.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ISLANDII I NORWEGII

„Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości ściśle związki między Wspólnotą Europejską a Islandią i Norwegią, w szczególności na mocy Umowy z dnia 18 maja 1999 roku, dotyczącej włączenia tych krajów we wprowadzanie, stosowanie i rozwijanie dorobku Schengen. W związku z tym Była Jugosłowiańska Republika Macedonii powinna zawrzeć umowę o readmisji z Islandią i Norwegią na takich samych warunkach jak niniejsza Umowa.”

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA SZWAJCARII

„Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości, że Unia Europejska, Wspólnota Europejska i Szwajcaria podpisały układ dotyczący włączenia Szwajcarii we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen. Wskazane jest, aby wraz z wejściem w życie tego układu dotyczącego stowarzyszenia, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii zawarła umowę o readmisji ze Szwajcarią na takich samych warunkach jak niniejsza Umowa.”

DECYZJA RADY

z dnia 8 listopada 2007 r.

w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską i Republiką Czarnogóry o readmisji osób przebywających nielegalnie

(2007/818/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 63 pkt 3 lit. b) w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty Europejskiej umowę z Republiką Czarnogóry o readmisji osób przebywających nielegalnie.
- (2) Umowa została podpisana w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu 18 września 2007 r., z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją Rady z dnia 18 września 2007 r.
- (3) Umowa powinna zostać zatwierdzona.
- (4) Na mocy umowy ustanowiony został Wspólny Komitet ds. Readmisji, który może przyjąć swój regulamin wewnętrzny. Celowe jest wprowadzenie uproszczonej procedury przyjęcia stanowiska Wspólnoty w tej sprawie.
- (5) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Zjednoczone Królestwo powiadomiło o woli uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.
- (6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

- (7) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Umowę między Wspólnotą Europejską i Republiką Czarnogóry o readmisji osób przebywających nielegalnie.

Tekst umowy jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady przekazuje powiadomienie przewidziane w art. 22 ust. 2 umowy ⁽²⁾.

Artykuł 3

Komisja reprezentuje Wspólnotę we Wspólnym Komitecie ds. Readmisji, ustanowionym na mocy art. 18 umowy.

Artykuł 4

Stanowisko Wspólnoty w ramach Wspólnego Komitetu ds. Readmisji w sprawie przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego zgodnie z art. 18 ust. 5 umowy przyjmuje Komisja po konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 listopada 2007 r.

W imieniu Rady
R. PEREIRA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia z dnia 24 października 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w *Dzienniku Urzędowym*).

⁽²⁾ Data wejścia w życie umowy zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA**między Wspólnotą Europejską i Republiką Czarnogóry o readmisji osób przebywających nielegalnie**

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, zwana dalej „Wspólnotą”,

oraz

REPUBLIKA CZARNOGÓRY, zwana dalej „Czarnogóra”,

KIERUJĄC SIĘ chęcią zacieśnienia współpracy w celu skuteczniejszego zwalczania nielegalnej imigracji,

PRAGNĄC ustanowić w drodze niniejszej Umowy oraz na zasadzie wzajemności szybkie i skuteczne procedury ustalania tożsamości i organizowania bezpiecznego i zgodnego z przepisami powrotu osób, które nie spełniają warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Czarnogóry bądź jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej lub przestały spełniać te warunki, oraz aby ułatwić tranzyt takich osób w duchu współpracy,

PODKREŚLAJĄC, że niniejsza Umowa nie narusza praw, obowiązków i zakresu odpowiedzialności Wspólnoty, państw członkowskich Unii Europejskiej i Czarnogóry wynikających z prawa międzynarodowego oraz w szczególności z europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r. i Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r.,

ZWAŻYWSZY, że postanowienia niniejszej umowy, która jest objęta zakresem stosowania postanowień tytułu IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, nie mają zastosowania do Królestwa Danii zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Definicje**

Na potrzeby niniejszej Umowy:

- a) „Umawiające się Strony” oznaczają Czarnogórę i Wspólnotę;
- b) „obywatel Czarnogóry” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo Republiki Czarnogóry zgodnie z jej przepisami krajowymi;
- c) „obywatel państwa członkowskiego” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo państwa członkowskiego w rozumieniu definicji przyjętej na potrzeby Wspólnoty;
- d) „państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie Unii Europejskiej z wyjątkiem Królestwa Danii;
- e) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo inne niż czarnogórskie albo jednego z państw członkowskich;
- f) „bezzaświadczenie” oznacza każdą osobę nieposiadającą obywatelstwa;
- g) „dokument pobytowy” oznacza wszelkiego rodzaju zezwolenia wydane przez Czarnogórę lub jedno z państw członkowskich uprawniające daną osobę do przebywania na terytorium tych krajów. Pojęcie to nie obejmuje czasowych zezwoleń na pobyt na terytorium tych krajów w związku z rozpatrywaniem wniosku o azyl lub wydanie dokumentu pobytowego;
- h) „wiza” oznacza zezwolenie wydane lub decyzję podjętą przez Czarnogórę lub jedno z państw członkowskich, wymagane w związku z wjazdem na terytorium Czarnogóry lub jednego z państw członkowskich albo tranzytem przez terytorium tych krajów. Niniejsza definicja nie obejmuje lotniskowej wizy tranzytowej;
- i) „państwo składające wniosek” oznacza państwo (Czarnogórę lub jedno z państw członkowskich), które składa wniosek o readmisję zgodnie z art. 7 lub wniosek tranzytowy zgodnie z art. 14 niniejszej Umowy;
- j) „państwo rozpatrujące wniosek” oznacza państwo (Czarnogórę lub jedno z państw członkowskich), do którego skierowany jest wniosek o readmisję zgodnie z art. 7 lub wniosek tranzytowy zgodnie z art. 14 niniejszej Umowy;
- k) „właściwy organ” oznacza krajowy organ Czarnogóry lub jednego z państw członkowskich, któremu powierzono zadanie wdrożenia niniejszej Umowy zgodnie z jej art. 19 ust. 1 lit. a);
- l) „tranzyt” oznacza przejazd obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca przez terytorium państwa rozpatrującego wniosek podczas podróży z państwa składającego wniosek do kraju przeznaczenia;

m) „readmisja” oznacza przekazanie przez państwo składające wniosek i przyjęcie przez państwo rozpatrujące wniosek osób (własnych obywateli państwa rozpatrującego wniosek, obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców), którym zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy udowodniono bezprawny wjazd, bezprawne przebywanie lub bezprawny pobyt na terytorium państwa składającego wniosek.

SEKCJA I

OBOWIĄZKI CZARNOGÓRY W ZAKRESIE READMISJI

Artykuł 2

Readmisja własnych obywateli

1. Czarnogóra dokonuje readmisji, na wniosek państwa członkowskiego i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż te przewidziane w niniejszej Umowie, wszystkich osób, które nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium państwa członkowskiego składającego wniosek lub przestały spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie* uzasadnione jest przyjęcie, że osoby takie są obywatelami Czarnogóry.

2. Czarnogóra dokonuje również readmisji:

- niebędących w związku małżeńskim nieletnich dzieci osób, o których mowa w ust. 1, niezależnie od ich miejsca urodzenia czy ich obywatelstwa, chyba że mają one niezależne prawo pobytu w państwie członkowskim składającym wniosek,
- posiadających inne obywatelstwo współmałżonków osób, o których mowa w ust. 1, o ile mają oni prawo wjazdu i pobytu bądź przyszanje się im prawo wjazdu i pobytu na terytorium Czarnogóry, chyba że mają niezależne prawo pobytu w państwie członkowskim składającym wniosek.

3. Czarnogóra dokonuje także readmisji osób, które wraz z wjazdem na terytorium państwa członkowskiego zostały pozbawione obywatelstwa Czarnogóry lub zrzekły się tego obywatelstwa, chyba że osoby takie otrzymały ze strony jednego z państw członkowskich przynajmniej zapewnienie uzyskania naturalizacji.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu przez Czarnogórę wniosku o readmisję właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny Czarnogóry bezzwłocznie i nie później niż w ciągu 3 dni roboczych wydaje dokument podróży wymagany do powrotu danej osoby, którego okres ważności wynosi co najmniej 3 miesiące. Jeżeli z przyczyn prawnych lub faktycznych dana osoba nie może zostać przekazana w okresie ważności pierwotnie wydanego dokumentu podróży, właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny Czarnogóry wydaje w ciągu 14 dni kalendarzowych nowy dokument podróży z takim samym okresem ważności. Jeżeli w ciągu 14 dni kalendarzowych Czarnogóra nie wyda nowego dokumentu podróży, uznaje się, że do celów wydalenia z kraju akceptuje ona standardowy dokument podróży wydawany przez UE ⁽¹⁾.

(1) Zgodnie z wymogami zalecenia Rady UE z dnia 30 listopada 1994 r.

5. W przypadku gdy osoba podlegająca readmisji oprócz obywatelstwa czarnogórskiego posiada także obywatelstwo państwa trzeciego, państwo członkowskie składające wniosek bierze pod uwagę wolę danej osoby co do wyboru państwa, do którego ma nastąpić jej readmisja.

Artykuł 3

Readmisja obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

1. Na wniosek państwa członkowskiego i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej Umowie, Czarnogóra dokonuje readmisji wszystkich obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy nie spełniają obowiązujących warunków prawnych wjazdu, przebywania i pobytu na terytorium państwa członkowskiego składającego wniosek, lub przestali spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie* uzasadnione jest przyjęcie, że takie osoby:

- a) posiadają, bądź posiadały w momencie wjazdu ważną wizę lub dokument pobytowy wydane przez Czarnogórę; lub
- b) bezprawnie i bezpośrednio wjechały na terytorium danego państwa członkowskiego po pobycie na terytorium Czarnogóry bądź po tranzycie przez jej terytorium.

2. Obowiązek readmisji określony w ust. 1 nie ma zastosowania, gdy:

- a) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec przebywał się na terenie międzynarodowego portu lotniczego w Czarnogórze jedynie przejazdem w związku z tranzytem lotniczym; lub
- b) państwo członkowskie składające wniosek wydało obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi wizę lub dokument pobytowy przed wjazdem tej osoby na swoje terytorium lub po wjeździe, chyba że:

- osoba taka jest w posiadaniu wizy lub dokumentu pobytowego wydanych przez Czarnogórę, których okres ważności jest dłuższy niż okres ważności takich dokumentów wydanych przez dane państwo członkowskie składające wniosek, lub
- taka osoba uzyskała wizę lub dokument pobytowy od państwa składającego wniosek na podstawie podrobionych lub przerobionych dokumentów, bądź składając nieprawdziwe oświadczenia, lub
- osoba taka nie spełnia warunków określonych w wizie.

3. Na wniosek państwa członkowskiego Czarnogóra dokonuje także readmisji obywateli byłej Socjalistycznej Federalnej Republiki Jugosławii, którzy nie uzyskali żadnego innego obywatelstwa i których miejsce urodzenia i miejsce stałego pobytu znajdowały się w dniu 27 kwietnia 1992 r. na terytorium Czarnogóry, pod warunkiem że władze czarnogórskie mogą to potwierdzić w dniu złożenia wniosku o readmisję.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu przez Czarnogórę wniosku o readmisję państwo członkowskie składające wniosek wydaje osobie, na której readmisję wyrażono zgodę, standardowy dokument podróży UE do celów wydalenia z kraju ⁽¹⁾.

SEKCJA II

OBOWIĄZKI WSPÓLNOTY W ZAKRESIE READMISJI

Artykuł 4

Readmisja własnych obywateli

1. Na wniosek Czarnogóry i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej Umowie, państwo członkowskie dokonuje readmisji wszystkich osób, które nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Czarnogóry lub przestały spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie* uzasadnione jest przyjęcie, że osoby takie są obywatelami tego państwa członkowskiego.

2. Państwo członkowskie dokonuje również readmisji:

niebędących w związku małżeńskim nieletnich dzieci osób, o których mowa w ust. 1, niezależnie od ich miejsca urodzenia lub ich obywatelstwa, chyba że mają one niezależne prawo pobytu w Czarnogórze,

posiadających inne obywatelstwo współmałżonków osób, o których mowa w ust. 1, o ile mają oni prawo wjazdu i pobytu bądź przyznaje się im prawo wjazdu i pobytu na terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek, chyba że mają niezależne prawo pobytu w Czarnogórze.

3. Państwo członkowskie dokonuje także readmisji osób, które po wjeździe na terytorium Czarnogóry zostały pozbawione obywatelstwa państwa członkowskiego bądź zrzekły się obywatelstwa tego państwa, chyba że osoby takie otrzymały ze strony Czarnogóry przynajmniej zapewnienie uzyskania naturalizacji.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku o readmisję przez rozpatrujące wniosek państwo członkowskie właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny tego państwa członkowskiego bezzwłocznie i nie później niż w ciągu 3 dni roboczych wydaje wymagany do powrotu podlegającej readmisji osoby dokument podróży, którego okres ważności wynosi co najmniej 3 miesiące. Jeżeli z przyczyn prawnych lub faktycznych dana osoba nie może zostać przekazana w okresie ważności pierwotnie wydanego dokumentu podróży, właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny tego państwa członkowskiego wydaje w ciągu 14 dni kalendarzowych nowy dokument podróży z takim samym okresem ważności.

5. W przypadku gdy osoba podlegająca readmisji oprócz obywatelstwa państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek posiada także obywatelstwo państwa trzeciego, Czarnogóra bierze pod uwagę wolę danej osoby co do wyboru państwa, do którego ma nastąpić jej readmisja.

⁽¹⁾ Zgodnie z wymogami zalecenia Rady UE z dnia 30 listopada 1994 r.

Artykuł 5

Readmisja obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

1. Na wniosek Czarnogóry i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej Umowie, państwo członkowskie dokonuje readmisji wszystkich obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy nie spełniają obowiązujących warunków prawnych wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Czarnogóry lub przestali spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie* uzasadnione jest przyjęcie, że osoby takie:

- a) posiadają, bądź posiadały w momencie wjazdu ważną wizę lub dokument pobytowy wydane przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek; lub
- b) bezprawnie i bezpośrednio wjechały na terytorium Czarnogóry po pobycie na terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek bądź po tranzycie przez terytorium tego państwa członkowskiego.

2. Obowiązek readmisji określony w ust. 1 nie ma zastosowania, gdy:

- a) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec przebywał na terenie międzynarodowego portu lotniczego w państwie członkowskim rozpatrującym wniosek jedynie przejazdem w związku z tranzytem lotniczym; lub
- b) Czarnogóra wydała obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi wizę lub dokument pobytowy przed jego wjazdem na jej terytorium bądź po wjeździe, chyba że osoba taka:
 - posiada wydane przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek wizę lub dokument pobytowy, których okres ważności jest dłuższy niż okres ważności takich dokumentów wydanych przez Czarnogórę, lub
 - uzyskała wizę lub dokument pobytowy od Czarnogóry na podstawie podrobionych lub przerobionych dokumentów, bądź składając nieprawdziwe oświadczenia, lub
 - nie spełnia warunków określonych w wizie.

3. Obowiązek readmisji, o którym mowa w ust. 1, dotyczy tego państwa członkowskiego, które wydało wizę lub dokument pobytowy. Jeśli wizy lub dokumenty pobytowe wydały dwa państwa członkowskie lub więcej, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które wydało dokument o dłuższym okresie ważności, lub jeśli okres ważności jednego lub kilku z takich dokumentów upłynął, dokument, który jest nadal ważny. Jeżeli upłynął okres ważności wszystkich dokumentów, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które wydało dokument z najpóźniejszą datą ważności. Jeżeli nie da się tego ustalić, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które dana osoba opuściła najpóźniej.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu przez dane państwo członkowskie wniosku o readmisję Czarnogóra wydaje osobie, na której readmisję wyrażono zgodę, dokument podróży wymagany do jej powrotu.

SEKCJA III

PROCEDURA READMISJI

Artykuł 6

Zasady

1. Z zastrzeżeniem postanowień ust. 2 przekazanie osoby, która ma podlegać readmisji na podstawie jednego z obowiązków określonych w art. 2–5, wymaga złożenia wniosku o readmisję do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek.

2. Złożenie wniosku o readmisję nie jest konieczne, jeżeli osoba, która ma podlegać readmisji, posiada ważny dokument podróży, a tam gdzie to ma zastosowanie, także ważną wizę lub dokument pobytowy wydane przez państwo rozpatrujące wniosek.

Artykuł 7

Wniosek o readmisję

1. Każdy wniosek o readmisję powinien zawierać następujące informacje:

- a) dane określające tożsamość odnośnej osoby (np. imiona, nazwiska, datę urodzenia i w miarę możliwości miejsce urodzenia oraz ostatnie miejsce pobytu, a w stosownych przypadkach także dane określające tożsamość nieletnich dzieci niebędących w związku małżeńskim lub małżonków;
- b) wskazanie środków, stanowiących dowód lub dowód *prima facie* potwierdzający obywatelstwo, tranzyt, spełnienie warunków readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, a także bezprawny wjazd i pobyt;
- c) fotografię osoby, która ma podlegać readmisji.

2. Wniosek o readmisję, w zakresie w jakim jest to możliwe, powinien również zawierać następujące informacje:

- a) oświadczenie stwierdzające, że osoba, która ma być przekazana, może potrzebować pomocy lub opieki, pod warunkiem że osoba ta w sposób wyraźny zgodziła się na takie oświadczenie;
- b) wszelkie inne środki ochrony, zabezpieczenia lub informacje dotyczące stanu zdrowia danej osoby, jakie mogą być niezbędne w poszczególnych przypadkach przekazywania.

3. Wspólny wzór formularza wniosku o readmisję stanowi załącznik 6 do niniejszej Umowy.

Artykuł 8

Środki dowodowe potwierdzające obywatelstwo

1. Obywatelstwo zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 można udowodnić w szczególności za pomocą dokumentów wymienionych w załączniku 1 do niniejszej Umowy, nawet gdy upłynął ich okres ważności. Jeżeli przedstawiono takie dokumenty, państwa członkowskie i Czarnogóra wzajemnie uznają obywatelstwo bez prowadzenia dalszego dochodzenia. Dowód potwierdzający obywatelstwo nie może być oparty na fałszywych dokumentach.

2. Potwierdzenie obywatelstwa zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 poprzez dowód *prima facie* może nastąpić w szczególności za pomocą dokumentów wymienionych w załączniku 2 do niniejszej Umowy, nawet gdy upłynął ich okres ważności. Jeżeli przedstawiono takie dokumenty, państwa członkowskie i Czarnogóra uznają, że obywatelstwo zostało ustalone, chyba że mogą udowodnić, że jest inaczej. Dowód *prima facie* potwierdzający obywatelstwo nie może być oparty na fałszywych dokumentach.

3. Jeśli nie można okazać żadnego z dokumentów wymienionych w załączniku 1 lub 2, właściwe przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne danego rozpatrującego wniosek państwa podejmują na wniosek czynności zmierzające do przeprowadzenia bez zbędnej zwłoki, najpóźniej w ciągu 5 dni roboczych od daty złożenia wniosku, rozmowy z osobą, która ma podlegać readmisji, w celu ustalenia jej obywatelstwa.

Artykuł 9

Środki dowodowe dotyczące obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

1. Dowody potwierdzające warunki readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców określone w art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 1 obejmują w szczególności środki dowodowe wymienione w załączniku 3 do niniejszej Umowy; nie mogą się one opierać na fałszywych dokumentach. Państwa członkowskie i Czarnogóra wzajemnie uznają wszelkie takie dowody bez prowadzenia dalszego dochodzenia.

2. Dowody *prima facie* potwierdzające spełnienie warunków readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców określone w art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 1 obejmują w szczególności środki dowodowe wymienione w załączniku 4 do niniejszej Umowy; nie mogą się one opierać na fałszywych dokumentach. W przypadku przedstawienia takich dowodów *prima facie* państwa członkowskie i Czarnogóra uznają warunki za spełnione, chyba że mogą udowodnić, że jest inaczej.

3. O bezprawnym charakterze wjazdu, przebywania lub pobytu decyduje brak w dokumentach podróży danej osoby koniecznej wizy lub innego dokumentu pobytowego na terytorium państwa składającego wniosek. Dowodem *prima facie* bezprawnego wjazdu, przebywania lub pobytu jest także oświadczenie państwa składającego wniosek, że dana osoba nie posiada niezbędnych dokumentów podróży, wizy lub dokumentu pobytowego.

4. Dowody potwierdzające warunki readmisji byłych obywateli byłej Socjalistycznej Federalnej Republiki Jugosławii określone w art. 3 ust. 3 obejmują w szczególności środki dowodowe wymienione w załączniku 5a do niniejszej Umowy; nie mogą się one opierać na fałszywych dokumentach. Czarnogóra uznaje wszelkie takie dowody bez prowadzenia dalszego dochodzenia, pod warunkiem że z chwilą złożenia wniosku o readmisję władze czarnogórskie mogą potwierdzić fakt stałego pobytu w dniu 27 kwietnia 1992 r.

5. Dowody *prima facie* potwierdzające warunki readmisji byłych obywateli byłej Socjalistycznej Federalnej Republiki Jugosławii określone w art. 3 ust. 3 obejmują w szczególności środki dowodowe wymienione w załączniku 5b do niniejszej Umowy; nie mogą się one opierać na fałszywych dokumentach. W przypadku przedstawienia takich dowodów *prima facie* Czarnogóra uznaje warunki za spełnione, chyba że może udowodnić, że jest inaczej.

6. Jeśli nie można okazać żadnego z dokumentów wymienionych w załączniku 5a i 5b, właściwe przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne Czarnogóry na wniosek podejmują czynności zmierzające do przeprowadzenia bez zbędnej zwłoki lub najpóźniej w ciągu 3 dni roboczych od daty złożenia wniosku, rozmowy z osobą, która ma podlegać readmisji, w celu ustalenia jej obywatelstwa.

Artykuł 10

Terminy

1. Wniosek o readmisję składa się do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek w ciągu jednego roku od daty uzyskania przez właściwy organ państwa składającego wniosek informacji, że obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec nie spełnia obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu bądź przestał spełniać takie warunki. Jeśli istnieją prawne lub faktyczne przeszkody uniemożliwiające złożenie wniosku w terminie, na wniosek państwa składającego wniosek termin ten przedłuża się, ale wyłącznie do czasu ustąpienia przeszkód.

2. Odpowiedź na wniosek o readmisję jest udzielana na piśmie, w każdym przypadku w ciągu 12 dni kalendarzowych. Termin ten rozpoczyna swój bieg w dniu otrzymania wniosku o readmisję. W przypadku braku odpowiedzi w tym terminie zgodę na przekazanie danej osoby uznaje się za udzieloną.

3. Jeśli zaistnieją przeszkody prawne lub faktyczne uniemożliwiające udzielenie odpowiedzi na wniosek w ciągu 12 dni kalendarzowych, termin ten, na należycie umotywowany wniosek, może zostać przedłużony o maksymalnie 6 dni kalendarzowych. W przypadku braku odpowiedzi w przedłużonym terminie zgodę na przekazanie danej osoby uznaje się za udzieloną.

4. Odrzucenie wniosku o readmisję jest uzasadniane.

5. Po uzyskaniu zgody bądź w stosownych przypadkach po upływie terminów określonych w ust. 2 przekazanie danej osoby następuje w ciągu trzech miesięcy. Na prośbę państwa składającego wniosek termin ten może zostać przedłużony o czas potrzebny do usunięcia przeszkód prawnych lub praktycznych.

Artykuł 11

Formy przekazania i rodzaje transportu

1. Przed przekazaniem danej osoby właściwe organy Czarnogóry i odnośnego państwa członkowskiego dokonują z odpowiednim wyprzedzeniem uzgodnień na piśmie co do daty przekazania, miejsca wjazdu, ewentualnej eskorty i innych szczegółów przekazania.

2. Transport może się odbyć drogą powietrzną, morską lub lądową. W przypadku przekazania danej osoby drogą lotniczą nie ma obowiązku korzystania z usług krajowych przewoźników Czarnogóry lub państw członkowskich; można korzystać zarówno z regularnych, jak i czarterowych połączeń lotniczych. W przypadku przekazania pod eskortą, nie musi się ona ograniczać do uprawnionych osób z państwa składającego wniosek, jednak osoby takie muszą pochodzić z Czarnogóry lub jednego z państw członkowskich.

Artykuł 12

Omyłkowa readmisja

Państwo składające wniosek ponownie przyjmuje każdą osobę przyjętą w ramach readmisji przez państwo rozpatrujące wniosek, jeżeli w okresie 3 miesięcy po przekazaniu tej osoby ustalono, że wymogi określone w art. 2–5 niniejszej Umowy nie są spełnione.

W takich przypadkach postanowienia proceduralne niniejszej Umowy stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian oraz przekazuje wszystkie dostępne informacje dotyczące rzeczywistej tożsamości i obywatelstwa osoby, która ma być ponownie przyjęta.

SEKCJA IV

TRANZYT

Artykuł 13

Zasady

1. Państwa członkowskie i Czarnogóra ograniczają tranzyt obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców do przypadków, gdy niemożliwe jest przewiezienie ich bezpośrednio do państwa przeznaczenia.

2. Czarnogóra zezwala na przejazd obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców przez swoje terytorium na wniosek państwa członkowskiego, a państwo członkowskie zezwala na przejazd obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców przez swoje terytorium na wniosek Czarnogóry, pod warunkiem że zapewniono dalszą podróż przez ewentualne inne państwa tranzytu oraz readmisję przez państwo przeznaczenia.

3. Czarnogóra lub państwo członkowskie mogą nie zezwolić na tranzyt przez swoje terytorium:

- jeśli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec narażony jest w państwie będącym miejscem przeznaczenia lub w innym państwie tranzytu na realne ryzyko tortur, nieludzkiego lub poniżającego traktowania czy ukarania, karę śmierci lub prześladowania ze względu na rasę, religię, narodowość, przynależność do określonej grupy społecznej lub przekonania polityczne; lub
- jeśli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec będzie podlegał sankcjom karnym w państwie rozpatrującym wniosek lub innym państwie tranzytu; lub
- ze względu na zdrowie publiczne, bezpieczeństwo wewnętrzne, porządek publiczny lub inne narodowe interesy państwa rozpatrującego wniosek.

4. Czarnogóra lub państwo członkowskie mogą cofnąć każde zezwolenie, jeśli po jego wydaniu wystąpią lub wyjdą na jaw okoliczności wymienione w ust. 3, stanowiące przeszkodę w przeprowadzeniu operacji tranzytu, lub jeśli przestanie być zapewniona dalsza podróż przez inne państwa tranzytu lub readmisja przez państwo przeznaczenia. W takim przypadku państwo składające wniosek, w razie konieczności i bezzwłocznie, przyjmuje z powrotem danego obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca.

Artykuł 14

Procedura tranzytowa

1. Wniosek o tranzyt jest składany na piśmie do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek i musi zawierać następujące informacje:

- a) rodzaj tranzytu (powietrzny, morski lub lądowy), inne możliwe państwa tranzytu i przewidziany końcowy cel podróży;
- b) szczegółowe informacje o danej osobie (np. imię, nazwisko, nazwisko rodowe, inne używane imiona/nazwiska lub imiona/nazwiska, pod jakimi dana osoba jest znana lub pseudonimy, datę urodzenia, płeć i — jeśli to możliwe — miejsce urodzenia, obywatelstwo, język, rodzaj i numer dokumentu podróży);
- c) przewidywane miejsce wjazdu, termin przekazania osoby i ewentualność użycia eskorty;
- d) oświadczenie, że według państwa składającego wniosek spełnione są warunki określone w art. 13 ust. 2 oraz że nie są znane żadne powody mogące uzasadniać odmowę zgodnie z art. 13 ust. 3.

Wzór wspólnego formularza wniosku tranzytowego stanowi załącznik 7 do niniejszej Umowy.

2. Państwo rozpatrujące wniosek powiadamia na piśmie państwo składające wniosek w ciągu 5 dni kalendarzowych o przyjęciu, potwierdzając nazwę miejsca wjazdu i planowany czas odebrania tej osoby, lub też powiadamia o odmowie przyjęcia, uzasadniając taką decyzję.

3. Jeśli tranzyt odbywa się drogą lotniczą, osoba, która podlega readmisji, oraz ewentualne osoby ją eskortujące są zwolnione z obowiązku uzyskania lotniskowych wiz tranzytowych.

4. Właściwe organy państwa rozpatrującego wniosek, pod warunkiem przeprowadzenia wzajemnych konsultacji, udzielają niezbędnej pomocy przy tranzycie, w szczególności poprzez nadzorowanie osób podlegających readmisji oraz zapewnienie właściwych do tego celu udogodnień.

SEKCJA V

KOSZTY

Artykuł 15

Koszty transportu oraz tranzytu

Bez uszczerbku dla prawa właściwych władz do dochodzenia zwrotu związanych z readmisją kosztów od osoby, która ma jej

podlegać, lub od osób trzecich, wszystkie koszty transportu poniesione w związku z readmisją i operacjami tranzytu do granicy państwa końcowego przeznaczenia zgodnie z niniejszą Umową ponosi państwo składające wniosek.

SEKCJA VI

OCHRONA DANYCH I KLAUZULA BRAKU WPLYWU

Artykuł 16

Ochrona danych

Przekazanie danych osobowych może mieć miejsce wyłącznie wówczas, gdy jest konieczne do wykonania niniejszej Umowy i odbywa się za pośrednictwem właściwych organów Czarnogóry lub państwa członkowskiego, zależnie od okoliczności danego przypadku. Przetwarzanie i obsługa danych osobowych w indywidualnym przypadku podlega krajowemu ustawodawstwu Czarnogóry i, gdy kontrolerem jest właściwy organ państwa członkowskiego, przepisom dyrektywy 95/46/WE⁽¹⁾ oraz ustawodawstwu krajowemu tego państwa członkowskiego przyjętemu zgodnie ze wspomnianą dyrektywą. Dodatkowo mają zastosowanie następujące zasady:

- a) dane osobowe muszą być przetwarzane uczciwie i zgodnie z prawem;
- b) dane osobowe muszą być zbierane w określonym, jednoznacznym i prawnie dopuszczonym celu związanym z wykonaniem niniejszej Umowy i nie mogą być dalej przetwarzane przez organ przekazujący ani organ, który je przyjmuje, w sposób niezgodny z tym celem;
- c) dane osobowe muszą być adekwatne do potrzeb i istotne dla danej sprawy oraz nie mogą wykraczać poza cel, w jakim są gromadzone lub są dalej przetwarzane; w szczególności przekazane dane osobowe mogą dotyczyć wyłącznie:
 - szczegółowych informacji o osobie, która ma zostać przekazana (np. imiona, nazwiska, wszelkie poprzednie imiona i nazwiska, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, pseudonimy, płeć, stan cywilny, data i miejsce urodzenia oraz obecne i ewentualne poprzednie obywatelstwo),
 - paszportu, dowodu tożsamości lub prawa jazdy (numer, okres ważności, data wystawienia, nazwa organu wystawiającego dokument, miejsce wystawienia),
 - miejsc międzylądowań i trasy podróży,
 - innych informacji potrzebnych do ustalenia tożsamości osoby, która ma zostać przekazana, lub do zbadania wymogów dotyczących readmisji zgodnie z niniejszą Umową.

(¹) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31).

- d) dane osobowe muszą być dokładne i w razie konieczności aktualizowane;
- e) dane osobowe należy przechowywać w formie, która umożliwia identyfikację osób, których dane te dotyczą, przez okres nie dłuższy niż jest to konieczne do realizacji celu, w jakim zostały zebrane lub w jakim są przetwarzane;
- f) zarówno organ, który przekazuje dane osobowe, jak i ten, który je przyjmuje, podejmują wszelkie uzasadnione kroki w celu zapewnienia odpowiednio sprostowania, usunięcia lub zablokowania danych osobowych, w przypadku gdy ich przetwarzanie nie jest zgodne z postanowieniami niniejszego artykułu, w szczególności w przypadku gdy nie są one adekwatne do potrzeb, istotne dla danej sprawy lub wykraczają poza cel ich przetwarzania. Obejmuje to także obowiązek powiadamiania drugiej strony o wszelkich przypadkach sprostowania, usuwania lub zablokowania danych;
- g) organ, który przyjmuje dane, powiadamia organ przekazujący dane na jego wniosek o sposobie wykorzystania przekazanych danych i uzyskanych wynikach;
- h) dane osobowe mogą być przekazywane wyłącznie właściwym organom. Udostępnienie otrzymanych danych innym organom wymaga wcześniejszej zgody organu przekazującego;
- i) właściwe organy przekazujące i otrzymujące dane osobowe są zobowiązane do prowadzenia pisemnego rejestru przekazanych i otrzymanych danych.

Artykuł 17

Klauzula braku wpływu

1. Niniejsza Umowa nie ma wpływu na prawa, obowiązki i zakres odpowiedzialności Wspólnoty, państw członkowskich i Czarnogóry wynikające z prawa międzynarodowego, w szczególności zaś z:
- Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r. zmienionej Protokołem z dnia 31 stycznia 1967 r. dotyczącym statusu uchodźców,
 - konwencji międzynarodowych określających państwo odpowiedzialne za badanie złożonych wniosków o azyl,
 - europejskiej Konwencji z dnia 4 listopada 1950 r. o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,
 - Konwencji z dnia 10 grudnia 1984 r. w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karnania,
 - konwencji międzynarodowych dotyczących ekstradycji i tranzytu,
 - wielostronnych konwencji międzynarodowych i umów o readmisji cudzoziemców.

2. Postanowienia niniejszej Umowy nie uniemożliwiają powrotu osoby na mocy innych formalnych lub nieformalnych uzgodnień.

SEKCJA VII

WPROWADZENIE W ŻYCIE I STOSOWANIE

Artykuł 18

Wspólny Komitet ds. Readmisji

1. Umawiające się Strony udzielają sobie wzajemnie pomocy w zakresie stosowania i wykładni niniejszej Umowy. W tym celu strony ustanawiają Wspólny Komitet ds. Readmisji (dalej zwany „komitetem”), którego zadania obejmują w szczególności:
- a) nadzorowanie stosowania niniejszej Umowy;
 - b) podejmowanie decyzji w sprawie uzgodnień wykonawczych niezbędnych do jednolitego stosowania niniejszej Umowy;
 - c) prowadzenie regularnej wymiany informacji na temat protokołów wykonawczych sporządzanych przez poszczególne państwa członkowskie i Czarnogórę zgodnie z art. 19;
 - d) sporządzanie zaleceń dotyczących zmian do niniejszej Umowy i jej załączników.
2. Decyzje komitetu są wiążące dla Umawiających się Stron.
3. W skład komitetu wchodzi przedstawiciele Wspólnoty Europejskiej i Czarnogóry; Wspólnotę reprezentuje Komisja.
4. Komitet zbiera się w razie potrzeby na wniosek jednej z Umawiających się Stron.
5. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 19

Protokoły wykonawcze

1. Na wniosek państwa członkowskiego lub Czarnogóry, Czarnogóra i państwo członkowskie sporządzają protokół wykonawczy zawierający zasady dotyczące:
- a) wyznaczania właściwych organów, przejść granicznych i wymiany punktów kontaktowych;
 - b) warunków powrotu osób pod eskortą, w tym tranzytu eskortowanych obywateli państw trzecich i bezpaństwowców;
 - c) środków i dokumentów uzupełniających te wymienione w załącznikach 1–5 do niniejszej Umowy.
2. Protokoły wykonawcze, o których mowa w ust. 1, wchodzi w życie po ich zgłoszeniu Komitetowi ds. Readmisji, o którym mowa w art. 18.

3. Czarnogóra zgadza się stosować wszelkie postanowienia protokołu wykonawczego uzgodnionego z jednym państwem członkowskim również w swoich stosunkach z każdym innym państwem członkowskim na jego wniosek, z zastrzeżeniem praktycznej wykonalności jej stosowania.

Artykuł 20

Związek z dwustronnymi umowami o readmisji lub uzgodnieniami państw członkowskich

Postanowienia niniejszej Umowy mają pierwszeństwo wobec postanowień wszelkich dwustronnych umów lub innych uzgodnień dotyczących readmisji osób przebywających bez zezwolenia, które zostały zawarte lub mogą zgodnie z art. 19 niniejszej Umowy zostać zawarte przez poszczególne państwa członkowskie i Czarnogórę w zakresie, w jakim takie postanowienia są niezgodne z postanowieniami niniejszej Umowy.

SEKCJA VIII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 21

Terytorialny zakres stosowania

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszą Umowę stosuje się na terytorium, na którym ma zastosowanie Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską oraz na terytorium Czarnogóry.

2. Niniejsza Umowa nie ma zastosowania na terytorium Królestwa Danii.

Artykuł 22

Wejście w życie, czas obowiązywania i rozwiązanie Umowy

1. Niniejsza Umowa jest ratyfikowana lub zatwierdzona przez Umawiające się Strony zgodnie z ich odpowiednimi procedurami.

2. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Umawiające się Strony dokonają wzajemnego powiadomienia o zakończeniu procedur określonych w ustępie pierwszym.

3. Niniejsza Umowa jest zawarta na czas nieokreślony.

4. Każda z Umawiających się Stron może w całości lub częściowo zawiesić na określony czas wykonanie postanowień niniejszej Umowy w odniesieniu do obywateli państw trzecich i bezpaństwowców z przyczyn związanych z bezpieczeństwem lub ochroną ładu publicznego bądź zdrowia publicznego, powiadamiając o takiej decyzji drugą stronę, i po uprzednich konsultacjach z komitetem określonym w art. 18. Zawieszenie Umowy wchodzi w życie drugiego dnia po dniu powiadomienia o takiej decyzji.

5. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę, powiadamiając o tym drugą Stronę. Niniejsza Umowa przestaje obowiązywać sześć miesięcy po dokonaniu takiego powiadomienia.

Artykuł 23

Załączniki

Załączniki 1–7 stanowią integralną część niniejszej Umowy.

Sporządzono w Brukseli dnia osiemnastego września dwa tysiące siódmego roku w dwóch egzemplarzach we wszystkich językach urzędowych Stron, przy czym każda wersja językowa jest na równi autentyczna.

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 Az Európai Közösség részéről
 Għall-Komunitá Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 För Europeiska gemenskapen
 Za Evropsku Zajednicu

За Република Черна гора
 Por la República de Montenegro
 Za Republiku Černá Hora
 For Republikken Montenegro
 Für die Republik Montenegro
 Montenegro Vabariigi nimel
 Για τη Δημοκρατία του Μαυροβουνίου
 For the Republic of Montenegro
 Pour la République du Monténégro
 Per la Repubblica del Montenegro
 Melnkalnes Republikas vārdā
 Juodkalnijos Respublikos vardu
 A Montenegroi Köztársaság részéről
 Għar-Repubblika ta' Montenegro
 Voor de Republiek Montenegro
 W imieniu Republiki Czarnogóry
 Pela República do Montenegro
 Pentru Republica Muntenegru
 Za Čiernohorskú republiku
 Za Republiko Črno goro
 Montenegron tasavallan puolesta
 För Republiken Montenegro
 Za Republiku Crnu Goru

ZAŁĄCZNIK 1

**WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRYCH PRZEDSTAWIENIE
JEST UZNAWANE ZA DOWÓD OBYWATELSTWA****(ART. 2 UST. 1, ART. 4 UST. 1 ORAZ ART. 8 UST. 1)**

W przypadku gdy państwem rozpatrującym wniosek jest jedno z państw członkowskich:

- wszelkiego rodzaju paszporty (paszporty krajowe, dyplomatyczne, służbowe, zbiorowe oraz zastępcze, w tym paszporty dla dzieci),
- dokumenty tożsamości wszelkiego rodzaju (w tym wystawione tymczasowo i wstępnie),
- służbowe książeczki wojskowe i wojskowe dowody tożsamości,
- książeczki żeglarskie, legitymacje służbowe kapitanów jednostek morskich.

W przypadku gdy państwem rozpatrującym wniosek jest Czarnogóra:

- dokumenty podróży (paszporty krajowe i paszporty zbiorowe) wydane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Republiki Czarnogóry po dniu 15 czerwca 1997 r. („niebieskie paszporty”) i dokumenty podróży (paszporty dyplomatyczne i paszporty służbowe) wydane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych Republiki Czarnogóry, jak również dokumenty podróży, które zostaną wydane zgodnie z nową Ustawą w sprawie dokumentów podróży,
- dowody tożsamości wydane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Republiki Czarnogóry po dniu 1 maja 1994 r., a także dowody tożsamości, które zostaną wydane zgodnie z nową Ustawą w sprawie dokumentów podróży,
- książeczki służbowe i książeczki wojskowe sił zbrojnych Czarnogóry,
- książeczki żeglarskie, legitymacje służbowe kapitanów jednostek morskich.

ZAŁĄCZNIK 2

**WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRYCH PRZEDSTAWIENIE JEST
UZNAWANE ZA DOWÓD PRIMA FACIE OBYWATELSTWA****(ART. 2 UST. 1, ART. 4 UST. 1 ORAZ ART. 8 UST. 2)**

W przypadku gdy państwem rozpatrującym wniosek jest jedno z państw członkowskich lub Czarnogóra:

- fotokopie wszelkich dokumentów wymienionych w załączniku 1 do niniejszej Umowy,
- prawa jazdy lub ich fotokopie,
- akty urodzenia lub ich fotokopie,
- wszelkie inne oficjalne wydane przez organy państwa rozpatrującego wniosek mogące pomóc w ustaleniu obywatelstwa danej osoby,
- zaświadczenia o obywatelstwie lub inne urzędowe dokumenty, w których wymieniono lub wskazano obywatelstwo.

W przypadku gdy państwem rozpatrującym wniosek jest Czarnogóra:

- paszporty wydane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Republiki Czarnogóry przed 15 czerwca 1997 r. (tzw. czerwone paszporty) oraz ich fotokopie,
- dokumenty tożsamości wydane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Republiki Czarnogóry przed 1 maja 1994 r. oraz ich fotokopie.

ZAŁĄCZNIK 3

**WSPÓLNY WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRE SĄ UZNAWANE ZA DOWÓD POTWIERDZAJĄCY
SPEŁNIENIE WARUNKÓW DLA READMISJI OBYWATELI PAŃSTW TRZECICH I BEZPAŃSTWOWCÓW****(ART. 3 UST. 1, ART. 5 UST. 1 ORAZ ART. 9 UST. 1)**

- Stempel wjazdu/wyjazdu lub podobne potwierdzenie w dokumencie podróży danej osoby lub inny dowód wjazdu/wyjazdu (np. fotograficzny),
- imienne bilety kolejowe lub listy pasażerów podróżujących samolotem, pociągiem, autokarem lub statkiem, które wskazują przebywanie i trasę podróży danej osoby na terytorium państwa rozpatrującego wniosek,
- oficjalne oświadczenie złożone w szczególności przez pracowników służby granicznej lub innych świadków, którzy mogą potwierdzić, że dana osoba przekroczyła granicę,
- oficjalne oświadczenie zainteresowanej osoby, złożone w postępowaniu sądowym lub administracyjnym, potwierdzające, że dana osoba przebywała na terytorium państwa rozpatrującego wniosek lub potwierdzające, że trasa jej podróży przebiegała przez ten kraj.

ZAŁĄCZNIK 4

**WSPÓLNY WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRE SĄ UZNAWANE ZA DOWÓD PRIMA FACIE
POTWIERDZAJĄCY SPEŁNIENIE WARUNKÓW DLA READMISJI OBYWATELI PAŃSTW
TRZECICH I BEZPAŃSTWOWCÓW****(ART. 3 UST. 1, ART. 5 UST. 1 ORAZ ART. 9 UST. 2)**

- Wydany przez właściwe organy państwa składającego wniosek opis miejsca i okoliczności, w których dana osoba została przejęta po wjeździe na terytorium tego państwa,
- informacje dotyczące tożsamości lub pobytu osoby dostarczone przez organizację międzynarodową (np. Wysokiego Komisarza Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR)),
- zgłoszenia/potwierdzenia informacji przez członków rodziny, współtowarzyszy podróży itd.,
- dokumenty oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia lub rachunki (np. rachunki hotelowe, karty przyjęć u lekarzy/dentystów, karty wejścia do instytucji publicznych/prywatnych, umowy wynajmu samochodów, kwity płatności kartą kredytową itd.), które jednoznacznie wskazują, że dana osoba pozostawała na terytorium państwa rozpatrującego wniosek,
- informacje, które wskazują, że dana osoba korzystała z usług pośredników wizowych lub biura podróży.

ZAŁĄCZNIK 5

**WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRE SĄ UZNAWANE ZA DOWÓD PRIMA FACIE POTWIERDZAJĄCY
SPEŁNIENIE WARUNKÓW DLA READMISJI BYŁYCH OBYWATELI BYŁEJ SOCJALISTYCZNEJ FEDERALNEJ
REPUBLIKI JUGOSŁAWII****(ART. 3 UST. 3, ART. 9 UST. 4 ORAZ ART. 9 UST. 5)**

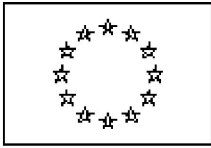
Załącznik 5a (dokumenty uznawane za dowód).

- akty urodzenia (lub ich fotokopie) wydane przez byłą Socjalistyczną Federalną Republikę Jugosławii,
- wydane przez Czarnogórę, byłą Federalną Republikę Jugosławii, byłą Federację Serbii i Czarnogóry lub byłą Socjalistyczną Federalną Republikę Jugosławii dokumenty urzędowe (lub ich fotokopie) określające miejsce urodzenia lub miejsce stałego pobytu zgodnie z art. 3 ust. 3.

Załącznik 5b (dokumenty uznawane za dowód *prima facie*).

- inne dokumenty lub zaświadczenia (lub ich fotokopie) wskazujące miejsce urodzenia lub miejsce stałego pobytu na terytorium Czarnogóry,
- oficjalne oświadczenie zainteresowanej osoby złożone w postępowaniu sądowym lub administracyjnym.

ZAŁĄCZNIK 6

[Godło Czarnogóry]

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(Miejscowość i data)

(Oznaczenie właściwego organu państwa składającego wniosek)

Numer referencyjny:

.....

Do:

.....

.....

.....

(Oznaczenie właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek)

WNIOSEK O READMISJĘ

zgodnie z art. 7 Umowy z dnia 18 września 2007 r. między Wspólnotą Europejską i Czarnogorą
o readmisji osób przebywających nielegalnie

A. DANE OSOBOWE

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

.....

2. Nazwisko rodowe:

.....

3. Data i miejsce urodzenia:

.....

4. Płeć i cechy fizyczne (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

.....

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana lub pseudonimy):

.....

6. Obywatelstwo i język:

.....

7. Stan cywilny: żonaty/
zameżna kawaler/
panna rozwiedziony/
rozwiedziona wdowiec/wdowa

Jeśli żonaty/zameżna: imię i nazwisko współmałżonka

Imiona i wiek dzieci (jeśli są)

.....

.....

8. Ostatni adres w państwie składającym:

.....

B. DANE OSOBOWE WSPÓŁMAŁŻONKA (W STOSOWNYM PRZYPADKU)

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

2. Nazwisko rodowe:

3. Data i miejsce urodzenia:

4. Płeć i cechy fizyczne (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

.....

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana lub pseudonimy):

.....

6. Obywatelstwo i język:

.....

C. DANE OSOBOWE DZIECI (W STOSOWNYM PRZYPADKU)

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):
2. Data i miejsce urodzenia:
3. Płeć i cechy fizyczne (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):
.....
4. Obywatelstwo i język:
.....

D. SZCZEGÓLNE OKOLICZNOŚCI ZWIĄZANE Z OSOBĄ PRZEKAZYWANĄ

1. Stan zdrowia:
(np. wskazanie konieczności zapewnienia specjalnej opieki medycznej; łacińska nazwa choroby zakaźnej):
.....
2. Wskazanie osoby szczególnie niebezpiecznej
(np. podejrzanej o popełnienie poważnego przestępstwa; agresywne zachowanie):
.....

E. ZAŁĄCZONE ŚRODKI DOWODOWE

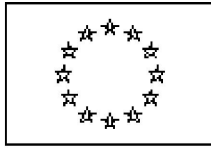
1.
(Nr paszportu) (Data i miejsce wydania)
.....
(Organ wydający) (Data ważności)
.....
2.
(Nr dowodu tożsamości) (Data i miejsce wydania)
.....
(Organ wydający) (Data ważności)
.....
3.
(Nr prawa jazdy) (Data i miejsce wydania)
.....
(Organ wydający) (Data ważności)
.....
4.
(Nr innego oficjalnego dokumentu) (Data i miejsce wydania)
.....
(Organ wydający) (Data ważności)
.....

F. UWAGI

.....
.....
.....
.....

(Podpis) (Pieczęć/stempel)

ZAŁĄCZNIK 7

[Godło Republiki Czarnogóry]

.....
.....
.....
.....
.....

.....

(Miejscowość i data)

(Oznaczenie właściwego organu państwa składającego wniosek)

Numer referencyjny:

.....

Do:

.....

.....

.....

(Oznaczenie właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek)

WNIOSEK TRANZYTOWY

**zgodnie z art. 14 Umowy z dnia 18 września 2007 r. między Wspólnotą Europejską i Czarnogórą
o readmisji osób przebywających nielegalnie**

A. DANE OSOBOWE

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

.....

2. Nazwisko rodowe:

.....

3. Data i miejsce urodzenia:

.....

4. Płeć i cechy fizyczne (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

.....

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana lub pseudonimy):

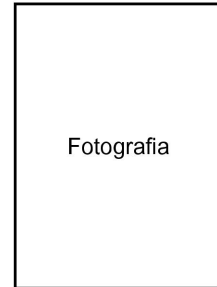
.....

6. Obywatelstwo i język:

.....

7. Rodzaj i numer dokumentu podróży:

.....

B. OPERACJA TRANZYTU

1. Rodzaj tranzytu

drogą lotniczą drogą morską drogą lądową

2. Państwo będące miejscem przeznaczenia

3. Inne ewentualne państwa tranzytu

4. Planowane miejsca przekroczenia granicy, data i godzina przekazania i ewentualne osoby eskortujące

.....

.....

.....

5. Czy istnieje gwarancja przyjęcia w innym państwie tranzytu i państwie będącym miejscem przeznaczenia?

(art. 13 ust. 2)

Tak Nie

6. Czy znane są jakiegokolwiek powody odmowy zezwolenia na tranzyt?

(art. 13 ust. 3)

Tak Nie

C. UWAGI

.....

.....

.....

.....

(Podpis) (Pieczęć/stempel)

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ART. 2 UST. 4 I ART. 4 UST. 4

Do czasu utworzenia na terytorium państw członkowskich UE przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych Republiki Czarnogóry dokumenty podróży, o których mowa w art. 2 ust. 4, wydaje misja dyplomatyczna lub urząd konsularny Republiki Serbii, zgodnie z art. 6 protokołu ustaleń między Republiką Czarnogóry a Republiką Serbii, lub misje dyplomatyczne lub urzędy konsularne innych państw, reprezentujących Czarnogórę.

Jeśli państwo członkowskie rozpatrujące wniosek nie posiada misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego w Republice Czarnogóry, dokument podróży, o którym mowa w art. 4 ust. 4, wydawany będzie przez misję dyplomatyczną lub urząd konsularny państwa członkowskiego, będącego przedstawicielstwem tego państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek, za jego uprzednią zgodą.

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE ART. 3 I ART. 5

Strony będą starały się zapewnić powrót każdego obywatela państwa trzeciego, który nie spełnia obowiązujących warunków prawnych wjazdu, przebywania lub pobytu na ich odnośnych terytoriach lub który przestał spełniać takie warunki, do jego państwa pochodzenia.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ART. 3 UST. 1

Strony przyjmują, że na potrzeby niniejszej Umowy za osobę, która „bezpośrednio wjechała” z terytorium Czarnogóry, uznaje się osobę, która przybyła na terytorium państwa członkowskiego drogą lotniczą, lądową lub morską, nie wjeżdżając w międzyczasie na terytorium państwa trzeciego. Za wjazd nie uznaje się pobytu w państwie trzecim w związku z tranzytem lotniczym.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA DANII

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza Umowa nie ma zastosowania do terytorium Królestwa Danii ani do jego obywateli. W takich okolicznościach Czarnogóra i Dania powinny zawrzeć umowę o readmisji na takich samych warunkach jak niniejsza Umowa.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ISLANDII I NORWEGII

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości ścisłe związki między Wspólnotą Europejską a Islandią i Norwegią, w szczególności na mocy Umowy z dnia 18 maja 1999 roku, dotyczącej włączenia tych krajów we wprowadzanie, stosowanie i rozwijanie dorobku Schengen. W takich okolicznościach Czarnogóra powinna zawrzeć umowę o readmisji z Islandią i Norwegią na takich samych warunkach jak niniejsza Umowa.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA SZWAJCARII

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości, że Unia Europejska, Wspólnota Europejska i Szwajcaria podpisały układ dotyczący włączenia Szwajcarii we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen. Wraz z wejściem w życie tego układu dotyczącego stowarzyszenia Czarnogóra powinna zawrzeć umowę o readmisji ze Szwajcarią na takich samych warunkach jak niniejsza Umowa.

DECYZJA RADY

z dnia 8 listopada 2007 r.

w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską i Republiką Serbii o readmisji osób przebywających nielegalnie

(2007/819/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 63 pkt 3 lit. b), w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty Europejskiej umowę z Republiką Serbii o readmisji osób przebywających nielegalnie.
- (2) Umowa została podpisana w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu 18 września 2007 r., z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją Rady z dnia 18 września 2007 r.
- (3) Umowa powinna zostać zatwierdzona.
- (4) Na mocy umowy ustanowiony został Wspólny Komitet ds. Readmisji, który może przyjąć regulamin wewnętrzny. Celem jest wprowadzenie uproszczonej procedury przyjęcia stanowiska Wspólnoty w tej sprawie.
- (5) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Zjednoczone Królestwo powiadomiło o woli uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.
- (6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

- (7) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowę między Wspólnotą Europejską i Republiką Serbii o readmisji osób przebywających nielegalnie.

Tekst umowy jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady przekazuje powiadomienie przewidziane w art. 22 ust. 2 umowy ⁽²⁾.

Artykuł 3

Komisja reprezentuje Wspólnotę we Wspólnym Komitecie ds. Readmisji, ustanowionym na mocy art. 18 umowy.

Artykuł 4

Stanowisko Wspólnoty w ramach Wspólnego Komitetu ds. Readmisji w sprawie przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego zgodnie z art. 18 ust. 5 umowy przyjmuje Komisja po konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę.

Artykuł 5

Niniejszą decyzję publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 listopada 2007 r.

W imieniu Rady
R. PEREIRA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia z dnia 24 października 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Data wejścia w życie umowy zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA**między Wspólnotą Europejską a Republiką Serbii o readmisji osób przebywających nielegalnie**

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, zwana dalej „Wspólnotą”,

oraz

REPUBLIKA SERBII, zwana dalej „Serbią”,

KIERUJĄC SIĘ chęcią zacieśnienia współpracy w celu skuteczniejszego zwalczania nielegalnej imigracji,

PRAGNĄC ustanowić w drodze niniejszej Umowy oraz na zasadzie wzajemności szybkie i skuteczne procedury ustalania tożsamości i organizowania bezpiecznego i zgodnego z przepisami powrotu osób, które nie spełniają warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Serbii bądź jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej lub przestały spełniać te warunki, oraz aby ułatwić tranzyt takich osób w duchu współpracy,

PODKREŚLAJĄC, że niniejsza Umowa nie narusza praw, obowiązków i zakresu odpowiedzialności Wspólnoty, państw członkowskich Unii Europejskiej i Serbii wynikających z prawa międzynarodowego oraz w szczególności z europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r. i Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r.,

ZWAŻYWSZY, że postanowienia niniejszej Umowy, która jest objęta zakresem stosowania postanowień tytułu IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, nie mają zastosowania do Królestwa Danii zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Definicje**

Na potrzeby niniejszej Umowy:

- a) „Umawiające się Strony” oznaczają Serbię i Wspólnotę;
- b) „obywatel Serbii” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo Republiki Serbii zgodnie z jej przepisami krajowymi;
- c) „obywatel państwa członkowskiego” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo państwa członkowskiego w rozumieniu definicji przyjętej na potrzeby Wspólnoty;
- d) „państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie Unii Europejskiej z wyjątkiem Królestwa Danii;
- e) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo inne niż serbskie albo jednego z państw członkowskich;
- f) „bezpiestwowiec” oznacza każdą osobę nieposiadającą obywatelstwa;
- g) „dokument pobytowy” oznacza wszelkiego rodzaju zezwolenia wydane przez Serbię lub jedno z państw członkowskich uprawniające daną osobę do przebywania na terytorium tych krajów. Pojęcie to nie obejmuje czasowych zezwoleń na pobyt na terytorium tych krajów w związku z rozpatrywaniem wniosku o azyl lub wydanie dokumentu pobytowego;
- h) „wiza” oznacza zezwolenie wydane lub decyzję podjętą przez Serbię lub jedno z państw członkowskich, wymagane w związku z wjazdem na terytorium Serbii lub jednego z państw członkowskich albo tranzytem przez terytorium tych krajów. Niniejsza definicja nie obejmuje lotniskowej wizy tranzytowej;
- i) „państwo składające wniosek” oznacza państwo (Serbię lub jedno z państw członkowskich), które składa wniosek o readmisję zgodnie z art. 7 lub wniosek tranzytowy zgodnie z art. 14 niniejszej Umowy;
- j) „państwo rozpatrujące wniosek” oznacza państwo (Serbię lub jedno z państw członkowskich), do którego skierowany jest wniosek o readmisję zgodnie z art. 7 lub wniosek tranzytowy zgodnie z art. 14 niniejszej Umowy;
- k) „właściwy organ” oznacza krajowy organ Serbii lub jednego z państw członkowskich, któremu powierzono zadanie wdrożenia niniejszej Umowy zgodnie z jej art. 19 ust. 1 lit. a);
- l) „rejon przygraniczny” oznacza obszar w promieniu 30 metrów od wspólnej granicy lądowej między państwem członkowskim a Serbią, a także teren międzynarodowych portów lotniczych państw członkowskich i Serbii;

m) „tranzyt” oznacza przejazd obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca przez terytorium państwa rozpatrującego wniosek podczas podróży z państwa składającego wniosek do kraju przeznaczenia.

SEKCJA I

OBOWIĄZKI SERBII W ZAKRESIE READMISJI

Artykuł 2

Readmisja własnych obywateli

1. Serbia dokonuje readmisji, na wniosek państwa członkowskiego i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej Umowie, wszystkich osób, które nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium państwa członkowskiego składającego wniosek, lub przestały spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie* uzasadnione jest przyjęcie, że osoby takie są obywatelami Serbii.

2. Serbia dokonuje również readmisji:

— niebędących w związku małżeńskim nieletnich dzieci osób, o których mowa w ust. 1, niezależnie od ich miejsca urodzenia czy ich obywatelstwa, chyba że mają one niezależne prawo pobytu w państwie członkowskim składającym wniosek,

— posiadających inne obywatelstwo współmałżonków osób, o których mowa w ust. 1, o ile mają oni prawo wjazdu i pobytu bądź przysznaje się im prawo wjazdu i pobytu na terytorium Serbii, chyba że mają niezależne prawo pobytu w państwie członkowskim składającym wniosek.

3. Serbia dokonuje także readmisji osób, które wraz z wjazdem na terytorium państwa członkowskiego zrzekły się obywatelstwa Serbii, chyba że osoby takie otrzymały ze strony tego państwa członkowskiego przynajmniej zapewnienie uzyskania naturalizacji.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu przez Serbię wniosku o readmisję właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny Serbii bezzwłocznie i nie później niż w ciągu 3 dni roboczych wydaje dokument podróży wymagany do powrotu danej osoby, którego okres ważności wynosi co najmniej 3 miesiące. Jeżeli z przyczyn prawnych lub faktycznych dana osoba nie może zostać przekazana w okresie ważności pierwotnie wydane go dokumentu podróży, właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny Serbii wydaje w ciągu 14 dni kalendarzowych nowy dokument podróży z takim samym okresem ważności. Jeżeli w ciągu 14 dni kalendarzowych Serbia nie wyda nowego dokumentu podróży, uznaje się, że do celów wydalenia z kraju akceptuje ona standardowy dokument podróży wydawany przez UE ⁽¹⁾.

(1) Zgodnie z wymogami zalecenia Rady UE z dnia 30 listopada 1994 r.

5. W przypadku gdy osoba podlegająca readmisji oprócz obywatelstwa serbskiego posiada także obywatelstwo państwa trzeciego, państwo członkowskie składające wniosek bierze pod uwagę wolę danej osoby co do wyboru państwa, do którego ma nastąpić jej readmisja.

Artykuł 3

Readmisja obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

1. Na wniosek państwa członkowskiego i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej Umowie, Serbia dokonuje readmisji wszystkich obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy nie spełniają obowiązujących warunków prawnych wjazdu, przebywania i pobytu na terytorium państwa członkowskiego składającego wniosek lub przestali spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie* uzasadnione jest przyjęcie, że takie osoby:

- posiadają, bądź posiadały w momencie wjazdu ważną wizę lub dokument pobytowy wydane przez Serbię; lub
- bezprawnie i bezpośrednio wjechały na terytorium danego państwa członkowskiego po pobycie na terytorium Serbii bądź po tranzycie przez jej terytorium.

2. Obowiązek readmisji określony w ust. 1 nie ma zastosowania, gdy:

- obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec przebywał na terenie międzynarodowego portu lotniczego w Serbii jedynie przejazdem w związku z tranzytem lotniczym; lub
- państwo członkowskie składające wniosek wydało obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi wizę lub dokument pobytowy przed wjazdem tej osoby na swoje terytorium lub po wjeździe, chyba że:

— osoba taka jest w posiadaniu wizy lub dokumentu pobytowego wydanych przez Serbię, których okres ważności jest dłuższy, lub

— taka osoba uzyskała wizę lub dokument pobytowy od państwa składającego wniosek na podstawie podrobionych lub przerobionych dokumentów, bądź składając nieprawdziwe oświadczenia, i dana osoba przybywa na terytorium Serbii lub w związku z tranzytem przemieszcza się przez jej terytorium, lub

— osoba taka nie spełnia warunków określonych w wizie i osoba taka przebywała na terytorium Serbii lub w związku z tranzytem przemieszczała się przez jej terytorium.

3. Na wniosek państwa członkowskiego Serbia dokonuje także readmisji byłych obywateli Socjalistycznej Federalnej Republiki Jugosławii, którzy nie uzyskali żadnego innego obywatelstwa i których miejsce urodzenia i miejsce stałego pobytu znajdowały się w dniu 27 kwietnia 1992 r. na terytorium Serbii.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu przez Serbię wniosku o readmisję państwo członkowskie składające wniosek wydaje osobie, na readmisję której wyrażono zgodę, standardowy dokument podróży UE do celów wydalenia z kraju ⁽¹⁾.

SEKCJA II

OBOWIĄZKI WSPÓLNOTY W ZAKRESIE READMISJI

Artykuł 4

Readmisja własnych obywateli

1. Na wniosek Serbii i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej Umowie, państwo członkowskie dokonuje readmisji wszystkich osób, które nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Serbii lub przestały spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub istnieje na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie* uzasadnione jest przyjęcie, że osoby takie są obywatelami tego państwa członkowskiego.

2. Państwo członkowskie dokonuje również readmisji:

- niebędących w związku małżeńskim nieletnich dzieci osób, o których mowa w ust. 1, niezależnie od ich miejsca urodzenia lub ich obywatelstwa, chyba że mają one niezależne prawo pobytu w Serbii,
- posiadających inne obywatelstwo współmałżonków osób, o których mowa w ust. 1, o ile mają oni prawo wjazdu i pobytu bądź przysługują im prawo wjazdu i pobytu na terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek, chyba że mają niezależne prawo pobytu w Serbii.

3. Państwo członkowskie dokonuje także readmisji osób, które po wjeździe na terytorium Serbii rzekły się obywatelstwa państwa członkowskiego, chyba że osoby takie otrzymały ze strony Serbii przynajmniej zapewnienie uzyskania naturalizacji.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku o readmisję przez rozpatrujące wniosek państwo członkowskie właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny tego państwa członkowskiego bezzwłocznie i nie później niż w ciągu 3 dni roboczych wydaje wymagany do powrotu podlegającej readmisji osoby dokument podróży, którego okres ważności wynosi co najmniej 3 miesiące. Jeżeli z przyczyn prawnych lub faktycznych dana osoba nie może zostać przekazana w okresie ważności pierwotnie wydanego dokumentu podróży, właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny tego państwa członkowskiego wydaje w ciągu 14 dni kalendarzowych nowy dokument podróży z takim samym okresem ważności.

5. W przypadku gdy osoba podlegająca readmisji oprócz obywatelstwa państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek posiada także obywatelstwo państwa trzeciego, Serbia bierze pod uwagę wolę danej osoby co do wyboru państwa, do którego ma nastąpić jej readmisja.

⁽¹⁾ Zgodnie z wymogami zalecenia Rady UE z dnia 30 listopada 1994 r.

Artykuł 5

Readmisja obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

1. Na wniosek Serbii i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej Umowie, państwo członkowskie dokonuje readmisji wszystkich obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy nie spełniają obowiązujących warunków prawnych wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Serbii, lub przestały spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie* uzasadnione jest przyjęcie, że osoby takie:

- a) posiadają bądź posiadały w momencie wjazdu ważną wizę lub dokument pobytowy wydane przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek; lub
- b) bezprawnie i bezpośrednio wjechały na terytorium Serbii po pobycie na terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek bądź po tranzycie przez terytorium tego państwa członkowskiego.

2. Obowiązek readmisji określony w ust. 1 nie ma zastosowania, gdy:

- a) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec przebywał na terenie międzynarodowego portu lotniczego w państwie członkowskim rozpatrującym wniosek jedynie przejazdem w związku z tranzytem lotniczym; lub
- b) Serbia wydała obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi wizę bądź dokument pobytowy przed jego wjazdem na jej terytorium bądź po wjeździe, chyba że osoba taka:
 - posiada wizę lub dokument pobytowy o dłuższym okresie ważności wydane przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek, lub
 - uzyskała wizę lub dokument pobytowy od Serbii na podstawie podrobionych lub przerobionych dokumentów, bądź składając nieprawdziwe oświadczenie, i dana osoba przebywa na terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek lub w związku z tranzytem przemieszcza się przez terytorium tego państwa, lub
 - nie spełnia warunków określonych w wizie i dana osoba przebywała na terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek lub w związku z tranzytem przemieszczała się przez terytorium tego państwa.

3. Obowiązek readmisji, o którym mowa w ust. 1, dotyczy tego państwa członkowskiego, które wydało wizę lub dokument pobytowy. Jeśli wizy lub dokumenty pobytowe wydały dwa państwa członkowskie lub więcej, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które wydało dokument o dłuższym okresie ważności, lub jeśli okres ważności jednego lub kilku z takich dokumentów upłynął, dokument, który jest nadal ważny. Jeżeli upłynął okres ważności wszystkich dokumentów, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które wydało dokument z najpóźniejszą datą ważności. Jeżeli nie da się tego ustalić, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które dana osoba opuściła najpóźniej.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu przez dane państwo członkowskie wniosku o readmisję Serbia wydaje osobie, na readmisję której wyrażono zgodę, dokument podróży wymagany do jej powrotu.

SEKCJA III

PROCEDURA READMISJI

Artykuł 6

Zasady

1. Z zastrzeżeniem postanowień ust. 2 przekazanie osoby, która ma podlegać readmisji na podstawie jednego z obowiązków określonych w art. 2 do 5, wymaga złożenia wniosku o readmisję do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek.

2. Złożenie wniosku o readmisję nie jest konieczne, jeżeli osoba, która ma podlegać readmisji, posiada ważny dokument podróży, a w przypadku gdy osoba taka jest obywatelem państwa trzeciego lub bezpaństwowcem, również ważną wizę lub dokument pobytowy wydane przez państwo rozpatrujące wniosek.

3. Jeśli daną osobę zatrzymano w rejonie przygranicznym (włączając w to porty lotnicze) państwa składającego wniosek po tym, jak bezprawnie przekroczyła granicę, przybывая bezpośrednio z terytorium państwa rozpatrującego wniosek, państwo składające wniosek może złożyć wniosek o readmisję w ciągu 2 dni roboczych od daty zatrzymania tej osoby (procedura przyspieszona).

Artykuł 7

Wniosek o readmisję

1. Wniosek o readmisję, w zakresie, w jakim jest to możliwe, powinien zawierać następujące informacje:

- a) dane określające tożsamość osoby, która ma podlegać readmisji (np. imiona, nazwiska, datę i miejsce urodzenia oraz ostatnie miejsce pobytu), a w stosownych przypadkach także dane określające tożsamość nieletnich dzieci niebędących w związku małżeńskim lub małżonków;
- b) dokumenty stanowiące dowód lub dowód *prima facie* potwierdzający obywatelstwo, tranzyt, spełnienie warunków readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, a także bezprawny wjazd i pobyt;
- c) fotografię osoby, która ma podlegać readmisji.

2. Wniosek o readmisję, w zakresie, w jakim jest to możliwe, powinien również zawierać następujące informacje:

- a) oświadczenie stwierdzające, że osoba, która ma być przekazana, może potrzebować pomocy lub opieki, pod warunkiem że osoba ta w sposób wyraźny zgodziła się na takie oświadczenie;
- b) wszelkie inne środki ochrony, zabezpieczenia lub informacje dotyczące stanu zdrowia danej osoby, jakie mogą być niezbędne w poszczególnych przypadkach przekazywania.

3. Wspólny wzór formularza wniosku o readmisję stanowi załącznik 6 do niniejszej Umowy.

Artykuł 8

Środki dowodowe potwierdzające obywatelstwo

1. Obywatelstwo zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 można udowodnić w szczególności za pomocą dokumentów wymienionych w załączniku 1 do niniejszej Umowy, nawet gdy upłynął ich okres ważności. Jeżeli przedstawiono takie dokumenty, państwa członkowskie i Serbia wzajemnie uznają obywatelstwo bez prowadzenia dalszego dochodzenia. Dowód potwierdzający obywatelstwo nie może być oparty na fałszywych dokumentach.

2. Potwierdzenie obywatelstwa zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 poprzez dowód *prima facie* może nastąpić w szczególności za pomocą dokumentów wymienionych w załączniku 2 do niniejszej Umowy, nawet gdy upłynął ich okres ważności. Jeżeli przedstawiono takie dokumenty, państwa członkowskie i Serbia uznają, że obywatelstwo zostało ustalone, chyba że mogą udowodnić, że jest inaczej. Dowód *prima facie* potwierdzający obywatelstwo nie może być oparty na fałszywych dokumentach.

3. Jeśli nie można okazać żadnego z dokumentów wymienionych w załączniku 1 lub 2, właściwe przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne danego rozpatrującego wniosek państwa podejmują na wniosek czynności zmierzające do przeprowadzenia bez zbędnej zwłoki, najpóźniej w ciągu 3 dni roboczych od daty złożenia wniosku, rozmowy z osobą, która ma podlegać readmisji, w celu ustalenia jej obywatelstwa.

Artykuł 9

Środki dowodowe dotyczące obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

1. Dowody potwierdzające warunki readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców określone w art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 1 obejmują w szczególności środki dowodowe wymienione w załączniku 3 do niniejszej Umowy; nie mogą się one opierać na fałszywych dokumentach. Państwa członkowskie i Serbia wzajemnie uznają wszelkie takie dowody bez prowadzenia dalszego dochodzenia.

2. Dowody *prima facie* potwierdzające spełnienie warunków readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców określone w art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 1 obejmują w szczególności środki dowodowe wymienione w załączniku 4 do niniejszej Umowy; nie mogą się one opierać na fałszywych dokumentach. W przypadku przedstawienia takich dowodów *prima facie* państwa członkowskie i Serbia uznają warunki za spełnione, chyba że mogą udowodnić, że jest inaczej.

3. O bezprawnym charakterze wjazdu, przebywania lub pobytu decyduje brak w dokumentach podróży danej osoby koniecznej wizy lub innego dokumentu pobytowego na terytorium państwa składającego wniosek. Dowodem *prima facie* bezprawnego wjazdu, przebywania lub pobytu jest także oświadczenie państwa składającego wniosek, że dana osoba nie posiada niezbędnych dokumentów podróży, wizy lub dokumentu pobytowego.

4. Dowody potwierdzające warunki readmisji byłych obywateli Socjalistycznej Federalnej Republiki Jugosławii określone w art. 3 ust. 3 obejmują w szczególności środki dowodowe wymienione w załączniku 5a do niniejszej Umowy; nie mogą się one opierać na fałszywych dokumentach. Serbia uznaje wszelkie takie dowody bez prowadzenia dalszego dochodzenia.

5. Dowody *prima facie* potwierdzające warunki readmisji byłych obywateli Socjalistycznej Federalnej Republiki Jugosławii określone w art. 3 ust. 3 obejmują w szczególności środki dowodowe wymienione w załączniku 5b do niniejszej Umowy; nie mogą się one opierać na fałszywych dokumentach. W przypadku przedstawienia takich dowodów *prima facie* Serbia uznaje warunki za spełnione, chyba że może udowodnić, że jest inaczej.

6. Jeśli nie można okazać żadnego z dokumentów wymienionych w załączniku 5a i 5b, właściwe przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne Serbii na wniosek podejmują czynności zmierzające do przeprowadzenia bez zbędnej zwłoki lub najpóźniej w ciągu 3 dni roboczych od daty złożenia wniosku, rozmowy z osobą, która ma podlegać readmisji, w celu ustalenia jej obywatelstwa.

Artykuł 10

Terminy

1. Wniosek o readmisję składa się do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek w ciągu jednego roku od daty uzyskania przez właściwy organ państwa składającego wniosek informacji, że obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec nie spełnia obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu bądź przestał spełniać takie warunki. Jeśli istnieją prawne lub faktyczne przeszkody uniemożliwiające złożenie wniosku w terminie, na wniosek państwa składającego wniosek termin ten przedłuża się, ale wyłącznie do czasu ustąpienia przeszkód.

2. Odpowiedź na wniosek o readmisję jest udzielana na piśmie

— w ciągu 2 dni roboczych, w przypadku gdy wniosek złożono w ramach procedury przyspieszonej (art. 6 ust. 3),

— w ciągu 10 dni kalendarzowych w pozostałych przypadkach.

Terminy te rozpoczynają swój bieg w dniu otrzymania wniosku o readmisję. W przypadku braku odpowiedzi w tych terminach zgodę na przekazanie danej osoby uznaje się za udzieloną.

3. Jeśli zaistnieją przeszkody prawne lub faktyczne uniemożliwiające udzielenie odpowiedzi na wniosek w ciągu 10 dni kalendarzowych, termin ten, na należyte umotywowany wniosek, może zostać przedłużony o maksymalnie 6 dni kalendarzowych. W przypadku braku odpowiedzi w przedłużonym terminie zgodę na przekazanie danej osoby uznaje się za udzieloną.

4. Odrzucenie wniosku o readmisję jest uzasadniane.

5. Po uzyskaniu zgody bądź w stosownych przypadkach po upływie terminów określonych w ust. 2 przekazanie danej osoby następuje w ciągu trzech miesięcy. Na prośbę państwa składającego wniosek termin ten może zostać przedłużony o czas potrzebny do usunięcia przeszkód prawnych lub praktycznych.

Artykuł 11

Formy przekazania i rodzaje transportu

1. Przed przekazaniem danej osoby właściwe organy Serbii i odnośnego państwa członkowskiego dokonują z odpowiednim wyprzedzeniem uzgodnień na piśmie co do daty przekazania, miejsca wjazdu, ewentualnej eskorty i innych szczegółów przekazania.

2. Transport może się odbyć drogą powietrzną lub lądową. W przypadku przekazania danej osoby drogą lotniczą nie ma obowiązku korzystania z usług krajowych przewoźników Serbii lub państw członkowskich; można korzystać zarówno z regularnych, jak i czarterowych połączeń lotniczych. W przypadku przekazania pod eskortą, nie musi się ona ograniczać do uprawnionych osób z państwa składającego wniosek, jednak osoby takie muszą pochodzić z Serbii lub jednego z państw członkowskich.

Artykuł 12

Omyłkowa readmisja

Państwo składające wniosek ponownie przyjmuje każdą osobę przyjętą w ramach readmisji przez państwo rozpatrujące wniosek, jeżeli w okresie 3 miesięcy po przekazaniu tej osoby ustalono, że wymogi określone w art. 2 do 5 niniejszej Umowy nie są spełnione.

W takich przypadkach postanowienia proceduralne niniejszej Umowy stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian oraz przekazuje wszystkie dostępne informacje dotyczące rzeczywistej tożsamości i obywatelstwa osoby, która ma być ponownie przyjęta.

SEKCJA IV

TRANZYT

Artykuł 13

Zasady

1. Państwa członkowskie i Serbia ograniczają tranzyt obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców do przypadków, gdy niemożliwe jest przewiezienie ich bezpośrednio do państwa przeznaczenia.

2. Serbia zezwala na przejazd obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców przez swoje terytorium na wniosek państwa członkowskiego, a państwo członkowskie zezwala na przejazd obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców przez swoje terytorium na wniosek Serbii, pod warunkiem że zapewniono dalszą podróż przez ewentualne inne państwa tranzytu oraz readmisję przez państwo przeznaczenia.

3. Serbia lub państwo członkowskie mogą nie zezwolić na tranzyt przez swoje terytorium:

- a) jeśli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec narażony jest w państwie będącym miejscem przeznaczenia lub w innym państwie tranzytu na realne ryzyko tortur, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania czy ukarania, karę śmierci lub prześladowania ze względu na rasę, religię, narodowość, przynależność do określonej grupy społecznej lub przekonania polityczne; lub
- b) jeśli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec będzie podlegał sankcjom karnym w państwie rozpatrującym wniosek lub innym państwie tranzytu; lub
- c) ze względu na zdrowie publiczne, bezpieczeństwo wewnętrzne, porządek publiczny lub inne narodowe interesy państwa rozpatrującego wniosek.

4. Serbia lub państwo członkowskie mogą cofnąć każde zezwolenie, jeśli po jego wydaniu wystąpią lub wyjdą na jaw okoliczności wymienione w ust. 3, stanowiące przeszkodę w przeprowadzeniu operacji tranzytu, lub jeśli przestanie być zapewniona dalsza podróż przez inne państwa tranzytu lub readmisja przez państwo przeznaczenia. W takim przypadku państwo składające wniosek, w razie konieczności i bezzwłocznie, przyjmuje z powrotem danego obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca.

Artykuł 14

Procedura tranzytowa

1. Wniosek o tranzyt jest składany na piśmie do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek i zawiera następujące informacje:

- a) rodzaj tranzytu (powietrzny lub lądowy), inne możliwe państwa tranzytu i przewidziany końcowy cel podróży;
- b) szczegółowe informacje o danej osobie (np. imię, nazwisko, nazwisko rodowe, inne używane imiona/nazwiska lub imiona/nazwiska, pod jakimi dana osoba jest znana lub pseudonimy, datę urodzenia, płeć i — jeśli to możliwe — miejsce urodzenia, obywatelstwo, język, rodzaj i numer dokumentu podróży);
- c) przewidywane miejsce wjazdu, termin przekazania osoby i ewentualność użycia eskorty;
- d) oświadczenie, że według państwa składającego wniosek spełnione są warunki określone w art. 13 ust. 2 oraz że nie są znane żadne powody mogące uzasadniać odmowę zgodnie z art. 13 ust. 3.

Wzór wspólnego formularza wniosku tranzytowego stanowi załącznik 7 do niniejszej Umowy.

2. Państwo rozpatrujące wniosek powiadamia na piśmie państwo składające wniosek w ciągu 5 dni kalendarzowych o przyjęciu, potwierdzając nazwę miejsca wjazdu i planowany czas odebrania tej osoby, lub też powiadamia o odmowie przyjęcia, uzasadniając taką decyzję.

3. Jeśli tranzyt odbywa się drogą lotniczą, osoba, która podlega readmisji, oraz ewentualne osoby ją eskortujące są zwolnione z obowiązku uzyskania lotniskowych wiz tranzytowych.

4. Właściwe organy państwa rozpatrującego wniosek, pod warunkiem przeprowadzenia wzajemnych konsultacji, udzielają niezbędnej pomocy przy transzycie, w szczególności poprzez nadzorowanie osób podlegających readmisji oraz zapewnienie właściwych do tego celu udogodnień.

SEKCJA V

KOSZTY

Artykuł 15

Koszty transportu oraz tranzytu

Bez uszczerbku dla prawa właściwych władz do dochodzenia zwrotu związanych z readmisją kosztów od osoby, która ma jej podlegać, lub od osób trzecich, wszystkie koszty transportu poniesione w związku z readmisją i operacjami tranzytu do granicy państwa końcowego przeznaczenia zgodnie z niniejszą Umową ponosi państwo składające wniosek.

SEKCJA VI

OCHRONA DANYCH I KLAUZULA BRAKU WPLYWU

Artykuł 16

Ochrona danych

Przekazanie danych osobowych może mieć miejsce wyłącznie wówczas, gdy jest konieczne do wykonania niniejszej Umowy i odbywa się za pośrednictwem właściwych organów Serbii lub państwa członkowskiego, zależnie od okoliczności danego przypadku. Przetwarzanie i obsługa danych osobowych w indywidualnym przypadku podlega krajowemu ustawodawstwu Serbii i, gdy kontrolerem jest właściwy organ państwa członkowskiego, przepisom dyrektywy 95/46/WE⁽¹⁾ oraz ustawodawstwu krajowemu tego państwa członkowskiego przyjętemu zgodnie ze wspomnianą dyrektywą. Dodatkowo mają zastosowanie następujące zasady:

- a) dane osobowe muszą być przetwarzane uczciwie i zgodnie z prawem;

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31).

- b) dane osobowe muszą być zbierane w określonym, jednoznacznym i prawnie dopuszczonym celu związanym z wykonaniem niniejszej Umowy i nie mogą być dalej przetwarzane przez organ przekazujący ani organ, który je przyjmuje, w sposób niezgodny z tym celem;
- c) dane osobowe muszą być adekwatne do potrzeb i istotne dla danej sprawy oraz nie mogą wykraczać poza cel, w jakim są gromadzone lub przetwarzane; w szczególności przekazane dane osobowe mogą dotyczyć wyłącznie:
- szczegółowych informacji o osobie, która ma zostać przekazana (np. imiona, nazwiska, wszelkie poprzednie imiona i nazwiska, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, pseudonimy, płeć, stan cywilny, data i miejsce urodzenia oraz obecne i ewentualne poprzednie obywatelstwo),
 - paszportu, dowodu tożsamości lub prawa jazdy (numer, okres ważności, data wystawienia, nazwa organu wystawiającego dokument, miejsce wystawienia),
 - miejsc międzylądowań i trasy podróży,
 - innych informacji potrzebnych do ustalenia tożsamości osoby, która ma zostać przekazana, lub do zbadania wymogów dotyczących readmisji zgodnie z niniejszą Umową;
- d) dane osobowe muszą być dokładne i w razie konieczności aktualizowane;
- e) dane osobowe należy przechowywać w formie, która umożliwia identyfikację osób, których dane te dotyczą, przez okres nie dłuższy niż jest to konieczne do realizacji celu, w jakim zostały zebrane lub w jakim są przetwarzane;
- f) zarówno organ, który przekazuje dane osobowe, jak i ten, który je przyjmuje, podejmują wszelkie uzasadnione kroki w celu zapewnienia odpowiednio sprostowania, usunięcia lub zablokowania danych osobowych, w przypadku gdy ich przetwarzanie nie jest zgodne z postanowieniami niniejszego artykułu, w szczególności w przypadku gdy nie są one adekwatne do potrzeb, istotne dla danej sprawy lub wykraczają poza cel ich przetwarzania. Obejmuje to także obowiązek powiadamiania drugiej strony o wszelkich przypadkach sprostowania, usuwania lub zablokowania danych;
- g) organ, który przyjmuje dane, powiadamia organ przekazujący dane na jego wniosek o sposobie wykorzystania przekazanych danych i uzyskanych wynikach;
- h) dane osobowe mogą być przekazywane wyłącznie właściwym organom. Udostępnienie otrzymanych danych innym organom wymaga wcześniejszej zgody organu przekazującego;
- i) właściwe organy przekazujące i otrzymujące dane osobowe są zobowiązane do prowadzenia pisemnego rejestru przekazywanych i otrzymanych danych.

Artykuł 17

Klauzula braku wpływu

1. Niniejsza Umowa nie ma wpływu na prawa, obowiązki i zakres odpowiedzialności Wspólnoty, państw członkowskich i Serbii wynikające z prawa międzynarodowego, w szczególności zaś z:
 - Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r. zmienionej Protokołem z dnia 31 stycznia 1967 r. dotyczącym statusu uchodźców,
 - konwencji międzynarodowych określających państwo odpowiedzialne za badanie złożonych wniosków o azyl,
 - europejskiej Konwencji z dnia 4 listopada 1950 r. o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,
 - Konwencji z dnia 10 grudnia 1984 r. w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania,
 - konwencji międzynarodowych dotyczących ekstradycji,
 - wielostronnych konwencji międzynarodowych i umów o readmisji cudzoziemców.
2. Postanowienia niniejszej Umowy nie uniemożliwiają powrotu osoby na mocy innych formalnych lub nieformalnych uzgodnień.

SEKCJA VII

WPROWADZENIE W ŻYCIE I STOSOWANIE

Artykuł 18

Wspólny Komitet ds. Readmisji

1. Umawiające się Strony udzielają sobie wzajemnie pomocy w zakresie stosowania i wykładni niniejszej Umowy. W tym celu strony ustanawiają Wspólny Komitet ds. Readmisji (dalej zwany „komitetem”), którego zadania obejmują w szczególności:
 - a) nadzorowanie stosowania niniejszej Umowy;
 - b) podejmowanie decyzji w sprawie uzgodnień wykonawczych niezbędnych do jednolitego stosowania niniejszej Umowy;
 - c) prowadzenie regularnej wymiany informacji na temat protokołów wykonawczych sporządzanych przez poszczególne państwa członkowskie i Serbię zgodnie z art. 19;
 - d) sporządzanie zaleceń dotyczących zmian niniejszej Umowy i jej załączników;
2. Decyzje komitetu są wiążące dla Umawiających się Stron.

3. W skład komitetu wchodzi przedstawiciele Wspólnoty Europejskiej i Serbii; Wspólnotę reprezentuje Komisja.

4. Komitet zbiera się w razie potrzeby na wniosek jednej z Umawiających się Stron.

5. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 19

Protokoły wykonawcze

1. Na wniosek państwa członkowskiego lub Serbii Serbia i państwo członkowskie sporządzają protokół wykonawczy zawierający zasady dotyczące:

- a) wyznaczania właściwych organów, przejść granicznych i wymiany punktów kontaktowych;
- b) zasad powrotu w przypadku procedury przyspieszonej;
- c) warunków powrotu osób pod eskortą, w tym tranzytu eskortowanych obywateli państw trzecich i bezpieczeństwa;
- d) środków i dokumentów uzupełniających te wymienione w załącznikach 1 do 5 do niniejszej Umowy.

2. Protokoły wykonawcze, o których mowa w ust. 1, wchodzi w życie po ich zgłoszeniu Komitetowi ds. Readmisji, o którym mowa w art. 18.

3. Serbia zgadza się stosować wszelkie postanowienia protokołu wykonawczego uzgodnionego z jednym państwem członkowskim również w swoich stosunkach z każdym innym państwem członkowskim na jego wniosek.

Artykuł 20

Związek z dwustronnymi umowami o readmisji lub uzgodnieniami państw członkowskich

Postanowienia niniejszej Umowy mają pierwszeństwo wobec postanowień wszelkich dwustronnych umów lub innych uzgodnień dotyczących readmisji osób przebywających bez zezwolenia, które zostały zawarte lub mogą zgodnie z art. 19 niniejszej Umowy zostać zawarte przez poszczególne państwa członkowskie i Serbię, w zakresie, w jakim takie postanowienia są niezgodne z postanowieniami niniejszej Umowy.

Sporządzono w Brukseli dnia osiemnastego września dwa tysiące siódmego roku w dwóch egzemplarzach w języku angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i serbskim, przy czym każda wersja językowa jest na równi autentyczna.

SEKCJA VIII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 21

Terytorialny zakres stosowania

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszą Umowę stosuje się na terytorium, na którym ma zastosowanie Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską oraz na terytorium Serbii ⁽¹⁾.

2. Niniejsza Umowa nie ma zastosowania na terytorium Królestwa Danii.

Artykuł 22

Wejście w życie, czas obowiązywania i rozwiązanie Umowy

1. Niniejsza Umowa jest ratyfikowana lub zatwierdzona przez Umawiające się Strony zgodnie z ich odpowiednimi procedurami.

2. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Umawiające się Strony dokonają wzajemnego powiadomienia o zakończeniu procedur określonych w ustępie pierwszym.

3. Niniejsza Umowa jest zawarta na czas nieokreślony.

4. Każda z Umawiających się Stron może w całości lub częściowo zawiesić na określony czas wykonanie postanowień niniejszej Umowy w odniesieniu do obywateli państw trzecich i bezpieczeństwa z przyczyn związanych z bezpieczeństwem lub ochroną ładu publicznego bądź zdrowia publicznego, powiadamiając o takiej decyzji drugą stronę, i po uprzednich konsultacjach z komitetem określonym w art. 18. Zawieszenie Umowy wchodzi w życie drugiego dnia po dniu powiadomienia o takiej decyzji.

5. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę, powiadamiając o tym drugą Stronę. Niniejsza Umowa przestaje obowiązywać sześć miesięcy po dokonaniu takiego powiadomienia.

Artykuł 23

Załączniki

Załączniki 1 do 7 stanowią integralną część niniejszej Umowy.

⁽¹⁾ Terytorialny zakres stosowania w odniesieniu do Serbii zostanie określony w toku negocjacji bez uszczerbku dla Rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r.

За Европейската общност
Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Pentru Comunitatea Europeană
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
För Europeiska gemenskapen
За Европску заједницу

За Република Србија
Por la República de Serbia
Za Republiku Srbsko
For Republikken Serbien
Für die Republik Serbien
Serbia Vabariigi nimel
Για τη Δημοκρατία της Σερβίας
For the Republic of Serbia
Pour la République de Serbie
Per la Repubblica di Serbia
Serbijas Republikas vārdā
Serbijos Respublikos vardu
A Szerb Köztársaság részéről
Għar-Repubblika tas-Serbja
Voor de Republiek Servië
W imieniu Republiki Serbskiej
Pela República da Sérvia
Pentru Republica Serbia
Za Srbskú republiku
Za Republiko Srbijo
Serbian tasavallan puolesta
För Republiken Serbien
За Република Србију

ZAŁĄCZNIK 1

**WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRYCH PRZEDSTAWIENIE
JEST UZNAWANE ZA DOWÓD OBYWATELSTWA****(ART. 2 UST. 1, ART. 4 UST. 1 ORAZ ART. 8 UST. 1)**

W przypadku gdy państwem rozpatrującym wniosek jest jedno z państw członkowskich:

- wszelkiego rodzaju paszporty (paszporty krajowe, dyplomatyczne, służbowe oraz zbiorowe, w tym paszporty dla dzieci),
- dokumenty tożsamości wszelkiego rodzaju (w tym wystawione tymczasowo i wstępnie).

W przypadku gdy państwem rozpatrującym wniosek jest Serbia:

- wszelkiego rodzaju paszporty (paszporty krajowe, dyplomatyczne, służbowe oraz zbiorowe, w tym paszporty dla dzieci) wydane po dniu 27 lipca 1996 r. zgodnie z Ustawą w sprawie dokumentów podróży obywateli jugosłowiańskich z 1996 r. wraz z późniejszymi zmianami legislacyjnymi po przyjęciu nowej Ustawy w sprawie dokumentów podróży Serbii,
- dowody osobiste wystawione po dniu 1 stycznia 2000 r.

ZAŁĄCZNIK 2

**WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRYCH PRZEDSTAWIENIE JEST
UZNAWANE ZA DOWÓD PRIMA FACIE OBYWATELSTWA****(ART. 2 UST. 1, ART. 4 UST. 1 ORAZ ART. 8 UST. 2)**

W przypadku gdy państwem rozpatrującym wniosek jest jedno z państw członkowskich lub Serbia:

- fotokopie wszelkich dokumentów wymienionych w załączniku 1 do niniejszej Umowy,
- służbowe książeczki wojskowe i wojskowe dowody tożsamości,
- książeczki żeglarskie, legitymacje służbowe kapitanów jednostek morskich,
- zaświadczenia o obywatelstwie lub inne urzędowe dokumenty, w których wymieniono lub wskazano obywatelstwo,
- prawa jazdy lub ich fotokopie,
- akty urodzenia lub ich fotokopie,
- identyfikatory wydane przez przedsiębiorstwa lub ich fotokopie,
- oświadczenia świadków,
- oświadczenie złożone przez daną osobę i język, jakim się ona posługuje, w tym stwierdzony na podstawie oficjalnego testu,
- wszelkie inne dokumenty mogące pomóc w ustaleniu obywatelstwa danej osoby.

W przypadku gdy państwem rozpatrującym wniosek jest Serbia:

- wszelkiego rodzaju paszporty (paszporty krajowe, dyplomatyczne, służbowe oraz zbiorowe, w tym paszporty dla dzieci) wydane między dniem 27 kwietnia 1992 r. a dniem 27 lipca 1996 r. oraz ich fotokopie,
- wszelkiego rodzaju dowody osobiste wydane między dniem 27 kwietnia 1992 r. a dniem 1 stycznia 2000 r. oraz ich fotokopie.

ZAŁĄCZNIK 3

**WSPÓLNY WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRE SĄ UZNAWANE ZA DOWÓD POTWIERDZAJĄCY
SPEŁNIENIE WARUNKÓW DLA READMISJI OBYWATELI PAŃSTW TRZECICH I BEZPAŃSTWOWCÓW****(ART. 3 UST. 1, ART. 5 UST. 1 ORAZ ART. 9 UST. 1)**

- Stempel wjazdu/wyjazdu lub podobne potwierdzenie w dokumencie podróży danej osoby lub inny dowód wjazdu/wyjazdu (np. fotograficzny),
- dokumenty imienne oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia lub rachunki (np. rachunki hotelowe, karty przyjęć u lekarzy/dentystów, karty wejścia do instytucji publicznych/prywatnych, umowy wynajmu samochodów, kwity płatności kartą kredytową itd.), które jednoznacznie wskazują, że dana osoba pozostawała na terytorium państwa rozpatrującego wniosek,
- imienne bilety kolejowe lub listy pasażerów podróżujących samolotem, pociągiem, autokarem lub statkiem, które wskazują przebywanie i trasę podróży danej osoby na terytorium państwa rozpatrującego wniosek,
- informacje, które wskazują, że dana osoba korzystała z usług pośredników wizowych lub biura podróży,
- oficjalne oświadczenie złożone w szczególności przez pracowników służby granicznej, którzy mogą potwierdzić, że dana osoba przekroczyła granicę.

ZAŁĄCZNIK 4

**WSPÓLNY WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRE SĄ UZNAWANE ZA DOWÓD
PRIMA FACIE POTWIERDZAJĄCY SPEŁNIENIE WARUNKÓW DLA READMISJI
OBYWATELI PAŃSTW TRZECICH I BEZPAŃSTWOWCÓW****(ART. 3 UST. 1, ART. 5 UST. 1 ORAZ ART. 9 UST. 2)**

- Oficjalne oświadczenie zainteresowanej osoby złożone w postępowaniu sądowym lub administracyjnym,
- świadkowie mogący poświadczyć przekroczenie granicy przez daną osobę,
- wydany przez właściwe organy państwa składającego wniosek opis miejsca i okoliczności, w których dana osoba została przejęta po wjeździe na terytorium tego państwa,
- informacje dotyczące tożsamości lub pobytu osoby dostarczone przez organizację międzynarodową (np. Wysokiego Komisarza Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR)),
- zgłoszenia/potwierdzenia informacji przez członków rodziny, współtowarzyszy podróży itd.,
- oświadczenie danej osoby.

ZAŁĄCZNIK 5

**WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRE SĄ UZNAWANE ZA DOWÓD PRIMA FACIE
POTWIERDZAJĄCY SPEŁNIENIE WARUNKÓW DLA READMISJI BYŁYCH
OBYWATELI SOCJALISTYCZNEJ FEDERALNEJ REPUBLIKI JUGOSŁAWII****(ART. 3 UST. 3, ART. 9 UST. 4 ORAZ ART. 9 UST. 5)**

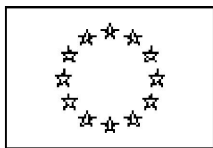
Załącznik 5a (dokumenty uznawane za dowód):

- akty urodzenia (lub ich fotokopie) wydane przez byłą Socjalistyczną Federalną Republikę Jugosławii,
- wydane przez Serbię, byłą Federalną Republikę Jugosławii, byłą Federację Serbii i Czarnogóry lub byłą Socjalistyczną Federalną Republikę Jugosławii dokumenty urzędowe, w tym dowody tożsamości (lub ich fotokopie), określające miejsce urodzenia lub miejsce stałego pobytu zgodnie z art. 3 ust. 3.

Załącznik 5b (dokumenty uznawane za dowód *prima facie*):

- inne dokumenty lub zaświadczenia (lub ich fotokopie) wskazujące miejsce urodzenia lub miejsce stałego pobytu na terytorium Serbii,
 - oficjalne oświadczenie zainteresowanej osoby złożone w postępowaniu sądowym lub administracyjnym.
-

ZAŁĄCZNIK 6

[Godło Republiki Serbii]

.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....

.....

(Miejscowość i data)

(Oznaczenie właściwego organu państwa składającego wniosek)

Numer referencyjny:

.....

Do:

.....
.....
.....

PROCEDURA PRZYSPIESZONA

.....
(Oznaczenie właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek)

WNIOSEK O READMISJĘ

zgodnie z art. 7 Umowy z dnia 18 września 2007 r. między Wspólnotą Europejską i Republiką Serbii o readmisji osób przebywających nielegalnie

A. DANE OSOBOWE

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

.....

2. Nazwisko rodowe:

.....

3. Data i miejsce urodzenia:

.....

4. Płeć i cechy fizyczne (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

.....

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, lub pseudonimy):

.....

6. Obywatelstwo i język:

.....

7. Stan cywilny: żonaty/zamężna wdowiec/wdowa kawaler/panna rozwiedziony/rozwiedziona

Jeśli żonaty/zamężna: Imię i nazwisko współmałżonka

Imiona i wiek dzieci (jeśli są)

.....

.....

.....

8. Ostatni adres w państwie składającym wniosek i państwie rozpatrującym wniosek, jeśli jest znany:

.....

B. DANE OSOBOWE WSPÓŁMAŁŻONKA (W STOSOWNYM PRZYPADKU)

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

2. Nazwisko rodowe:

3. Data i miejsce urodzenia:

4. Płeć i cechy fizyczne (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

.....

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, lub pseudonimy):

.....

6. Obywatelstwo i język:

.....

7. Ostatni adres w państwie rozpatrującym wniosek, jeśli jest znany

.....

C. DANE OSOBOWE DZIECI (W STOSOWNYM PRZYPADKU)

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):
2. Data i miejsce urodzenia:
3. Płeć i cechy fizyczne (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):
.....
4. Obywatelstwo i język:
.....
5. Informacje o rodzicach (data i miejsce urodzenia), jeśli inne niż podane w częściach A i B
.....

D. SZCZEGÓLNE OKOLICZNOŚCI ZWIĄZANE Z OSOBĄ PRZEKAZYWANĄ

1. Stan zdrowia
(np. wskazanie konieczności zapewnienia specjalnej opieki medycznej; łacińska nazwa ewentualnej choroby zakaźnej):
.....
2. Wskazanie osoby szczególnie niebezpiecznej
(np. podejrzanej o popełnienie poważnego przestępstwa; agresywne zachowanie):
.....

E. ZAŁĄCZONE ŚRODKI DOWODOWE

1.	
(Nr paszportu)	(Data i miejsce wydania)
(Organ wydający)	(Data ważności)
2.	
(Nr dowodu tożsamości)	(Data i miejsce wydania)
(Organ wydający)	(Data ważności)
3.	
(Nr prawa jazdy)	(Data i miejsce wydania)
(Organ wydający)	(Data ważności)
4.	
(Nr innego oficjalnego dokumentu)	(Data i miejsce wydania)
(Organ wydający)	(Data ważności)

F. UWAGI

.....

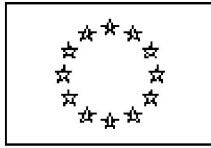
.....

.....

.....

(Podpis) (Pieczęć/stempel)

ZAŁĄCZNIK 7

[Godło Republiki Serbii]

.....
.....
.....
.....
.....

.....

(Miejscowość i data)

(Oznaczenie właściwego organu państwa składającego wniosek)

Numer referencyjny:

.....

Do:

.....

.....

.....

(Oznaczenie właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek)

WNIOSEK TRANZYTOWY

zgodnie z art. 14 Umowy z dnia 18 września 2007 r. między Wspólnotą Europejską i Republiką Serbi i o readmisji osób przebywających nielegalnie

A. DANE OSOBOWE

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

.....

2. Nazwisko rodowe:

.....

3. Data i miejsce urodzenia:

.....

4. Płeć i cechy fizyczne (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

.....

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, lub pseudonimy):

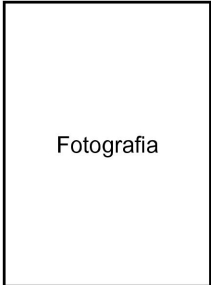
.....

6. Obywatelstwo i język:

.....

7. Rodzaj i numer dokumentu podróży:

.....

B. OPERACJA TRANZYTU

1. Rodzaj tranzytu

drogą lotniczą drogą lądową

2. Państwo będące miejscem przeznaczenia

3. Inne ewentualne państwa tranzytu

4. Planowane miejsca przekroczenia granicy, data i godzina przekazania i ewentualne osoby eskortujące

.....

.....

.....

5. Czy istnieje gwarancja przyjęcia w innym państwie tranzytu i państwie będącym miejscem przeznaczenia?

(art. 13 ust. 2)

Tak Nie

6. Czy znane są jakiegokolwiek powody odmowy zezwolenia na tranzyt?

(art. 13 ust. 3)

Tak Nie

C. UWAGI

.....

.....

.....

.....

(Podpis) (Pieczęć/stempel)

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA REINTEGRACJI

Umawiające się Strony uznają konieczność efektywnej, skutecznej i trwałej reintegracji społeczno-ekonomicznej repatriowanych obywateli Republiki Serbii. Potwierdzają swoją wolę zwiększenia wysiłków, w tym nakładów finansowych, na rzecz wsparcia tego rodzaju reintegracji, uwzględniając udostępnioną w tym celu wspólnotową pomoc finansową.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ART. 2 UST. 3 I ART. 4 UST. 3

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości, że — zgodnie z przepisami Republiki Serbii i państw członkowskich regulującymi kwestię obywatelstwa — obywatele Republiki Serbii lub Unii Europejskiej nie można pozbawić obywatelstwa.

Strony zgadzają się przeprowadzić z odpowiednim wyprzedzeniem wzajemne konsultacje, w przypadku gdyby taka sytuacja prawna miała ulec zmianie.

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE ART. 3 I ART. 5

Strony będą starały się zapewnić powrót każdego obywatela państwa trzeciego, który nie spełnia obowiązujących warunków prawnych wjazdu, przebywania lub pobytu na ich odnośnych terytoriach, lub który przestał spełniać takie warunki, do jego państwa pochodzenia.

DEKLARACJA REPUBLIKI SERBII W SPRAWIE OBYWATELSTWA

Republika Serbii oświadcza, że zgodnie z Ustawą o obywatelstwie Republiki Serbii (*Dziennik Urzędowy Republiki Serbii* nr 135/04) obywatel Republiki Serbii nie może zrzec się obywatelstwa Republiki Serbii, jeśli wraz z wnioskiem o zrzeczenie się obywatelstwa Republiki Serbii nie przedstawi dowodów potwierdzających przyznanie mu obywatelstwa innego państwa.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA DANII

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza Umowa nie ma zastosowania do terytorium Królestwa Danii ani do jego obywateli. W związku z tym Republika Serbii i Dania powinny zawrzeć umowę o readmisji na takich samych warunkach jak niniejsza Umowa.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ISLANDII I NORWEGII

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości ścisłe związki między Wspólnotą Europejską a Islandią i Norwegią, w szczególności na mocy Umowy z dnia 18 maja 1999 roku dotyczącej włączenia tych krajów we wprowadzanie, stosowanie i rozwijanie dorobku Schengen. W związku z tym Republika Serbii powinna zawrzeć umowę o readmisji z Islandią i Norwegią na takich samych warunkach jak niniejsza Umowa.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA SZWAJCARII

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości, że Unia Europejska, Wspólnota Europejska i Szwajcaria podpisały układ dotyczący włączenia Szwajcarii we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen. Wraz z wejściem w życie tego układu dotyczącego stowarzyszenia Republika Serbii powinna zawrzeć umowę o readmisji ze Szwajcarią na takich samych warunkach jak niniejsza Umowa.

DECYZJA RADY

z dnia 8 listopada 2007 r.

w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną o readmisji osób przebywających nielegalnie

(2007/820/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 63 pkt 3 lit. b) w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty Europejskiej umowę z Bośnią i Hercegowiną o readmisji osób przebywających nielegalnie.
- (2) Umowa została podpisana w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu 18 września 2007 r., z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją Rady z dnia 18 września 2007 r.
- (3) Umowa powinna zostać zatwierdzona.
- (4) Na mocy umowy ustanawia się Wspólny Komitet ds. Readmisji, który może przyjąć swój regulamin wewnętrzny. Celem jest wprowadzenie uproszczonej procedury przyjęcia stanowiska Wspólnoty w tej sprawie.
- (5) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Zjednoczone Królestwo powiadomiło o woli uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.
- (6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

- (7) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Umowę między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną o readmisji osób przebywających nielegalnie.

Tekst umowy jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady przekazuje powiadomienie przewidziane w art. 22 ust. 2 umowy ⁽²⁾.

Artykuł 3

Komisja reprezentuje Wspólnotę we Wspólnym Komitecie ds. Readmisji, ustanowionym na mocy art. 18 umowy.

Artykuł 4

Stanowisko Wspólnoty w ramach Wspólnego Komitetu ds. Readmisji w sprawie przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego zgodnie z art. 18 ust. 5 umowy przyjmuje Komisja po konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę.

Artykuł 5

Niniejszą decyzję publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 listopada 2007 r.

W imieniu Rady
R. PEREIRA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia z dnia 24 października 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Data wejścia w życie umowy zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA

między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną o readmisji osób przebywających nielegalnie

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, zwana dalej „Wspólnotą”,

oraz

BOŚNIA I HERCEGOWINA,

KIERUJĄC SIĘ chęcią zacieśnienia współpracy w celu skuteczniejszego zwalczania nielegalnej imigracji;

PRAGNĄC ustanowić w drodze niniejszej Umowy oraz na zasadzie wzajemności szybkie i skuteczne procedury ustalania tożsamości i organizowania bezpiecznego i zgodnego z przepisami powrotu osób, które nie spełniają warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Bośni i Hercegowiny bądź jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej lub przestały spełniać te warunki, oraz aby ułatwić tranzyt takich osób w duchu współpracy,

PODKREŚLAJĄC, że niniejsza Umowa nie narusza praw, obowiązków i zakresu odpowiedzialności Wspólnoty, państw członkowskich Unii Europejskiej oraz Bośni i Hercegowiny wynikających z prawa międzynarodowego, a w szczególności z europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r. i Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r.,

ZWAŻYWSZY, że postanowienia niniejszej Umowy, która jest objęta zakresem stosowania postanowień tytułu IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, nie mają zastosowania do Królestwa Danii zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Definicje

Na potrzeby niniejszej Umowy:

- a) „Umawiające się Strony” oznaczają Bośnię i Hercegowinę oraz Wspólnotę;
- b) „obywatel Bośni i Hercegowiny” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo Bośni i Hercegowiny zgodnie z jej przepisami krajowymi;
- c) „obywatel państwa członkowskiego” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo państwa członkowskiego w rozumieniu definicji przyjętej na potrzeby Wspólnoty;
- d) „państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie Unii Europejskiej z wyjątkiem Królestwa Danii;
- e) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo inne niż obywatelstwo Bośni i Hercegowiny albo jednego z państw członkowskich;
- f) „bezpieństwowiec” oznacza każdą osobę nieposiadającą obywatelstwa;
- g) „dokument pobytowy” oznacza wszelkiego rodzaju zezwolenia wydane przez Bośnię i Hercegowinę lub jedno z państw członkowskich uprawniające daną osobę do przebywania na terytorium tych krajów. Pojęcie to nie obejmuje czasowych zezwoleń na pobyt na terytorium tych krajów w związku z rozpatrywaniem wniosku o azyl lub dokument pobytowy;
- h) „wiza” oznacza zezwolenie wydane lub decyzję podjętą przez Bośnię i Hercegowinę lub jedno z państw członkowskich, wymagane w związku z wjazdem na terytorium Bośni i Hercegowiny lub jednego z państw członkowskich albo tranzytem przez terytorium tych krajów. Niniejsza definicja nie obejmuje lotniskowej wizy tranzytowej;
- i) „państwo składające wniosek” oznacza państwo (Bośnię i Hercegowinę lub jedno z państw członkowskich), które składa wniosek o readmisję zgodnie z art. 7 lub wniosek tranzytowy zgodnie z art. 14 niniejszej Umowy;
- j) „państwo rozpatrujące wniosek” oznacza państwo (Bośnię i Hercegowinę lub jedno z państw członkowskich), do którego skierowany jest wniosek o readmisję zgodnie z art. 7 lub wniosek tranzytowy zgodnie z art. 14 niniejszej Umowy;
- k) „właściwy organ” oznacza krajowy organ Bośni i Hercegowiny lub jednego z państw członkowskich, któremu powierzono zadanie wdrożenia niniejszej Umowy zgodnie z jej art. 19 ust. 1 lit. a);
- l) „tranzyt” oznacza przejazd obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca przez terytorium państwa rozpatrującego wniosek podczas podróży z państwa składającego wniosek do kraju przeznaczenia.

SEKCJA I

Artykuł 3

OBOWIĄZKI BOŚNI I HERCEGOWINY W ZAKRESIE
READMISJI

Readmisja obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

Artykuł 2

Readmisja własnych obywateli

1. Bośnia i Hercegowina dokonuje readmisji, na wniosek państwa członkowskiego i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej Umowie, wszystkich osób, które nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium państwa członkowskiego składającego wniosek, lub przestały spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie* uzasadnione jest przyjęcie, że osoby takie są obywatelami Bośni i Hercegowiny.

2. Bośnia i Hercegowina dokonuje również readmisji:

— niebędących w związku małżeńskim nieletnich dzieci osób, o których mowa w ust. 1, niezależnie od ich miejsca urodzenia czy ich obywatelstwa, chyba że mają one niezależne prawo pobytu w państwie członkowskim składającym wniosek,

— posiadających inne obywatelstwo współmałżonków osób, o których mowa w ust. 1, o ile mają oni prawo wjazdu i pobytu bądź przyznaje się im prawo wjazdu i pobytu na terytorium Bośni i Hercegowiny, chyba że mają niezależne prawo pobytu w państwie członkowskim składającym wniosek.

3. Bośnia i Hercegowina dokonuje także readmisji osób, które wraz z wjazdem na terytorium państwa członkowskiego zostały pobawione obywatelstwa Bośni i Hercegowiny lub zrzekły się tego obywatelstwa, chyba że osoby takie otrzymały ze strony tego państwa członkowskiego przynajmniej zapewnienie uzyskania naturalizacji.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu przez Bośnię i Hercegowinę wniosku o readmisję właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny Bośni i Hercegowiny bezzwłocznie i nie później niż w ciągu 3 dni roboczych wydaje dokument podróży wymagany do powrotu danej osoby, którego okres ważności wynosi 20 dni. Jeżeli z przyczyn prawnych lub faktycznych dana osoba nie może zostać przekazana w okresie ważności pierwotnie wydanego dokumentu podróży, właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny Bośni i Hercegowiny wydaje w ciągu 14 dni kalendarzowych nowy dokument podróży z takim samym okresem ważności. Jeżeli w ciągu 14 dni kalendarzowych Bośnia i Hercegowina nie wyda nowego dokumentu podróży, uznaje się, że do celów wydalenia z kraju akceptuje ona standardowy dokument podróży wydawany przez UE ⁽¹⁾.

5. W przypadku gdy osoba podlegająca readmisji oprócz obywatelstwa Bośni i Hercegowiny posiada także obywatelstwo państwa trzeciego, państwo członkowskie składające wniosek bierze pod uwagę wolę danej osoby co do wyboru państwa, do którego ma nastąpić jej readmisja.

1. Na wniosek państwa członkowskiego i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej Umowie, Bośnia i Hercegowina dokonuje readmisji wszystkich obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, przebywania i pobytu na terytorium państwa członkowskiego składającego wniosek, lub przestali spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie* uzasadnione jest przyjęcie, że takie osoby:

- a) posiadają, bądź posiadały w momencie wjazdu ważną wizę lub dokument pobytowy wydane przez Bośnię i Hercegowinę; lub
- b) bezprawnie i bezpośrednio wjechały na terytorium danego państwa członkowskiego po pobycie na terytorium Bośni i Hercegowiny bądź po transzycie przez jej terytorium.

2. Obowiązek readmisji określony w ust. 1 nie ma zastosowania, gdy:

- a) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec przebywał na terenie międzynarodowego portu lotniczego w Bośni i Hercegowinie jedynie przejazdem w związku z transzycem lotniczym; lub
- b) państwo członkowskie składające wniosek wydało obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi wizę lub dokument pobytowy przed wjazdem tej osoby na swoje terytorium lub po wjeździe, chyba że:

— osoba taka jest w posiadaniu wizy lub dokumentu pobytowego wydanych przez Bośnię i Hercegowinę, których okres ważności jest dłuższy, lub

— taka osoba uzyskała wizę lub dokument pobytowy od państwa składającego wniosek na podstawie podrobionych lub przerobionych dokumentów, bądź składając nieprawdziwe oświadczenia, lub

— osoba taka nie spełnia warunków określonych w wizie.

3. Na wniosek państwa członkowskiego Bośnia i Hercegowina dokonuje także readmisji byłych obywateli Socjalistycznej Federalnej Republiki Jugosławii, którzy nie uzyskali żadnego innego obywatelstwa i których miejsce urodzenia i miejsce stałego pobytu znajdowały się w dniu 6 kwietnia 1992 r. na terytorium Bośni i Hercegowiny.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu przez Bośnię i Hercegowinę wniosku o readmisję państwo członkowskie składające wniosek wydaje osobie, na readmisję której wyrażono zgodę, standardowy dokument podróży UE do celów wydalenia z kraju ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zgodnie z wymogami zalecenia Rady UE z dnia 30 listopada 1994 r.

SEKCJA II

OBOWIĄZKI WSPÓLNOTY W ZAKRESIE READMISJI

Artykuł 4

Readmisja własnych obywateli

1. Państwo członkowskie dokonuje readmisji, na wniosek Bośni i Hercegowiny i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej Umowie, wszystkich osób, które nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Bośni i Hercegowiny, lub przestały spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie* uzasadnione jest przyjęcie, że osoby takie są obywatelami tego państwa członkowskiego.

2. Państwo członkowskie dokonuje również readmisji:

— niebędących w związku małżeńskim nieletnich dzieci osób, o których mowa w ust. 1, niezależnie od ich miejsca urodzenia lub ich obywatelstwa, chyba że mają one niezależne prawo pobytu w Bośni i Hercegowinie,

— posiadających inne obywatelstwo współmałżonków osób, o których mowa w ust. 1, o ile mają oni prawo wjazdu i pobytu bądź przyznaje się im prawo wjazdu i pobytu na terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek, chyba że mają niezależne prawo pobytu w Bośni i Hercegowinie.

3. Państwo członkowskie dokonuje także readmisji osób, które po wjeździe na terytorium Bośni i Hercegowiny zostały pobawione obywatelstwa państwa członkowskiego lub zrzekły się tego obywatelstwa, chyba że osoby takie otrzymały ze strony Bośni i Hercegowiny przynajmniej zapewnienie uzyskania naturalizacji.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku o readmisję przez rozpatrujące wniosek państwo członkowskie właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny tego państwa członkowskiego bezzwłocznie i nie później niż w ciągu 3 dni roboczych wydaje wymagany do powrotu podlegającej readmisji osoby dokument podróży, którego okres ważności wynosi co najmniej 3 miesiące. Jeżeli z przyczyn prawnych lub faktycznych dana osoba nie może zostać przekazana w okresie ważności pierwotnie wydanego dokumentu podróży, właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny tego państwa członkowskiego wydaje w ciągu 14 dni kalendarzowych nowy dokument podróży z takim samym okresem ważności.

5. W przypadku gdy osoba podlegająca readmisji oprócz obywatelstwa państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek posiada także obywatelstwo państwa trzeciego, Bośnia i Hercegowina bierze pod uwagę wolę danej osoby co do wyboru państwa, do którego ma nastąpić jej readmisja.

Artykuł 5

Readmisja obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

1. Na wniosek Bośni i Hercegowiny i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej Umowie,

państwo członkowskie dokonuje readmisji wszystkich obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, przebywania i pobytu na terytorium Bośni i Hercegowiny, lub przestali spełniać takie warunki, o ile zostało udowodnione lub na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie* uzasadnione jest przyjęcie, że takie osoby:

- a) posiadają, bądź posiadały w momencie wjazdu ważną wizę lub dokument pobytowy wydane przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek; lub
- b) bezprawnie i bezpośrednio wjechały na terytorium Bośni i Hercegowiny po pobycie na terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek bądź po tranzycie przez terytorium tego państwa członkowskiego.

2. Obowiązek readmisji określony w ust. 1 nie ma zastosowania, gdy:

- a) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec przebywał na terenie międzynarodowego portu lotniczego w państwie członkowskim rozpatrującym wniosek jedynie przejazdem w związku z tranzytem lotniczym; lub
- b) Bośnia i Hercegowina wydała obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi wizę lub dokument pobytowy przed wjazdem tej osoby na swoje terytorium lub po wjeździe, chyba że osoba taka:

— posiada wizę lub dokument pobytowy o dłuższym okresie ważności wydane przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek,

— uzyskała wizę lub dokument pobytowy od Bośni i Hercegowiny na podstawie podrobionych lub przerobionych dokumentów, bądź składając nieprawdziwe oświadczenie, lub

— nie spełnia warunków określonych w wizie.

3. Obowiązek readmisji, o którym mowa w ust. 1, dotyczy tego państwa członkowskiego, które wydało wizę lub dokument pobytowy. Jeśli wizy lub dokumenty pobytowe wydały dwa państwa członkowskie lub więcej, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które wydało dokument o dłuższym okresie ważności, lub jeśli okres ważności jednego lub kilku z takich dokumentów upłynął, dokument, który jest nadal ważny. Jeżeli upłynął okres ważności wszystkich dokumentów, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które wydało dokument z najpóźniejszą datą ważności. Jeżeli nie da się tego ustalić, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które dana osoba opuściła najpóźniej.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu przez dane państwo członkowskie wniosku o readmisję Bośnia i Hercegowina wydaje osobie, na readmisję której wyrażono zgodę, dokument podróży wymagany do jej powrotu.

SEKCJA III

PROCEDURA READMISJI

Artykuł 6

Zasady

1. Z zastrzeżeniem postanowień ust. 2 przekazanie osoby, która ma podlegać readmisji na podstawie jednego z obowiązków określonych w art. 2–5, wymaga złożenia wniosku o readmisję do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek.

2. Złożenie wniosku o readmisję nie jest konieczne, jeżeli osoba, która ma podlegać readmisji, posiada ważny dokument podróży lub dokument tożsamości oraz, w odpowiednich przypadkach, ważną wizę lub dokument pobytowy wydane przez państwo rozpatrujące wniosek.

Artykuł 7

Wniosek o readmisję

1. Wniosek o readmisję, w zakresie, w jakim jest to możliwe, powinien zawierać następujące informacje:

- a) dane określające tożsamość osoby, która ma podlegać readmisji (np. imiona, nazwiska, datę i — w miarę możliwości — miejsce urodzenia oraz ostatnie miejsce pobytu), a w stosownych przypadkach także dane określające tożsamość nieletnich dzieci niebędących w związku małżeńskim lub małżonków;
- b) wskazanie środków stanowiących dowód lub dowód *prima facie* potwierdzający obywatelstwo, tranzyt, spełnienie warunków readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, a także bezprawny wjazd i pobyt;
- c) fotografię osoby, która ma podlegać readmisji.

2. Wniosek o readmisję, w zakresie, w jakim jest to możliwe, powinien również zawierać następujące informacje:

- a) oświadczenie stwierdzające, że osoba, która ma być przekazana, może potrzebować pomocy lub opieki, pod warunkiem że osoba ta w sposób wyraźny zgodziła się na takie oświadczenie;
- b) wszelkie inne środki ochrony, zabezpieczenia lub informacje dotyczące stanu zdrowia danej osoby, jakie mogą być niezbędne w poszczególnych przypadkach przekazywania.

3. Wspólny wzór formularza wniosku o readmisję stanowi załącznik 6 do niniejszej Umowy.

Artykuł 8

Środki dowodowe potwierdzające obywatelstwo

1. Obywatelstwo zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 można udowodnić w szczególności za pomocą dokumentów wymienionych w załączniku 1 do niniejszej Umowy, nawet gdy upłynął ich okres ważności. Jeżeli przedstawiono takie dokumenty, państwa

członkowskie oraz Bośnia i Hercegowina wzajemnie uznają obywatelstwo bez prowadzenia dalszego dochodzenia. Dowód potwierdzający obywatelstwo nie może być oparty na fałszywych dokumentach.

2. Potwierdzenie obywatelstwa zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 poprzez dowód *prima facie* może nastąpić w szczególności za pomocą dokumentów wymienionych w załączniku 2 do niniejszej Umowy, nawet gdy upłynął ich okres ważności. Jeżeli przedstawiono takie dokumenty, państwa członkowskie oraz Bośnia i Hercegowina uznają, że obywatelstwo zostało ustalone, chyba że mogą udowodnić, że jest inaczej. Dowód *prima facie* potwierdzający obywatelstwo nie może być oparty na fałszywych dokumentach.

3. Jeśli nie można okazać żadnego z dokumentów wymienionych w załączniku 1 lub 2, właściwe przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne danego rozpatrującego wniosek państwa podejmują na wniosek czynności zmierzające do przeprowadzenia bez zbędnej zwłoki, najpóźniej w ciągu 3 dni roboczych od daty złożenia wniosku, rozmowy z osobą, która ma podlegać readmisji, w celu ustalenia jej obywatelstwa.

Artykuł 9

Środki dowodowe dotyczące obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

1. Dowody potwierdzające warunki readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców określone w art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 1 obejmują w szczególności środki dowodowe wymienione w załączniku 3 do niniejszej Umowy; nie mogą się one opierać na fałszywych dokumentach. Państwa członkowskie oraz Bośnia i Hercegowina wzajemnie uznają wszelkie takie dowody bez prowadzenia dalszego dochodzenia.

2. Dowody *prima facie* potwierdzające spełnienie warunków readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców określone w art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 1 obejmują w szczególności środki dowodowe wymienione w załączniku 4 do niniejszej Umowy; nie mogą się one opierać na fałszywych dokumentach. W przypadku przedstawienia takich dowodów *prima facie* państwa członkowskie oraz Bośnia i Hercegowina uznają warunki za spełnione, chyba że mogą udowodnić, że jest inaczej.

3. O bezprawnym charakterze wjazdu, przebywania lub pobytu decyduje brak w dokumentach podróży danej osoby koniecznej wizy lub innego zezwolenia na pobyt na terytorium państwa składającego wniosek. Dowodem *prima facie* bezprawnego wjazdu, przebywania lub pobytu jest także oświadczenie państwa składającego wniosek, że dana osoba nie posiada niezbędnych dokumentów podróży, wizy lub dokumentu pobytowego.

4. Dowody potwierdzające warunki readmisji byłych obywateli Socjalistycznej Federalnej Republiki Jugosławii określone w art. 3 ust. 3 obejmują w szczególności środki dowodowe wymienione w załączniku 5a do niniejszej Umowy; nie mogą się one opierać na fałszywych dokumentach. Bośnia i Hercegowina uznaje wszelkie takie dowody bez prowadzenia dalszego dochodzenia.

5. Dowody potwierdzające warunki readmisji byłych obywateli Socjalistycznej Federalnej Republiki Jugosławii określone w art. 3 ust. 3 obejmują w szczególności środki dowodowe wymienione w załączniku 5b do niniejszej Umowy; nie mogą się one opierać na fałszywych dokumentach. W przypadku przedstawienia takich dowodów *prima facie* Bośnia i Hercegowina uznaje warunki za spełnione, chyba że może udowodnić, że jest inaczej.

6. Jeśli nie można okazać żadnego z dokumentów wymienionych w załączniku 5a i 5b, właściwe przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne Bośni i Hercegowiny na wniosek podejmują czynności zmierzające do przeprowadzenia bez zbędnej zwłoki lub najpóźniej w ciągu 3 dni roboczych od daty złożenia wniosku, rozmowy z osobą, która ma podlegać readmisji, w celu ustalenia jej obywatelstwa.

Artykuł 10

Terminy

1. Wniosek o readmisję składa się do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek w ciągu jednego roku od daty uzyskania przez właściwy organ państwa składającego wniosek informacji, że obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec nie spełnia obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu bądź przestał spełniać takie warunki. Jeśli istnieją prawne lub faktyczne przeszkody uniemożliwiające złożenie wniosku w terminie, na wniosek państwa składającego wniosek termin ten przedłuża się, ale wyłącznie do czasu ustąpienia przeszkód.

2. Odpowiedź na wniosek o readmisję jest udzielana na piśmie, we wszystkich przypadkach w terminie 10 dni kalendarzowych. Termin ten biegnie od dnia otrzymania wniosku o readmisję. W przypadku braku odpowiedzi w tym terminie zgodę na przekazanie danej osoby uznaje się za udzieloną.

3. Jeśli zaistnieją przeszkody prawne lub faktyczne uniemożliwiające udzielenie odpowiedzi na wniosek w ciągu 10 dni kalendarzowych, termin ten, na należyte umotywowany wniosek, może zostać przedłużony o maksymalnie 6 dni kalendarzowych. W przypadku braku odpowiedzi w przedłużonym terminie zgodę na przekazanie danej osoby uznaje się za udzieloną.

4. Odrzucenie wniosku o readmisję jest uzasadniane.

5. Po uzyskaniu zgody bądź w stosownych przypadkach po upływie terminów określonych w ust. 2 przekazanie danej osoby następuje w ciągu trzech miesięcy. Na prośbę państwa składającego wniosek termin ten może zostać przedłużony o czas potrzebny do usunięcia przeszkód prawnych lub praktycznych.

Artykuł 11

Formy przekazania i rodzaje transportu

1. Przed przekazaniem danej osoby właściwe organy Bośni i Hercegowiny oraz zainteresowanego państwa członkowskiego dokonują z odpowiednim wyprzedzeniem uzgodnień na piśmie co do daty przekazania, miejsca wjazdu, ewentualnej eskorty i innych szczegółów przekazania.

2. Transport może się odbyć drogą powietrzną, morską lub lądową. W przypadku przekazania danej osoby drogą lotniczą nie ma obowiązku korzystania z usług krajowych przewoźników Bośni i Hercegowiny lub państw członkowskich; można korzystać zarówno z regularnych, jak i czarterowych połączeń lotniczych. W przypadku przekazania pod eskortą nie musi się ona ograniczać do uprawnionych osób z państwa składającego wniosek, jednak osoby takie muszą pochodzić z Bośni i Hercegowiny lub jednego z państw członkowskich.

Artykuł 12

Omyłkowa readmisja

Państwo składające wniosek ponownie przyjmuje każdą osobę przyjętą w ramach readmisji przez państwo rozpatrujące wniosek, jeżeli w okresie 3 miesięcy po przekazaniu tej osoby ustalono, że wymogi określone w art. 2–5 niniejszej Umowy nie są spełnione.

W takich przypadkach postanowienia proceduralne niniejszej Umowy stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian, a państwo rozpatrujące wniosek przekazuje wszystkie dostępne informacje dotyczące rzeczywistej tożsamości i obywatelstwa osoby, która ma być ponownie przyjęta.

SEKCJA IV

TRANZYT

Artykuł 13

Zasady

1. Państwa członkowskie oraz Bośnia i Hercegowina ograniczają tranzyt obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców do przypadków, gdy niemożliwe jest przewiezienie ich bezpośrednio do państwa przeznaczenia.

2. Bośnia i Hercegowina zezwala na przejazd obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców przez swoje terytorium na wniosek państwa członkowskiego, a państwo członkowskie zezwala na przejazd obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców przez swoje terytorium na wniosek Bośni i Hercegowiny, pod warunkiem że zapewniono dalszą podróż przez ewentualne inne państwa tranzytu oraz readmisję przez państwo przeznaczenia.

3. Bośnia i Hercegowina lub państwo członkowskie mogą nie zezwolić na tranzyt przez swoje terytorium:

- a) jeśli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec narażony jest w państwie będącym miejscem przeznaczenia lub w innym państwie tranzytu na realne ryzyko tortur, nieludzkiego lub poniżającego traktowania czy ukarania, karę śmierci lub prześladowania ze względu na rasę, religię, narodowość, przynależność do określonej grupy społecznej lub przekonania polityczne;
- b) jeśli obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec będzie podlegał sankcjom karnym w państwie rozpatrującym wniosek lub innym państwie tranzytu; lub
- c) ze względu na zdrowie publiczne, bezpieczeństwo wewnętrzne, porządek publiczny lub inne narodowe interesy państwa rozpatrującego wniosek.

4. Bośnia i Hercegowina lub państwo członkowskie mogą cofnąć każde zezwolenie, jeśli po jego wydaniu wystąpią lub wyjdą na jaw okoliczności wymienione w ust. 3, stanowiące przeszkodę w przeprowadzeniu operacji tranzytu, lub jeśli przestanie być zapewniona dalsza podróż przez inne państwa tranzytu lub readmisja przez państwo przeznaczenia. W takim przypadku państwo składające wniosek, w razie konieczności bezzwłocznie, przyjmuje z powrotem danego obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca.

Artykuł 14

Procedura tranzytowa

1. Wniosek o tranzyt jest składany na piśmie do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek i zawiera następujące informacje:

- a) rodzaj tranzytu (powietrzny, morski lub lądowy), inne możliwe państwa tranzytu i przewidziany końcowy cel podróży;
- b) szczegółowe informacje o danej osobie (np. imię, nazwisko, nazwisko rodowe, inne używane imiona/nazwiska lub imiona/nazwiska, pod jakimi dana osoba jest znana lub pseudonimy, datę urodzenia, płeć i — jeśli to możliwe — miejsce urodzenia, obywatelstwo, język, rodzaj i numer dokumentu podróży);
- c) przewidywane miejsce wjazdu, termin przekazania osoby i ewentualność użycia eskorty;
- d) oświadczenie, że według państwa składającego wniosek spełnione są warunki określone w art. 13 ust. 2 oraz że nie są znane żadne powody mogące uzasadniać odmowę zgodnie z art. 13 ust. 3.

Wzór wspólnego formularza wniosku tranzytowego stanowi załącznik 7 do niniejszej Umowy.

2. Państwo rozpatrujące wniosek powiadamia na piśmie państwo składające wniosek w ciągu 5 dni kalendarzowych o przyjęciu, potwierdzając nazwę miejsca wjazdu i planowany czas odebrania tej osoby, lub też powiadamia o odmowie przyjęcia, uzasadniając taką decyzję.

3. Jeśli tranzyt odbywa się drogą lotniczą, osoba, która podlega readmisji, oraz ewentualne osoby ją eskortujące są zwolnione z obowiązku uzyskania lotniskowych wiz tranzytowych.

4. Właściwe organy państwa rozpatrującego wniosek, pod warunkiem przeprowadzenia wzajemnych konsultacji, udzielają niezbędnej pomocy przy tranzycie, w szczególności poprzez nadzorowanie osób podlegających readmisji oraz zapewnienie właściwych do tego celu udogodnień.

SEKCJA V

KOSZTY

Artykuł 15

Koszty transportu oraz tranzytu

Bez uszczerbku dla prawa właściwych władz do dochodzenia zwrotu związanych z readmisją kosztów od osoby, która ma jej

podlegać, lub od osób trzecich, wszystkie koszty transportu poniesione w związku z readmisją i operacjami tranzytu do granicy państwa końcowego przeznaczenia zgodnie z niniejszą Umową ponosi państwo składające wniosek.

SEKCJA VI

OCHRONA DANYCH I KLAUZULA BRAKU WPŁYWU

Artykuł 16

Ochrona danych

Przekazanie danych osobowych może mieć miejsce wyłącznie wówczas, gdy jest konieczne do wykonania niniejszej Umowy i odbywa się za pośrednictwem właściwych organów Bośni i Hercegowiny lub państwa członkowskiego, zależnie od okoliczności danego przypadku. Przetwarzanie i obsługa danych osobowych w indywidualnym przypadku podlega krajowemu ustawodawstwu Bośni i Hercegowiny, a w przypadku gdy kontrolerem jest właściwy organ państwa członkowskiego, przepisom dyrektywy 95/46/WE⁽¹⁾ oraz ustawodawstwu krajowemu tego państwa członkowskiego przyjętemu zgodnie ze wspomnianą dyrektywą. Dodatkowo mają zastosowanie następujące zasady:

- a) dane osobowe muszą być przetwarzane uczciwie i zgodnie z prawem;
- b) dane osobowe muszą być zbierane w określonym, jednoznacznym i prawnie dopuszczonym celu związanym z wykonaniem niniejszej Umowy i nie mogą być dalej przetwarzane przez organ przekazujący ani organ, który je przyjmuje, w sposób niezgodny z tym celem;
- c) dane osobowe muszą być adekwatne do potrzeb i istotne dla danej sprawy oraz nie mogą wykraczać poza cel, w jakim są gromadzone lub przetwarzane; w szczególności przekazane dane osobowe mogą dotyczyć wyłącznie:
 - szczegółowych informacji o osobie, która ma zostać przekazana (np. imiona, nazwiska, wszelkie poprzednie imiona i nazwiska, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, pseudonimy, płeć, stan cywilny, data i miejsce urodzenia oraz obecne i ewentualne poprzednie obywatelstwo),
 - paszportu, dowodu tożsamości lub prawa jazdy (numer, okres ważności, data wystawienia, nazwa organu wystawiającego dokument, miejsce wystawienia),
 - miejsc międzylądowań i trasy podróży,
 - innych informacji potrzebnych do ustalenia tożsamości osoby, która ma zostać przekazana, lub do zbadania wymogów dotyczących readmisji zgodnie z niniejszą Umową;

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31).

- d) dane osobowe muszą być dokładne i w razie konieczności aktualizowane;
- e) dane osobowe należy przechowywać w formie, która umożliwia identyfikację osób, których dane te dotyczą, przez okres nie dłuższy niż jest to konieczne do realizacji celu, w jakim zostały zebrane lub w jakim są przetwarzane;
- f) zarówno organ, który przekazuje dane osobowe, jak i ten, który je przyjmuje, podejmują wszelkie uzasadnione kroki w celu zapewnienia odpowiednio sprostowania, usunięcia lub zablokowania danych osobowych, w przypadku gdy ich przetwarzanie nie jest zgodne z postanowieniami niniejszego artykułu, w szczególności w przypadku gdy nie są adekwatne do potrzeb, istotne dla danej sprawy lub wykraczają poza cel ich przetwarzania. Obejmuje to także obowiązek powiadomienia drugiej strony o wszelkich przypadkach sprostowania, usuwania lub zablokowania danych;
- g) organ, który przyjmuje dane, powiadamia organ przekazujący dane na jego wniosek o sposobie wykorzystania przekazanych danych i uzyskanych wynikach;
- h) dane osobowe mogą być przekazywane wyłącznie właściwym organom. Udostępnienie otrzymanych danych innym organom wymaga wcześniejszej zgody organu przekazującego;
- i) właściwe organy przekazujące i otrzymujące dane osobowe są zobowiązane do prowadzenia pisemnego rejestru przekazywanych i otrzymanych danych.

Artykuł 17

Klauzula braku wpływu

1. Niniejsza Umowa nie ma wpływu na prawa, obowiązki i zakres odpowiedzialności Wspólnoty, państw członkowskich oraz Bośni i Hercegowiny wynikające z prawa międzynarodowego, w szczególności zaś z:
- Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r. zmienionej Protokołem z dnia 31 stycznia 1967 r. dotyczącym statusu uchodźców,
 - konwencji międzynarodowych określających państwo odpowiedzialne za badanie złożonych wniosków o azyl,
 - europejskiej Konwencji z dnia 4 listopada 1950 r. o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,
 - Konwencji z dnia 10 grudnia 1984 r. w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karnania,
 - konwencji międzynarodowych dotyczących ekstradycji i tranzytu,
 - wielostronnych konwencji międzynarodowych i umów o readmisji cudzoziemców.

2. Postanowienia niniejszej Umowy nie uniemożliwiają powrotu osoby na mocy innych formalnych lub nieformalnych uzgodnień.

SEKCJA VII

WPROWADZENIE W ŻYCIE I STOSOWANIE

Artykuł 18

Wspólny Komitet ds. Readmisji

1. Umawiające się Strony udzielają sobie wzajemnie pomocy w zakresie stosowania i wykładni niniejszej Umowy. W tym celu strony ustanawiają Wspólny Komitet ds. Readmisji (dalej zwany „komitetem”), którego zadania obejmują w szczególności:
- a) nadzorowanie stosowania niniejszej Umowy;
 - b) podejmowanie decyzji w sprawie uzgodnień wykonawczych niezbędnych do jednolitego stosowania niniejszej Umowy;
 - c) prowadzenie regularnej wymiany informacji na temat protokołów wykonawczych sporządzanych przez poszczególne państwa członkowskie oraz Bośnię i Hercegowinę zgodnie z art. 19;
 - d) sporządzanie zaleceń dotyczących zmian niniejszej Umowy i jej załączników.
2. Decyzje komitetu są wiążące dla Umawiających się Stron.
3. W skład komitetu wchodzi przedstawiciele Wspólnoty Europejskiej oraz Bośni i Hercegowiny; Wspólnotę reprezentuje Komisja.
4. Komitet zbiera się w razie potrzeby na wniosek jednej z Umawiających się Stron.
5. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 19

Protokoły wykonawcze

1. Na wniosek państwa członkowskiego lub Bośni i Hercegowiny, Bośnia i Hercegowina oraz państwo członkowskie sporządzają protokół wykonawczy zawierający zasady dotyczące:
- a) wyznaczania właściwych organów, przejść granicznych i wymiany punktów kontaktowych;
 - b) warunków powrotu osób pod eskortą, w tym tranzytu eskortowanych obywateli państw trzecich i bezpaństwowców;
 - c) środków i dokumentów uzupełniających te wymienione w załącznikach 1–5 do niniejszej Umowy.
2. Protokoły wykonawcze, o których mowa w ust. 1, wchodzi w życie po ich zgłoszeniu Komitetowi ds. Readmisji, o którym mowa w art. 18.

3. Bośnia i Hercegowina zgadza się stosować wszelkie postanowienia protokołu wykonawczego uzgodnionego z jednym państwem członkowskim również w swoich stosunkach z każdym innym państwem członkowskim na jego wniosek.

Artykuł 20

Związek z dwustronnymi umowami o readmisji lub uzgodnieniami państw członkowskich

Postanowienia niniejszej Umowy mają pierwszeństwo wobec postanowień wszelkich dwustronnych umów lub innych uzgodnień dotyczących readmisji osób przebywających bez zezwolenia, które zostały zawarte lub mogą zgodnie z art. 19 niniejszej Umowy zostać zawarte przez poszczególne państwa członkowskie oraz Bośnię i Hercegowinę w zakresie, w jakim takie postanowienia są niezgodne z postanowieniami niniejszej Umowy.

SEKCJA VIII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 21

Terytorialny zakres stosowania

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszą Umowę stosuje się na terytorium, na którym ma zastosowanie Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, oraz na terytorium Bośni i Hercegowiny.
2. Niniejsza Umowa nie ma zastosowania na terytorium Królestwa Danii.

Artykuł 22

Wejście w życie, czas obowiązywania i rozwiązanie Umowy

1. Niniejsza Umowa jest ratyfikowana lub zatwierdzona przez Umawiające się Strony zgodnie z ich odpowiednimi procedurami.
2. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Umawiające się Strony dokonają wzajemnego powiadomienia o zakończeniu procedur określonych w ustępie pierwszym.
3. Niniejsza Umowa jest zawarta na czas nieokreślony.
4. Każda z Umawiających się Stron może w całości lub częściowo zawiesić na określony czas wykonanie postanowień niniejszej Umowy w odniesieniu do obywateli państw trzecich i bezpaństwowców z przyczyn związanych z bezpieczeństwem lub ochroną ładu publicznego bądź zdrowia publicznego, powiadamiając o takiej decyzji drugą stronę, i po uprzednich konsultacjach z komitetem określonym w art. 18. Zawieszenie Umowy wchodzi w życie drugiego dnia po dniu powiadomienia o takiej decyzji.
5. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę, powiadamiając o tym drugą Stronę. Niniejsza Umowa przestaje obowiązywać sześć miesięcy po dokonaniu takiego powiadomienia.

Artykuł 23

Załączniki

Załączniki 1 do 7 stanowią integralną część niniejszej Umowy.

Sporządzono w Brukseli dnia osiemnastego września dwa tysiące siódmego roku w dwóch egzemplarzach we wszystkich językach urzędowych Stron, przy czym każda wersja językowa jest na równi autentyczna.

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 Az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunitá Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 För Europeiska gemenskapen
 Za Evropsku zajednicu
 За Европску заједницу
 Za Europsku zajednicu

За Босна и Херцеговина
 Por Bosnia y Herzegovina
 Za Bosnu a Hercegovinu
 For Bosnien-Herzegovina
 Für Bosnien und Herzegowina
 Bosnia ja Hertsegoviina nimel
 Για τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη
 For Bosnia and Herzegovina
 Pour la Bosnie-et-Herzégovine
 Per la Bosnia-Erzegovina
 Bosnijas ir Hercegovinos vardu
 Bosnijas un Hercegovinas vārdā
 Bosznia és Hercegovina részéről
 Ghall-Božnja u Herzegovina
 Voor Bosnië en Herzegovina
 W imieniu Bośni i Hercegowiny
 Pela Bósnia e Herzegovina
 Pentru Bosnia și Herțegovina
 Za Bosnu a Hercegovinu
 Za Bosno in Hercegovino
 Bosnia ja Hertsegovinan puolesta
 För Bosnien och Herzegovina
 Za Bosnu i Hercegovinu
 За Босну и Херцеговину
 Za Bosnu i Hercegovinu

ZAŁĄCZNIK 1

**WSPÓLNY WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRYCH PRZEDSTAWIENIE
JEST UZNAWANE ZA DOWÓD OBYWATELSTWA****(ART. 2 UST. 1, ART. 4 UST. 1 ORAZ ART. 8 UST. 1)**

- Wszelkiego rodzaju paszporty lub dokumenty podróży (paszporty krajowe, dyplomatyczne, służbowe, zbiorowe oraz zastępcze, w tym paszporty dla dzieci),
- dokumenty tożsamości wszelkiego rodzaju (w tym wystawione tymczasowo i wstępnie) oraz wojskowe dokumenty tożsamości),
- książeczki żeglarskie, legitymacje służbowe kapitanów jednostek morskich,
- zaświadczenia o obywatelstwie lub inne urzędowe dokumenty, do których dołączono dokument urzędowy opatrzony fotografią, w którym wymieniono lub wyraźnie wskazano obywatelstwo.

—

ZAŁĄCZNIK 2

**WSPÓLNY WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRYCH PRZEDSTAWIENIE
UZNAWANE JEST ZA DOWÓD PRIMA FACIE OBYWATELSTWA****(ART. 2 UST. 1, ART. 4 UST. 1 ORAZ ART. 8 UST. 2)**

- Fotokopie wszelkich dokumentów wymienionych w załączniku 1 do niniejszej Umowy,
- prawa jazdy lub ich fotokopie,
- akty urodzenia lub ich fotokopie,
- identyfikatory wydane przez przedsiębiorstwa lub ich fotokopie,
- oświadczenia świadków,
- oświadczenie złożone przez daną osobę i język, jakim się ona posługuje, w tym stwierdzony na podstawie oficjalnego testu,
- wszelkie inne dokumenty mogące pomóc w ustaleniu obywatelstwa danej osoby.

—

ZAŁĄCZNIK 3

**WSPÓLNY WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRE SĄ UZNAWANE ZA DOWÓD SPEŁNIENIA
WARUNKÓW DLA READMISJI OBYWATELI PAŃSTW TRZECICH I BEZPAŃSTWOWCÓW****(ART. 3 UST. 1, ART. 5 UST. 1 ORAZ ART. 9 UST. 1)**

- Stempel wjazdu/wyjazdu lub podobne potwierdzenie w dokumencie podróży danej osoby lub inny dowód wjazdu/wyjazdu (np. fotograficzny),
- dokumenty oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia lub rachunki (np. rachunki hotelowe, karty przyjęć u lekarzy/dentystów, karty wejścia do instytucji publicznych/prywatnych, umowy wynajmu samochodów, kwity płatności kartą kredytową itd.), które jednoznacznie wskazują, że dana osoba pozostawała na terytorium państwa rozpatrującego wniosek,
- imienne bilety kolejowe lub listy pasażerów podróżujących samolotem, pociągiem, autokarem lub statkiem, które wskazują przebywanie i trasę podróży danej osoby na terytorium państwa rozpatrującego wniosek,
- informacje, które wskazują, że dana osoba korzystała z usług pośredników wizowych lub biura podróży,
- oficjalne oświadczenie złożone w szczególności przez pracowników służby granicznej lub innych świadków, którzy mogą potwierdzić, że dana osoba przekroczyła granicę,
- oficjalne oświadczenie zainteresowanej osoby złożone w postępowaniu sądowym lub administracyjnym.

ZAŁĄCZNIK 4

**WSPÓLNY WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRE SĄ UZNAWANE ZA DOWÓD
PRIMA FACIE POTWIERDZAJĄCY SPEŁNIENIE WARUNKÓW DLA READMISJI
OBYWATELI PAŃSTW TRZECICH I BEZPAŃSTWOWCÓW****(ART. 3 UST. 1, ART. 5 UST. 1 ORAZ ART. 9 UST. 2)**

- Wydany przez właściwe organy państwa składającego wniosek opis miejsca i okoliczności, w których dana osoba została przejęta po wjeździe na terytorium tego państwa,
- informacje dotyczące tożsamości lub pobytu osoby dostarczone przez organizację międzynarodową (np. Wysokiego Komisarza Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR)),
- zgłoszenia/potwierdzenia informacji przez członków rodziny, współtowarzyszy podróży itd.,
- oświadczenie danej osoby.

ZAŁĄCZNIK 5

**WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRE SĄ UZNAWANE ZA DOWÓD PRIMA FACIE
POTWIERDZAJĄCY SPEŁNIENIE WARUNKÓW DLA READMISJI BYŁYCH
OBYWATELI SOCJALISTYCZNEJ FEDERALNEJ REPUBLIKI JUGOSŁAWII****(ART. 3 UST. 3, ART. 9 UST. 4 ORAZ ART. 9 UST. 5)**

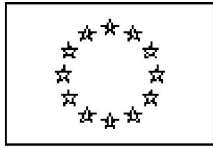
Załącznik 5a (dokumenty uznawane za dowód)

- akty urodzenia (lub ich fotokopie) wydane przez byłą Socjalistyczną Federalną Republikę Jugosławii,
- wydane przez Bośnię i Hercegowinę lub byłą Socjalistyczną Federalną Republikę Jugosławii dokumenty urzędowe (lub ich fotokopie), określające miejsce urodzenia lub miejsce stałego pobytu zgodnie z art. 3 ust. 3.

Załącznik 5b (dokumenty uznawane za dowód *prima facie*)

- inne dokumenty lub zaświadczenia (lub ich fotokopie) wskazujące miejsce urodzenia lub miejsce stałego pobytu na terytorium Bośni i Hercegowiny,
 - oficjalne oświadczenie zainteresowanej osoby złożone w postępowaniu sądowym lub administracyjnym.
-

ZAŁĄCZNIK 6

[Godło Bośni i Hercegowiny]

.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....

.....

(Miejscowość i data)

(Oznaczenie właściwego organu państwa składającego wniosek)

Numer referencyjny:

.....

Do:

.....
.....
.....

(Oznaczenie właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek)

WNIOSEK O READMISJĘ

zgodnie z art. 7 Umowy z dnia 18 września 2007 r. między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną o readmisji osób przebywających nielegalnie

A. DANE OSOBOWE

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

.....

2. Nazwisko rodowe:

.....

3. Data i miejsce urodzenia:

.....

4. Płeć i cechy fizyczne (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

.....

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, lub pseudonimy):

.....

6. Obywatelstwo i język:

.....

7. Stan cywilny: żonaty/zamężna wdowiec/wdowa kawaler/panna rozwiedziony/
rozwiedziona

Jeśli żonaty/zamężna: Imię i nazwisko współmałżonka

Imiona i wiek dzieci (jeśli są)

.....

.....

.....

8. Ostatni adres w państwie składającym:

.....

B. DANE OSOBOWE WSPÓŁMAŁŻONKA (W STOSOWNYM PRZYPADKU)

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

2. Nazwisko rodowe:

3. Data i miejsce urodzenia:

4. Płeć i cechy fizyczne (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

.....

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, lub pseudonimy):

.....

6. Obywatelstwo i język:

.....

C. DANE OSOBOWE DZIECI (W STOSOWNYM PRZYPADKU)

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):
2. Data i miejsce urodzenia:
3. Płeć i cechy fizyczne (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):
.....
4. Obywatelstwo i język:
.....

D. SZCZEGÓLNE OKOLICZNOŚCI ZWIĄZANE Z OSOBĄ PRZEKAZYWANĄ

1. Stan zdrowia:
(np. wskazanie konieczności zapewnienia specjalnej opieki medycznej; łacińska nazwa choroby zakaźnej):
.....
2. Wskazanie osoby szczególnie niebezpiecznej
(np. podejrzanej o popełnienie poważnego przestępstwa; agresywne zachowanie):
.....

E. ZAŁĄCZONE ŚRODKI DOWODOWE

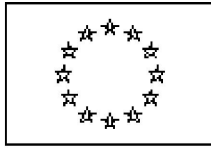
1.
(Nr paszportu) (Data i miejsce wydania)
.....
(Organ wydający) (Data ważności)
2.
(Nr dowodu tożsamości) (Data i miejsce wydania)
.....
(Organ wydający) (Data ważności)
3.
(Nr prawa jazdy) (Data i miejsce wydania)
.....
(Organ wydający) (Data ważności)
4.
(Nr innego oficjalnego dokumentu) (Data i miejsce wydania)
.....
(Organ wydający) (Data ważności)

F. UWAGI

.....
.....
.....
.....

(Podpis) (Pieczęć/stempel)

ZAŁĄCZNIK 7

[Godło Bośni i Hercegowiny]

.....
.....
.....
.....
.....

.....

(Miejscowość i data)

(Oznaczenie właściwego organu państwa składającego wniosek)

Numer referencyjny:

.....

Do

.....

.....

.....

(Oznaczenie właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek)

WNIOSEK TRANZYTOWY

zgodnie z art. 14 Umowy z dnia 18 września 2007 r. między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną o readmisji osób przebywających nielegalnie

A. DANE OSOBOWE

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

.....

2. Nazwisko rodowe:

.....

3. Data i miejsce urodzenia:

.....

4. Płeć i cechy fizyczne (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

.....

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, lub pseudonimy):

.....

6. Obywatelstwo i język:

.....

7. Rodzaj i numer dokumentu podróży:

.....

B. OPERACJA TRANZYTU

1. Rodzaj tranzytu

drogą morską drogą lotniczą drogą lądową

2. Państwo będące miejscem przeznaczenia

3. Inne ewentualne państwa tranzytu

4. Planowane miejsca przekroczenia granicy, data i godzina przekazania i ewentualne osoby eskortujące

.....

.....

.....

5. Czy istnieje gwarancja przyjęcia w innym państwie tranzytu i państwie będącym miejscem przeznaczenia

(art. 13 ust. 2)

Tak Nie

6. Czy znane są jakiegokolwiek powody odmowy zezwolenia na tranzyt

(art. 13 ust. 3)

Tak Nie

C. UWAGI

.....

.....

.....

.....

(Podpis) (Pieczęć/stempel)

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE ART. 3 I ART. 5

Strony będą starały się zapewnić powrót każdego obywatela państwa trzeciego, który nie spełnia obowiązujących warunków prawnych wjazdu, przebywania lub pobytu na ich odnośnych terytoriach, do jego państwa pochodzenia, lub który przestał spełniać takie warunki.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA DANII

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza Umowa nie ma zastosowania do terytorium Królestwa Danii ani do jego obywateli. W związku z tym Bośnia i Hercegowina i Dania powinny zawrzeć umowę o readmisji na takich samych warunkach co niniejsza Umowa.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ISLANDII I NORWEGII

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości ścisłe związki między Wspólnotą Europejską a Islandią i Norwegią, w szczególności na mocy Umowy z dnia 18 maja 1999 roku, dotyczącej stowarzyszenia tych krajów we wprowadzaniu, stosowaniu i rozwijaniu dorobku Schengen. W związku z tym Bośnia i Hercegowina powinna zawrzeć umowę o readmisji z Islandią i Norwegią na takich samych warunkach co niniejsza Umowa.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA SZWAJCARII

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości, że Unia Europejska, Wspólnota Europejska i Szwajcaria podpisały umowę dotyczącą włączenia Szwajcarii we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen. Wraz z wejściem w życie tej umowy dotyczącej stowarzyszenia Bośnia i Hercegowina powinna zawrzeć umowę o readmisji ze Szwajcarią na takich samych warunkach co niniejsza Umowa.

DECYZJA RADY

z dnia 8 listopada 2007 r.

w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Albanii o ułatwieniach w wydawaniu wiz

(2007/821/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. b) pkt (i) oraz (ii), w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz z art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty Europejskiej umowę z Republiką Albanii o ułatwieniach w wydawaniu wiz.
- (2) Umowa została podpisana w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu 18 września 2007 r., z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją Rady przyjętą dnia 18 września 2007 r.
- (3) Umowa powinna zostać zatwierdzona.
- (4) Na mocy umowy ustanawia się Wspólny Komitet ds. Zarządzania Umową, który może przyjąć swój regulamin wewnętrzny. Celem jest wprowadzenie uproszczonej procedury przyjęcia stanowiska Wspólnoty w tej sprawie.
- (5) Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii oraz Protokołem włączającym dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji i nie są nią związane ani nie jej nie stosują.

- (6) Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Albanii o ułatwieniach w wydawaniu wiz.

Tekst umowy jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje notyfikacji przewidzianej w art. 14 ust. 1 umowy ⁽²⁾.

Artykuł 3

Komisja, przy wsparciu ekspertów z państw członkowskich, reprezentuje Wspólnotę we wspólnym Komitecie ekspertów ustanowionym na mocy art. 12 umowy.

Artykuł 4

Stanowisko Wspólnoty we wspólnym Komitecie ekspertów dotyczące przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego zgodnie z art. 12 ust. 4 umowy przyjmuje Komisja po konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 listopada 2007 r.

W imieniu Rady
R. PEREIRA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 24 października 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w *Dzienniku Urzędowym*).

⁽²⁾ Data wejścia w życie umowy zostanie podana do wiadomości publicznej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA
między Wspólnotą Europejską a Republiką Albanii o ułatwieniach w wydawaniu wiz

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

zwana dalej „Wspólnotą”,

oraz

REPUBLIKA ALBANII,

zwane dalej Stronami,

MAJĄC NA UWADZE Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu (USS) pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Albanii, podpisany dnia 12 czerwca 2006 r., który reguluje obecne stosunki z Republiką Albanii,

POTWIERDZAJĄC zamiar prowadzenia bliskiej współpracy w ramach obowiązującego USS na rzecz liberalizacji systemu wizowego pomiędzy Republiką Albanii a Unią Europejską zgodnie z konkluzjami ze szczytu UE-Balkany Zachodnie, który odbył się w Salonikach dnia 21 czerwca 2003 r.,

PRAGNĄC, jako pierwszy krok na drodze do wprowadzenia systemu bezwizowego, ułatwić bezpośrednie kontakty międzyludzkie, będące ważnym warunkiem stałego rozwoju więzi gospodarczych, humanitarnych, kulturowych, naukowych i innych, poprzez wprowadzenie ułatwień w wydawaniu wiz dla obywateli Republiki Albanii,

BIORĄC POD UWAGĘ, iż od dnia 4 sierpnia 2000 r. wszyscy obywatele UE są zwolnieni z obowiązku wizowego w przypadku podróży do Republiki Albanii trwającej nie dłużej niż 90 dni bądź tranzytu przez terytorium Republiki Albanii,

UZNAJĄC, że w przypadku ponownego wprowadzenia przez Republikę Albanii obowiązku wizowego dla obywateli UE ułatwienia przewidziane w niniejszej umowie dla obywateli albańskich automatycznie zaczną na zasadzie wzajemności obowiązywać obywateli UE,

UZNAJĄC, że ułatwienia wizowe nie powinny prowadzić do nielegalnej migracji oraz przykładając szczególną wagę do kwestii bezpieczeństwa i readmisji,

MAJĄC NA UWADZE wejście w życie umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Albanii o readmisji osób przebywających nielegalnie na terytorium drugiej strony,

BIORĄC POD UWAGĘ Protokół w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii oraz Protokół włączający dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, załączone do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, a także potwierdzając, że postanowienia niniejszej umowy nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii,

BIORĄC POD UWAGĘ Protokół w sprawie stanowiska Danii, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i potwierdzając, że postanowienia niniejszej umowy nie mają zastosowania do Królestwa Danii,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Cel i zakres Umowy

1. Celem niniejszej Umowy jest wprowadzenie ułatwień w wydawaniu wiz obywatelom Republiki Albanii planującym pobyt na terytorium UE nie dłuższy niż 90 dni w okresie 180 dni.

2. W przypadku ponownego wprowadzenia przez Republikę Albanii obowiązku wizowego dla obywateli UE ułatwienia

przewidziane w niniejszej Umowie dla obywateli albańskich będą na zasadzie wzajemności automatycznie obowiązywać obywateli UE.

Artykuł 2

Postanowienia ogólne

1. Ułatwienia wizowe, których dotyczy niniejsza Umowa, mają zastosowanie do obywateli Republiki Albanii, o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Wspólnoty lub państw członkowskich, postanowień niniejszej Umowy lub innych umów międzynarodowych.

2. W odniesieniu do zagadnień nieobjętych postanowieniami niniejszej Umowy, takich jak: odmowa wydania wizy, uznawanie dokumentów podróży, dowód posiadania wystarczających środków finansowych, odmowa wjazdu oraz procedury wydalenia osób, stosuje się prawo krajowe Republiki Albanii lub prawo państw członkowskich bądź Wspólnoty.

Artykuł 3

Definicje

Na potrzeby niniejszej Umowy:

- a) „państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie Unii Europejskiej, z wyjątkiem Królestwa Danii, Republiki Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa;
- b) „obywatel Unii Europejskiej” oznacza każdego obywatela państwa członkowskiego zgodnie z definicją zawartą w lit. a);
- c) „obywatel Republiki Albanii” oznacza osobę mającą obywatelstwo albańskie;
- d) „wiza” oznacza zezwolenie wydane przez jedno z państw członkowskich lub decyzję podjętą przez takie państwo, które są wymagane w związku z:
 - wjazdem na terytorium tego państwa członkowskiego lub kilku państw członkowskich z zamiarem pobytu nie dłuższego niż łącznie 90 dni,
 - wjazdem w celu przejazdu tranzytem przez terytorium tego państwa lub kilku państw członkowskich;
- e) „osoba zamieszkująca legalnie” oznacza każdego obywatela Republiki Albanii, który został upoważniony lub uprawniony na podstawie prawodawstwa wspólnotowego lub ustawodawstwa krajowego do pobytu na terytorium jednego z państw członkowskich przez okres nie dłuższy niż 90 dni.

Artykuł 4

Dokumenty potwierdzające cel podróży

1. W odniesieniu do niżej wymienionych kategorii obywateli Republiki Albanii następujące dokumenty uznaje się za wystarczające do uzasadnienia celu podróży na terytorium drugiej Strony:

- a) w przypadku członków oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Republiki Albanii uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzynarodowe:
 - pismo sporządzone przez organ albański, potwierdzające, że wnioskodawca jest członkiem delegacji udającej się na terytorium państw członkowskich w celu udziału w jednej z wyżej wymienionych imprez, wraz z kopią oficjalnego zaproszenia;

- b) w przypadku przedsiębiorców i przedstawicieli organizacji branżowych:
 - pisemny wniosek sporządzony przez przyjmującą osobę prawną, spółkę, organizację lub przyjmujące biuro lub ich oddziały, władze państwowe lub lokalne państw członkowskich lub komitety organizacyjne targów, wystaw, konferencji i sympozjów handlowych i branżowych mających miejsce na terytorium państw członkowskich, zatwierdzony przez Izbę Handlową Republiki Albanii;
- c) w przypadku dziennikarzy:
 - zaświadczenie lub inny dokument wydany przez organizację zawodową, stanowiący dowód na to, że dana osoba jest wykwalifikowanym dziennikarzem, oraz dokument wydany przez pracodawcę, zaświadczający, że celem podróży jest wykonywanie pracy dziennikarskiej;
- d) w przypadku osób biorących udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany:
 - pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą uczestnika tych działań;
- e) w przypadku przedstawicieli organizacji społeczeństwa obywatelskiego, którzy odbywają podróż w celu odbycia szkoleń, udziału w seminariach i konferencjach, w tym w ramach programów wymiany:
 - pisemny wniosek wydany przez organizację przyjmującą, zaświadczenie potwierdzające, że dana osoba reprezentuje organizację społeczeństwa obywatelskiego i zaświadczenie o założeniu takiej organizacji z odpowiedniego rejestru, sporządzone przez organ państwowy zgodnie z ustawodawstwem krajowym;
- f) w przypadku uczniów, studentów, doktorantów oraz towarzyszących im nauczycieli, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany oraz innych działań szkolnych:
 - pisemny wniosek lub zaświadczenie o wpisaniu na listę uczniów/studentów, sporządzone przez przyjmującą placówkę: uniwersytet, uczelnię, instytut, kolegium bądź szkołę, lub legitymacja uczniowska/studencka bądź zaświadczenie z kursów, na które uczęszczać będzie dana osoba;
- g) w przypadku uczestników międzynarodowych imprez sportowych i osób im towarzyszących w celach zawodowych:
 - pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą: właściwe organy, krajowe związki sportowe lub krajowe komitety olimpijskie państw członkowskich;
- h) w przypadku uczestników oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie:
 - pisemny wniosek sporządzony przez naczelników/prezydentów/burmistrzów tych miast;

- i) w przypadku bliskich krewnych — współmałżonków, dzieci (w tym przysposobionych), rodziców (w tym opiekunów), dziadków i wnuków — odwiedzających obywateli albańskich legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich:
- pisemny wniosek osoby przyjmującej;
- j) w przypadku osób pragnących odwiedzić cmentarz wojskowy lub cywilny:
- oficjalny dokument potwierdzający istnienie i fakt utrzymania grobu, a także pokrewieństwo lub inny związek łączący wnioskodawcę z pochowanym;
- k) w przypadku osób prześladowanych ze względów politycznych w okresie reżimu komunistycznego w Republice Albanii:
- zaświadczenie wydane przez Instytut Integracji Osób Prześladowanych zgodnie z art. 3 ustawy nr 7748 z dnia 29 lipca 1993 r., potwierdzające status osoby prześladowanej ze względów politycznych w okresie reżimu komunistycznego w Republice Albanii oraz zaproszenie do udziału w szczególnych działaniach, w tym działaniach związanych ze wspomnianym statusem, sporządzone przez właściwy organ, organizację krajową lub międzynarodową, w tym organizacje pozarządowe państw członkowskich lub przez instytucję europejską;
- l) w przypadku kierowców przewożących towary w ruchu międzynarodowym i świadczących usługi transportu pasażerskiego, przemieszczających się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Republice Albanii:
- pisemny wniosek sporządzony przez spółkę krajową lub krajowe stowarzyszenie (związek) przewoźników w Republice Albanii zajmujących się międzynarodowym transportem drogowym, określający cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;
- m) w przypadku osób podróżujących w celach turystycznych:
- zaświadczenie lub bon turystyczny od biura podróży lub organizatora wycieczki, akredytowanych w państwach członkowskich w ramach lokalnej współpracy konsularnej, potwierdzający rezerwację wycieczki zorganizowanej;
- n) w przypadku osób podróżujących z powodów zdrowotnych i w razie konieczności osób im towarzyszących:
- dokument urzędowy wystawiony przez daną instytucję medyczną, poświadczający konieczność objęcia danej osoby opieką medyczną w tej instytucji, konieczność obecności osoby towarzyszącej oraz dowód posiadania wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów leczenia;
- o) w przypadku przedstawicieli wolnych zawodów biorących udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach odbywających się na terytorium państw członkowskich:
- pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą, potwierdzający udział danej osoby w imprezie;
- p) w przypadku członków załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemieszczających się na obszar państw członkowskich:
- pisemny wniosek sporządzony przez właściwe przedsiębiorstwo kolejowe w Republice Albanii, określający cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;
- q) w przypadku osób pragnących wziąć udział w ceremonii pogrzebowej:
- oficjalny dokument potwierdzający fakt zgonu, jak również poświadczenie pokrewieństwa lub innego związku łączącego wnioskodawcę ze zmarłym;
- r) w przypadku przedstawicieli wspólnot wyznaniowych:
- pisemny wniosek sporządzony przez wspólnotę wyznaniową zarejestrowaną w Republice Albanii, określający cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów.
2. Pisemny wniosek, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zawiera następujące informacje:
- a) w odniesieniu do osoby zaproszonej — imię i nazwisko, data urodzenia, płeć, obywatelstwo, numer dokumentu tożsamości, data i cel podróży, liczba poprzednich wjazdów oraz w stosownych przypadkach imiona i nazwiska współmałżonka i dzieci towarzyszących osobie zaproszonej;
- b) w odniesieniu do osoby zapraszającej: imię, nazwisko i adres; lub
- c) w odniesieniu do strony zapraszającej będącej osobą prawną, spółką lub organizacją: pełna nazwa i adres oraz
- jeśli z wnioskiem występuje organizacja — imię i nazwisko oraz stanowisko osoby podpisującej wniosek,
 - jeśli stroną zapraszającą jest ustanowiona na terytorium państwa członkowskiego osoba prawna, spółka lub biuro albo ich oddział — numer rejestracyjny w formie wymaganej przez prawo krajowe danego państwa członkowskiego.
3. W przypadku kategorii osób, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wszystkie kategorie wiz wydaje się zgodnie z procedurą uproszczoną, nie wymagając innego uzasadnienia, zaproszenia ani zatwierdzenia dotyczącego celu podróży, przewidzianego w ustawodawstwie państw członkowskich.

Artykuł 5

Wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu

1. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności do pięciu lat następującym kategoriom osób:

- a) członkowie rady ministrów, parlamentu, trybunału konstytucyjnego i sądu najwyższego, o ile nie są zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej umowy, w zakresie pełnionych przez nich obowiązków — z okresem ważności nie dłuższym niż czas sprawowania urzędu, jeśli jest on krótszy niż pięć lat;

- b) członkowie oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Republiki Albanii uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;
- c) współmałżonkowie i dzieci (w tym przysposobione) poniżej 21. roku życia lub pozostające na utrzymaniu rodziców, odwiedzający obywateli Republiki Albanii zamieszkujących legalnie na terytorium państw członkowskich — na czas ograniczony okresem ważności ich zezwolenia na legalny pobyt.

2. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają niżej wymienionym kategoriom osób wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności do jednego roku, pod warunkiem że w poprzednim roku takie osoby otrzymały przynajmniej jedną wizę, z której skorzystały zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu do danego państwa i pobytu w nim, oraz że wniosek o wizę wielokrotnego wjazdu jest uzasadniony:

- a) członkowie oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Republiki Albanii uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;
- b) przedsiębiorcy i przedstawiciele organizacji branżowych, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;
- c) osoby biorące udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany, które odbywają regularne podróże do państw członkowskich;
- d) uczestnicy międzynarodowych imprez sportowych i osoby im towarzyszące w celach zawodowych;
- e) dziennikarze;
- f) uczestnicy oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie;
- g) kierowcy przewożący towary w ruchu międzynarodowym i świadczący usługi transportu pasażerskiego, przemieszczający się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Republice Albanii;
- h) osoby zmuszone do odbywania regularnych podróży powodów zdrowotnych i w razie konieczności osoby im towarzyszące;
- i) członkowie załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemieszczających się na obszar państw członkowskich;
- j) studenci i doktoranci, którzy odbywają regularne podróże w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany;
- k) przedstawiciele wspólnot wyznaniowych w Republice Albanii, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;

- l) przedstawiciele organizacji społeczeństwa obywatelskiego, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich w celu odbycia szkoleń, udziału w seminariach i konferencjach, w tym w ramach programów wymiany;
- m) przedstawiciele wolnych zawodów biorący udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich.

3. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności co najmniej dwóch lat i co najwyżej pięciu lat osobom należącym do kategorii wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu, pod warunkiem że w poprzednich dwóch latach takie osoby korzystały z jednorocznego wiz wielokrotnego wjazdu zgodnie z przepisami prawnymi odwiedzanego państwa dotyczącymi wjazdu i pobytu oraz że nadal aktualne są powody ubiegania się o wizę wielokrotnego wjazdu.

4. Całkowity czas pobytu osób, o których mowa w ust. 1–3 niniejszego artykułu, na terytorium państw członkowskich nie przekracza 90 dni w okresie 180 dni.

Artykuł 6

Oplaty za rozpatrzenie wniosku wizowego

1. Oplata za rozpatrzenie wniosku wizowego złożonego przez obywatela Republiki Albanii wynosi 35 EUR.

Wyżej wymieniona kwota może ulec zmianie zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 14 ust. 4.

W przypadku ponownego wprowadzenia przez Republikę Albanii obowiązku wizowego dla obywateli UE opłata wizowa pobierana przez Republikę Albanii nie może przekraczać kwoty 35 EUR bądź kwoty uzgodnionej w przypadku zmiany opłaty zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14 ust. 4.

2. W odniesieniu do niżej wymienionych kategorii osób odstępuje się od pobierania opłaty za rozpatrzenie wniosku wizowego:

- a) bliscy krewni — współmałżonkowie, dzieci (w tym przysposobione), rodzice (w tym opiekunowie), dziadkowie i wnukowie obywateli albańskich legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich;
- b) członkowie oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Republiki Albanii uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;
- c) członkowie rady ministrów, parlamentu, trybunału konstytucyjnego i sądu najwyższego, o ile nie są zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej umowy;
- d) uczniowie, studenci, doktoranci oraz towarzyszący im nauczyciele, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń;
- e) dzieci w wieku poniżej 6 lat;
- f) osoby niepełnosprawne i w razie konieczności ich opiekunowie;

- g) osoby, które przedstawiły dowody potwierdzające konieczność wyjazdu z przyczyn humanitarnych, w tym w celu podjęcia pilnego leczenia, oraz osoby im towarzyszące, lub w celu udziału w pogrzebie bliskiego krewnego albo odwiedzenia ciężko chorego bliskiego krewnego;
- h) uczestnicy międzynarodowych imprez sportowych i osoby im towarzyszące w celach zawodowych;
- i) osoby biorące udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany;
- j) uczestnicy oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie;
- k) osoby prześladowane ze względów politycznych w okresie reżimu komunistycznego;
- l) emeryci;
- m) przedstawiciele organizacji społeczeństwa obywatelskiego podróżujący w celu udziału w spotkaniach, seminariach, programach wymiany lub w celu odbycia szkoleń;
- n) dziennikarze;
- o) przedstawiciele wspólnot wyznaniowych zarejestrowanych w Republice Albanii;
- p) kierowcy przewożący towary w ruchu międzynarodowym i świadczący usługi transportu pasażerskiego, przemieszczający się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Republice Albanii;
- q) członkowie załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemieszczających się na obszar państw członkowskich;
- r) przedstawiciele wolnych zawodów biorący udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach odbywających się na terytorium państw członkowskich.

Artykuł 7

Czas rozpatrywania wniosku wizowego

1. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich podejmują decyzję w sprawie wniosku o wydanie wizy w ciągu 10 dni kalendarzowych od dnia wpływu wniosku i dokumentów wymaganych do wydania wizy.
2. W indywidualnych przypadkach, szczególnie w razie konieczności przeprowadzenia dokładniejszej analizy wniosku, okres na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można przedłużyć do 30 dni kalendarzowych.
3. W nagłych przypadkach okres na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można skrócić do trzech lub mniej dni roboczych.

Artykuł 8

Wyjazd w przypadku zgubienia lub kradzieży dokumentów

Obywatel Unii Europejskiej lub Republiki Albanii, który zgubił swój dowód tożsamości lub któremu taki dokument skradziono podczas pobytu na terytorium Republiki Albanii lub państw członkowskich, może opuścić to terytorium na podstawie ważnego dowodu tożsamości upoważniającego do przekroczenia granicy, wydanego przez przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny danego państwa członkowskiego lub Republiki Albanii, bez konieczności posiadania wizy lub innego rodzaju upoważnienia.

Artykuł 9

Przedłużenie okresu ważności wizy w wyjątkowych okolicznościach

Obywatelowi Republiki Albanii, który nie może opuścić terytorium państwa członkowskiego w terminie określonym w wizie z powodów związanych z działaniem siły wyższej, bezpłatnie przedłuża się wizę zgodnie z przepisami państwa przyjmującego na okres konieczny do powrotu do państwa zamieszkania.

Artykuł 10

Paszporty dyplomatyczne

1. Obywatele Republiki Albanii będący w posiadaniu ważnego paszportu dyplomatycznego mogą wjechać na terytorium państw członkowskich, opuścić to terytorium lub przejechać przez nie tranzytem bez wizy.
2. Obywatele, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą pozostać na terytorium państw członkowskich nie dłużej niż przez 90 dni w okresie 180 dni.

Artykuł 11

Ważność terytorialna wiz

Z zastrzeżeniem krajowych zasad i uregulowań państw członkowskich dotyczących bezpieczeństwa narodowego oraz z zastrzeżeniem unijnych przepisów dotyczących wiz z ograniczoną ważnością terytorialną, obywatele Republiki Albanii uprawnieni są do podróżowania w granicach terytorium państw członkowskich na takich samych zasadach, jak obywatele Unii Europejskiej.

Artykuł 12

Wspólny Komitet ds. Zarządzania Umową

1. Strony powołują wspólny komitet ekspertów (dalej zwany „komitetem”), w skład którego wchodzi przedstawiciele Wspólnoty Europejskiej oraz Republiki Albanii. Wspólnotę reprezentuje Komisja Wspólnot Europejskich, wspierana przez ekspertów z państw członkowskich.
2. Komitet wykonuje przede wszystkim zadania polegające na:
 - a) kontroli wykonania niniejszej Umowy;

- b) proponowaniu zmian lub uzupełnień do niniejszej Umowy;
 - c) rozstrzygnięciu sporów dotyczących interpretacji lub stosowania postanowień niniejszej Umowy.
3. Posiedzenia komitetu odbywają się w miarę potrzeby na wniosek jednej ze Stron, przynajmniej raz w roku.
 4. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 13

Stosunek niniejszej umowy do dwustronnych umów między państwami członkowskimi a Republiką Albanii

1. Od momentu wejścia w życie niniejsza umowa ma pierwszeństwo wobec postanowień umów lub ustaleń dwustronnych lub wielostronnych zawartych między poszczególnymi państwami członkowskimi a Republiką Albanii w zakresie, w jakim postanowienia tych umów i ustaleń dotyczą zagadnień objętych niniejszą Umową.
2. Postanowienia dwustronnych umów lub ustaleń zawartych pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi a Republiką Albanii, podpisanych przed dniem 1 stycznia 2007 r., dotyczące zwolnienia z obowiązku wizowego posiadaczy paszportów służbowych, nadal mają zastosowanie przez okres pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej Umowy, bez uszczerbku dla możliwości wypowiedzenia lub zawieszenia takich dwustronnych umów przez dane państwo członkowskie lub Republikę Albanii w trakcie tego pięcioletniego okresu.

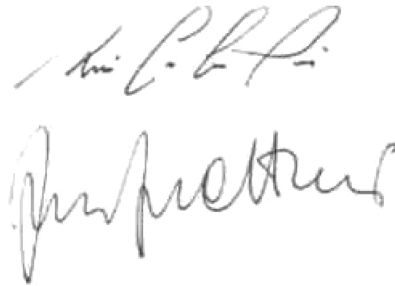
Artykuł 14

Postanowienia końcowe

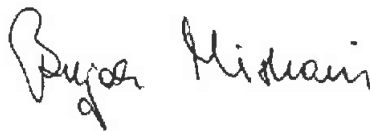
1. Niniejsza Umowa zostaje ratyfikowana lub zatwierdzona przez Strony zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami i wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony dokonają wzajemnej notyfikacji o zakończeniu wyżej wymienionych procedur.
2. Niniejszą Umowę zawiera się na czas nieokreślony z zastrzeżeniem możliwości jej wypowiedzenia zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu.
3. Niniejszą Umowę można zmienić w drodze pisemnego porozumienia Stron. Zmiany wchodzi w życie po dokonaniu przez Strony wzajemnej notyfikacji o zakończeniu koniecznych w tym celu procedur wewnętrznych.
4. Każda ze Stron może zawiesić wykonywanie części lub wszystkich postanowień niniejszej Umowy ze względu na porządek publiczny, ochronę bezpieczeństwa narodowego lub ochronę zdrowia publicznego. O decyzji w sprawie zawieszenia niniejszej umowy zawiadamia się drugą Stronę nie później niż 48 godzin przed jej wejściem w życie. Z chwilą ustania powodów zawieszenia umowy Strona, która zawiesiła stosowanie niniejszej Umowy, bezzwłocznie zawiadamia o tym drugą Stronę.
5. Każda ze Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę w drodze pisemnego powiadomienia drugiej Strony. Niniejsza Umowa przestaje obowiązywać po upływie 90 dni od daty takiego powiadomienia.

Sporządzono w Brukseli dnia osiemnastego września dwa tysiące siódmego roku w dwóch egzemplarzach we wszystkich językach urzędowych Stron, przy czym każda wersja językowa jest na równi autentyczna.

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 Az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunitá Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 För Europeiska gemenskapen
 Za Evropsku zajednicu
 За Европску заједницу
 Për Kommunitetin Europian

За Република Албания
 Por la República de Albania
 Za Albánskou republiku
 For Republikken Albanien
 Für die Republik Albanien
 Albaania Vabariigi nimel
 Για τη Δημοκρατία της Αλβανίας
 For the Republic of Albania
 Pour la République d'Albanie
 Per la Repubblica d'Albania
 Albānijas Republikas vārdā
 Albanijos Respublikos vardu
 az Albán Köztársaság részéről
 Ghar-Repubblika ta' l-Albanija
 Voor de Republiek Albanië
 W imieniu Republiki Albanii
 Pela República da Albânia
 Pentru Republica Albania
 Za Albánsku republiku
 Za Republiko Albanijo
 Albanian tasavallan puolesta
 För Republiken Albanien
 Për Republikën e Shqipërisë

ZAŁĄCZNIK

**PROTOKÓŁ DO UMOWY DOTYCZĄCY PAŃSTW CZŁONKOWSKICH,
KTÓRE NIE W PEŁNI STOSUJĄ DOROBK SCHENGEN**

Państwa członkowskie, które są związane dorobkiem Schengen, ale które nie wydają jeszcze wiz Schengen, w oczekiwaniu na stosowne decyzje Rady w tej kwestii, wydają wizen krajowe, których ważność terytorialna ogranicza się do ich własnego terytorium.

Takie państwa członkowskie mogą jednostronnie uznawać wizen i zezwolenia na pobyt państw obszaru Schengen wydane w związku z przejazdem tranzytem przez ich terytorium zgodnie z decyzją nr 895/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r.

Ponieważ decyzja nr 895/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. nie ma zastosowania do Rumunii i Bułgarii, Komisja Europejska zaproponuje podobne przepisy w celu umożliwienia tym państwom jednostronnego uznawania wiz Schengen i zezwoleń na pobyt oraz innych podobnych dokumentów wydawanych przez inne państwa członkowskie, które nie są jeszcze w pełni włączone do obszaru Schengen, w celu umożliwienia przejazdu tranzytem przez ich terytorium.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA DANII

Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza Umowa nie ma zastosowania do procedur wydawania wiz przez przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne Królestwa Danii.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Danii i Republiki Albanii zawarły niezwłocznie dwustronną umowę o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych na podobnych warunkach, jak umowa między Wspólnotą Europejską a Republiką Albanii.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA ORAZ IRLANDII

Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza Umowa nie ma zastosowania do terytorium Zjednoczonego Królestwa ani Irlandii.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Zjednoczonego Królestwa, Irlandii oraz Republiki Albanii zawarły dwustronne umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ISLANDII I NORWEGII

Strony przyjmują do wiadomości ściśle związki między Wspólnotą Europejską a Norwegią i Islandią, w szczególności na mocy Umowy z dnia 18 maja 1999 r., dotyczącej włączenia tych państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Norwegii, Islandii i Republiki Albanii zawarły niezwłocznie dwustronne umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych na podobnych warunkach, jak umowa między Wspólnotą Europejską a Republiką Albanii.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA KONFEDERACJI SZWAJCARSKIEJ I LIECHTENSTEINU

(w razie konieczności)

Jeżeli Umowa pomiędzy UE, WE i Konfederacją Szwajcarską dotycząca włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen oraz protokoły do tej umowy dotyczące Liechtensteinu wejdą w życie do czasu zakończenia negocjacji z Republiką Albanii, podobna deklaracja zostanie wydana w odniesieniu do Szwajcarii i Liechtensteinu.

DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ DOTYCZĄCA DOSTĘPU OSÓB UBIEGAJĄCYCH SIĘ O WIZĘ DO PRZEDSTAWICIELSTW DYPLMATYCZNYCH I URZĘDÓW KONSULARNYCH ORAZ UJEDNOLICENIA INFORMACJI O PROCEDURACH WYDAWANIA WIZ KRÓTKOTERMINOWYCH I DOKUMENTÓW, JAKIE NALEŻY ZŁOŻYĆ WRAZ Z WNIOSEM O WIZĘ KRÓTKOTERMINOWĄ

Uznając znaczenie przejrzystości dla osób ubiegających się o wizę, Wspólnota Europejska przypomina, że przyjęty przez Komisję Europejską w dniu 19 lipca 2006 r. wniosek legislacyjny w sprawie przekształcenia prawnego wspólnych instrukcji konsularnych dla przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczących wiz reguluje warunki dostępu osób ubiegających się o wizę do przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw członkowskich.

W odniesieniu do informacji dla osób ubiegających się o wizę Wspólnota Europejska uważa, iż należy podjąć następujące działania:

- ogólnie należy przygotować podstawowe informacje dla wnioskodawców na temat procedur i warunków ubiegania się o wizę oraz na temat ich ważności,
- Wspólnota Europejska sporządzi wykaz minimalnych wymogów, zapewniając wnioskodawcom albańskim spójne i jednolite informacje podstawowe oraz stosując wobec nich wymóg składania zasadniczo tych samych dokumentów uzupełniających.

Wspomniane informacje, do których należy wykaz biur podróży i operatorów turystycznych akredytowanych w ramach lokalnej współpracy konsularnej, mają być szeroko rozpowszechniane (na tablicach ogłoszeń w konsulatach, w ulotkach, na stronach internetowych itp.).

Przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich udzielają informacji na temat możliwości zastosowania w poszczególnych przypadkach ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych na mocy przepisów prawnych dorobku Schengen, w szczególności osobom ubiegającym się o wizę w dobrej wierze.

DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE PONOWNEGO ROZWAŻENIA OBOWIĄZKU WIZOWEGO DLA POSIADACZY PASZPORTÓW SŁUŻBOWYCH

Ponieważ zwolnienie posiadaczy paszportów służbowych z obowiązku wizowego, wprowadzone w umowach dwustronnych lub uzgodnieniach pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi a Republiką Albanii, podpisanych przed dniem 1 stycznia 2007 r., ma zastosowanie jedynie przez okres pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej umowy, bez uszczerbku dla możliwości wypowiedzenia lub zawieszenia takich umów dwustronnych przez dane państwo członkowskie lub Republikę Albanii w ciągu pięciu lat, Wspólnota Europejska ponownie dokona oceny sytuacji posiadaczy paszportów służbowych najpóźniej cztery lata po wejściu w życie niniejszej Umowy w celu wprowadzenia do niej ewentualnych zmian w tym względzie zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 4.

**DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE UŁATWIEŃ DLA CZŁONKÓW
RODZINY I OSÓB UBIEGAJĄCYCH SIĘ O WIZĘ W DOBREJ WIERZE**

Wspólnota Europejska przyjmuje do wiadomości sugestię Republiki Albanii dotyczącą rozszerzenia definicji członków rodziny, którzy powinni mieć możliwość korzystania z ułatwień wizowych, oraz wagę, jaką Republika Albanii przywiązuje do kwestii uproszczenia zasad przemieszczania się tych osób.

Aby ułatwić przemieszczanie się większej liczbie krewnych (w szczególności siostrom, braciom i ich dzieciom) obywateli albańskich legalnie zamieszkujących w państwach członkowskich, Wspólnota Europejska zwraca się do urzędów konsularnych państw członkowskich o pełne korzystanie z przewidzianych w dorobku wspólnotowym możliwości zapewnienia ułatwień w wydawaniu wiz tym osobom, w szczególności poprzez ograniczenie liczby dokumentów wymaganych od wnioskodawców, zwolnienie z opłat manipulacyjnych i w stosownych przypadkach wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu.

Ponadto Wspólnota Europejska zwraca się również do urzędów konsularnych państw członkowskich o pełne korzystanie z takich możliwości zapewnienia ułatwień w wydawaniu wiz osobom ubiegającym się o wizę w dobrej wierze.

DECYZJA RADY

z dnia 8 listopada 2007 r.

w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną o ułatwieniach w wydawaniu wiz

(2007/822/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. b) pkt (i) oraz (ii), w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz z art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty Europejskiej umowę z Bośnią i Hercegowiną o ułatwieniach w wydawaniu wiz.
- (2) Umowa została podpisana w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu 18 września 2007 r., z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją Rady przyjętą dnia 18 września 2007 r.
- (3) Umowa powinna zostać zatwierdzona.
- (4) Na mocy umowy ustanowiono Wspólny Komitet ds. Zarządzania Umową, który może przyjąć swój regulamin wewnętrzny. Celem jest wprowadzenie uproszczonej procedury przyjęcia stanowiska Wspólnoty w tej sprawie.
- (5) Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii oraz Protokołem włączającym dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji i nie są nią związane ani jej nie stosują.

- (6) Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Umowę między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną o ułatwieniach w wydawaniu wiz.

Tekst umowy dołączono do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje notyfikacji przewidzianej w art. 14 ust. 1 umowy ⁽²⁾.

Artykuł 3

Komisja, przy wsparciu ekspertów z państw członkowskich, reprezentuje Wspólnotę we wspólnym Komitecie ekspertów ustanowionym na mocy art. 12 umowy.

Artykuł 4

Stanowisko Wspólnoty we wspólnym Komitecie ekspertów, dotyczące przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego, zgodnie z art. 12 ust. 4 umowy, przyjmuje Komisja po konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 listopada 2007 r.

W imieniu Rady
R. PEREIRA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 24 października 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w *Dzienniku Urzędowym*).

⁽²⁾ Data wejścia w życie umowy zostanie podana do wiadomości publicznej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA**między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną o ułatwieniach w wydawaniu wiz**

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

zwana dalej „Wspólnotą”,

oraz

BOŚNIA I HERCEGOWINA,

zwane dalej „Stronami”,

PRAGNĄC, JAKO PIERWSZY KONKRETNY KROK NA DRODZE DO WPROWADZENIA SYSTEMU BEZWIZOWEGO, ułatwić bezpośrednie kontakty międzyludzkie, będące ważnym warunkiem stałego rozwoju więzi gospodarczych, humanitarnych, kulturowych, naukowych i innych, poprzez wprowadzenie ułatwień w wydawaniu wiz dla obywateli Bośni i Hercegowiny,

BIORĄC POD UWAGĘ, iż wszyscy obywatele UE są zwolnieni z obowiązku wizowego w przypadku podróży do Bośni i Hercegowiny trwającej nie dłużej niż 90 dni bądź tranzytu przez terytorium Bośni i Hercegowiny,

UZNAJĄC, że w przypadku ponownego wprowadzenia przez Bośnię i Hercegowinę obowiązku wizowego dla obywateli UE ułatwienia przewidziane w niniejszej Umowie dla obywateli Bośni i Hercegowiny automatycznie zaczną na zasadzie wzajemności obowiązywać obywateli UE,

UZNAJĄC, że ułatwienia wizowe nie powinny prowadzić do nielegalnej migracji oraz przykładając szczególną wagę do kwestii bezpieczeństwa i readmisji,

BIORĄC POD UWAGĘ Protokół w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii oraz Protokół włączający do robek Schengen w ramy Unii Europejskiej, załączone do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, a także potwierdzając, że postanowienia niniejszej Umowy nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii,

BIORĄC POD UWAGĘ Protokół w sprawie stanowiska Danii, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i potwierdzając, że postanowienia niniejszej Umowy nie mają zastosowania do Królestwa Danii,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Cel i zakres Umowy**

1. Celem niniejszej Umowy jest wprowadzenie ułatwień w wydawaniu wiz obywatelom Bośni i Hercegowiny planującym pobyt na terytorium UE nie dłuższy niż 90 dni w okresie 180 dni.

2. W przypadku ponownego wprowadzenia przez Bośnię i Hercegowinę obowiązku wizowego dla obywateli UE ułatwienia przewidziane w niniejszej Umowie dla obywateli Bośni i Hercegowiny będą na zasadzie wzajemności automatycznie obowiązywać obywateli UE.

Artykuł 2**Postanowienia ogólne**

1. Ułatwienia wizowe, których dotyczy niniejsza Umowa, mają zastosowanie do obywateli Bośni i Hercegowiny, o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Wspólnoty lub państw członkowskich, postanowień niniejszej Umowy lub innych umów międzynarodowych.

2. W odniesieniu do zagadnień nieobjętych postanowieniami niniejszej Umowy, takich jak: odmowa wydania wizy, uznawanie dokumentów podróży, dowód posiadania wystarczających środków finansowych, odmowa wjazdu oraz procedury wydalania osób, stosuje się prawo krajowe Bośni i Hercegowiny lub prawo państw członkowskich bądź Wspólnoty.

Artykuł 3

Definicje

Na potrzeby niniejszej Umowy:

- a) „państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie Unii Europejskiej, z wyjątkiem Królestwa Danii, Republiki Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa;
- b) „obywatel Unii Europejskiej” oznacza każdego obywatela państwa członkowskiego zgodnie z definicją zawartą w lit. a);
- c) „obywatel Bośni i Hercegowiny” oznacza osobę mającą obywatelstwo Bośni i Hercegowiny;
- d) „wiza” oznacza zezwolenie wydane przez jedno z państw członkowskich lub decyzję podjętą przez takie państwo, które są wymagane w związku z:
 - wjazdem na terytorium tego państwa członkowskiego lub kilku państw członkowskich z zamiarem pobytu nie dłuższego niż łącznie 90 dni,
 - wjazdem w celu przejazdu tranzytem przez terytorium tego państwa lub kilku państw członkowskich;
- e) „osoba zamieszkująca legalnie” oznacza każdego obywatela Bośni i Hercegowiny, który został upoważniony lub uprawniony na podstawie prawodawstwa wspólnotowego lub ustawodawstwa krajowego do pobytu na terytorium jednego z państw członkowskich przez okres nie dłuższy niż 90 dni.

Artykuł 4

Dokumenty potwierdzające cel podróży

1. W odniesieniu do niżej wymienionych kategorii obywateli Bośni i Hercegowiny następujące dokumenty uznaje się za wystarczające do uzasadnienia celu podróży na terytorium drugiej Strony:

- a) w przypadku członków oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Bośni i Hercegowiny uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe:
 - pismo sporządzone przez organ Bośni i Hercegowiny, potwierdzające, że wnioskodawca jest członkiem delegacji udającej się na terytorium państw członkowskich w celu udziału w jednej z wyżej wymienionych imprez, wraz z kopią oficjalnego zaproszenia;
- b) w przypadku przedsiębiorców i przedstawicieli organizacji branżowych:
 - pisemny wniosek sporządzony przez przyjmującą osobę prawną, spółkę, organizację lub przyjmujące biuro lub ich oddziały, władze państwowe lub lokalne państw członkowskich lub komitety organizacyjne targów,

wystaw, konferencji i sympozjów handlowych i branżowych mających miejsce na terytorium państw członkowskich, zatwierdzony przez Izbę Handlu Zagranicznego Bośni i Hercegowiny;

- c) w przypadku przedstawicieli organizacji społeczeństwa obywatelskiego, którzy odbywają podróż w celu odbycia szkoleń, udziału w seminariach i konferencjach, w tym w ramach programów wymiany:
 - pisemny wniosek wydany przez organizację przyjmującą, zaświadczenie potwierdzające, że dana osoba reprezentuje organizację społeczeństwa obywatelskiego i zaświadczenie o założeniu takiej organizacji z odpowiedniego rejestru, sporządzone przez organ państwowy zgodnie z ustawodawstwem krajowym;
- d) w przypadku kierowców przewożących towary w ruchu międzynarodowym i świadczących usługi transportu pasażerskiego, przemieszczających się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Bośni i Hercegowinie:
 - pisemny wniosek sporządzony przez Izbę Handlu Zagranicznego Bośni i Hercegowiny, określający cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;
- e) w przypadku członków załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemieszczających się na obszar państw członkowskich:
 - pisemny wniosek sporządzony przez właściwe przedsiębiorstwo kolejowe w Bośni i Hercegowinie, określający cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;
- f) w przypadku dziennikarzy:
 - zaświadczenie lub inny dokument wydany przez organizację zawodową, stanowiący dowód na to, że dana osoba jest wykwalifikowanym dziennikarzem, oraz dokument wydany przez pracodawcę, zaświadczaający, że celem podróży jest wykonywanie pracy dziennikarskiej;
- g) w przypadku osób biorących udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany:
 - pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą uczestnika tych działań;
- h) w przypadku uczniów, studentów, doktorantów oraz towarzyszących im nauczycieli, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany oraz innych działań szkolnych:
 - pisemny wniosek lub zaświadczenie o wpisaniu na listę uczniów/studentów, sporządzone przez przyjmującą placówkę: uniwersytet, uczelnię, instytut, kolegium bądź szkołę, lub legitymacja uczniowska/studencka bądź zaświadczenie z kursów, na które uczęszczać będzie dana osoba;

- i) w przypadku uczestników międzynarodowych imprez sportowych i osób im towarzyszących w celach zawodowych:
- pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą: właściwe organy, krajowe związki sportowe lub krajowe komitety olimpijskie państw członkowskich;
- j) w przypadku uczestników oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie:
- pisemny wniosek sporządzony przez naczelników/prezydentów/burmistrzów tych miast;
- k) w przypadku bliskich krewnych — współmałżonków, dzieci (w tym przysposobionych), rodziców (w tym opiekunów), dziadków i wnuków — odwiedzających obywateli Bośni i Hercegowiny legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich:
- pisemny wniosek osoby przyjmującej;
- l) w przypadku osób podróżujących z powodów zdrowotnych i w razie konieczności osób im towarzyszących:
- dokument urzędowy wystawiony przez daną instytucję medyczną, poświadczający konieczność objęcia danej osoby opieką medyczną w tej instytucji, konieczność obecności osoby towarzyszącej oraz dowód posiadania wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów leczenia;
- m) w przypadku osób pragnących wziąć udział w ceremonii pogrzebowej:
- oficjalny dokument potwierdzający fakt zgonu, jak również poświadczenie pokrewieństwa lub innego związku łączącego wnioskodawcę ze zmarłym;
- n) w przypadku przedstawicieli tradycyjnych wspólnot wyznaniowych w Bośni i Hercegowinie odwiedzających diaspory Bośni i Hercegowiny na terytorium państw członkowskich:
- pisemny wniosek sporządzony przez głowę wspólnoty wyznaniowej w Bośni i Hercegowinie, określający cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;
- o) w przypadku przedstawicieli wolnych zawodów biorących udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach odbywających się na terytorium państw członkowskich:
- pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą, potwierdzający udział danej osoby w imprezie;
- p) w przypadku osób pragnących odwiedzić cmentarz wojskowy lub cywilny:
- oficjalny dokument potwierdzający istnienie i fakt utrzymywania grobu, a także pokrewieństwo lub inny związek łączący wnioskodawcę z pochowanym;
- q) w przypadku osób podróżujących w celach turystycznych:
- zaświadczenie lub bon turystyczny od biura podróży lub organizatora wycieczki, akredytowanych w państwach członkowskich w ramach lokalnej współpracy konsularnej, potwierdzający rezerwację wycieczki zorganizowanej.
2. Pisemny wniosek, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zawiera następujące informacje:
- a) w odniesieniu do osoby zaproszonej — imię i nazwisko, data urodzenia, płeć, obywatelstwo, numer dokumentu tożsamości, data i cel podróży, liczba poprzednich wjazdów oraz — w stosownych przypadkach — imiona i nazwiska współmałżonka i dzieci towarzyszących osobie zaproszonej;
- b) w odniesieniu do osoby zapraszającej — imię, nazwisko i adres; lub
- c) w odniesieniu do strony zapraszającej będącej osobą prawną, spółką lub organizacją — pełna nazwa i adres oraz
- jeśli z wnioskiem występuje organizacja — imię i nazwisko oraz stanowisko osoby podpisującej wniosek,
 - jeśli stroną zapraszającą jest ustanowiona na terytorium państwa członkowskiego osoba prawna, spółka lub biuro albo ich oddział — numer rejestracyjny w formie wymaganej przez prawo krajowe danego państwa członkowskiego.
3. W przypadku kategorii osób, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wszystkie kategorie wiz wydaje się zgodnie z procedurą uproszczoną, nie wymagając innego uzasadnienia, zaproszenia ani zatwierdzenia dotyczącego celu podróży, przewidzianego w ustawodawstwie państw członkowskich.

Artykuł 5

Wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu

1. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają wize wielokrotnego wjazdu o okresie ważności do pięciu lat następującym kategoriom osób:

a) członkowie sądu i biura prokuratora Bośni i Hercegowiny, o ile nie są zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej Umowy, w zakresie pełnionych przez nich obowiązków — z okresem ważności nie dłuższym niż czas sprawowania urzędu, jeśli jest on krótszy niż pięć lat;

b) stali członkowie oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Bośni i Hercegowiny uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;

c) bliscy krewni — współmałżonkowie, dzieci (w tym przysposobione) oraz rodzice (w tym opiekunowie) odwiedzający obywateli Bośni i Hercegowiny zamieszkujących legalnie na terytorium państw członkowskich — na czas ograniczony okresem ważności ich zezwolenia na legalny pobyt.

2. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają niżej wymienionym kategoriom osób wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności do jednego roku, pod warunkiem że w poprzednim roku takie osoby otrzymały przynajmniej jedną wizę, z której skorzystały zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu do danego państwa i pobytu w nim oraz że wnioski o wizę wielokrotnego wjazdu jest uzasadnione:

a) członkowie oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Bośni i Hercegowiny uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzynarodowe;

b) przedsiębiorcy i przedstawiciele organizacji branżowych, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;

c) kierowcy przewożący towary w ruchu międzynarodowym i świadczący usługi transportu pasażerskiego, przemieszczający się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Bośni i Hercegowinie;

d) członkowie załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemieszczających się na obszar państw członkowskich;

e) dziennikarze;

f) osoby biorące udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany, które odbywają regularne podróże do państw członkowskich;

g) studenci i doktoranci, którzy odbywają regularne podróże w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany;

h) uczestnicy międzynarodowych imprez sportowych i osoby im towarzyszące w celach zawodowych;

i) uczestnicy oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie;

j) osoby zmuszone do odbywania regularnych podróży w z powodów zdrowotnych i w razie konieczności osoby im towarzyszące;

k) przedstawiciele tradycyjnych wspólnot wyznaniowych w Bośni i Hercegowinie odwiedzający diaspory Bośni i Hercegowiny na terytorium państw członkowskich, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;

l) przedstawiciele organizacji społeczeństwa obywatelskiego, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich w celu odbycia szkoleń, udziału w seminariach i konferencjach, w tym w ramach programów wymiany;

m) przedstawiciele wolnych zawodów biorący udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich.

3. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności co najmniej dwóch lat i co najwyżej pięciu lat osobom należącym do kategorii wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu, pod warunkiem że w poprzednich dwóch latach takie osoby korzystały z jednorocznych wiz wielokrotnego wjazdu zgodnie z przepisami prawnymi odwiedzanego państwa dotyczącymi wjazdu i pobytu oraz że nadal aktualne są powody ubiegania się o wizę wielokrotnego wjazdu.

4. Całkowity czas pobytu osób, o których mowa w ust. 1–3 niniejszego artykułu, na terytorium państw członkowskich nie przekracza 90 dni w okresie 180 dni.

Artykuł 6

Oplaty za rozpatrzenie wniosku wizowego

1. Opłata za rozpatrzenie wniosku wizowego złożonego przez obywatela Bośni i Hercegowiny wynosi 35 EUR.

Wyżej wymieniona kwota może ulec zmianie zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 14 ust. 4.

W przypadku ponownego wprowadzenia przez Bośni i Hercegowiny obowiązku wizowego dla obywateli UE opłata wizowa pobierana przez Bośnię i Hercegowinę nie może przekraczać kwoty 35 EUR bądź kwoty uzgodnionej w przypadku zmiany opłaty zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14 ust. 4.

2. W odniesieniu do niżej wymienionych kategorii osób odstępuje się od pobierania opłaty za rozpatrzenie wniosku wizowego:

a) bliscy krewni — współmałżonkowie, dzieci (w tym przysposobione), rodzice (w tym opiekunowie), dziadkowie i wnuki — odwiedzający obywateli Bośni i Hercegowiny legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich;

b) członkowie oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Bośni i Hercegowiny uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzynarodowe;

c) członkowie sądu i biura prokuratora Bośni i Hercegowiny, o ile nie są zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej Umowy;

d) uczniowie, studenci, doktoranci oraz towarzyszący im nauczyciele, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń;

e) dzieci w wieku poniżej 6 lat;

- f) osoby niepełnosprawne i w razie konieczności ich opiekunowie;
- g) osoby, które przedstawiły dowody potwierdzające konieczność wyjazdu z przyczyn humanitarnych, w tym w celu podjęcia pilnego leczenia, oraz osoby im towarzyszące, lub w celu udziału w pogrzebie bliskiego krewnego albo odwiedzenia ciężko chorego bliskiego krewnego;
- h) uczestnicy międzynarodowych imprez sportowych i osoby im towarzyszące w celach zawodowych;
- i) osoby biorące udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany;
- j) uczestnicy oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie;
- k) dziennikarze;
- l) przedstawiciele tradycyjnych wspólnot wyznaniowych w Bośni i Hercegowinie odwiedzający diaspory Bośni i Hercegowiny na terytorium państw członkowskich;
- m) przedstawiciele organizacji społeczeństwa obywatelskiego podróżujący w celu udziału w spotkaniach, seminariach, programach wymiany lub w celu odbycia szkoleń;
- n) kierowcy przewożący towary w ruchu międzynarodowym i świadczący usługi transportu pasażerskiego, przemieszczający się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Bośni i Hercegowinie;
- o) członkowie załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemieszczających się na obszar państw członkowskich;
- p) emeryci;
- q) przedstawiciele wolnych zawodów biorący udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach odbywających się na terytorium państw członkowskich.

Artykuł 7

Czas rozpatrywania wniosku wizowego

1. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich podejmują decyzję w sprawie wniosku o wydanie wizy w ciągu 10 dni kalendarzowych od dnia wpływu wniosku i dokumentów wymaganych do wydania wizy.
2. W indywidualnych przypadkach, szczególnie w razie konieczności przeprowadzenia dokładniejszej analizy wniosku, okres na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można przedłużyć do 30 dni kalendarzowych.
3. W nagłych przypadkach okres na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można skrócić do trzech lub mniej dni roboczych.

Artykuł 8

Wyjazd w przypadku zgubienia lub kradzieży dokumentów

Obywatel Unii Europejskiej lub Bośni i Hercegowiny, który zgubił swój dowód tożsamości lub któremu taki dokument skradziono podczas pobytu na terytorium Bośni i Hercegowiny lub państw członkowskich, może opuścić to terytorium na podstawie ważnego dowodu tożsamości upoważniającego do przekroczenia granicy, wydanego przez przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny danego państwa członkowskiego lub Bośni i Hercegowiny, bez konieczności posiadania wizy lub innego rodzaju upoważnienia.

Artykuł 9

Przedłużenie okresu ważności wizy w wyjątkowych okolicznościach

Obywatelowi Bośni i Hercegowiny, który nie może opuścić terytorium państwa członkowskiego w terminie określonym w wizie z powodów związanych z działaniem siły wyższej, bezpłatnie przedłuża się wizę zgodnie z przepisami państwa przyjmującego na okres konieczny do powrotu do państwa zamieszkania.

Artykuł 10

Paszporty dyplomatyczne

1. Obywatele Bośni i Hercegowiny będący w posiadaniu ważnego paszportu dyplomatycznego mogą wjechać na terytorium państw członkowskich, opuścić to terytorium lub przejechać przez nie tranzytem bez wizy.
2. Obywatele, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą pozostać na terytorium państw członkowskich nie dłużej niż przez 90 dni w okresie 180 dni.

Artykuł 11

Ważność terytorialna wiz

Z zastrzeżeniem krajowych zasad i uregulowań państw członkowskich dotyczących bezpieczeństwa narodowego oraz z zastrzeżeniem unijnych przepisów dotyczących wiz z ograniczoną ważnością terytorialną, obywatele Bośni i Hercegowiny uprawnieni są do podróżowania w granicach terytorium państw członkowskich na takich samych zasadach, jak obywatele Unii Europejskiej.

Artykuł 12

Wspólny Komitet ds. Zarządzania Umową

1. Strony powołują wspólny komitet ekspertów (dalej zwany „komitetem”), w skład którego wchodzi przedstawiciele Wspólnoty Europejskiej oraz Bośni i Hercegowiny. Wspólnotę reprezentuje Komisja Wspólnot Europejskich, wspierana przez ekspertów z państw członkowskich.
2. Komitet wykonuje przede wszystkim zadania polegające na:
 - a) kontroli wykonania niniejszej Umowy;

- b) proponowaniu zmian lub uzupełnień do niniejszej Umowy;
 - c) rozstrzyganiu sporów dotyczących interpretacji lub stosowania postanowień niniejszej Umowy.
3. Posiedzenia komitetu odbywają się w miarę potrzeby na wniosek jednej ze Stron, przynajmniej raz w roku.
 4. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 13

Stosunek niniejszej Umowy do dwustronnych umów między państwami członkowskimi a Bośnią i Hercegowiną

1. Od momentu wejścia w życie niniejsza Umowa ma pierwszeństwo wobec postanowień umów lub ustaleń dwustronnych lub wielostronnych zawartych między poszczególnymi państwami członkowskimi a Bośnią i Hercegowiną w zakresie, w jakim postanowienia tych umów i ustaleń dotyczą zagadnień objętych niniejszą Umową.
2. Postanowienia dwustronnych umów lub ustaleń zawartych pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi a Bośnią i Hercegowiną, podpisanych przed dniem 1 stycznia 2007 r., dotyczące zwolnienia z obowiązku wizowego posiadaczy paszportów służbowych, nadal mają zastosowanie przez okres pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej Umowy, bez uszczerbku dla możliwości wypowiedzenia lub zawieszenia takich dwustronnych umów przez dane państwo członkowskie lub Bośnię i Hercegowinę w trakcie tego pięcioletniego okresu.

Artykuł 14

Postanowienia końcowe

1. Niniejsza Umowa zostaje ratyfikowana lub zatwierdzona przez Strony zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami i wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony dokonają wzajemnej notyfikacji o zakończeniu wyżej wymienionych procedur.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu niniejsza Umowa wchodzi w życie dopiero w dniu wejścia w życie umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną, jeśli dzień ten przypada po dniu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Niniejszą Umowę zawiera się na czas nieokreślony z zastrzeżeniem możliwości jej wypowiedzenia zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu.
4. Niniejszą Umowę można zmienić w drodze pisemnego porozumienia Stron. Zmiany wchodzi w życie po dokonaniu przez Strony wzajemnej notyfikacji o zakończeniu koniecznych w tym celu procedur wewnętrznych.
5. Każda ze Stron może zawiesić wykonywanie części lub wszystkich postanowień niniejszej Umowy ze względu na porządek publiczny, ochronę bezpieczeństwa narodowego lub ochronę zdrowia publicznego. O decyzji w sprawie zawieszenia niniejszej Umowy zawiadamia się drugą Stronę nie później niż 48 godzin przed jej wejściem w życie. Z chwilą ustania powodów zawieszenia Umowy Strona, która zawiesiła stosowanie niniejszej Umowy, bezzwłocznie zawiadamia o tym drugą Stronę.
6. Każda ze Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę w drodze pisemnego powiadomienia drugiej Strony. Niniejsza Umowa przestaje obowiązywać po upływie 90 dni od daty takiego powiadomienia.

Sporządzono w Brukseli dnia osiemnastego września dwa tysiące siódmego roku w dwóch egzemplarzach we wszystkich językach urzędowych Stron, przy czym każda wersja językowa jest na równi autentyczna.

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 Az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunitá Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 För Europeiska gemenskapen
 Za Evropsku zajednicu
 За Европску заједницу
 Za Europsku zajednicu

За Босна и Херцеговина
 Por Bosnia y Herzegovina
 Za Bosnu a Hercegovinu
 For Bosnien-Herzegovina
 Für Bosnien und Herzegowina
 Bosnia ja Hertsegooviina nimel
 Για τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη
 For Bosnia and Herzegovina
 Pour la Bosnie-et-Herzégovine
 Per la Bosnia-Erzegovina
 Bosnijas ir Hercegovinos vardu
 Bosnijas un Hercegovinas vārdā
 Bosznia és Hercegovina részéről
 Ghall-Božnja u Herzegovina
 Voor Bosnië en Herzegovina
 W imieniu Bośni i Hercegowiny
 Pela Bósnia e Herzegovina
 Pentru Bosnia și Herțegovina
 Za Bosnu a Hercegovinu
 Za Bosno in Hercegovino
 Bosnia ja Hertsegovinan puolesta
 För Bosnien och Herzegovina
 Za Bosnu i Hercegovinu
 За Босну и Херцеговину
 Za Bosnu i Hercegovinu

ZAŁĄCZNIK

**PROTOKÓŁ DO UMOWY DOTYCZĄCY PAŃSTW CZŁONKOWSKICH,
KTÓRE NIE W PEŁNI STOSUJĄ DOROBK SCHENGEN**

Państwa członkowskie, które są związane dorobkiem Schengen, ale które nie wydają jeszcze wiz Schengen, w oczekiwaniu na stosowne decyzje Rady w tej kwestii, wydają wizy krajowe, których ważność terytorialna ogranicza się do ich własnego terytorium.

Takie państwa członkowskie mogą jednostronnie uznawać wizy i zezwolenia na pobyt państw obszaru Schengen wydane w związku z przejazdem tranzytem przez ich terytorium zgodnie z decyzją nr 895/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

Ponieważ decyzja nr 895/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady nie ma zastosowania do Rumunii i Bułgarii, Komisja Europejska zaproponuje podobne przepisy w celu umożliwienia tym państwom jednostronnego uznawania wiz Schengen i zezwoleń na pobyt oraz innych podobnych dokumentów wydawanych przez inne państwa członkowskie, które nie są jeszcze w pełni włączone do obszaru Schengen, w celu umożliwienia przejazdu tranzytem przez ich terytorium.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA DANII

Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza Umowa nie ma zastosowania do procedur wydawania wiz przez przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne Królestwa Danii.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Danii i Bośni i Hercegowiny zawarły niezwłocznie dwustronną umowę o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych na podobnych warunkach, jak umowa między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA ORAZ IRLANDII

Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza Umowa nie ma zastosowania do terytorium Zjednoczonego Królestwa ani Irlandii.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Zjednoczonego Królestwa, Irlandii oraz Bośni i Hercegowiny zawarły dwustronne umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ISLANDII I NORWEGII

Strony przyjmują do wiadomości ścisłe związki między Wspólnotą Europejską a Norwegią i Islandią, w szczególności na mocy umowy z dnia 18 maja 1999 r., dotyczącej włączenia tych państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Norwegii, Islandii i Bośni i Hercegowiny zawarły niezwłocznie dwustronne umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych na podobnych warunkach, jak umowa między Wspólnotą Europejską a Bośnią i Hercegowiną.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA KONFEDERACJI SZWAJCARSKIEJ I LIECHTENSTEINU

(w razie konieczności)

Jeżeli umowa pomiędzy UE, WE i Konfederacją Szwajcarską dotycząca włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen oraz protokoły do tej umowy dotyczące Liechtensteinu wejdą w życie do czasu zakończenia negocjacji z Bośnią i Hercegowiną, podobna deklaracja zostanie wydana w odniesieniu do Szwajcarii i Liechtensteinu.

DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ DOTYCZĄCA DOSTĘPU OSÓB UBIEGAJĄCYCH SIĘ O WIZĘ DO PRZEDSTAWICIELSTW DYPLMATYCZNYCH I URZĘDÓW KONSULARNYCH ORAZ UJEDNOLICENIA INFORMACJI O PROCEDURACH WYDAWANIA WIZ KRÓTKOTERMINOWYCH I DOKUMENTÓW, JAKIE NALEŻY ZŁOŻYĆ WRAZ Z WNIOSEM O WIZĘ KRÓTKOTERMINOWĄ

Uznając znaczenie przejrzystości dla osób ubiegających się o wizę, Wspólnota Europejska przypomina, że przyjęty przez Komisję Europejską w dniu 19 lipca 2006 r. wniosek legislacyjny w sprawie przekształcenia prawnego wspólnych instrukcji konsularnych dla przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczących wiz reguluje warunki dostępu osób ubiegających się o wizę do przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw członkowskich.

W odniesieniu do informacji dla osób ubiegających się o wizę Wspólnota Europejska uważa, iż należy podjąć następujące działania:

- ogólnie należy przygotować podstawowe informacje dla wnioskodawców na temat procedur i warunków ubiegania się o wizę oraz na temat ich ważności,
- Wspólnota Europejska sporządzi wykaz minimalnych wymogów, zapewniając wnioskodawcom z Bośni i Hercegowiny spójne i jednolite informacje podstawowe oraz stosując wobec nich wymóg składania zasadniczo tych samych dokumentów uzupełniających.

Wspomniane informacje, do których należy wykaz biur podróży i operatorów turystycznych akredytowanych w ramach lokalnej współpracy konsularnej, mają być szeroko rozpowszechniane (na tablicach ogłoszeń w konsulatach, w ulotkach, na stronach internetowych itp.).

Przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich udzielają informacji na temat możliwości zastosowania w poszczególnych przypadkach ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych na mocy przepisów prawnych dorobku Schengen.

DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE PONOWNEGO ROZWAŻENIA OBOWIĄZKU WIZOWEGO DLA POSIADACZY PASZPORTÓW SŁUŻBOWYCH

Ponieważ zwolnienie posiadaczy paszportów służbowych z obowiązku wizowego, wprowadzone w umowach dwustronnych lub uzgodnieniach pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi a Bośnią i Hercegowiną, podpisanych przed dniem 1 stycznia 2007 r., ma zastosowanie jedynie przez okres pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej Umowy, bez uszczerbku dla możliwości wypowiedzenia lub zawieszenia takich umów dwustronnych przez dane państwo członkowskie lub Bośnię i Hercegowinę w ciągu pięciu lat, Wspólnota Europejska ponownie dokona oceny sytuacji posiadaczy paszportów służbowych najpóźniej w cztery lata po wejściu w życie niniejszej Umowy w celu wprowadzenia do niej ewentualnych zmian w tym względzie zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 4.

**DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE UŁATWIEŃ DLA CZŁONKÓW
RODZINY I OSÓB UBIEGAJĄCYCH SIĘ O WIZĘ W DOBREJ WIERZE**

Wspólnota Europejska przyjmuje do wiadomości sugestię Bośni i Hercegowiny dotyczącą rozszerzenia definicji członków rodziny, którzy powinni mieć możliwość korzystania z ułatwień wizowych oraz wagę, jaką Bośnia i Hercegowina przywiązuje do kwestii uproszczenia zasad przemieszczania się tych osób.

Aby ułatwić przemieszczanie się większej liczbie krewnych (w szczególności siostrom, braciom i ich dzieciom) obywateli Bośni i Hercegowiny legalnie zamieszkujących w państwach członkowskich, Wspólnota Europejska zwraca się do urzędów konsularnych państw członkowskich o pełne korzystanie z przewidzianych w dorobku wspólnotowym możliwości zapewnienia ułatwień w wydawaniu wiz tym osobom, w szczególności poprzez ograniczenie liczby dokumentów wymaganych od wnioskodawców, zwolnienie z opłat manipulacyjnych i w stosownych przypadkach wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu.

Ponadto Wspólnota Europejska zwraca się również do urzędów konsularnych państw członkowskich o pełne korzystanie z takich możliwości zapewnienia ułatwień w wydawaniu wiz osobom ubiegającym się o wizę w dobrej wierze.

DECYZJA RADY

z dnia 8 listopada 2007 r.

w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Czarnogóry o ułatwieniach w wydawaniu wiz

(2007/823/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. b) pkt (i) oraz (ii), w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz z art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty Europejskiej umowę z Republiką Czarnogóry o ułatwieniach w wydawaniu wiz.
- (2) Umowa została podpisana w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu 18 września 2007 r., z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją Rady przyjętą dnia 18 września 2007 r.
- (3) Umowa powinna zostać zatwierdzona.
- (4) Na mocy umowy ustanawia się Wspólny Komitet ds. Zarządzania Umową, który może przyjąć swój regulamin wewnętrzny. Celem jest wprowadzenie uproszczonej procedury przyjęcia stanowiska Wspólnoty w tej sprawie.
- (5) Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii oraz Protokołem włączającym dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji i nie są nią związane ani jej nie stosują.

- (6) Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Czarnogóry o ułatwieniach w wydawaniu wiz.

Tekst umowy jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje notyfikacji przewidzianej w art. 14 ust. 1 umowy ⁽²⁾.

Artykuł 3

Komisja, przy wsparciu ekspertów z państw członkowskich, reprezentuje Wspólnotę we wspólnym Komitecie ekspertów ustanowionym na mocy art. 12 umowy.

Artykuł 4

Stanowisko Wspólnoty we wspólnym Komitecie ekspertów dotyczące przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego zgodnie z art. 12 ust. 4 umowy przyjmuje Komisja po konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 listopada 2007 r.

W imieniu Rady
R. PEREIRA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 24 października 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w *Dzienniku Urzędowym*).

⁽²⁾ Data wejścia w życie umowy zostanie podana do wiadomości publicznej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA**między Wspólnotą Europejską a Republiką Czarnogóry o ułatwieniach w wydawaniu wiz**

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, zwana dalej „Wspólnotą”,

oraz

REPUBLIKA CZARNOGÓRY,

zwane dalej Stronami,

MAJĄC NA UWADZE europejską perspektywę Republiki Czarnogóry oraz negocjacje w sprawie układu o stabilizacji i stowarzyszeniu (USS) pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Czarnogóry,

POTWIERDZAJĄC zamiar prowadzenia bliskiej współpracy w ramach przyszłego USS na rzecz liberalizacji systemu wizowego pomiędzy Republiką Czarnogóry a Unią Europejską zgodnie z konkluzjami ze szczytu UE-Balkany Zachodnie, który odbył się w Salonikach dnia 21 czerwca 2003 r.,

PRAGNĄC, JAKO PIERWSZY KROK NA DRODZE DO WPROWADZENIA SYSTEMU BEZWIZOWEGO, ułatwić bezpośrednie kontakty międzyludzkie, będące ważnym warunkiem stałego rozwoju więzi gospodarczych, humanitarnych, kulturalnych, naukowych i innych, poprzez wprowadzenie ułatwień w wydawaniu wiz dla obywateli Republiki Czarnogóry,

BIORĄC POD UWAGĘ, iż wszyscy obywatele UE są zwolnieni z obowiązku wizowego w przypadku podróży do Republiki Czarnogóry trwającej nie dłużej niż 90 dni bądź tranzytu przez terytorium Republiki Czarnogóry,

UZNAJĄC, że w przypadku ponownego wprowadzenia przez Republikę Czarnogóry obowiązku wizowego dla obywateli UE ułatwienia przewidziane w niniejszej Umowie dla obywateli Czarnogóry automatycznie zaczną na zasadzie wzajemności obowiązywać obywateli UE,

UZNAJĄC, że ułatwienia wizowe nie powinny prowadzić do nielegalnej migracji oraz przykładając szczególną wagę do kwestii bezpieczeństwa i readmisji,

BIORĄC POD UWAGĘ Protokół w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii oraz Protokół włączający do robek Schengen w ramy Unii Europejskiej, załączone do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, a także potwierdzając, że postanowienia niniejszej Umowy nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii,

BIORĄC POD UWAGĘ Protokół w sprawie stanowiska Danii, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, i potwierdzając, że postanowienia niniejszej Umowy nie mają zastosowania do Królestwa Danii,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Cel i zakres Umowy**

1. Celem niniejszej Umowy jest wprowadzenie ułatwień w wydawaniu wiz obywatelom Republiki Czarnogóry planującym pobyt na terytorium UE nie dłuższy niż 90 dni w okresie 180 dni.

2. W przypadku ponownego wprowadzenia przez Republikę Czarnogóry obowiązku wizowego dla obywateli UE ułatwienia przewidziane w niniejszej Umowie dla obywateli Czarnogóry będą na zasadzie wzajemności automatycznie obowiązywać obywateli UE.

Artykuł 2**Postanowienia ogólne**

1. Ułatwienia wizowe, których dotyczy niniejsza Umowa, mają zastosowanie do obywateli Republiki Czarnogóry, o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Wspólnoty lub państw członkowskich, postanowień niniejszej Umowy lub innych umów międzynarodowych.

2. W odniesieniu do zagadnień nieobjętych postanowieniami niniejszej Umowy, takich jak: odmowa wydania wizy, uznawanie dokumentów podróży, dowód posiadania wystarczających środków finansowych, odmowa wjazdu oraz procedury wydalania osób, stosuje się prawo krajowe Republiki Czarnogóry lub prawo państw członkowskich bądź Wspólnoty.

Artykuł 3

Definicje

Na potrzeby niniejszej Umowy:

- a) „państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie Unii Europejskiej, z wyjątkiem Królestwa Danii, Republiki Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa;
- b) „obywatel Unii Europejskiej” oznacza każdego obywatela państwa członkowskiego zgodnie z definicją zawartą w lit. a);
- c) „obywatel Republiki Czarnogóry” oznacza każdą osobę mającą obywatelstwo Republiki Czarnogóry;
- d) „wiza” oznacza zezwolenie wydane przez jedno z państw członkowskich lub decyzję podjętą przez takie państwo, które są wymagane w związku z:
 - wjazdem na terytorium tego państwa członkowskiego lub kilku państw członkowskich z zamiarem pobytu nie dłuższego niż łącznie 90 dni,
 - wjazdem w celu przejazdu tranzytem przez terytorium tego państwa lub kilku państw członkowskich;
- e) „osoba zamieszkująca legalnie” oznacza każdego obywatela Republiki Czarnogóry, który został upoważniony lub uprawniony na podstawie prawodawstwa wspólnotowego lub ustawodawstwa krajowego do pobytu na terytorium jednego z państw członkowskich przez okres nie dłuższy niż 90 dni.

Artykuł 4

Dokumenty potwierdzające cel podróży

1. W odniesieniu do niżej wymienionych kategorii obywateli Republiki Czarnogóry następujące dokumenty uznaje się za wystarczające do uzasadnienia celu podróży na terytorium drugiej Strony:

- a) w przypadku członków oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Republiki Czarnogóry uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe:
 - pismo sporządzone przez organ Republiki Czarnogóry, potwierdzające, że wnioskodawca jest członkiem delegacji udającej się na terytorium państw członkowskich w celu udziału w jednej z wyżej wymienionych imprez, wraz z kopią oficjalnego zaproszenia;
- b) w przypadku przedsiębiorców i przedstawicieli organizacji branżowych:
 - pisemny wniosek sporządzony przez przyjmującą osobę prawną, spółkę, organizację lub przyjmujące biuro

lub ich oddziały, władze państwowe lub lokalne państw członkowskich lub komitety organizacyjne targów, wystaw, konferencji i sympozjów handlowych i branżowych mających miejsce na terytorium państw członkowskich, zatwierdzony przez Izbę Handlową Republiki Czarnogóry, Związek Pracodawców Republiki Czarnogóry lub Związek Przedsiębiorców Czarnogóry;

- c) w przypadku kierowców przewożących towary w ruchu międzynarodowym i świadczących usługi transportu pasażerskiego, przemieszczających się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Republice Czarnogóry:
 - pisemny wniosek sporządzony przez spółkę krajową lub krajowe stowarzyszenie przewoźników w Republice Czarnogóry zajmujących się międzynarodowym transportem drogowym, określający cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;
- d) w przypadku członków załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach przemieszczających się na obszar państw członkowskich:
 - pisemny wniosek sporządzony przez właściwe przedsiębiorstwo kolejowe w Republice Czarnogóry, określający cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;
- e) w przypadku dziennikarzy:
 - zaświadczenie lub inny dokument wydany przez organizację zawodową, stanowiący dowód na to, że dana osoba jest wykwalifikowanym dziennikarzem, oraz dokument wydany przez pracodawcę, zaświadczający, że celem podróży jest wykonywanie pracy dziennikarskiej;
- f) w przypadku osób biorących udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany:
 - pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą uczestnika tych działań;
- g) w przypadku uczniów, studentów, doktorantów oraz towarzyszących im nauczycieli, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany oraz innych działań szkolnych:
 - pisemny wniosek lub zaświadczenie o wpisaniu na listę uczniów/studentów, sporządzone przez przyjmującą placówkę: uniwersytet, uczelnię, kolegium bądź szkołę, lub legitymacja uczniowska/studencka bądź zaświadczenie z kursów, na które uczęszczać będzie dana osoba;
- h) w przypadku uczestników międzynarodowych imprez sportowych i osób im towarzyszących w celach zawodowych:
 - pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą: właściwe organy, krajowe związki sportowe lub krajowe komitety olimpijskie państw członkowskich;

- i) w przypadku uczestników oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie:
- pisemny wniosek sporządzony przez naczelników/prezydentów/burmistrzów tych miast;
- j) w przypadku bliskich krewnych — współmałżonków, dzieci (w tym przysposobionych), rodziców (w tym opiekunów), dziadków i wnuków — odwiedzających obywateli Republiki Czarnogóry legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich:
- pisemny wniosek osoby przyjmującej;
- k) w przypadku osób pragnących odwiedzić cmentarz wojskowy lub cywilny:
- oficjalny dokument potwierdzający istnienie i fakt utrzymania grobu, a także pokrewieństwo lub inny związek łączący wnioskodawcę z pochowanym;
- l) w przypadku osób podróżujących z powodów zdrowotnych i w razie konieczności osób im towarzyszących:
- dokument urzędowy wystawiony przez daną instytucję medyczną, poświadczający konieczność objęcia danej osoby opieką medyczną w tej instytucji, konieczność obecności osoby towarzyszącej oraz dowód posiadania wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów leczenia;
- m) w przypadku osób pragnących wziąć udział w ceremonii pogrzebowej:
- oficjalny dokument potwierdzający fakt zgonu, jak również poświadczenie pokrewieństwa lub innego związku łączącego wnioskodawcę ze zmarłym;
- n) w przypadku przedstawicieli organizacji społeczeństwa obywatelskiego, którzy odbywają podróż w celu odbycia szkoleń, udziału w seminariach i konferencjach, w tym w ramach programów wymiany:
- pisemny wniosek wydany przez organizację przyjmującą, zaświadczenie potwierdzające, że dana osoba reprezentuje organizację społeczeństwa obywatelskiego, i zaświadczenie o założeniu takiej organizacji z odpowiedniego rejestru, sporządzone przez organ państwowy zgodnie z ustawodawstwem krajowym;
- o) w przypadku przedstawicieli wolnych zawodów biorących udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach odbywających się na terytorium państw członkowskich:
- pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą, potwierdzający udział danej osoby w imprezie;
- p) w przypadku sędziów biorących udział w międzynarodowych programach wymiany, sympozjach, seminariach lub podobnych imprezach szkoleniowych odbywających się na terytorium państw członkowskich:
- pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą uczestnika tych działań;
- q) w przypadku przedstawicieli wspólnot wyznaniowych w Republice Czarnogóry:
- pisemny wniosek sporządzony przez wspólnotę wyznaniową zarejestrowaną w Republice Czarnogóry, określający cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;
- r) w przypadku osób podróżujących w celach turystycznych:
- zaświadczenie lub bon turystyczny od biura podróży lub organizatora wycieczki, akredytowanych w państwach członkowskich w ramach lokalnej współpracy konsularnej, potwierdzający rezerwację wycieczki zorganizowanej.
2. Pisemny wniosek, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zawiera następujące informacje:
- a) w odniesieniu do osoby zaproszonej — imię i nazwisko, data urodzenia, płeć, obywatelstwo, numer dokumentu tożsamości, data i cel podróży, liczba poprzednich wjazdów oraz w stosownych przypadkach imiona i nazwiska współmałżonka i dzieci towarzyszących osobie zaproszonej;
- b) w odniesieniu do osoby zapraszającej — imię, nazwisko i adres; lub
- c) w odniesieniu do strony zapraszającej będącej osobą prawną, spółką lub organizacją — pełna nazwa i adres oraz
- jeśli zaproszenie wydaje organizacja — imię i nazwisko oraz stanowisko osoby podpisującej zaproszenie,
 - jeśli stroną zapraszającą jest ustanowiona na terytorium państwa członkowskiego osoba prawna, spółka lub biuro albo ich oddział — numer rejestracji w formie wymaganej przez prawo krajowe danego państwa członkowskiego.
3. W przypadku kategorii osób, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wszystkie kategorie wiz wydaje się zgodnie z procedurą uproszczoną, nie wymagając innego uzasadnienia, zaproszenia ani zatwierdzenia dotyczącego celu podróży, przewidzianego w ustawodawstwie państw członkowskich.

Artykuł 5

Wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu

1. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają wize wielokrotnego wjazdu o okresie ważności do pięciu lat następującym kategoriom osób:

- a) członkowie rządów i parlamentów krajowych, trybunału konstytucyjnego i sądu najwyższego, przewodniczący sądów apelacyjnych i przewodniczący sądów administracyjnych, o ile nie są zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej Umowy, w zakresie pełnionych przez nich obowiązków — z okresem ważności nie dłuższym niż czas sprawowania urzędu, jeśli jest on krótszy niż pięć lat;

- b) członkowie oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Republiki Czarnogóry uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;
- c) współmałżonkowie i dzieci (w tym przysposobione) poniżej 21. roku życia lub pozostające na utrzymaniu rodziców, odwiedzający obywateli Republiki Czarnogóry zamieszkujących legalnie na terytorium państw członkowskich — na czas ograniczony okresem ważności ich zezwolenia na legalny pobyt.
2. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają niżej wymienionym kategoriom osób wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności do jednego roku, pod warunkiem że w poprzednim roku takie osoby otrzymały przynajmniej jedną wizę, z której skorzystały zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu do danego państwa i pobytu w nim, oraz że wniosek o wizę wielokrotnego wjazdu jest uzasadniony:
- a) członkowie oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Republiki Czarnogóry uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;
- b) przedsiębiorcy i przedstawiciele organizacji branżowych, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;
- c) kierowcy przewożący towary w ruchu międzynarodowym i świadczący usługi transportu pasażerskiego, przemieszczający się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Republice Czarnogóry;
- d) członkowie załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemieszczających się na obszar państw członkowskich;
- e) przedstawiciele wolnych zawodów biorący udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;
- f) osoby biorące udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany, które odbywają regularne podróże do państw członkowskich;
- g) uczestnicy międzynarodowych imprez sportowych i osoby im towarzyszące w celach zawodowych;
- h) dziennikarze;
- i) uczestnicy oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie;
- j) studenci i doktoranci, którzy odbywają regularne podróże w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany;
- k) osoby zmuszone do odbywania regularnych podróży w z powodów zdrowotnych i w razie konieczności osoby im towarzyszące;
- l) przedstawiciele wspólnot wyznaniowych zarejestrowanych w Republice Czarnogóry, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;
- m) przedstawiciele organizacji społeczeństwa obywatelskiego, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich w celu odbycia szkoleń, udziału w seminariach i konferencjach, w tym w ramach programów wymiany;
- n) sędziowie biorący udział w międzynarodowych programach wymiany, sympozjach, seminariach lub podobnych imprezach szkoleniowych, którzy regularnie podróżują na terytorium państw członkowskich.
3. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności co najmniej dwóch lat i co najwyżej pięciu lat osobom należącym do kategorii wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu, pod warunkiem że w poprzednich dwóch latach takie osoby korzystały z jednorocznych wiz wielokrotnego wjazdu zgodnie z przepisami prawnymi odwiedzanego państwa dotyczącymi wjazdu i pobytu oraz że nadal aktualne są powody ubiegania się o wizę wielokrotnego wjazdu.
4. Całkowity czas pobytu osób, o których mowa w ust. 1–3 niniejszego artykułu, na terytorium państw członkowskich nie przekracza 90 dni w okresie 180 dni.

Artykuł 6

Oplaty za rozpatrzenie wniosku wizowego

1. Opłata za rozpatrzenie wniosku wizowego złożonego przez obywatela Republiki Czarnogóry wynosi 35 EUR.

Wyżej wymieniona kwota może ulec zmianie zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 14 ust. 4.

W przypadku ponownego wprowadzenia przez Republikę Czarnogóry obowiązku wizowego dla obywateli UE opłata wizowa pobierana przez Republikę Czarnogóry nie może przekraczać kwoty 35 EUR bądź kwoty uzgodnionej w przypadku zmiany opłaty zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14 ust. 4.

2. W odniesieniu do niżej wymienionych kategorii osób odstępuje się od pobierania opłaty za rozpatrzenie wniosku wizowego:

- a) członkowie rządów i parlamentów krajowych, trybunałów konstytucyjnych i sądów najwyższych, przewodniczący sądów apelacyjnych, przewodniczący sądów administracyjnych i osoby wymienione w art. 5 ust. 1 lit. a), o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej Umowy;
- b) bliscy krewni — współmałżonkowie, dzieci (w tym przysposobione), rodzice (w tym opiekunowie), dziadkowie i wnuki — odwiedzający obywateli Republiki Czarnogóry legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich;

- c) członkowie oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Republiki Czarnogóry uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;
- d) uczniowie, studenci, doktoranci oraz towarzyszący im nauczyciele, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń;
- e) osoby niepełnosprawne i w razie konieczności ich opiekunowie;
- f) osoby, które przedstawiły dowody potwierdzające konieczność wyjazdu z przyczyn humanitarnych, w tym w celu podjęcia pilnego leczenia, oraz osoby im towarzyszące, lub w celu udziału w pogrzebie bliskiego krewnego albo odwiedzenia ciężko chorego bliskiego krewnego;
- g) uczestnicy międzynarodowych imprez sportowych i osoby im towarzyszące w celach zawodowych;
- h) osoby biorące udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany;
- i) uczestnicy oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie;
- j) dziennikarze;
- k) emeryci;
- l) sędziowie biorący udział w międzynarodowych programach wymiany, sympozjach, seminariach lub podobnych imprezach szkoleniowych;
- m) przedstawiciele wspólnot wyznaniowych zarejestrowanych w Republice Czarnogóry;
- n) przedstawiciele organizacji społeczeństwa obywatelskiego podróżujący w celu udziału w spotkaniach, seminariach, programach wymiany lub w celu odbycia szkoleń;
- o) przedstawiciele wolnych zawodów biorący udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach odbywających się na terytorium państw członkowskich;
- p) kierowcy przewożący towary w ruchu międzynarodowym i świadczący usługi transportu pasażerskiego, przemieszczający się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Republice Czarnogóry;
- q) członkowie załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemieszczających się na obszar państw członkowskich;
- r) dzieci w wieku poniżej 6 lat.

Artykuł 7

Czas rozpatrywania wniosku wizowego

1. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich podejmują decyzję w sprawie wniosku o wydanie wizy w ciągu 10 dni kalendarzowych od dnia wpłyścia wniosku i dokumentów wymaganych do wydania wizy.
2. W indywidualnych przypadkach, szczególnie w razie konieczności przeprowadzenia dokładniejszej analizy wniosku, okres na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można przedłużyć do 30 dni kalendarzowych.
3. W nagłych przypadkach okres na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można skrócić do trzech lub mniej dni roboczych.

Artykuł 8

Wyjazd w przypadku zgubienia lub kradzieży dokumentów

Obywatele Unii Europejskiej i Republiki Czarnogóry, którzy zgubili swoje dowody tożsamości lub którym takie dokumenty skradziono podczas pobytu na terytorium Republiki Czarnogóry lub państw członkowskich, mogą opuścić to terytorium na podstawie ważnego dowodu tożsamości upoważniającego do przekroczenia granicy, wydanego przez przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny danego państwa członkowskiego lub Republiki Czarnogóry, bez konieczności posiadania wizy lub innego rodzaju upoważnienia.

Artykuł 9

Przedłużenie okresu ważności wizy w wyjątkowych okolicznościach

Obywatelowi Republiki Czarnogóry, który nie może opuścić terytorium państwa członkowskiego w terminie określonym w wizie z powodów związanych z działaniem siły wyższej, bezpłatnie przedłuża się wizę zgodnie z przepisami państwa przyjmującego na okres konieczny do powrotu do państwa zamieszkania.

Artykuł 10

Paszporty dyplomatyczne

1. Obywatele Republiki Czarnogóry będący w posiadaniu ważnego paszportu dyplomatycznego mogą wjechać na terytorium państw członkowskich, opuścić to terytorium lub przejechać przez nie tranzytem bez wizy.
2. Obywatele, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą pozostać na terytorium państw członkowskich nie dłużej niż przez 90 dni w okresie 180 dni.

Artykuł 11

Ważność terytorialna wiz

Z zastrzeżeniem krajowych zasad i uregulowań państw członkowskich dotyczących bezpieczeństwa narodowego oraz z zastrzeżeniem unijnych przepisów dotyczących wiz z ograniczoną ważnością terytorialną, obywatele Republiki Czarnogóry uprawnieni są do podróżowania w granicach terytorium państw członkowskich na takich samych zasadach, jak obywatele Unii Europejskiej.

Artykuł 12

Wspólny Komitet ds. Zarządzania Umową

1. Strony powołują wspólny komitet ekspertów (dalej zwany „komitetem”), w skład którego wchodzi przedstawiciele Wspólnoty Europejskiej oraz Republiki Czarnogóry. Wspólnotę reprezentuje Komisja Wspólnot Europejskich, wspierana przez ekspertów z państw członkowskich.
2. Komitet wykonuje przede wszystkim zadania polegające na:
 - a) kontroli wykonania niniejszej Umowy;
 - b) proponowaniu zmian lub uzupełnień do niniejszej Umowy;
 - c) rozstrzyganiu sporów dotyczących interpretacji lub stosowania postanowień niniejszej Umowy.
3. Posiedzenia komitetu odbywają się w miarę potrzeby na wniosek jednej ze Stron, przynajmniej raz w roku.
4. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 13

Stosunek niniejszej Umowy do dwustronnych umów między państwami członkowskimi a Republiką Czarnogóry

1. Od momentu wejścia w życie niniejsza Umowa ma pierwszeństwo wobec postanowień umów lub ustaleń dwustronnych lub wielostronnych zawartych między poszczególnymi państwami członkowskimi a Republiką Czarnogóry w zakresie, w jakim postanowienia tych umów i ustaleń dotyczą zagadnień objętych niniejszą Umową.
2. Postanowienia dwustronnych umów lub ustaleń zawartych pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi a Republiką Czarnogóry, podpisanych przed dniem 1 stycznia 2007 r., dotyczące zwolnienia z obowiązku wizowego posiadaczy paszportów służbowych, nadal mają zastosowanie przez okres

pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej Umowy, bez uszczerbku dla możliwości wypowiedzenia lub zawieszenia takich dwustronnych umów przez dane państwo członkowskie lub Republikę Czarnogóry w trakcie tego pięcioletniego okresu.

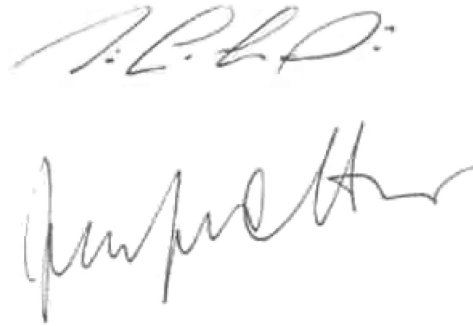
Artykuł 14

Postanowienia końcowe

1. Niniejsza Umowa zostaje ratyfikowana lub zatwierdzona przez Strony zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami i wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony dokonają wzajemnej notyfikacji o zakończeniu wyżej wymienionych procedur.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu niniejsza Umowa wchodzi w życie dopiero w dniu wejścia w życie Umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską a Republiką Czarnogóry, jeśli dzień ten przypada po dniu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Niniejszą Umowę zawiera się na czas nieokreślony z zastrzeżeniem możliwości jej wypowiedzenia zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu.
4. Niniejszą Umowę można zmienić w drodze pisemnego porozumienia Stron. Zmiany wchodzi w życie po dokonaniu przez Strony wzajemnej notyfikacji o zakończeniu koniecznych w tym celu procedur wewnętrznych.
5. Każda ze Stron może zawiesić wykonywanie części lub wszystkich postanowień niniejszej Umowy ze względu na porządek publiczny, ochronę bezpieczeństwa narodowego lub ochronę zdrowia publicznego. O decyzji w sprawie zawieszenia niniejszej Umowy zawiadamia się drugą Stronę nie później niż 48 godzin przed wejściem w życie tego zawieszenia. Z chwilą ustania powodów zawieszenia Umowy Strona, która zawiesiła stosowanie niniejszej Umowy, bezzwłocznie zawiadamia o tym drugą Stronę.
6. Każda ze Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę w drodze pisemnego powiadomienia drugiej Strony. Niniejsza Umowa przestaje obowiązywać po upływie 90 dni od daty takiego powiadomienia.

Sporządzono w Brukseli dnia osiemnastego września dwa tysiące siódmego roku w dwóch egzemplarzach we wszystkich językach urzędowych Stron, przy czym każda wersja językowa jest na równi autentyczna.

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 Az Európai Közösség részéről
 Għall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 För Europeiska gemenskapen
 Za Evropsku Zajednicu

За Република Черна гора
 Por la República de Montenegro
 Za Republiku Černá Hora
 For Republikken Montenegro
 Für die Republik Montenegro
 Montenegro Vabariigi nimel
 Για τη Δημοκρατία του Μαυροβουνίου
 For the Republic of Montenegro
 Pour la République du Monténégro
 Per la Repubblica del Montenegro
 Melnkalnes Republikas vārdā
 Juodkalnijos Respublikos vardu
 A Montenegroi Köztársaság részéről
 Għar-Repubblika ta' Montenegro
 Voor de Republiek Montenegro
 W imieniu Republiki Czarnogóry
 Pela República do Montenegro
 Pentru Republica Muntenegru
 Za Čiernohorskú republiku
 Za Republiko Črno goro
 Montenegron tasavallan puolesta
 För Republiken Montenegro
 Za Republiku Crnu Goru

ZAŁĄCZNIK

**PROTOKÓŁ DO UMOWY DOTYCZĄCY PAŃSTW CZŁONKOWSKICH,
KTÓRE NIE W PEŁNI STOSUJĄ DOROBEK SCHENGEN**

Państwa członkowskie, które są związane dorobkiem Schengen, ale które nie wydają jeszcze wiz Schengen, w oczekiwaniu na stosowne decyzje Rady w tej kwestii, wydają wize krajowe, których ważność terytorialna ogranicza się do ich własnego terytorium.

Takie państwa członkowskie mogą jednostronnie uznawać wize i zezwolenia na pobyt państw obszaru Schengen wydane w związku z przejazdem tranzytem przez ich terytorium zgodnie z decyzją nr 895/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

Ponieważ decyzja nr 895/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady nie ma zastosowania do Rumunii i Bułgarii, Komisja Europejska proponuje podobne przepisy w celu umożliwienia tym państwom jednostronnego uznawania wiz Schengen i zezwoleń na pobyt oraz innych podobnych dokumentów wydawanych przez inne państwa członkowskie, które nie są jeszcze w pełni włączone do obszaru Schengen, w celu umożliwienia przejazdu tranzytem przez ich terytorium.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA DANII

Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza Umowa nie ma zastosowania do procedur wydawania wiz przez przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne Królestwa Danii.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Danii i Republiki Czarnogóry zawarły niezwłocznie dwustronną umowę o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych na podobnych warunkach, jak umowa między Wspólnotą Europejską a Republiką Czarnogóry.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA ORAZ IRLANDII

Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza Umowa nie ma zastosowania do terytorium Zjednoczonego Królestwa ani Irlandii.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Zjednoczonego Królestwa, Irlandii oraz Republiki Czarnogóry zawarły dwustronne umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ISLANDII I NORWEGII

Strony przyjmują do wiadomości ściśle związki między Wspólnotą Europejską a Norwegią i Islandią, w szczególności na mocy umowy z dnia 18 maja 1999 r., dotyczącej włączenia tych państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Norwegii, Islandii i Republiki Czarnogóry zawarły niezwłocznie dwustronne umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych na podobnych warunkach, jak umowa między Wspólnotą Europejską a Republiką Czarnogóry.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA KONFEDERACJI SZWAJCARSKIEJ I LIECHTENSTEINU

(w razie konieczności)

Jeżeli umowa pomiędzy UE, WE i Konfederacją Szwajcarską dotycząca włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen oraz protokoły do tej umowy dotyczące Liechtensteinu wejdą w życie do czasu zakończenia negocjacji z Republiką Czarnogóry, podobna deklaracja zostanie wydana w odniesieniu do Szwajcarii i Liechtensteinu.

DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE PONOWNEGO ROZWAŻENIA OBOWIĄZKU WIZOWEGO DLA POSIADACZY PASZPORTÓW SŁUŻBOWYCH

Ponieważ zwolnienie posiadaczy paszportów służbowych z obowiązku wizowego, wprowadzone w umowach dwustronnych lub uzgodnieniach pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi a Republiką Czarnogóry, podpisanych przed dniem 1 stycznia 2007 r., ma zastosowanie jedynie przez okres pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej Umowy, bez uszczerbku dla możliwości wypowiedzenia lub zawieszenia takich umów dwustronnych przez dane państwo członkowskie lub Republikę Czarnogóry w ciągu pięciu lat, Wspólnota Europejska ponownie dokona oceny sytuacji posiadaczy paszportów służbowych najpóźniej w cztery lata po wejściu w życie niniejszej Umowy w celu wprowadzenia do niej ewentualnych zmian w tym względzie zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 4.

DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ DOTYCZĄCA DOSTĘPU OSÓB UBIELAJĄCYCH SIĘ O WIZĘ DO PRZEDSTAWICIELSTW DYPLMATYCZNYCH I URZĘDÓW KONSULARNYCH ORAZ UJEDNOLICENIA INFORMACJI O PROCEDURACH WYDAWANIA WIZ KRÓTKOTERMINOWYCH I DOKUMENTÓW, JAKIE NALEŻY ZŁOŻYĆ WRAZ Z WNIOSEM O WIZĘ KRÓTKOTERMINOWĄ

Uznając znaczenie przejrzystości dla osób ubiegających się o wizę, Wspólnota Europejska przypomina, że przyjęty przez Komisję Europejską w dniu 19 lipca 2006 r. wniosek legislacyjny w sprawie przekształcenia prawnego wspólnych instrukcji konsularnych dla przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczących wiz reguluje warunki dostępu osób ubiegających się o wizę do przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw członkowskich.

W odniesieniu do informacji dla osób ubiegających się o wizę Wspólnota Europejska uważa, iż należy podjąć następujące działania:

- ogólnie należy przygotować podstawowe informacje dla wnioskodawców na temat procedur i warunków ubiegania się o wizę oraz na temat ich ważności,
- Wspólnota Europejska sporządzi wykaz minimalnych wymogów, zapewniając wnioskodawcom z Czarnogóry spójne i jednolite informacje podstawowe oraz stosując wobec nich wymóg składania zasadniczo tych samych dokumentów uzupełniających.

Wspomniane informacje, do których należy wykaz biur podróży i operatorów turystycznych akredytowanych w ramach lokalnej współpracy konsularnej, mają być szeroko rozpowszechniane (na tablicach ogłoszeń w konsulatach, w ulotkach, na stronach internetowych itp.).

Przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich udzielają informacji na temat możliwości zastosowania w poszczególnych przypadkach ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych na mocy przepisów prawnych dorobku Schengen.

DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE UŁATWIENÍ DLA CZŁONKÓW RODZINY I OSÓB UBIEGAJĄCYCH SIĘ O WIZĘ W DOBREJ WIERZE

Wspólnota Europejska przyjmuje do wiadomości sugestię Republiki Czarnogóry dotyczącą rozszerzenia definicji członków rodziny, którzy powinni mieć możliwość korzystania z ułatwień wizowych oraz wagę, jaką Republika Czarnogóry przywiązuje do kwestii uproszczenia zasad przemieszczania się tych osób.

Aby ułatwić przemieszczanie się większej liczbie krewnych (w szczególności siostram, braciom i ich dzieciom) obywateli Czarnogóry legalnie zamieszkujących w państwach członkowskich, Wspólnota Europejska zwraca się do urzędów konsularnych państw członkowskich o pełne korzystanie z przewidzianych w dorobku wspólnotowym możliwości zapewnienia ułatwień w wydawaniu wiz tym osobom, w szczególności poprzez ograniczenie liczby dokumentów wymaganych od wnioskodawców, zwolnienie z opłat manipulacyjnych i w stosownych przypadkach wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu.

Ponadto Wspólnota Europejska zwraca się również do urzędów konsularnych państw członkowskich o pełne korzystanie z takich możliwości zapewnienia ułatwień w wydawaniu wiz osobom ubiegającym się o wizę w dobrej wierze.

DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE MARYNARZY

Zgodnie z międzynarodowymi umowami regulującymi zasady przemieszczania się członków załóg statków cywilnych Wspólnota Europejska zwraca się do urzędów konsularnych państw członkowskich o pełne korzystanie z przewidzianych w dorobku wspólnotowym możliwości zapewnienia ułatwień w wydawaniu wiz marynarzom z Republiki Czarnogóry. Możliwości te obejmują w szczególności ograniczenie liczby dokumentów wymaganych od wnioskodawców i wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu.

DECYZJA RADY

z dnia 8 listopada 2007 r.

w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii o ułatwieniach w wydawaniu wiz

(2007/824/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. b) ppkt (i) oraz (ii), w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz z art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty Europejskiej umowę z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii o ułatwieniach w wydawaniu wiz.
- (2) Umowa została podpisana w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu 18 września 2007 r., z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją Rady przyjętą dnia 18 września 2007 r.
- (3) Umowa powinna zostać zatwierdzona.
- (4) Na mocy umowy ustanawia się Wspólny Komitet ds. Zarządzania Umową, który może przyjąć swój regulamin wewnętrzny. Celem jest wprowadzenie uproszczonej procedury przyjęcia stanowiska Wspólnoty w tej sprawie.
- (5) Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii oraz Protokołem włączającym dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji i nie są nią związane ani jej nie stosują.

- (6) Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Umowę między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii o ułatwieniach w wydawaniu wiz.

Tekst umowy jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje notyfikacji przewidzianej w art. 14 ust. 1 umowy ⁽²⁾.

Artykuł 3

Komisja, przy wsparciu ekspertów z państw członkowskich, reprezentuje Wspólnotę we wspólnym Komitecie ekspertów ustanowionym na mocy art. 12 umowy.

Artykuł 4

Stanowisko Wspólnoty we wspólnym Komitecie ekspertów dotyczące przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego zgodnie z art. 12 ust. 4 umowy przyjmuje Komisja po konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 listopada 2007 r.

W imieniu Rady
R. PEREIRA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 24 października 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w *Dzienniku Urzędowym*).

⁽²⁾ Data wejścia w życie umowy zostanie podana do wiadomości publicznej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

WYMIANA LISTÓW

COUNCIL
OF THE EUROPEAN UNION

Brussels, 18 September 2007

Ms. Gordana Jankulovska,
Minister of Interior of the former
Yugoslav Republic of Macedonia.

Dear Minister,

We have the honour to propose that, if it is acceptable to your Government, this letter and your confirmation shall together take the place of signature of the Agreement between the European Community and the former Yugoslav Republic of Macedonia on the facilitation of the issuance of visas.

The text of the aforementioned Agreement, herewith annexed, has been approved for signature by a decision of the Council of the European Union of today's date.

Please accept, Minister, the assurance of our highest consideration.

For the European Community

Republic of Macedonia
MINISTRY OF INTERIOR
Minister

Courtesy translation

Brussels, 18 September 2007

Dear Sirs,

On behalf of the Government of the Republic of Macedonia I have the honour to acknowledge receipt of your letter dated 18th September 2007 regarding the signature of the Agreement between the Republic of Macedonia and the European Community on the facilitation of the issuance of visas, together with the attached text of the Agreement.

I hereby declare that the Government of the Republic of Macedonia agrees with the provisions of the Agreement between the Republic of Macedonia and the European Community on the facilitation of the issuance of visas and considers the Agreement as being signed with this Exchange of Letters.

However, I declare that the Republic of Macedonia does not accept the denomination used for my country in the above-referred documents, having in view that the constitutional name of my country is the Republic of Macedonia.

Please accept, Sirs, the assurances of my highest consideration.

Gordana Jankuloska

Dr. Rui Carlos Pereira

Minister of Internal Administration of
the Republic of Portugal
Council of the European Union

Mr. Franco Frattini

Vice-president of the European Commission

BRUSSELS

Република Македонија
МИНИСТЕРСТВО ЗА ВНАТРЕШНИ РАБОТИ
Министер

Брисел, 18 септември 2007 година

Почитувани Господа,

Во името на Владата на Република Македонија имам чест да го потврдам приемот на Вашето писмо датирано на 18 септември 2007 година, кое се однесува на потпишувањето на Спогодбата помеѓу Република Македонија и Европската Заедница за олеснување на издавањето визи, заедно со приложениот текст на Спогодбата.

Изјавувам дека Владата на Република Македонија е согласна со одредбите на Спогодбата помеѓу Република Македонија и Европската Заедница за олеснување на издавањето визи и смета дека со оваа размена на писма Спогодбата е потпишана.

Сепак, изјавувам дека Република Македонија не ја прифаа деноминацијата употребена за мојата земја во погоре наведените документи, имајќи предвид дека уставното име на мојата земја е Република Македонија.

Примете ги Господа, изразите на моето највисоко почитување.

Гордана Јанкулоска

Г-дин Руи Карлос Переира

Министер за внатрешната администрација на Република
Португалија Совет на Европската унија

Г-дин Франко Фратини

Потпретседател на Европската комисија

БРИСЕЛ

COUNCIL
OF THE EUROPEAN UNION

Brussels, 18 September 2007

Ms. Gordana Jankulovska,
Minister of Interior of the former
Yuogoslav Republic of Macedonia.

Dear Minister,

We have the honour to acknowledge receipt of your letter of today's date.

The European Community notes that the Exchange of Letters between the European Community and the Former Yugoslav Republic of Macedonia, which takes the place of signature of the Agreement between the European Community and the former Yugoslav Republic of Macedonia on the facilitation of the issuance of visas, has been accomplished and that this cannot be interpreted as acceptance or recognition by the European Community in whatever form or content of a denomination other than the „former Yugoslav Republic of Macedonia”.

Please accept, Minister, the assurance of our highest consideration.

For the European Community

UMOWA**między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii o ułatwieniach w wydawaniu wiz**

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA zwana dalej „Wspólnotą”

oraz

BYŁA JUGOSŁOWIAŃSKA REPUBLIKA MACEDONII, zwane dalej Stronami,

MAJĄC NA UWADZE decyzję Rady Europejskiej z grudnia 2005 r. przyznającą Byłej Jugosłowiańskiej Republici Macedonii status państwa kandydującego,

MAJĄC NA UWADZE układ o stabilizacji i stowarzyszeniu (USS) pomiędzy Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, podpisany w kwietniu 2001 r., który wszedł w życie dnia 1 kwietnia 2004 r., regulujący obecne stosunki z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii,

POTWIERDZAJĄC zamiar prowadzenia bliskiej współpracy w ramach obowiązującego USS na rzecz liberalizacji systemu wizowego pomiędzy Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii a Unią Europejską zgodnie z konkluzjami ze szczytu UE-Balkany Zachodnie, który odbył się w Salonikach dnia 21 czerwca 2003 r.,

UZNAJĄC postępy poczynione przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii w dziedzinie sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa, a w szczególności w zakresie migracji, polityki wizowej, zarządzania granicami i bezpieczeństwa dokumentów;

PRAGNĄC, jako pierwszy krok na drodze do wprowadzenia systemu bezwizowego, ułatwić bezpośrednie kontakty międzyludzkie, będące ważnym warunkiem stałego rozwoju więzi gospodarczych, humanitarnych, kulturowych, naukowych i innych, poprzez wprowadzenie ułatwień w wydawaniu wiz dla obywateli Byłej Jugosłowiańskiej Republici Macedonii,

BIORĄC POD UWAGĘ, iż wszyscy obywatele UE są zwolnieni z obowiązku wizowego w przypadku podróży do Byłej Jugosłowiańskiej Republici Macedonii trwającej nie dłużej niż 90 dni bądź tranzytu przez terytorium Byłej Jugosłowiańskiej Republici Macedonii,

UZNAJĄC, że w przypadku ponownego wprowadzenia przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii obowiązku wizowego dla obywateli UE ułatwienia przewidziane w niniejszej Umowie dla obywateli Byłej Jugosłowiańskiej Republici Macedonii automatycznie zaczną na zasadzie wzajemności obowiązywać obywateli UE,

UZNAJĄC, że ułatwienia wizowe nie powinny prowadzić do nielegalnej migracji oraz przykładając szczególną wagę do kwestii bezpieczeństwa i readmisji,

BIORĄC POD UWAGĘ Protokół w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii oraz Protokół włączający do robek Schengen w ramy Unii Europejskiej, załączone do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, a także potwierdzając, że postanowienia niniejszej Umowy nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii,

BIORĄC POD UWAGĘ Protokół w sprawie stanowiska Danii, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i potwierdzając, że postanowienia niniejszej Umowy nie mają zastosowania do Królestwa Danii,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Cel i zakres Umowy**

1. Celem niniejszej Umowy jest wprowadzenie ułatwień w wydawaniu wiz obywatelom Byłej Jugosłowiańskiej Republici Macedonii planującym pobyt na terytorium UE nie dłuższy niż 90 dni w okresie 180 dni.

2. W przypadku ponownego wprowadzenia przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii obowiązku wizowego dla

obywateli UE ułatwienia przewidziane w niniejszej Umowie dla obywateli Byłej Jugosłowiańskiej Republici Macedonii będą na zasadzie wzajemności automatycznie obowiązywać obywateli UE.

Artykuł 2**Postanowienia ogólne**

1. Ułatwienia wizowe, których dotyczy niniejsza Umowa, mają zastosowanie do obywateli Byłej Jugosłowiańskiej Republici Macedonii, o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Wspólnoty lub państw członkowskich, postanowień niniejszej Umowy lub innych umów międzynarodowych.

2. W odniesieniu do zagadnień nieobjętych postanowieniami niniejszej Umowy, takich jak: odmowa wydania wize, uznawanie dokumentów podróży, dowód posiadania wystarczających środków finansowych, odmowa wjazdu oraz procedury wydania osób, stosuje się prawo krajowe Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii lub prawo państw członkowskich bądź Wspólnoty.

Artykuł 3

Definicje

Na potrzeby niniejszej Umowy:

- a) „państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie Unii Europejskiej, z wyjątkiem Królestwa Danii, Republiki Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa;
- b) „obywatel Unii Europejskiej” oznacza każdego obywatela państwa członkowskiego zgodnie z definicją zawartą w lit. a);
- c) „obywatel Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii” oznacza każdą osobę mającą obywatelstwo Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii;
- d) „wiza” oznacza zezwolenie wydane przez jedno z państw członkowskich lub decyzję podjętą przez takie państwo, które są wymagane w związku z:
 - wjazdem na terytorium tego państwa członkowskiego lub kilku państw członkowskich z zamiarem pobytu nie dłuższego niż łącznie 90 dni,
 - wjazdem w celu przejazdu tranzytem przez terytorium tego państwa lub kilku państw członkowskich;
- e) „osoba zamieszkująca legalnie” oznacza każdego obywatela Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, który został upoważniony lub uprawniony na podstawie prawodawstwa wspólnotowego lub ustawodawstwa krajowego do pobytu na terytorium jednego z państw członkowskich przez okres nie dłuższy niż 90 dni.

Artykuł 4

Dokumenty potwierdzające cel podróży

1. W odniesieniu do niżej wymienionych kategorii obywateli Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii następujące dokumenty uznaje się za wystarczające do uzasadnienia celu podróży na terytorium drugiej Strony:

- a) w przypadku uczniów, studentów, doktorantów oraz towarzyszących im nauczycieli, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany oraz innych działań edukacyjnych i szkolnych:
 - pisemny wniosek lub zaświadczenie o wpisaniu na listę uczniów/studentów, sporządzone przez przyjmującą placówkę: uniwersytet, kolegium bądź szkołę, lub legitymacja uczniowska/studencka bądź zaświadczenie z kursów, na które uczęszczać będzie dana osoba;

- b) w przypadku osób biorących udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany:
 - pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą uczestnika tych działań;
- c) w przypadku przedstawicieli organizacji społeczeństwa obywatelskiego, którzy odbywają podróż w celu odbycia szkoleń, udziału w seminariach i konferencjach, w tym w ramach programów wymiany:
 - pisemny wniosek wydany przez organizację przyjmującą, zaświadczenie potwierdzające, że dana osoba reprezentuje organizację społeczeństwa obywatelskiego i zaświadczenie o założeniu takiej organizacji z odpowiedniego rejestru, sporządzone przez organ państwowy zgodnie z ustawodawstwem krajowym;
- d) w przypadku dziennikarzy:
 - zaświadczenie lub inny dokument wydany przez organizację zawodową, stanowiący dowód na to, że dana osoba jest wykwalifikowanym dziennikarzem, oraz dokument wydany przez pracodawcę, zaświadczający, że celem podróży jest wykonywanie pracy dziennikarskiej;
- e) w przypadku uczestników międzynarodowych imprez sportowych i osób im towarzyszących w celach zawodowych:
 - pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą: właściwe organy, krajowe związki sportowe lub krajowe komitety olimpijskie państw członkowskich;
- f) w przypadku przedsiębiorców i przedstawicieli organizacji branżowych:
 - pisemny wniosek sporządzony przez przyjmującą osobę prawną, spółkę, lub przyjmujące biuro lub ich oddziały, władze państwowe lub lokalne państw członkowskich lub komitety organizacyjne targów, wystaw, konferencji i sympozjów mających miejsce na terytorium państw członkowskich.
- g) w przypadku przedstawicieli wolnych zawodów biorących udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach odbywających się na terytorium państw członkowskich:
 - pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą, potwierdzający udział danej osoby w imprezie;
- h) w przypadku uczestników oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie:
 - pisemny wniosek sporządzony przez naczelników/prezydentów/burmistrzów tych miast;

- i) w przypadku kierowców przewożących towary w ruchu międzynarodowym i świadczących usługi transportu pasażerskiego, przemieszczających się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii:
- pisemny wniosek sporządzony przez stowarzyszenie przewoźników w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii zajmujących się międzynarodowym transportem drogowym, określający cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;
- j) w przypadku członków załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemieszczających się na obszar państw członkowskich:
- pisemny wniosek sporządzony przez właściwe przedsiębiorstwo kolejowe w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii, określający cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;
- k) w przypadku bliskich krewnych — współmałżonków, dzieci (w tym przysposobionych), rodziców (w tym opiekunów), dziadków i wnuków — odwiedzających obywateli Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich:
- pisemny wniosek osoby przyjmującej;
- l) w przypadku przedstawicieli wspólnot wyznaniowych:
- pisemny wniosek sporządzony przez wspólnotę wyznaniową zarejestrowaną w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii, określający cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;
- m) w przypadku osób podróżujących z powodów zdrowotnych i w razie konieczności osób im towarzyszących:
- dokument urzędowy wystawiony przez daną instytucję medyczną, poświadczający konieczność objęcia danej osoby opieką medyczną w tej instytucji, konieczność obecności osoby towarzyszącej oraz dowód posiadania wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów leczenia;
- n) w przypadku osób pragnących wziąć udział w ceremonii pogrzebowej:
- oficjalny dokument potwierdzający fakt zgonu, jak również poświadczenie pokrewieństwa lub innego związku łączącego wnioskodawcę ze zmarłym;
- o) w przypadku członków oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe:
- pismo sporządzone przez organ Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, potwierdzające, że wnioskodawca jest członkiem delegacji udającej się na terytorium drugiej Strony w celu udziału w jednej z wyżej wymienionych imprez, wraz z kopią oficjalnego zaproszenia;
- p) w przypadku osób podróżujących w celach turystycznych:
- zaświadczenie lub bon turystyczny od biura podróży lub organizatora wycieczki, akredytowanych w państwach członkowskich w ramach lokalnej współpracy konsularnej, potwierdzający rezerwację wycieczki zorganizowanej;
- q) w przypadku osób pragnących odwiedzić cmentarz wojskowy lub cywilny:
- oficjalny dokument potwierdzający istnienie i fakt utrzymania grobu, a także pokrewieństwo lub inny związek łączący wnioskodawcę z pochowanym.
2. Pisemny wniosek, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zawiera następujące informacje:
- a) w odniesieniu do osoby zaproszonej: imię i nazwisko, data urodzenia, płeć, obywatelstwo, numer dokumentu tożsamości, data i cel podróży, liczba poprzednich wjazdów oraz w stosownych przypadkach imiona i nazwiska współmałżonka i dzieci towarzyszących osobie zaproszonej;
- b) w odniesieniu do osoby zapraszającej: imię, nazwisko i adres lub
- c) w odniesieniu do strony zapraszającej będącej osobą prawną, spółką lub organizacją: pełna nazwa i adres oraz
- jeśli z wnioskiem występuje organizacja — imię i nazwisko oraz stanowisko osoby podpisującej wniosek,
 - jeśli stroną zapraszającą jest ustanowiona na terytorium państwa członkowskiego osoba prawna, spółka lub biuro albo ich — numer rejestracji w formie wymaganej przez prawo krajowe danego państwa członkowskiego.
3. W przypadku kategorii osób, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wszystkie kategorie wiz wydaje się zgodnie z procedurą uproszczoną, nie wymagając innego uzasadnienia, zaproszenia ani zatwierdzenia dotyczącego celu podróży.

Artykuł 5

Wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu

1. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają wize wielokrotnego wjazdu o okresie ważności do pięciu lat następującym kategoriom osób:
- a) członkowie rządów i parlamentów krajowych, trybunału konstytucyjnego i sądu najwyższego, rady sądownictwa i rady prokuratorów, o ile nie są zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej Umowy, w zakresie pełnionych przez nich obowiązków — z okresem ważności nie dłuższym niż czas sprawowania urzędu, jeśli jest on krótszy niż pięć lat;
- b) członkowie oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;

- c) współmałżonkowie i dzieci (w tym przysposobione) poniżej 21. roku życia lub pozostające na utrzymaniu rodziców oraz rodzice (w tym opiekunowie) odwiedzający obywateli Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii zamieszkujących legalnie na terytorium państw członkowskich — na czas ograniczony okresem ważności ich zezwolenia na legalny pobyt;
- d) przedsiębiorcy i przedstawiciele organizacji branżowych, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;
- e) dziennikarze;
- f) przedstawiciele wspólnot wyznaniowych zarejestrowanych w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;

2. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają niżej wymienionym kategoriom osób wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności do jednego roku, pod warunkiem że w poprzednim roku takie osoby otrzymały przynajmniej jedną wizę, z której skorzystały zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu do danego państwa i pobytu w nim oraz że wniosek o wizę wielokrotnego wjazdu jest uzasadniony:

- a) studenci i doktoranci, którzy odbywają regularne podróże w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany;
- b) osoby biorące udział w działaniach naukowych, badawczych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany, które odbywają regularne podróże do państw członkowskich;
- c) uczestnicy międzynarodowych imprez sportowych i osoby im towarzyszące w celach zawodowych;
- d) przedstawiciele wolnych zawodów biorący udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;
- e) przedstawiciele organizacji społeczeństwa obywatelskiego, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich w celu odbycia szkoleń, udziału w seminariach i konferencjach, w tym w ramach programów wymiany;
- f) uczestnicy oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie;
- g) naczelnicy/prezydenci/burmistrzowie i członkowie rad miejskich i rad gminy;
- h) kierowcy przewożący towary w ruchu międzynarodowym i świadczący usługi transportu pasażerskiego, przemieszczający się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii;
- i) członkowie załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemieszczających się na obszar państw członkowskich;

- j) osoby zmuszone do odbywania regularnych podróży w z powodów zdrowotnych i w razie konieczności osoby im towarzyszące;
- k) członkowie oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenie skierowane do Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe.

3. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności co najmniej dwóch lat i co najwyżej pięciu lat osobom należącym do kategorii wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu oraz innym osobom, pod warunkiem że w ciągu poprzedniego roku takie osoby korzystały z jednorocznej wizy wielokrotnego wjazdu zgodnie z przepisami prawnymi odwiedzanego państwa dotyczącymi wjazdu i pobytu oraz że nadal aktualne są powody ubiegania się o wizę wielokrotnego wjazdu.

4. Całkowity czas pobytu osób, o których mowa w ust. 1–3 niniejszego artykułu, na terytorium państw członkowskich nie przekracza 90 dni w okresie 180 dni.

Artykuł 6

Oplaty za rozpatrzenie wniosku wizowego

1. Opłata za rozpatrzenie wniosku wizowego złożonego przez obywatela Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii wynosi 35 EUR.

Wyżej wymieniona kwota może ulec zmianie zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 14 ust. 4.

W przypadku ponownego wprowadzenia przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii obowiązku wizowego dla obywateli UE opłata wizowa pobierana przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii nie może przekraczać kwoty 35 EUR bądź kwoty uzgodnionej w przypadku zmiany opłaty zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14 ust. 4.

2. W odniesieniu do niżej wymienionych kategorii osób odstępuje się od pobierania opłaty za rozpatrzenie wniosku wizowego:

- a) bliscy krewni — współmałżonkowie, dzieci (w tym przysposobione), rodzice (w tym opiekunowie), dziadkowie i wnukowie obywateli Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich;
- b) członkowie oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;
- c) członkowie rządów i parlamentów krajowych, trybunału konstytucyjnego i sądu najwyższego, rady sądownictwa i rady prokuratorów, o ile nie są zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej Umowy;

- d) naczelnicy/prezydenci/burmistrzowie i członkowie rad miejskich i rad gminy;
- e) osoby niepełnosprawne i w razie konieczności ich opiekunowie;
- f) osoby, które przedstawiły dowody potwierdzające konieczność wyjazdu z przyczyn humanitarnych, w tym w celu podjęcia pilnego leczenia, oraz osoby im towarzyszące, lub w celu udziału w pogrzebie bliskiego krewnego albo odwiedzenia ciężko chorego bliskiego krewnego;
- g) uczestnicy międzynarodowych imprez sportowych i osoby im towarzyszące w celach zawodowych;
- h) osoby biorące udział w działaniach naukowych, badawczych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany;
- i) uczestnicy oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie;
- j) dziennikarze;
- k) emeryci;
- l) kierowcy przewożący towary w ruchu międzynarodowym i świadczący usługi transportu pasażerskiego, przemieszczający się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii;
- m) członkowie załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemieszczających się na obszar państw członkowskich;
- n) przedstawiciele organizacji społeczeństwa obywatelskiego podróżujący w celu udziału w spotkaniach, seminariach, programach wymiany lub w celu odbycia szkoleń;
- o) przedstawiciele wspólnot wyznaniowych zarejestrowanych w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii;
- p) przedstawiciele wolnych zawodów biorący udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach odbywających się na terytorium państw członkowskich;
- q) uczniowie, studenci, doktoranci oraz towarzyszący im nauczyciele, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany oraz innych działań szkolnych;
- r) dzieci w wieku poniżej 6 lat.

3. Tytułem odstępstwa od ust. 1, Bułgaria i Rumunia, które są związane dorobkiem prawnym Schengen, ale nie wydają jeszcze wiz Schengen, mogą znieść opłaty za rozpatrywanie wniosków o wydanie krajowych wiz krótkoterminowych dla obywateli Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii do daty, w której według ustaleń Rady zaczną w pełni stosować dorobek Schengen w dziedzinie polityki wizowej.

Artykuł 7

Czas rozpatrywania wniosku wizowego

1. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich podejmują decyzję w sprawie wniosku o wydanie wizy w ciągu 10 dni kalendarzowych od dnia wpływnięcia wniosku i dokumentów wymaganych do wydania wizy.
2. W indywidualnych przypadkach, szczególnie w razie konieczności przeprowadzenia dokładniejszej analizy wniosku, okres na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można przedłużyć do 30 dni kalendarzowych.
3. W nagłych przypadkach okres na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można skrócić do dwóch lub mniej dni roboczych.

Artykuł 8

Wyjazd w przypadku zgubienia lub kradzieży dokumentów

Obywatel Unii Europejskiej lub Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, który zgubił swój dowód tożsamości lub któremu taki dokument skradziono podczas pobytu na terytorium Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii lub państw członkowskich, może opuścić to terytorium na podstawie ważnego dowodu tożsamości upoważniającego do przekroczenia granicy, wydanego przez przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny danego państwa członkowskiego lub Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, bez konieczności posiadania wizy lub innego rodzaju upoważnienia.

Artykuł 9

Przedłużenie okresu ważności wizy w wyjątkowych okolicznościach

Obywatelowi Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, który nie może opuścić terytorium państwa członkowskiego w terminie określonym w wizie z powodów związanych z działaniem siły wyższej, powodów humanitarnych, poważnych powodów natury zawodowej lub powodów prywatnych, bezpłatnie przedłużyć się wizę zgodnie z przepisami państwa przyjmującego na okres konieczny do powrotu do państwa zamieszkania.

Artykuł 10

Paszporty dyplomatyczne

1. Obywatele Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii będący w posiadaniu ważnego paszportu dyplomatycznego mogą wjechać na terytorium państw członkowskich, opuścić to terytorium lub przejechać przez nie tranzytem bez wizy.
2. Obywatele, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą pozostać na terytorium państw członkowskich nie dłużej niż przez 90 dni w okresie 180 dni.

Artykuł 11

Ważność terytorialna wiz

Z zastrzeżeniem krajowych zasad i uregulowań państw członkowskich dotyczących bezpieczeństwa narodowego oraz z zastrzeżeniem unijnych przepisów dotyczących wiz z ograniczoną ważnością terytorialną, obywatele Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii uprawnieni są do podróżowania w granicach terytorium państw członkowskich na takich samych zasadach, jak obywatele Unii Europejskiej.

Artykuł 12

Wspólny Komitet ds. Zarządzania Umową

1. Strony powołują wspólny komitet ekspertów (dalej zwany „komitetem”), w skład którego wchodzi przedstawiciele Wspólnoty Europejskiej oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii. Wspólnotę reprezentuje Komisja Wspólnot Europejskich, wspierana przez ekspertów z państw członkowskich.
2. Komitet wykonuje przede wszystkim zadania polegające na:
 - a) kontroli wykonania niniejszej umowy (systematyczna wymiana informacji, w tym danych dotyczących liczby wydanych wiz, złożonych i odrzuconych wniosków wizowych);
 - b) proponowaniu zmian lub uzupełnień do niniejszej Umowy;
 - c) rozstrzyganiu sporów dotyczących interpretacji lub stosowania postanowień niniejszej Umowy.
3. Posiedzenia komitetu odbywają się w miarę potrzeby na wniosek jednej ze Stron, przynajmniej raz w roku.
4. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.
5. Komitet przekazuje właściwym organom powołanym na mocy układu o stabilizacji i stowarzyszeniu okresowe informacje na temat wykonania niniejszej Umowy.

Artykuł 13

Stosunek niniejszej Umowy do dwustronnych umów między państwami członkowskimi a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii

1. Od momentu wejścia w życie niniejsza Umowa ma pierwszeństwo wobec postanowień umów lub ustaleń dwustronnych

lub wielostronnych zawartych między poszczególnymi państwami członkowskimi a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii w zakresie, w jakim postanowienia tych umów i ustaleń dotyczą zagadnień objętych niniejszą Umową.

2. Postanowienia dwustronnych umów lub ustaleń zawartych pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, podpisanych przed dniem 1 stycznia 2007 r., dotyczące zwolnienia z obowiązku wizowego posiadaczy paszportów służbowych, nadal mają zastosowanie przez okres pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej Umowy, bez uszczerbku dla możliwości wypowiedzenia lub zawieszenia takich dwustronnych umów przez dane państwo członkowskie lub Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii w trakcie tego pięcioletniego okresu.

Artykuł 14

Postanowienia końcowe

1. Niniejsza Umowa zostaje ratyfikowana lub zatwierdzona przez Strony zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami i wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony dokonają wzajemnej notyfikacji o zakończeniu wyżej wymienionych procedur.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu niniejsza Umowa wchodzi w życie dopiero w dniu wejścia w życie umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, jeśli dzień ten przypada po dniu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Niniejszą Umowę zawiera się na czas nieokreślony z zastrzeżeniem możliwości jej wypowiedzenia zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu.
4. Niniejszą Umowę można zmienić w drodze pisemnego porozumienia Stron. Zmiany wchodzi w życie po dokonaniu przez Strony wzajemnej notyfikacji o zakończeniu koniecznych w tym celu procedur wewnętrznych.
5. Każda ze Stron może zawiesić wykonywanie części lub wszystkich postanowień niniejszej Umowy ze względu na porządek publiczny, ochronę bezpieczeństwa narodowego lub ochronę zdrowia publicznego. O decyzji w sprawie zawieszenia niniejszej Umowy zawiadamia się drugą Stronę nie później niż 48 godzin przed wejściem w życie tego zawieszenia. Z chwilą ustania powodów zawieszenia Umowy Strona, która zawiesiła stosowanie niniejszej Umowy, bezzwłocznie zawiadamia o tym drugą Stronę.
6. Każda ze Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę w drodze pisemnego powiadomienia drugiej Strony. Niniejsza Umowa przestaje obowiązywać po upływie 90 dni od daty takiego powiadomienia.

ZAŁĄCZNIK

**PROTOKÓŁ DO UMOWY DOTYCZĄCY PAŃSTW CZŁONKOWSKICH,
KTÓRE NIE W PEŁNI STOSUJĄ DOROBK SCHENGEN**

Państwa członkowskie, które są związane dorobkiem Schengen, ale które nie wydają jeszcze wiz Schengen, w oczekiwaniu na stosowne decyzje Rady w tej kwestii, wydają wize krajowe, których ważność terytorialna ogranicza się do ich własnego terytorium.

Takie państwa członkowskie mogą jednostronnie uznawać wize i zezwolenia na pobyt państw obszaru Schengen wydane w związku z przejazdem tranzytem przez ich terytorium zgodnie z decyzją nr 895/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r.

Ponieważ decyzja nr 895/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. nie ma zastosowania do Rumunii i Bułgarii, Komisja Europejska zaproponuje podobne przepisy w celu umożliwienia tym państwom jednostronnego uznawania wiz Schengen i zezwoleń na pobyt oraz innych podobnych dokumentów wydawanych przez inne państwa członkowskie, które nie są jeszcze w pełni włączone do obszaru Schengen, w celu umożliwienia przejazdu tranzytem przez ich terytorium.

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE PLANÓW USTANOWIENIA WZAJEMNEGO SYSTEMU BEZWIZOWEGO

Zgodnie z konkluzjami ze szczytu UE-Bałkany Zachodnie, który odbył się w Salonikach dnia 21 czerwca 2003 r., ułatwienia wizowe określone w niniejszej Umowie stanowią etap przejściowy na drodze do wprowadzenia systemu bezwizowego dla obywateli Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii.

Warunkiem wprowadzenia systemu bezwizowego dla obywateli Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii są pozytywne wyniki oceny osiągnięć państwa w zakresie realizacji istotnych reform; nastąpi to zgodnie z procedurami i kryteriami określonymi w rozporządzeniu Rady nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA DANII

Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza Umowa nie ma zastosowania do procedur wydawania wiz przez przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne Królestwa Danii.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Danii i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii zawarły niezwłocznie dwustronną umowę o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych na podobnych warunkach, jak umowa między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA ORAZ IRLANDII

Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza Umowa nie ma zastosowania do terytorium Zjednoczonego Królestwa ani Irlandii.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Zjednoczonego Królestwa, Irlandii oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii zawarły dwustronne umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ISLANDII I NORWEGII

Strony przyjmują do wiadomości ścisłe związki między Wspólnotą Europejską a Norwegią i Islandią, w szczególności na mocy umowy z dnia 18 maja 1999 r., dotyczącej włączenia tych państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Norwegii, Islandii i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii zawarły niezwłocznie dwustronną umowę o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych na podobnych warunkach, jak umowa między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA KONFEDERACJI SZWAJCARSKIEJ I LIECHTENSTEINU

(w razie konieczności)

Jeżeli umowa pomiędzy UE, WE i Konfederacją Szwajcarską dotycząca włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen oraz protokoły do tej umowy dotyczące Liechtensteinu wejdą w życie do czasu zakończenia negocjacji z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, podobna deklaracja zostanie wydana w odniesieniu do Szwajcarii i Liechtensteinu.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA OPŁAT ZA ROZPATRYWANIE WNIOSKÓW WIZOWYCH

Wspólnota Europejska przyjmuje do wiadomości obawy zgłoszone przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii dotyczące wydawania jej obywatelom wiz Schengen, których ważność terytorialna jest ograniczona do jednego lub kilku państw członkowskich. Wspólnota Europejska przyjmuje również do wiadomości wnioski Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, by jej obywatele posiadający wizę Schengen, której ważność terytorialna jest ograniczona do jednego lub kilku państw członkowskich i którzy pragną udać się do państwa nie objętego ważnością terytorialną takiej wizy, nie byli obciążani kosztami rozpatrzenia tego drugiego wniosku wizowego.

Strony uznają, że kwestia ta powinna zostać ponownie zbadana, w trybie priorytetowym, przez komitet, o którym mowa w art. 12, po przyjęciu przez Parlament Europejski i Radę wspólnotowego kodeksu wizowego, którego projekt obejmuje tę kwestię.

DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE PONOWNEGO ROZWAŻENIA OBOWIĄZKU WIZOWEGO DLA POSIADACZY PASZPORTÓW SŁUŻBOWYCH

Ponieważ zwolnienie posiadaczy paszportów służbowych z obowiązku wizowego, wprowadzone w umowach dwustronnych lub uzgodnieniach pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, podpisanych przed dniem 1 stycznia 2007 r., ma zastosowanie jedynie przez okres pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej Umowy, bez uszczerbku dla możliwości wypowiedzenia lub zawieszenia takich umów dwustronnych przez dane państwo członkowskie lub Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii w ciągu pięciu lat, Wspólnota Europejska ponownie dokona oceny sytuacji posiadaczy paszportów służbowych najpóźniej w dwa lata po wejściu w życie niniejszej Umowy w celu wprowadzenia do niej ewentualnych zmian w tym względzie zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 4.

DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ DOTYCZĄCA DOSTĘPU OSÓB UBIEGAJĄCYCH SIĘ O WIZĘ DO PRZEDSTAWICIELSTW DYPLMATYCZNYCH I URZĘDÓW KONSULARNYCH ORAZ UJEDNOLICENIA INFORMACJI O PROCEDURACH WYDAWANIA WIZ KRÓTKOTERMINOWYCH I DOKUMENTÓW, JAKIE NALEŻY ZŁOŻYĆ WRAZ Z WNIOSEM O WIZĘ KRÓTKOTERMINOWĄ

Uznając znaczenie przejrzystości dla osób ubiegających się o wizę, Wspólnota Europejska przypomina, że przyjęty przez Komisję Europejską w dniu 19 lipca 2006 r. i stanowiący obecnie przedmiot rozmów pomiędzy Parlamentem Europejskim a Radą wniosek legislacyjny w sprawie przekształcenia prawnego wspólnych instrukcji konsularnych dla przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczących wiz reguluje warunki dostępu osób ubiegających się o wizę do przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw członkowskich.

W odniesieniu do informacji dla osób ubiegających się o wizę, Wspólnota Europejska uważa, iż należy podjąć następujące działania:

- ogólnie należy przygotować podstawowe informacje dla wnioskodawców na temat procedur i warunków ubiegania się o wizę oraz na temat ich ważności,
- Wspólnota Europejska sporządzi wykaz minimalnych wymogów, zapewniając wnioskodawcom z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii spójne i jednolite informacje podstawowe oraz stosując wobec nich wymóg składania zasadniczo tych samych dokumentów uzupełniających.

Wspomniane informacje, do których należy wykaz biur podróży i operatorów turystycznych akredytowanych w ramach lokalnej współpracy konsularnej, mają być szeroko rozpowszechniane (na tablicach ogłoszeń w konsulatach, w ulotkach, na stronach internetowych itp.).

Przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich zapewniają rozsądne terminy spotkań w celu złożenia wniosku wizowego i stosownych dokumentów uzupełniających.

Przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich udzielają informacji na temat możliwości zastosowania w poszczególnych przypadkach ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych na mocy przepisów prawnych dorobku Schengen, w tym w poszczególnych przypadkach uproszczenia wymogów dotyczących dokumentów, szczególnie w odniesieniu do osób ubiegających się o wizę w dobrej wierze.

DEKLARACJA POLITYCZNA BUŁGARII W SPRAWIE MAŁEGO RUCHU GRANICZNEGO

Republika Bułgarii deklaruje chęć podjęcia negocjacji w sprawie umowy dwustronnej z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii w celu wdrożenia systemu dotyczącego małego ruchu granicznego ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 1931/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiającym przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniającym postanowienia Konwencji z Schengen.

**DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE
UŁATWIEN DLA CZŁONKÓW RODZINY**

Wspólnota Europejska przyjmuje do wiadomości sugestię Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii dotyczącą rozszerzenia definicji członków rodziny, którzy powinni mieć możliwość korzystania z ułatwień wizowych oraz wagę, jaką Była Jugosłowiańska Republika Macedonii przywiązuje do kwestii uproszczenia zasad przemieszczania się tych osób.

Aby ułatwić przemieszczanie się większej liczbie krewnych (w szczególności siostrom, braciom i ich dzieciom) obywateli Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii legalnie zamieszkujących w państwach członkowskich, Wspólnota Europejska zwraca się do urzędów konsularnych państw członkowskich o pełne korzystanie z przewidzianych w dorobku wspólnotowym możliwości zapewnienia ułatwień w wydawaniu wiz tym osobom, w szczególności poprzez ograniczenie liczby dokumentów wymaganych od wnioskodawców, zwolnienie z opłat manipulacyjnych i w stosownych przypadkach wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu.

DECYZJA RADY

z dnia 8 listopada 2007 r.

w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Serbii o ułatwieniach w wydawaniu wiz

(2007/825/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. b) ppkt (i) oraz (ii), w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz z art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty Europejskiej umowę z Republiką Serbii o ułatwieniach w wydawaniu wiz.
- (2) Umowa została podpisana w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu 18 września 2007 r., z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją Rady przyjętą dnia 18 września 2007 r.
- (3) Umowa powinna zostać zatwierdzona.
- (4) Na mocy umowy ustanawia się Wspólny Komitet ds. Zarządzania Umową, który może przyjąć swój regulamin wewnętrzny. Celem jest wprowadzenie uproszczonej procedury przyjęcia stanowiska Wspólnoty w tej sprawie.
- (5) Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii oraz Protokołem włączającym dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji i nie są nią związane ani nie jej nie stosują.

- (6) Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Serbii o ułatwieniach w wydawaniu wiz.

Tekst umowy jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje notyfikacji przewidzianej w art. 14 ust. 1 umowy ⁽²⁾.

Artykuł 3

Komisja, przy wsparciu ekspertów z państw członkowskich, reprezentuje Wspólnotę we wspólnym Komitecie ekspertów ustanowionym na mocy art. 12 umowy.

Artykuł 4

Stanowisko Wspólnoty we wspólnym Komitecie ekspertów, dotyczące przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego zgodnie z art. 12 ust. 4 umowy, przyjmuje Komisja po konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 listopada 2007 r.

W imieniu Rady
R. PEREIRA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Opinia wydana dnia 24 października 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w *Dzienniku Urzędowym*).

⁽²⁾ Data wejścia w życie umowy zostanie podana do wiadomości publicznej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA

między Wspólnotą Europejską a Republiką Serbii, o ułatwieniach w wydawaniu wiz

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA zwana dalej „Wspólnotą”

oraz

REPUBLIKA SERBII, zwane dalej Stronami,

MAJĄC NA UWADZE europejską perspektywę Republiki Serbii, rozpoczęcie negocjacji w sprawie układu o stabilizacji i stowarzyszeniu (USS) pomiędzy Wspólnotą Europejską/państwami członkowskimi UE a Republiką Serbii oraz partnerstwo europejskie przyjęte przez Radę w styczniu 2006 r.,

POTWIERDZAJĄC zamiar prowadzenia bliskiej współpracy w ramach przyszłego USS na rzecz liberalizacji systemu wizowego pomiędzy Republiką Serbii a Unią Europejską zgodnie z konkluzjami ze szczytu UE-Balkany Zachodnie, który odbył się w Salonikach dnia 21 czerwca 2003 r.,

PRAGNĄC, jako pierwszy krok na drodze do wprowadzenia systemu bezwizowego, ułatwić bezpośrednie kontakty międzyludzkie, będące ważnym warunkiem stałego rozwoju więzi gospodarczych, humanitarnych, kulturowych, naukowych i innych, poprzez wprowadzenie ułatwień w wydawaniu wiz dla obywateli Republiki Serbii,

BIORĄC POD UWAGĘ, iż wszyscy obywatele UE są zwolnieni z obowiązku wizowego w przypadku podróży do Republiki Serbii trwającej nie dłużej niż 90 dni bądź tranzytu przez terytorium Republiki Serbii,

UZNAJĄC, że w przypadku ponownego wprowadzenia przez Republikę Serbii obowiązku wizowego dla obywateli UE ułatwienia przewidziane w niniejszej umowie dla obywateli serbskich automatycznie zaczną na zasadzie wzajemności obowiązywać obywatele UE,

UZNAJĄC, że ułatwienia wizowe nie powinny prowadzić do nielegalnej migracji oraz

PRZYKŁADAJĄC szczególną wagę do kwestii bezpieczeństwa i readmisji,

BIORĄC POD UWAGĘ Protokół w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii oraz Protokół włączający do robek Schengen w ramy Unii Europejskiej, załączone do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, a także potwierdzając, że postanowienia niniejszej umowy nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii,

BIORĄC POD UWAGĘ Protokół w sprawie stanowiska Danii, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i potwierdzając, że postanowienia niniejszej umowy nie mają zastosowania do Królestwa Danii,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Cel i zakres umowy

1. Celem niniejszej umowy jest wprowadzenie ułatwień w wydawaniu wiz obywatelom Republiki Serbskiej planującym pobyt na terytorium UE nie dłuższy niż 90 dni w okresie 180 dni.

2. W przypadku ponownego wprowadzenia przez Republikę Serbską obowiązku wizowego dla obywateli UE ułatwienia przewidziane w niniejszej umowie dla obywateli serbskich będą na zasadzie wzajemności automatycznie obowiązywać obywatele UE.

Artykuł 2

Postanowienia ogólne

1. Ułatwienia wizowe, których dotyczy niniejsza umowa, mają zastosowanie do obywateli Republiki Serbii, o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Wspólnoty lub państw członkowskich, postanowień niniejszej umowy lub innych umów międzynarodowych.

2. W odniesieniu do zagadnień nieobjętych postanowieniami niniejszej umowy, takich jak: odmowa wydania wizy, uznawanie dokumentów podróży, dowód posiadania wystarczających środków finansowych, odmowa wjazdu oraz procedury wydalania osób, stosuje się prawo krajowe Republiki Serbii lub prawo państw członkowskich bądź Wspólnoty.

Artykuł 3

Definicje

Na potrzeby niniejszej umowy:

- a) „państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie Unii Europejskiej, z wyjątkiem Królestwa Danii, Republiki Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa;
- b) „obywatel Unii Europejskiej” oznacza każdego obywatela państwa członkowskiego zgodnie z definicją zawartą w lit. a);
- c) „obywatel Republiki Serbii” oznacza każdą osobę, która ma obywatelstwo Republiki Serbii zgodnie z prawem serbskim;
- d) „wiza” oznacza zezwolenie wydane przez jedno z państw członkowskich lub decyzję podjętą przez takie państwo, które są wymagane w związku z:
 - wjazdem na terytorium tego państwa członkowskiego lub kilku państw członkowskich z zamiarem pobytu nie dłuższego niż łącznie 90 dni,
 - wjazdem w celu przejazdu tranzytem przez terytorium tego państwa lub kilku państw członkowskich;
- e) „osoba zamieszkująca legalnie” oznacza każdego obywatela Republiki Serbii, który został upoważniony lub uprawniony na podstawie prawodawstwa wspólnotowego lub ustawodawstwa krajowego do pobytu na terytorium jednego z państw członkowskich przez okres nie dłuższy niż 90 dni.

Artykuł 4

Dokumenty potwierdzające cel podróży

1. W odniesieniu do niżej wymienionych kategorii obywateli Republiki Serbii następujące dokumenty uznaje się za wystarczające do uzasadnienia celu podróży na terytorium drugiej Strony:

- a) w przypadku członków oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Republiki Serbii uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe:
 - pismo sporządzone przez organ Republiki Serbii, potwierdzające, że wnioskodawca jest członkiem delegacji udającej się na terytorium drugiej Strony w celu udziału w jednej z wyżej wymienionych imprez, wraz z kopią oficjalnego zaproszenia;
- b) w przypadku przedsiębiorców i przedstawicieli organizacji branżowych:
 - pisemny wniosek sporządzony przez przyjmującą osobę prawną, spółkę, organizację lub przyjmujące biuro lub ich oddziały, władze państwowe lub lokalne państw członkowskich lub komitety organizacyjne targów, wystaw, konferencji i sympozjów handlowych i branżowych mających miejsce na terytorium państw członkowskich, zatwierdzony przez Izbę Handlową Republiki Serbii;
- c) w przypadku kierowców przewożących towary w ruchu międzynarodowym i świadczących usługi transportu pasażerskiego, przemieszczających się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Republice Serbii:
 - pisemny wniosek sporządzony przez spółkę krajową lub krajowe stowarzyszenie przewoźników w Republice Serbii zajmujących się międzynarodowym transportem drogowym, określający cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;
- d) w przypadku członków załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach przemieszczających się na obszar państw członkowskich:
 - pisemny wniosek sporządzony przez właściwe przedsiębiorstwo kolejowe w Republice Serbii, określający cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;
- e) w przypadku dziennikarzy:
 - zaświadczenie lub inny dokument wydany przez organizację zawodową, stanowiący dowód na to, że dana osoba jest wykwalifikowanym dziennikarzem, oraz dokument wydany przez pracodawcę, zaświadczający, że celem podróży jest wykonywanie pracy dziennikarskiej;
- f) w przypadku osób biorących udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany:
 - pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą uczestnika tych działań;
- g) w przypadku uczniów, studentów, doktorantów oraz towarzyszących im nauczycieli, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany oraz innych działań szkolnych:
 - pisemny wniosek lub zaświadczenie o wpisaniu na listę uczniów/studentów, sporządzone przez przyjmującą placówkę: uniwersytet, kolegium bądź szkołę, lub legitymacja uczniowska/studentcka bądź zaświadczenie z kursów, na które uczęszczać będzie dana osoba;
- h) w przypadku uczestników międzynarodowych imprez sportowych i osób im towarzyszących w celach zawodowych:
 - pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą: właściwe organy, krajowe związki sportowe lub krajowe komitety olimpijskie państw członkowskich;
- i) w przypadku uczestników oficjalnych programów wymiany organizowanych przez gminy i miasta partnerskie:
 - pisemny wniosek sporządzony przez naczelników/prezydentów/burmistrzów tych gmin i miast;

- j) w przypadku bliskich krewnych — współmałżonków, dzieci (w tym przysposobionych), rodziców (w tym opiekunów), dziadków i wnuków — odwiedzających obywateli Republiki Serbii legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich:
- pisemny wniosek osoby przyjmującej;
- k) w przypadku osób pragnących odwiedzić cmentarz wojskowy lub cywilny:
- oficjalny dokument potwierdzający istnienie i fakt utrzymania grobu, a także pokrewieństwo lub inny związek łączący wnioskodawcę z pochowanym;
- l) w przypadku osób pragnących wziąć udział w ceremonii pogrzebowej:
- oficjalny dokument potwierdzający fakt zgonu, jak również poświadczenie pokrewieństwa lub innego związku łączącego wnioskodawcę ze zmarłym;
- m) w przypadku osób podróżujących z powodów zdrowotnych i w razie konieczności osób im towarzyszących:
- dokument urzędowy wystawiony przez daną instytucję medyczną, poświadczający konieczność objęcia danej osoby opieką medyczną w tej instytucji, konieczność obecności osoby towarzyszącej oraz dowód posiadania wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów leczenia;
- n) w przypadku przedstawicieli organizacji społeczeństwa obywatelskiego, którzy odbywają podróż w celu odbycia szkoleń, udziału w seminariach i konferencjach, w tym w ramach programów wymiany:
- pisemny wniosek wydany przez organizację przyjmującą, zaświadczenie potwierdzające, że dana osoba reprezentuje organizację społeczeństwa obywatelskiego i zaświadczenie o założeniu takiej organizacji z odpowiedniego rejestru, sporządzone przez organ państwowy zgodnie z ustawodawstwem krajowym;
- o) w przypadku przedstawicieli wspólnot wyznaniowych w Republice Serbii:
- pisemny wniosek sporządzony przez wspólnotę wyznaniową zarejestrowaną w Republice Serbskiej, określający cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;
- p) w przypadku przedstawicieli wolnych zawodów biorących udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach odbywających się na terytorium państw członkowskich:
- pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą, potwierdzający udział danej osoby w imprezie;
- q) w przypadku osób podróżujących w celach turystycznych:
- zaświadczenie lub bon turystyczny od biura podróży lub organizatora wycieczki, akredytowanych w państwach członkowskich w ramach lokalnej współpracy konsularnej, potwierdzający rezerwację wycieczki zorganizowanej.
2. Pisemny wniosek, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zawiera następujące informacje:
- a) w odniesieniu do osoby zaproszonej: imię i nazwisko, data urodzenia, płeć, obywatelstwo, numer dokumentu tożsamości, data i cel podróży, liczba poprzednich wjazdów oraz w stosownych przypadkach imiona i nazwiska współmałżonka i dzieci towarzyszących osobie zaproszonej;
- b) w odniesieniu do osoby zapraszającej — imię, nazwisko i adres lub
- c) w odniesieniu do strony zapraszającej będącej osobą prawną, spółką lub organizacją — pełna nazwa i adres oraz:
- jeśli zaproszenie wydaje organizacja — imię i nazwisko oraz stanowisko osoby podpisującej zaproszenie;
 - jeśli stroną zapraszającą jest ustanowiona na terytorium państwa członkowskiego osoba prawna, spółka lub biuro albo ich oddział — numer rejestracji w formie wymaganej przez prawo krajowe danego państwa członkowskiego.
3. W przypadku kategorii osób, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wszystkie kategorie wiz wydaje się zgodnie z procedurą uproszczoną, nie wymagając innego uzasadnienia, zaproszenia ani zatwierdzenia dotyczącego celu podróży, przewidzianego w ustawodawstwie państw członkowskich.

Artykuł 5

Wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu

1. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają wize wielokrotnego wjazdu o okresie ważności do pięciu lat następującym kategoriom osób:
- a) w przypadku członków rządów i parlamentów krajowych i regionalnych, trybunału konstytucyjnego i sądu najwyższego, o ile nie są zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej umowy, w zakresie pełnionych przez nich obowiązków — z okresem ważności nie dłuższym niż czas sprawowania urzędu, jeśli jest on krótszy niż pięć lat;
- b) w przypadku stałych członków oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Republiki Serbii uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;
- c) w przypadku współmałżonków i dzieci (w tym przysposobionych) poniżej 21. roku życia lub pozostających na utrzymaniu rodziców oraz rodziców odwiedzających obywateli Republiki Serbskiej zamieszkujących legalnie na terytorium państw członkowskich — na czas ograniczony okresem ważności ich zezwolenia na legalny pobyt.

2. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają niżej wymienionym kategoriom osób wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności do jednego roku, pod warunkiem że w poprzednim roku takie osoby otrzymały przynajmniej jedną wizę, z której skorzystały zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu do danego państwa i pobytu w nim oraz że wnioski o wizę wielokrotnego wjazdu jest uzasadnione:

- a) członkowie oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Republiki Serbii uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;
- b) przedsiębiorcy i przedstawiciele organizacji branżowych, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;
- c) kierowcy przewożący towary w ruchu międzynarodowym i świadczący usługi transportu pasażerskiego, przemieszczający się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Republice Serbii;
- d) członkowie załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemieszczających się na obszar państw członkowskich;
- e) dziennikarze;
- f) osoby biorące udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany, które odbywają regularne podróże do państw członkowskich;
- g) studenci i doktoranci, którzy odbywają regularne podróże w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany;
- h) uczestnicy międzynarodowych imprez sportowych i osoby im towarzyszące w celach zawodowych;
- i) uczestnicy oficjalnych programów wymiany organizowanych przez gminy i miasta bliźniacze;
- j) osoby zmuszone do odbywania regularnych podróży w z powodów zdrowotnych i w razie konieczności osoby im towarzyszące;
- k) przedstawiciele organizacji społeczeństwa obywatelskiego, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich w celu odbycia szkoleń, udziału w seminariach i konferencjach, w tym w ramach programów wymiany;
- l) przedstawiciele wspólnot wyznaniowych zarejestrowanych w Republice Serbii, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;
- m) przedstawiciele wolnych zawodów biorący udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich.

3. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności co najmniej dwóch lat i co najwyżej pięciu lat osobom należącym do kategorii wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu, pod warunkiem że w poprzednich dwóch latach takie osoby korzystały z jednorocznych wiz wielokrotnego wjazdu zgodnie z przepisami prawnymi odwiedzanego państwa dotyczącymi wjazdu i pobytu oraz że nadal aktualne są powody ubiegania się o wizę wielokrotnego wjazdu.

4. Całkowity czas pobytu osób, o których mowa w ust. 1–3 niniejszego artykułu, na terytorium państw członkowskich nie przekracza 90 dni w okresie 180 dni.

Artykuł 6

Oplaty za rozpatrzenie wniosku wizowego

1. Oplata za rozpatrzenie wniosku wizowego złożonego przez obywatela Republiki Serbii wynosi 35 EUR.

Wyżej wymieniona kwota może ulec zmianie zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 14 ust. 4.

W przypadku ponownego wprowadzenia przez Republikę Serbii obowiązku wizowego dla obywateli UE opłata wizowa pobierana przez Republikę Serbii nie może przekraczać kwoty 35 EUR bądź kwoty uzgodnionej w przypadku zmiany opłaty zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14 ust. 4.

2. W odniesieniu do niżej wymienionych kategorii osób odstępuje się od pobierania opłaty za rozpatrzenie wniosku wizowego:

- a) członkowie oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Republiki Serbii uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;
- b) członkowie rządów i parlamentów krajowych i regionalnych, trybunału konstytucyjnego i sądu najwyższego, jeżeli nie są zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej umowy;
- c) osoby biorące udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany;
- d) uczniowie, studenci, doktoranci oraz towarzyszący im nauczyciele, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany oraz innych działań szkolnych;
- e) uczestnicy międzynarodowych imprez sportowych i osoby im towarzyszące w celach zawodowych;
- f) uczestnicy oficjalnych programów wymiany organizowanych przez gminy i miasta partnerskie;
- g) osoby niepełnosprawne i w razie konieczności ich opiekunowie;

- h) przedstawiciele organizacji społeczeństwa obywatelskiego podróżujący w celu udziału w spotkaniach, seminariach, programach wymiany lub w celu odbycia szkoleń;
- i) osoby, które przedstawiły dowody potwierdzające konieczność wyjazdu z przyczyn humanitarnych, w tym w celu podjęcia pilnego leczenia, oraz osoby im towarzyszące, lub w celu udziału w pogrzebie bliskiego krewnego albo odwiedzenia ciężko chorego bliskiego krewnego;
- j) dziennikarze;
- k) kierowcy przewożący towary w ruchu międzynarodowym i świadczący usługi transportu pasażerskiego, przemieszczający się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Republice Serbskiej;
- l) członkowie załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach przemieszczających się na obszar państw członkowskich;
- m) bliscy krewni — współmałżonkowie, dzieci (w tym przysobione), rodzice (w tym opiekunowie), dziadkowie i wnukowie — odwiedzający obywateli Republiki Serbii legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich;
- n) przedstawiciele wspólnot wyznaniowych zarejestrowanych w Republice Serbii, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;
- o) przedstawiciele wolnych zawodów biorący udział w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach odbywających się na terytorium państw członkowskich;
- p) emeryci;
- q) dzieci w wieku poniżej 6 lat.

3. Tytułem odstępstwa od ust. 1, Bułgaria i Rumunia, które są związane dorobkiem prawnym Schengen, ale nie wydają jeszcze wiz Schengen, mogą znieść opłaty za rozpatrywanie wniosków o wydanie krajowych wiz krótkoterminowych dla obywateli Republiki Serbii do daty, w której według ustaleń Rady zaczną w pełni stosować dorobek Schengen w dziedzinie polityki wizowej.

Artykuł 7

Czas rozpatrywania wniosku wizowego

1. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich podejmują decyzję w sprawie wniosku o wydanie wizy w ciągu 10 dni kalendarzowych od dnia wpływu wniosku i dokumentów wymaganych do wydania wizy.
2. W indywidualnych przypadkach, szczególnie w razie konieczności przeprowadzenia dokładniejszej analizy wniosku, okres na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można przedłużyć do 30 dni kalendarzowych.

3. W nagłych przypadkach okres na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można skrócić do trzech lub mniej dni roboczych.

Artykuł 8

Wyjazd w przypadku zgubienia lub kradzieży dokumentów

Obywatel Unii Europejskiej lub Republiki Serbii, który zgubił swój dowód tożsamości lub któremu taki dokument skradziono podczas pobytu na terytorium Republiki Serbii lub państw członkowskich, może opuścić to terytorium na podstawie ważnego dowodu tożsamości upoważniającego do przekroczenia granicy, wydane przez przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny danego państwa członkowskiego lub Republiki Serbii, bez konieczności posiadania wizy lub innego rodzaju upoważnienia.

Artykuł 9

Przedłużenie okresu ważności wizy w wyjątkowych okolicznościach

Obywatelowi Republiki Serbii, który nie może opuścić terytorium państwa członkowskiego w terminie określonym w wizie z powodów związanych z działaniem siły wyższej, bezpłatnie przedłuża się wizę zgodnie z przepisami państwa przyjmującego na okres konieczny do powrotu do państwa zamieszkania.

Artykuł 10

Paszporty dyplomatyczne

1. Obywatele Republiki Serbii będący w posiadaniu ważnego paszportu dyplomatycznego mogą wjechać na terytorium państw członkowskich, opuścić to terytorium lub przejechać przez nie tranzytem bez wizy.
2. Obywatele, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą pozostać na terytorium państw członkowskich nie dłużej niż przez 90 dni w okresie 180 dni.

Artykuł 11

Ważność terytorialna wiz

Z zastrzeżeniem krajowych zasad i uregulowań państw członkowskich dotyczących bezpieczeństwa narodowego oraz z zastrzeżeniem unijnych przepisów dotyczących wiz z ograniczoną ważnością terytorialną, obywatele Republiki Serbii uprawnieni są do podróżowania w granicach terytorium państw członkowskich na takich samych zasadach, jak obywatele Unii Europejskiej.

Artykuł 12

Wspólny Komitet ds. Zarządzania Umową

1. Strony powołują wspólny komitet ekspertów (dalej zwany „komitetem”), w skład którego wchodzi przedstawiciele Wspólnoty Europejskiej oraz Republiki Serbii. Wspólnotę reprezentuje Komisja Wspólnot Europejskich, wspierana przez ekspertów z państw członkowskich.

2. Komitet wykonuje przede wszystkim zadania polegające na:
- kontroli wykonania niniejszej umowy;
 - proponowaniu zmian lub uzupełnień do niniejszej umowy;
 - rozstrzyganiu sporów dotyczących interpretacji lub stosowania postanowień niniejszej umowy.
3. Posiedzenia komitetu odbywają się w miarę potrzeby na wniosek jednej ze Stron, przynajmniej raz w roku.
4. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 13

Stosunek niniejszej umowy do dwustronnych umów między państwami członkowskimi a Republiką Serbską

- Od momentu wejścia w życie niniejsza umowa ma pierwszeństwo wobec postanowień umów lub ustaleń dwustronnych lub wielostronnych zawartych między poszczególnymi państwami członkowskimi a Republiką Serbską w zakresie, w jakim postanowienia tych umów i ustaleń dotyczą zagadnień objętych niniejszą umową.
- Postanowienia dwustronnych umów lub ustaleń zawartych pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi a Republiką Serbską, podpisanych przed dniem 1 stycznia 2007 r., dotyczące zwolnienia z obowiązku wizowego posiadaczy paszportów służbowych, nadal mają zastosowanie przez okres pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej umowy, bez uszczerbku dla możliwości wypowiedzenia lub zawieszenia takich dwustronnych umów przez dane państwo członkowskie lub Republikę Serbską w trakcie tego pięcioletniego okresu.

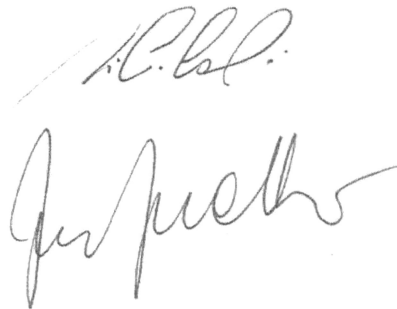
Artykuł 14

Postanowienia końcowe

- Niniejsza umowa zostaje ratyfikowana lub zatwierdzona przez Strony zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami i wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony dokonają wzajemnej notyfikacji o zakończeniu wyżej wymienionych procedur.
- Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu niniejsza umowa wchodzi w życie dopiero w dniu wejścia w życie umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską a Republiką Serbską, jeśli dzień ten przypada po dniu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
- Niniejszą umowę zawiera się na czas nieokreślony z zastrzeżeniem możliwości jej wypowiedzenia zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu.
- Niniejszą umowę można zmienić w drodze pisemnego porozumienia Stron. Zmiany wchodzi w życie po dokonaniu przez Strony wzajemnej notyfikacji o zakończeniu koniecznych w tym celu procedur wewnętrznych.
- Każda ze Stron może zawiesić wykonywanie części lub wszystkich postanowień niniejszej umowy ze względu na porządek publiczny, ochronę bezpieczeństwa narodowego lub ochronę zdrowia publicznego. O decyzji w sprawie zawieszenia niniejszej umowy zawiadamia się drugą Stronę nie później niż 48 godzin przed wejściem w życie tego zawieszenia. Z chwilą ustania powodów zawieszenia umowy Strona, która zawiesiła stosowanie niniejszej umowy, bezzwłocznie zawiadamia o tym drugą Stronę.
- Każda ze Stron może wypowiedzieć niniejszą umowę w drodze pisemnego powiadomienia drugiej Strony. Niniejsza umowa przestaje obowiązywać po upływie 90 dni od daty takiego powiadomienia.

Sporządzono w Brukseli dnia osiemnastego września dwa tysiące siódmego roku w dwóch egzemplarzach we wszystkich językach urzędowych Stron, przy czym każda wersja językowa jest na równi autentyczna.

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 Az Európai Közösség részéről
 Għall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 För Europeiska gemenskapen
 За Европску зајелницу

За Република Србија
 Por la República de Serbia
 Za Republiku Srbsko
 For Republikken Serbien
 Für die Republik Serbien
 Serbia Vabariigi nimel
 Για τη Δημοκρατία της Σερβίας
 For the Republic of Serbia
 Pour la République de Serbie
 Per la Repubblica di Serbia
 Serbijas Republikas vārdā
 Serbijos Respublikos vardu
 A Szerb Köztársaság részéről
 Għar-Repubblika tas-Serbja
 Voor de Republiek Servië
 W imieniu Republiki Serbii
 Pela República da Sérvia
 Pentru Republica Serbia
 Za Srbskú republiku
 Za Republiko Srbijo
 Serbian tasavallan puolesta
 För Republiken Serbien
 За Република Србију

ZAŁĄCZNIK

**PROTOKÓŁ DO UMOWY DOTYCZĄCY PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, KTÓRE NIE W PEŁNI STOSUJĄ
DOROBK SCHENGEN**

Państwa członkowskie, które są związane dorobkiem Schengen, ale które nie wydają jeszcze wiz Schengen, w oczekiwaniu na stosowne decyzje Rady w tej kwestii, wydają wize krajowe, których ważność terytorialna ogranicza się do ich własnego terytorium.

Takie państwa członkowskie mogą jednostronnie uznawać wize i zezwolenia na pobyt państw obszaru Schengen wydane w związku z przejazdem tranzytem przez ich terytorium zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 895/2006/WE z dnia 14 czerwca 2006 r.

Ponieważ decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 895/2006/WE z dnia 14 czerwca 2006 r. nie ma zastosowania do Rumunii i Bułgarii, Komisja Europejska zaproponuje podobne przepisy w celu umożliwienia tym państwom jednostronnego uznawania wiz Schengen i zezwoleń na pobyt oraz innych podobnych dokumentów wydawanych przez inne państwa członkowskie, które nie są jeszcze w pełni włączone do obszaru Schengen, w celu umożliwienia przejazdu tranzytem przez ich terytorium.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA DANII

Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza umowa nie ma zastosowania do procedur wydawania wiz przez przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne Królestwa Danii.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Danii i Republiki Serbii zawarły niezwłocznie dwustronną umowę o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych na podobnych warunkach, jak umowa między Wspólnotą Europejską a Republiką Serbską.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA ORAZ IRLANDII

Strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza umowa nie ma zastosowania do terytorium Zjednoczonego Królestwa ani Irlandii.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Zjednoczonego Królestwa, Irlandii oraz Republiki Serbii zawarły dwustronne umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ISLANDII I NORWEGII

Strony przyjmują do wiadomości ściśle związki między Wspólnotą Europejską a Norwegią i Islandią, w szczególności na mocy umowy z dnia 18 maja 1999 r., dotyczącej włączenia tych państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Norwegii, Islandii i Republiki Serbii zawarły niezwłocznie dwustronne umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych na podobnych warunkach, jak umowa między Wspólnotą Europejską a Republiką Serbską.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA KONFEDERACJI SZWAJCARSKIEJ I LIECHTENSTEINU

(w razie konieczności)

Jeżeli umowa pomiędzy UE, WE i Konfederacją Szwajcarską dotycząca włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen oraz protokoły do tej umowy dotyczące Liechtensteinu wejdą w życie do czasu zakończenia negocjacji z Republiką Serbską, podobna deklaracja zostanie wydana w odniesieniu do Szwajcarii i Liechtensteinu.

DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE PONOWNEGO ROZWAŻENIA OBOWIĄZKU WIZOWEGO DLA POSIADACZY PASZPORTÓW SŁUŻBOWYCH

Ponieważ zwolnienie posiadaczy paszportów służbowych z obowiązku wizowego, wprowadzone w umowach dwustronnych lub uzgodnieniach pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi a Republiką Serbii, podpisanych przed dniem 1 stycznia 2007 r., ma zastosowanie jedynie przez okres pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej umowy, bez uszczerbku dla możliwości wypowiedzenia lub zawieszenia takich umów dwustronnych przez dane państwo członkowskie lub Republikę Serbii w ciągu pięciu lat, Wspólnota Europejska ponownie dokona oceny sytuacji posiadaczy paszportów służbowych najpóźniej w cztery lata po wejściu w życie niniejszej umowy w celu wprowadzenia do niej ewentualnych zmian w tym względzie zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 4.

DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ DOTYCZĄCA DOSTĘPU OSÓB UBIEGAJĄCYCH SIĘ O WIZĘ DO PRZEDSTAWICIELSTW DYPLMATYCZNYCH I URZĘDÓW KONSULARNYCH ORAZ UJEDNOLICENIA INFORMACJI O PROCEDURACH WYDAWANIA WIZ KRÓTKOTERMINOWYCH I DOKUMENTÓW, JAKIE NALEŻY ZŁOŻYĆ WRAZ Z WNIOSEM O WIZĘ KRÓTKOTERMINOWĄ

Uznając znaczenie przejrzystości dla osób ubiegających się o wizę, Wspólnota Europejska przypomina, że przyjęty przez Komisję Europejską w dniu 19 lipca 2006 r. i stanowiący obecnie przedmiot rozmów pomiędzy Parlamentem Europejskim a Radą wniosek legislacyjny w sprawie przekształcenia prawnego wspólnych instrukcji konsularnych dla przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczących wiz reguluje warunki dostępu osób ubiegających się o wizę do przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw członkowskich.

W odniesieniu do informacji dla osób ubiegających się o wizę Wspólnota Europejska uważa, iż należy podjąć następujące działania:

Ogólnie należy przygotować podstawowe informacje dla wnioskodawców na temat procedur i warunków ubiegania się o wizę oraz na temat ich ważności.

Wspólnota Europejska sporządzi wykaz minimalnych wymogów, zapewniając wnioskodawcom serbskim spójne i jednolite informacje podstawowe oraz stosując wobec nich wymóg składania zasadniczo tych samych dokumentów uzupełniających.

Wspomniane informacje, do których należy wykaz biur podróży i operatorów turystycznych akredytowanych w ramach lokalnej współpracy konsularnej, mają być szeroko rozpowszechniane (na tablicach ogłoszeń w konsulatach, w ulotkach, na stronach internetowych itp.).

Przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich udzielają informacji na temat możliwości zastosowania w poszczególnych przypadkach ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych na mocy przepisów prawnych dorobku Schengen.

Wspólnota Europejska odnotowuje wyrażoną przez władze serbskie gotowość do udziału w rozpowszechnianiu wspomnianych informacji.

DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE UŁATWIENÍ DLA CZŁONKÓW RODZINY I OSÓB UBIEGAJĄCYCH SIĘ O WIZĘ W DOBREJ WIERZE

Wspólnota Europejska przyjmuje do wiadomości sugestie Republiki Serbii dotyczącą rozszerzenia definicji członków rodziny, którzy powinni mieć możliwość korzystania z ułatwień wizowych oraz wagę, jaką Republika Serbska przywiązuje do kwestii uproszczenia zasad przemieszczania się tych osób.

Aby ułatwić przemieszczanie się większej liczbie krewnych (w szczególności siostram, braciom i ich dzieciom) obywateli serbskich legalnie zamieszkujących w państwach członkowskich, Wspólnota Europejska zwraca się do urzędów konsularnych państw członkowskich o pełne korzystanie z przewidzianych w dorobku wspólnotowym możliwości zapewnienia ułatwień w wydawaniu wiz tym osobom, w szczególności poprzez ograniczenie liczby dokumentów wymaganych od wnioskodawców, zwolnienie z opłat manipulacyjnych i w stosownych przypadkach wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu.

Ponadto Wspólnota Europejska zwraca się również do urzędów konsularnych państw członkowskich o pełne korzystanie z takich możliwości zapewnienia ułatwień w wydawaniu wiz osobom ubiegającym się o wizę w dobrej wierze.

DEKLARACJA POLITYCZNA BUŁGARII, WĘGIER I RUMUNII W SPRAWIE MAŁEGO RUCHU GRANICZNEGO

Bułgaria, Węgry i Rumunia deklarują chęć podjęcia negocjacji w sprawie umów dwustronnych z Republiką Serbii w celu wdrożenia systemu dotyczącego małego ruchu granicznego ustanowionego rozporządzeniem WE nr 1931/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiającym przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniającym postanowienia Konwencji z Schengen.

DECYZJA RADY

z dnia 22 listopada 2007 r.

w sprawie zawarcia umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Mołdowy o readmisji osób przebywających nielegalnie

(2007/826/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 63 ust. 3 lit. b) w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Mołdowy o readmisji osób przebywających nielegalnie.
- (2) Umowa została podpisana w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu 10 października 2007 r., z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją Rady przyjętą dnia 9 października 2007 r.
- (3) Umowa powinna zostać zatwierdzona.
- (4) Na mocy umowy ustanawia się Wspólny Komitet ds. Re-admisji, który może przyjąć swój regulamin wewnętrzny. Celowe jest przyjęcie uproszczonej procedury ustalania stanowiska Wspólnoty w tej sprawie.
- (5) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Zjednoczone Królestwo zgłosiło zamiar uczestnictwa w przyjęciu niniejszej decyzji oraz jej stosowania.
- (6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

- (7) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Mołdowy o readmisji osób przebywających nielegalnie.

Tekst umowy dołączono do niniejszej decyzji ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje notyfikacji przewidzianej w art. 22 ust. 2 umowy ⁽²⁾.

Artykuł 3

Komisja reprezentuje Wspólnotę we Wspólnym Komitecie ds. Re-admisji, ustanowionym na mocy art. 18 umowy.

Artykuł 4

Stanowisko Wspólnoty w ramach Wspólnego Komitetu ds. Re-admisji w sprawie przyjęcia jego regulaminu zgodnie z art. 18 ust. 5 umowy przyjmuje Komisja po konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 listopada 2007 r.

W imieniu Rady
M. PINHO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Patrz: str. 149 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Termin wejścia w życie umowy zostanie opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA**między Wspólnotą Europejską a Republiką Mołdowy o readmisji osób przebywających nielegalnie**

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, zwana dalej „Wspólnotą”,

oraz

REPUBLIKA Mołdowy, zwana dalej „Mołdową”,

KIERUJĄC SIĘ wolą zacieśnienia współpracy w celu skuteczniejszego zwalczania nielegalnej imigracji,

PRAGNĄC ustanowić w drodze niniejszej Umowy oraz na zasadzie wzajemności szybkie i skuteczne procedury ustalania tożsamości i organizowania bezpiecznego i zgodnego z przepisami powrotu osób, które nie spełniają warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Republiki Mołdowy bądź jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej lub przestały spełniać te warunki, oraz, aby ułatwić tranzyt takich osób w duchu współpracy,

PODKREŚLAJĄC, że niniejsza Umowa nie narusza praw, obowiązków i zakresu odpowiedzialności Wspólnoty, państw członkowskich Unii Europejskiej oraz Republiki Mołdowy wynikających z prawa międzynarodowego, a w szczególności z europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r. i Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r. oraz Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karaniami z dnia 10 grudnia 1984 r.,

ZWAŻYWSZY, że postanowienia niniejszej Umowy, która jest objęta zakresem stosowania postanowień tytułu IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, nie mają zastosowania do Królestwa Danii zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Definicje**

Na potrzeby niniejszej Umowy:

- a) „Umawiające się Strony” oznaczają Mołdowę i Wspólnotę;
- b) „obywatel Mołdowy” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo Republiki Mołdowy;
- c) „obywatel państwa członkowskiego” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo państwa członkowskiego w rozumieniu definicji przyjętej na potrzeby Wspólnoty;
- d) „państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie Unii Europejskiej z wyjątkiem Królestwa Danii;
- e) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę, która posiada obywatelstwo inne niż Mołdowy czy jednego z państw członkowskich;
- f) „bezpaństwowiec” oznacza każdą osobę nieposiadającą obywatelstwa;
- g) „dokument pobytowy” oznacza wszelkiego rodzaju zezwolenia wydane przez Mołdowę lub jedno z państw członkowskich uprawniające daną osobę do przebywania na ich terytorium. Pojęcie to nie obejmuje czasowych zezwoleń na pobyt na terytorium tych krajów w związku z rozpatrywaniem wniosku o azyl lub o dokument pobytowy;
- h) „przeście graniczne” oznacza dowolne przejście wyznaczone przez odpowiedni organ Republiki Mołdowy lub państw członkowskich do celów przekraczania ich granic, w tym międzynarodowe porty lotnicze;
- i) „wiza” oznacza zezwolenie wydane lub decyzję podjętą przez Mołdowę lub jedno z państw członkowskich, wymagane w związku z wjazdem na terytorium Mołdowy lub jednego z państw członkowskich albo tranzytem przez to terytorium. Niniejsza definicja nie obejmuje lotniskowej wizy tranzytowej;
- j) „państwo składające wniosek” oznacza państwo (Mołdowę lub jedno z państw członkowskich), które składa wniosek o readmisję zgodnie z art. 7 lub wniosek tranzytowy zgodnie z art. 14 niniejszej Umowy;
- k) „państwo rozpatrujące wniosek” oznacza państwo (Mołdowę lub jedno z państw członkowskich), do którego skierowany jest wniosek o readmisję zgodnie z art. 7 lub wniosek tranzytowy zgodnie z art. 14 niniejszej Umowy;

- l) „właściwy organ” oznacza krajowy organ Mołdowy lub jednego z państw członkowskich, któremu powierzono zadanie wdrożenia niniejszej Umowy zgodnie z jej art. 19 ust. 1 lit. a);
- m) „rejon przygraniczny” oznacza obszar w zasięgu 30 metrów od wspólnej granicy lądowej między państwem członkowskim a Mołdową, a także teren międzynarodowych portów lotniczych państw członkowskich i Mołdowy;
- n) „tranzyt” oznacza przejazd obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca przez terytorium państwa rozpatrującego wniosek podczas podróży z państwa składającego wniosek do państwa przeznaczenia.

SEKCJA I

OBOWIĄZKI MOŁDOWY W ZAKRESIE READMISJI

Artykuł 2

Readmisja własnych obywateli

- Na wniosek państwa członkowskiego i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej Umowie, Mołdowa dokonuje readmisji wszystkich osób, które nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium państwa członkowskiego składającego wniosek lub przestali spełniać takie warunki, o ile zgodnie z art. 8 zostało udowodnione lub na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie* uzasadnione jest przyjęcie, że osoby takie są obywatelami Mołdowy.
- Mołdowa dokonuje również readmisji:
 - niebędących w związku małżeńskim nieletnich dzieci osób, o których mowa w ust. 1, niezależnie od ich miejsca urodzenia czy ich obywatelstwa, chyba że mają one niezależne prawo pobytu w państwie członkowskim składającym wniosek,
 - posiadających inne obywatelstwo współmałżonków osób, o których mowa w ust. 1, o ile mają oni prawo wjazdu i pobytu bądź przysługują im prawo wjazdu i pobytu na terytorium Mołdowy, chyba że mają niezależne prawo pobytu w państwie członkowskim składającym wniosek.
- Mołdowa dokonuje także readmisji osób, które wraz z wjazdem na terytorium państwa członkowskiego zostały pobawione lub zrzekły się obywatelstwa Mołdowy, chyba że osoby takie otrzymały ze strony tego państwa członkowskiego przynajmniej zapewnienie uzyskania naturalizacji.
- Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku o readmisję przez Mołdowę właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny Mołdowy bezzwłocznie i nie później niż w ciągu 3 dni roboczych wydaje wymagany do powrotu podlegającej readmisji osoby dokument podróży, którego okres ważności wynosi co najmniej 3 miesiące. Jeżeli z przyczyn prawnych lub faktycznych dana osoba nie może zostać przekazana w okresie ważności pierwotnie wydanego dokumentu podróży, właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny Mołdowy wydaje w ciągu 14 dni kalendarzowych nowy dokument podróży z takim samym okresem ważności. Jeżeli w ciągu 14 dni

kalendarzowych Mołdowa nie wyda nowego dokumentu podróży, uznaje się, że do celów wydalenia z kraju akceptuje ona standardowy dokument podróży wydawany przez UE ⁽¹⁾.

- W przypadku gdy osoba podlegająca readmisji oprócz obywatelstwa Mołdowy posiada także obywatelstwo państwa trzeciego, państwo członkowskie składające wniosek bierze pod uwagę wolę danej osoby co do wyboru państwa, do którego ma nastąpić jej readmisja.

Artykuł 3

Readmisja obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

- Na wniosek państwa członkowskiego i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej Umowie, Mołdowa dokonuje readmisji wszystkich obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, przebywania i pobytu na terytorium państwa członkowskiego składającego wniosek lub przestali spełniać takie warunki, o ile zgodnie z art. 9 zostało udowodnione lub na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie* uzasadnione jest przyjęcie, że takie osoby:

- a) posiadają bądź posiadały w momencie wjazdu ważną wizę lub dokument pobytowy wydane przez Mołdowę; lub
- b) bezprawnie i bezpośrednio wjechały na terytorium danego państwa członkowskiego z Mołdowy po pobycie bądź po tranzyście przez jej terytorium.

- Obowiązek readmisji określony w ust. 1 nie ma zastosowania, gdy:

- a) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec przebywał na terenie międzynarodowego portu lotniczego Mołdowy jedynie w związku z tranzytem lotniczym; lub
- b) państwo członkowskie składające wniosek wydało obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi wizę lub dokument pobytowy przed wjazdem tej osoby na swoje terytorium lub po wjeździe, chyba że
 - osoba taka jest w posiadaniu wizy lub dokumentu pobytowego wydanych przez Mołdowę, których okres ważności upływa w późniejszym terminie, lub
 - taka osoba uzyskała wizę lub dokument pobytowy państwa składającego wniosek na podstawie podrobionych lub przerobionych dokumentów, bądź składając nieprawdziwe oświadczenia, lub
 - osoba taka nie spełnia warunków określonych w wizie.

(1) Zgodnie z wymogami zalecenia Rady UE z dnia 30 listopada 1994 r.

3. Po pozytywnym rozpatrzeniu przez Mołdowę wniosku o readmisję państwo członkowskie składające wniosek wydaje osobie, na readmisję której wyrażono zgodę, standardowy dokument podróży UE do celów wydalenia z kraju ⁽¹⁾.

SEKCJA II

OBOWIĄZKI WSPÓLNOTY W ZAKRESIE READMISJI

Artykuł 4

Readmisja własnych obywateli

1. Na wniosek Mołdowy i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej Umowie, państwo członkowskie dokonuje readmisji wszystkich osób, które nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu na terytorium Mołdowy, lub przestały spełniać takie warunki, o ile zgodnie z art. 8 zostało udowodnione lub na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie* uzasadnione jest przyjęcie, że osoby takie są obywatelami tego państwa członkowskiego.

2. Państwo członkowskie dokonuje również readmisji:

- niebędących w związku małżeńskim nieletnich dzieci osób, o których mowa w ust. 1, niezależnie od ich miejsca urodzenia czy ich obywatelstwa, chyba że mają one niezależne prawo pobytu w Mołdowie,
- posiadających inne obywatelstwo współmałżonków osób, o których mowa w ust. 1, o ile mają oni prawo wjazdu i pobytu bądź przyszanje się im prawo wjazdu i pobytu na terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek, chyba że mają niezależne prawo pobytu w Mołdowie.

3. Państwo członkowskie dokonuje także readmisji osób, które po wjeździe na terytorium Mołdowy zostały pobawione lub zrzekły się obywatelstwa tego państwa członkowskiego, chyba że osoby takie otrzymały ze strony Mołdowy przynajmniej zapewnienie uzyskania naturalizacji.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku o readmisję przez rozpatrujące wniosek państwo członkowskie właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny tego państwa członkowskiego bezzwłocznie i nie później niż w ciągu 3 dni roboczych wydaje wymagany do powrotu podlegającej readmisji osoby dokument podróży, którego okres ważności wynosi co najmniej 3 miesiące. Jeżeli z przyczyn prawnych lub faktycznych dana osoba nie może zostać przekazana w okresie ważności pierwotnie wydanego dokumentu podróży, właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny tego państwa członkowskiego wydaje w ciągu 14 dni kalendarzowych nowy dokument podróży z takim samym okresem ważności.

5. W przypadku gdy osoba podlegająca readmisji oprócz obywatelstwa państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek posiada także obywatelstwo państwa trzeciego, Mołdowa bierze pod uwagę wolę danej osoby co do wyboru państwa, do którego ma nastąpić jej readmisja.

⁽¹⁾ Zgodnie z wymogami zalecenia Rady UE z dnia 30 listopada 1994 r.

Artykuł 5

Readmisja obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

1. Na wniosek Mołdowy i bez żadnych dodatkowych formalności, innych niż przewidziane w niniejszej Umowie, państwo członkowskie dokonuje readmisji wszystkich obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy nie spełniają obowiązujących warunków wjazdu, przebywania i pobytu na terytorium Mołdowy lub przestali spełniać takie warunki, o ile zgodnie z art. 9 zostało udowodnione lub na podstawie dostarczonych dowodów *prima facie* uzasadnione jest przyjęcie, że takie osoby

- a) posiadają, bądź posiadały w momencie wjazdu ważną wizę lub dokument pobytowy wydane przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek; lub
- b) bezprawnie i bezpośrednio wjechały na terytorium Mołdowy po pobycie na terytorium bądź po tranzycie przez terytorium państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek.

2. Obowiązek readmisji określony w ust. 1 nie ma zastosowania, gdy:

- a) obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec znalazł na terenie międzynarodowego portu lotniczego państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek jedynie w związku z tranzytem lotniczym; lub
- b) Mołdowa wydała obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi wizę lub dokument pobytowy przed wjazdem tej osoby na swoje terytorium lub po wjeździe, chyba że osoba taka:
 - posiada wizę lub dokument pobytowy o dłuższym okresie ważności wydane przez państwo członkowskie rozpatrujące wniosek, lub
 - uzyskała wizę lub dokument pobytowy Mołdowy na podstawie podrobionych lub przerobionych dokumentów, bądź składając nieprawdziwe oświadczenie lub
 - nie spełnia warunków określonych w wizie.

3. Obowiązek readmisji, o którym mowa w ust. 1, dotyczy tego państwa członkowskiego, które wydało wizę lub dokument pobytowy. Jeśli wizy lub dokumenty pobytowe wydały dwa państwa członkowskie lub więcej, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które wydało dokument o dłuższym okresie ważności, lub jeśli okres ważności jednego lub kilku z takich dokumentów upłynął, dokument, który jest nadal ważny. Jeżeli upłynął okres ważności wszystkich dokumentów, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które wydało dokument z najpóźniejszą datą ważności. Jeśli nie można okazać żadnego dokumentu, obowiązek readmisji określony w ust. 1 stosuje się do tego państwa członkowskiego, które dana osoba opuściła najpóźniej.

4. Po pozytywnym rozpatrzeniu przez dane państwo członkowskie wniosku o readmisję Mołdowa wydaje osobie, na readmisję której wyrażono zgodę, dokument podróży wymagany do jej powrotu.

SEKCJA III

Artykuł 8

PROCEDURA READMISJI

Środki dowodowe potwierdzające obywatelstwo

Artykuł 6

Zasady

1. Z zastrzeżeniem postanowień ust. 2 przekazanie osoby, która ma podlegać readmisji na podstawie jednego z obowiązków określonych w art. 2–5, wymaga złożenia wniosku o readmisję do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek.
2. Złożenie wniosku o readmisję nie jest konieczne, jeżeli osoba, która ma podlegać readmisji, posiada ważny dokument podróży oraz jeżeli osoba ta jest obywatelem państwa trzeciego lub bezpaństwowcem, posiada również w razie potrzeby ważną wizę lub dokument pobytowy wydane przez państwo rozpatrujące wniosek.
3. Jeśli daną osobę zatrzymano w rejonie przygranicznym (w tym w portach lotniczych) państwa składającego wniosek po tym, jak nielegalnie przekroczyła granicę, przybывая bezpośrednio z terytorium państwa rozpatrującego wniosek, państwo składające wniosek może złożyć wniosek o readmisję w ciągu 2 dni od chwili zatrzymania tej osoby (procedura przyspieszona).

Artykuł 7

Treść wniosku o readmisję

1. Wniosek o readmisję, w zakresie, w jakim jest to możliwe, powinien w miarę możliwości zawierać następujące informacje:
 - a) dane określające tożsamość osoby, która ma podlegać readmisji (np. imiona, nazwiska, datę i — w miarę możliwości — miejsce urodzenia oraz ostatnie miejsce pobytu), a w stosownych przypadkach także dane określające tożsamość nieletnich dzieci niebędących w związku małżeńskim lub małżonków;
 - b) wskazanie środków stanowiących dowód lub dowód *prima facie* potwierdzający obywatelstwo, tranzyt, podstawy readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, a także bezprawny wjazd i pobyt.
2. Wniosek o readmisję powinien również, w zakresie, w jakim jest to możliwe, zawierać następujące informacje:
 - a) oświadczenie stwierdzające, że osoba, która ma być przekazana, może potrzebować pomocy lub opieki, pod warunkiem że osoba ta w sposób wyraźny zgodziła się takie oświadczenie;
 - b) wszelkie inne środki ochrony, zabezpieczenia lub informacje dotyczące stanu zdrowia danej osoby, jakie mogą być niezbędne w poszczególnych przypadkach przekazywania.
3. Wspólny wzór formularza wniosku o readmisję stanowi załącznik 5 do niniejszej Umowy.

1. Obywatelstwo zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 można udowodnić za pomocą dokumentów wymienionych w załączniku 1 do niniejszej Umowy, nawet gdy upłynął ich okres ważności. Jeżeli przedstawiono takie dokumenty, państwa członkowskie oraz Mołdowa wzajemnie uznają obywatelstwo bez prowadzenia dalszego dochodzenia. Dowód potwierdzający obywatelstwo nie może być oparty na fałszywych dokumentach.

2. Potwierdzenie obywatelstwa zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 poprzez dowód *prima facie* może nastąpić w szczególności za pomocą dokumentów wymienionych w załączniku 2 do niniejszej Umowy, nawet gdy upłynął ich okres ważności. Jeżeli przedstawiono takie dokumenty, państwa członkowskie oraz Mołdowa uznają, że obywatelstwo zostało ustalone, chyba że mogą udowodnić, że jest inaczej. Dowód *prima facie* potwierdzający obywatelstwo nie może być oparty na fałszywych dokumentach.

3. Jeśli nie można okazać żadnego z dokumentów wymienionych w załączniku 1 lub 2, właściwe przedstawicielstwa dyplomatyczne i konsulaty danego państwa rozpatrującego wniosek podejmują, na wniosek i w porozumieniu z państwem składającym wniosek, czynności zmierzające do przeprowadzenia bez zbędnej zwłoki, najpóźniej w ciągu 3 dni roboczych od daty złożenia wniosku, rozmowy z osobą, która ma podlegać readmisji, w celu ustalenia jej obywatelstwa.

Artykuł 9

Środki dowodowe dotyczące obywateli państw trzecich i bezpaństwowców

1. Dowody istnienia podstaw do readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców określone w art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 1 obejmują w szczególności środki dowodowe wymienione w załączniku 3 do niniejszej Umowy; nie mogą one być oparte na fałszywych dokumentach. Państwa członkowskie oraz Mołdowa wzajemnie uznają wszelkie takie dowody bez prowadzenia dalszego dochodzenia.
2. Dowody *prima facie* potwierdzające istnienie podstaw do readmisji obywateli państw trzecich i bezpaństwowców określone w art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 1 obejmują w szczególności środki dowodowe wymienione w załączniku 4 do niniejszej Umowy; nie mogą one być oparte na fałszywych dokumentach. W przypadku przedstawienia takich dowodów *prima facie* państwa członkowskie oraz Mołdowa uznają, że podstawy takie istnieją, chyba że mogą udowodnić, że jest inaczej.
3. O bezprawnym charakterze wjazdu, przebywania lub pobytu decyduje brak w dokumentach podróży danej osoby koniecznej wizy lub innego zezwolenia na pobyt na terytorium państwa składającego wniosek. Dowodem *prima facie* bezprawnego wjazdu, przebywania lub pobytu jest także oświadczenie państwa składającego wniosek, że dana osoba nie posiada niezbędnych dokumentów podróży, wizy lub dokumentu pobytowego.

Artykuł 10

Terminy

1. Wniosek o readmisję składa się do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek w ciągu sześciu miesięcy od daty uzyskania przez właściwy organ państwa składającego wniosek informacji, że obywatel państwa trzeciego lub bezpieczeństwa nie spełnia obowiązujących warunków wjazdu, przebywania lub pobytu bądź przestał spełniać takie warunki. Jeśli istnieją prawne lub faktyczne przeszkody uniemożliwiające złożenie wniosku w terminie, na wniosek państwa składającego wniosek termin ten przedłuża się, ale wyłącznie do czasu ustąpienia przeszkód.

2. Odpowiedzi na wniosek o readmisję udziela się na piśmie

— w ciągu 2 dni roboczych, jeżeli wniosek o readmisję złożono w ramach procedury przyspieszonej (art. 6 ust. 3),

— w ciągu 11 dni roboczych we wszystkich innych przypadkach.

Bieg tych terminów rozpoczyna się w dniu otrzymania wniosku o readmisję. W przypadku braku odpowiedzi w określonym terminie zgodę na przekazanie danej osoby uznaje się za udzieloną.

3. Jeśli zaistnieją przeszkody prawne lub faktyczne uniemożliwiające udzielenie odpowiedzi na wniosek w ciągu 11 dni roboczych, termin ten, na należyte umotywowany wniosek, może zostać przedłużony o maksymalnie 2 dni robocze. W przypadku braku odpowiedzi w ustalonym terminie zgodę na przekazanie danej osoby uznaje się za udzieloną.

4. Odrzucenie wniosku o readmisję jest uzasadnione.

5. Po uzyskaniu zgody bądź w stosownych przypadkach po upływie terminów określonych w ust. 2 przekazanie danej osoby następuje w ciągu trzech miesięcy. Na prośbę państwa składającego wniosek termin ten może zostać przedłużony o czas potrzebny do usunięcia przeszkód prawnych lub praktycznych.

Artykuł 11

Sposoby dokonywania przekazania i środki transportu

1. Przed przekazaniem osoby właściwe organy Mołdowy oraz zainteresowanego państwa członkowskiego dokonują z odpowiednim wyprzedzeniem uzgodnień na piśmie co do daty przekazania, przejścia granicznego, ewentualnej eskorty i innych szczegółów przekazania.

2. Transport może się odbyć drogą powietrzną lub lądową. W przypadku przekazania danej osoby drogą lotniczą nie ma obowiązku korzystania z usług krajowych przewoźników Mołdowy lub państw członkowskich; można korzystać zarówno z regularnych, jak i czarterowych połączeń lotniczych. W przypadku przekazania pod eskortą nie musi się ona ograniczać do osób uprawnionych z państwa składającego wniosek, jednak uprawnione osoby muszą pochodzić z Mołdowy lub jednego z państw członkowskich.

Artykuł 12

Omyłkowa readmisja

Państwo składające wniosek ponownie przyjmuje każdą osobę przyjętą w ramach readmisji przez państwo rozpatrujące wniosek, jeżeli w okresie 3 miesięcy po przekazaniu tej osoby ustalono, że wymogi określone w art. 2–5 niniejszej Umowy nie są spełnione.

W takich przypadkach postanowienia proceduralne niniejszej Umowy stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian i przekazuje się wszystkie dostępne informacje dotyczące rzeczywistej tożsamości i obywatelstwa osoby, która ma być ponownie przyjęta.

SEKCJA IV

TRANZYT

Artykuł 13

Zasady

1. Państwa członkowskie i Mołdowa ograniczają tranzyt obywateli państw trzecich lub bezpieczeństwa do przypadków, gdy niemożliwe jest przewiezienie ich bezpośrednio do państwa przeznaczenia.

2. Mołdowa zezwala na przejazd obywateli państw trzecich lub bezpieczeństwa przez swoje terytorium na wniosek państwa członkowskiego, a państwo członkowskie zezwala na przejazd obywateli państw trzecich lub bezpieczeństwa przez swoje terytorium na wniosek Mołdowy, pod warunkiem że zapewni dalszą podróż przez ewentualne inne państwa tranzytu oraz readmisję przez państwo przeznaczenia.

3. Mołdowa lub państwo członkowskie mogą nie zezwolić na tranzyt przez swoje terytorium:

- a) jeśli obywatel państwa trzeciego lub bezpieczeństwa narazony jest w państwie będącym miejscem przeznaczenia lub w innym państwie tranzytu na realne ryzyko tortur, nieludzkiego lub poniżającego traktowania bądź ukarania, karę śmierci lub prześladowania ze względu na rasę, religię, narodowość, przynależność do określonej grupy społecznej lub przekonania polityczne; lub
- b) jeśli obywatel państwa trzeciego lub bezpieczeństwa będzie podlegał sankcjom karnym w państwie rozpatrującym wniosek lub innym państwie tranzytu; lub
- c) ze względu na zdrowie publiczne, bezpieczeństwo wewnętrzne, porządek publiczny lub inne narodowe interesy państwa rozpatrującego wniosek.

4. Mołdowa lub państwo członkowskie mogą cofnąć każde zezwolenie, jeśli po jego wydaniu wystąpią lub wyjdą na jaw okoliczności wymienione w ust. 3, stanowiące przeszkodę w przeprowadzeniu operacji tranzytu, lub jeśli przestanie być zapewniona dalsza podróż przez inne państwa tranzytu lub readmisja przez państwo przeznaczenia. W takim przypadku państwo składające wniosek, w razie konieczności i bezzwłocznie, przyjmuje z powrotem danego obywatela państwa trzeciego lub bezpieczeństwa.

Artykuł 14

Procedura tranzytowa

1. Wniosek o tranzyt jest składany na piśmie do właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek i musi zawierać następujące informacje:

- a) rodzaj tranzytu (powietrzny lub lądowy), inne możliwe państwa tranzytu i przewidziany końcowy cel podróży;
- b) szczegółowe informacje o danej osobie (np. imię, nazwisko, nazwisko rodowe, inne używane imiona/nazwiska lub imiona/nazwiska, pod jakimi dana osoba jest znana lub pseudonimy, datę urodzenia, płeć i — jeśli to możliwe — miejsce urodzenia, obywatelstwo, język, rodzaj i numer dokumentu podróży);
- c) przewidywane przejście graniczne, czas przekazania i ewentualne użycie eskorty;
- d) oświadczenie, że według państwa składającego wniosek spełnione są warunki określone w art. 13 ust. 2 oraz że nie są znane żadne powody mogące uzasadniać odmowę zgodnie z art. 13 ust. 3.

Wzór wspólnego formularza wniosku tranzytowego stanowi załącznik 6 do niniejszej Umowy.

2. Państwo rozpatrujące wniosek powiadamia na piśmie państwo składające wniosek w ciągu 4 dni roboczych o przyjęciu, potwierdzając przejście graniczne i planowany czas odebrania tej osoby, lub też powiadamia o odmowie przyjęcia, uzasadniając taką decyzję.

3. Jeśli tranzyt odbywa się drogą lotniczą, osoba, która podlega readmisji, oraz osoby ją eskortujące są zwolnione z obowiązku uzyskania lotniskowych wiz tranzytowych.

4. Właściwe organy państwa rozpatrującego wniosek, pod warunkiem przeprowadzenia wzajemnych konsultacji, udzielają niezbędnej pomocy przy tranzycie, w szczególności poprzez nadzorowanie osób podlegających readmisji oraz zapewnienie właściwych do tego celu udogodnień.

SEKCJA V

KOSZTY

Artykuł 15

Koszty transportu oraz tranzytu

Bez uszczerbku dla prawa właściwych władz do dochodzenia zwrotu kosztów związanych z readmisją od osoby, która ma jej podlegać, lub od osób trzecich wszystkie koszty transportu poniesione w związku z readmisją i operacjami tranzytu do granicy państwa końcowego przeznaczenia zgodnie z niniejszą Umową ponosi państwo składające wniosek.

SEKCJA VI

OCHRONA DANYCH I KLAUZULA BRAKU WPŁYWU

Artykuł 16

Ochrona danych

Przekazanie danych osobowych może mieć miejsce wyłącznie wówczas, gdy jest konieczne do wykonania niniejszej Umowy przez właściwe organy Mołdowy lub państwa członkowskiego. Przetwarzanie i obsługa danych osobowych w indywidualnym przypadku podlega ustawodawstwu krajowemu Mołdowy, a w przypadku gdy kontrolerem jest właściwy organ państwa członkowskiego, przepisom dyrektywy 95/46/WE⁽¹⁾ oraz ustawodawstwu krajowemu tego państwa członkowskiego przyjętemu zgodnie ze wspomnianą dyrektywą. Dodatkowo stosuje się następujące zasady:

- a) dane osobowe muszą być przetwarzane uczciwie i legalnie;
- b) dane osobowe muszą być zbierane w określonym, jednoznacznym i uzasadnionym celu związanym z wykonaniem niniejszej Umowy i nie mogą być później przetwarzane przez organ przekazujący ani organ, który je przyjmuje, w sposób niezgodny z tym celem;
- c) dane osobowe muszą być adekwatne do potrzeb i istotne dla danej sprawy oraz nie mogą wykraczać poza cel, w jakim są gromadzone lub przetwarzane; w szczególności przekazane dane osobowe mogą dotyczyć wyłącznie:
 - szczegółowych informacji o osobie, która ma zostać przekazana (np. imiona, nazwiska, wszelkie poprzednie imiona i nazwiska, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, pseudonimy, płeć, stan cywilny, data i miejsce urodzenia oraz obecne i ewentualne poprzednie obywatelstwo),
 - paszportu, dowodu tożsamości lub prawa jazdy (numer, okres ważności, data wystawienia, nazwa organu wystawiającego dokument, miejsce wystawienia),
 - miejsc międzylądowań i trasy podróży,
 - innych informacji potrzebnych do ustalenia tożsamości osoby, która ma zostać przekazana, lub do zbadania wymogów dotyczących readmisji zgodnie z niniejszą Umową;
- d) dane osobowe muszą być dokładne i w razie konieczności aktualizowane;
- e) dane osobowe należy przechowywać w formie, która umożliwia identyfikację osób, których dane te dotyczą, przez okres nie dłuższy niż jest to konieczne do realizacji celu, w jakim zostały zebrane lub w jakim są przetwarzane;

(1) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31).

- f) zarówno organ, który przekazuje dane osobowe, jak i ten, który je przyjmuje, podejmują wszelkie uzasadnione kroki w celu zapewnienia odpowiednio sprostowania, usunięcia lub zablokowania danych osobowych, w przypadku gdy ich przetwarzanie nie jest zgodne z postanowieniami niniejszego artykułu, w szczególności w przypadku gdy nie są adekwatne do potrzeb, istotne dla danej sprawy lub wykraczają poza cel ich przetwarzania. Obejmuje to także obowiązek powiadamiania drugiej Strony o wszelkich przypadkach sprostowania, usuwania lub zablokowania danych;
- g) organ, który przyjmuje dane, powiadamia organ przekazujący dane na jego wniosek o sposobie wykorzystania przekazanych danych i uzyskanych wynikach;
- h) dane osobowe można przekazywać jedynie właściwym organom. Udostępnienie otrzymanych danych innym organom wymaga wcześniejszej zgody organu przekazującego;
- i) właściwe organy przekazujące i przyjmujące dane osobowe są zobowiązane do prowadzenia pisemnego rejestru przekazanych i otrzymanych danych.

Artykuł 17

Klauzula braku wpływu

1. Niniejsza Umowa nie ma wpływu na prawa, obowiązki i zakres odpowiedzialności Wspólnoty, państw członkowskich oraz Mołdowy wynikające z prawa międzynarodowego, w szczególności zaś z:

- Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r. zmienionej Protokołem z dnia 31 stycznia 1967 r. dotyczącym statusu uchodźców,
- konwencji międzynarodowych określających państwo odpowiedzialne za badanie złożonych wniosków o azyl,
- europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z dnia 4 listopada 1950 r.,
- Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z dnia 10 grudnia 1984 r.,
- konwencji międzynarodowych dotyczących ekstradycji i tranzytu,
- wielostronnych konwencji międzynarodowych i umów o readmisji cudzoziemców.

2. Postanowienia niniejszej Umowy nie uniemożliwiają zorganizowania powrotu danej osoby na mocy innych formalnych lub nieformalnych uzgodnień.

SEKCJA VII

WYKONANIE I STOSOWANIE

Artykuł 18

Wspólny Komitet ds. Readmisji

1. Umawiające się Strony udzielają sobie wzajemnie pomocy w zakresie stosowania i wykładni niniejszej Umowy. W tym celu Strony ustanawiają Wspólny Komitet ds. Readmisji (dalej zwany „komitetem”), którego zadania obejmują w szczególności:
 - a) nadzorowanie stosowania niniejszej Umowy;
 - b) podejmowanie decyzji w sprawie uzgodnień wykonawczych niezbędnych do jednolitego stosowania niniejszej Umowy;
 - c) prowadzenie regularnej wymiany informacji na temat protokołów wykonawczych sporządzanych przez poszczególne państwa członkowskie oraz Mołdowę zgodnie z art. 19;
 - d) sporządzanie zaleceń dotyczących zmian niniejszej Umowy i jej załączników.
2. Decyzje komitetu są wiążące dla Umawiających się Stron.
3. W skład komitetu wchodzi przedstawiciele Wspólnoty Europejskiej i Mołdowy; Wspólnotę reprezentuje Komisja.
4. Komitet zbiera się w razie potrzeby na wniosek jednej z Umawiających się Stron.
5. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 19

Protokoły wykonawcze

1. Na wniosek państwa członkowskiego lub Mołdowy Mołdowa oraz państwo członkowskie uzgadniają protokół wykonawczy zawierający zasady dotyczące:
 - a) wyznaczania właściwych organów, przejść granicznych i wymiany punktów kontaktowych;
 - b) zasad powrotu w przypadku procedury przyspieszonej;
 - c) warunków powrotu osób pod eskortą, w tym tranzytu eskortowanych obywateli państw trzecich i bezpaństwowców;
 - d) środków i dokumentów uzupełniających te wymienione w załącznikach 1–4 do niniejszej Umowy.

2. Protokoły wykonawcze, o których mowa w ust. 1, wchodzi w życie po ich zgłoszeniu Komitetowi ds. Readmisji, o którym mowa w art. 18.

3. Mołdowa zgadza się stosować wszelkie postanowienia protokołu wykonawczego uzgodnionego z jednym państwem członkowskim również w swoich stosunkach z każdym innym państwem członkowskim na jego wniosek.

Artykuł 20

Związek z dwustronnymi umowami o readmisji lub uzgodnieniami państw członkowskich

Postanowienia niniejszej Umowy mają pierwszeństwo wobec postanowień wszelkich dwustronnych umów lub innych uzgodnień dotyczących readmisji osób przebywających bez zezwolenia, które zostały zawarte lub mogą zgodnie z art. 19 niniejszej Umowy zostać zawarte przez poszczególne państwa członkowskie oraz Mołdowę w zakresie, w jakim takie postanowienia są niezgodne z postanowieniami niniejszej Umowy.

SEKCJA VIII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 21

Terytorialny zakres stosowania

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszego artykułu niniejszą Umowę stosuje się na terytorium Mołdowy oraz na terytorium, na którym zastosowanie ma Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Brukseli dnia dziesiątego października roku dwa tysiące siódmego w każdym z języków: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i mołdawskim, przy czym każdy z tych tekstów na równi autentyczny.

2. Niniejsza Umowa nie ma zastosowania na terytorium Królestwa Danii.

Artykuł 22

Wejście w życie, czas obowiązywania i rozwiązanie Umowy

1. Niniejsza Umowa zostaje ratyfikowana lub zatwierdzona przez Umawiające się Strony zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami.

2. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Umawiające się Strony dokonają wzajemnego powiadomienia o zakończeniu procedur określonych w ustępie pierwszym.

3. Niniejszą Umowę zawiera się na czas nieokreślony.

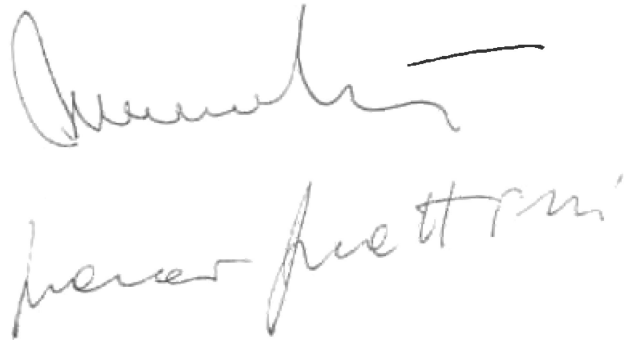
4. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę, powiadamiając o tym drugą Stronę. Niniejsza Umowa przestaje obowiązywać sześć miesięcy po dokonaniu takiego powiadomienia.

Artykuł 23

Załączniki

Załączniki 1–6 stanowią integralną część niniejszej Umowy.

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 Az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunitá Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 För Europeiska gemenskapen
 Pentru Comunitatea Europeană
 Pentru Comunitatea Europeană

За Република Молдова
 Por la República de Moldova
 Za Moldavskou republiku
 For Republikken Moldova
 Für die Republik Moldau
 Moldova Vabariigi nimel
 Για τη Δημοκρατία της Μολδαβίας
 For the Republic of Moldova
 Pour la République de Moldova
 Per la Repubblica di Moldova
 Moldovas Republikas vārdā
 Moldovas Republikos vardu
 A Moldovai Köztársaság részéről
 Għar-Repubblika tal-Moldova
 Voor de Republiek Moldavië
 W imieniu Republiki Mołdowy
 Pela República da Moldávia
 Pentru Republica Moldova
 Za Moldavskú republiku
 Za Republika Moldavijo
 Moldovan tasavallan puolesta
 För Republiken Moldavien
 Pentru Republica Moldova

ZAŁĄCZNIK 1

**WSPÓLNY WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRYCH PRZEDSTAWIENIE JEST UZNAWANE ZA DOWÓD
OBYWATELSTWA (ART. 2 UST. 1, ART. 4 UST. 1 ORAZ ART. 8 UST. 1)**

- Wszelkiego rodzaju paszporty (paszporty krajowe, dyplomatyczne, służbowe oraz, w stosownym przypadku, paszporty zbiorowe oraz zastępcze, w tym paszporty dla dzieci),
- wszelkiego rodzaju dokumenty tożsamości,
- książeczki żeglarskie, legitymacje służbowe kapitanów jednostek morskich,
- zaświadczenia o obywatelstwie lub inne urzędowe dokumenty, w których wymieniono lub jednoznacznie wskazano obywatelstwo.

ZAŁĄCZNIK 2

**WSPÓLNY WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRYCH PRZEDSTAWIANIE UZNAWANE JEST ZA DOWÓD
PRIMA FACIE OBYWATELSTWA (ART. 2 UST. 1, ART. 4 UST. 1 ORAZ ART. 8 UST. 2)**

- Fotokopie wszelkich dokumentów wymienionych w załączniku 1 do niniejszej umowy,
- służbowe książeczki wojskowe i wojskowe dokumenty tożsamości,
- oficjalne oświadczenie złożone na potrzeby procedury przyspieszonej przez pracowników służby granicznej lub innych świadków, którzy mogą potwierdzić, że dana osoba przekroczyła granicę,
- prawa jazdy lub ich fotokopie,
- akty urodzenia lub ich fotokopie,
- identyfikatory wydane przez przedsiębiorstwa lub ich fotokopie,
- pisemne oświadczenia świadków,
- pisemne oświadczenie złożone przez daną osobę i język, jakim się ona posługuje, w tym stwierdzony na podstawie oficjalnego testu,
- wszelkie inne dokumenty mogące pomóc w ustaleniu obywatelstwa danej osoby.

ZAŁĄCZNIK 3

**WSPÓLNY WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRE SĄ UZNAWANE ZA DOWÓD ISTNIENIA PODSTAW DO
READMISJI OBYWATELI PAŃSTW TRZECICH I BEZPAŃSTWOWCÓW
(ART. 3 UST. 1, ART. 5 UST. 1 ORAZ ART. 9 UST. 1)**

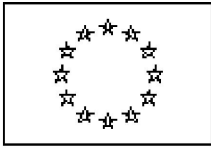
- Ważna wiza lub dokument pobytowy wydane przez państwo rozpatrujące wniosek,
- stempel wjazdu/wyjazdu lub podobne potwierdzenie w dokumencie podróży danej osoby lub inny dowód wjazdu/wyjazdu (np. fotograficzny),
- dokumenty imienne oraz wszelkiego rodzaju zaświadczenia lub rachunki (np. rachunki hotelowe, karty przyjęć u lekarzy/dentystów, karty wejścia do instytucji publicznych/prywatnych, umowy wynajmu samochodów, kwity płatności kartą kredytową itd.), które jednoznacznie wskazują, że dana osoba pozostawała na terytorium państwa rozpatrującego wniosek,
- imienne bilety kolejowe lub listy pasażerów podróżujących samolotem, pociągiem, autokarem lub statkiem potwierdzające przebywanie i trasę podróży danej osoby na terytorium państwa rozpatrującego wniosek,
- oficjalne oświadczenie złożone przez pracowników służby granicznej, którzy mogą potwierdzić, że dana osoba przekroczyła granicę.

ZAŁĄCZNIK 4

**WSPÓLNY WYKAZ DOKUMENTÓW, KTÓRE SĄ UZNAWANE ZA DOWÓD PRIMA FACIE ISTNIENIA
PODSTAW DO READMISJI OBYWATELI PAŃSTW TRZECICH I BEZPAŃSTWOWCÓW
(ART. 3 UST. 1, ART. 5 UST. 1 ORAZ ART. 9 UST. 2)**

- Informacje, które wskazują, że dana osoba korzystała z usług kurierskich lub biura podróży,
- oficjalne oświadczenie danej osoby, członków rodziny lub towarzyszy podróży złożone w postępowaniu sądowym lub administracyjnym,
- oficjalne oświadczenie złożone przez świadków, którzy mogą potwierdzić, że dana osoba przekroczyła granicę,
- informacje dotyczące tożsamości lub pobytu osoby dostarczone przez organizację międzynarodową (np. Wysokiego Komisarza Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR)).

ZAŁĄCZNIK 5

[Godło Republiki Mołdowy]

.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....

.....

(Miejsce i data)

(Oznaczenie właściwego organu państwa składającego wniosek)

Numer referencyjny:

.....

Do:

.....
.....
.....

PROCEDURA PRZYSPIESZONA

(Oznaczenie właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek)

WNIOSEK O READMISJĘ

**zgodnie z art. 7 umowy z dnia 18 września 2007 między Wspólnotą Europejską
a Republiką Mołdowy**

A. DANE OSOBOWE

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

.....

2. Nazwisko rodowe:

.....

3. Data i miejsce urodzenia:

.....

4. Płeć i cechy fizyczne (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

.....

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, lub pseudonimy):

.....

6. Obywatelstwo i język: żonaty/
zameżna wdowiec/
wdowa kawaler/panna rozwiedziony/
rozwiedziona

7. Stan cywilny:

Imię i nazwisko ewentualnego współmałżonka

Imiona i wiek dzieci (jeśli są)

.....

.....

.....

8. Adres w państwie składającym wniosek:

.....

B. DANE OSOBOWE WSPÓŁMAŁŻONKA (W STOSOWNYM PRZYPADKU)

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

2. Nazwisko rodowe:

3. Data i miejsce urodzenia:

4. Płeć i cechy fizyczne (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

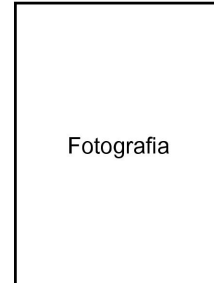
.....

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, lub pseudonimy):

.....

6. Obywatelstwo i język:

.....

C. DANE OSOBOWE DZIECI (W STOSOWNYM PRZYPADKU)

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):
2. Data i miejsce urodzenia:
3. Płeć i cechy fizyczne (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):
.....
4. Obywatelstwo i język:
.....

D. SZCZEGÓLNE OKOLICZNOŚCI ZWIĄZANE Z OSOBĄ PRZEKAZYWANĄ

1. Stan zdrowia:
(np. wskazanie konieczności zapewnienia specjalnej opieki medycznej; łacińska nazwa choroby zakaźnej):
.....
2. Wskazanie osoby szczególnie niebezpiecznej
(np. podejrzenie popełnienia poważnego przestępstwa; agresywne zachowanie):
.....

E. ZAŁĄCZONE ŚRODKI DOWODOWE

1.	
(Nr paszportu)	(Data i miejsce wydania)
(Organ wydający)	(Data ważności)
2.	
(Nr dowodu tożsamości)	(Data i miejsce wydania)
(Organ wydający)	(Data ważności)
3.	
(Nr prawa jazdy)	(Data i miejsce wydania)
(Organ wydający)	(Data ważności)
4.	
(Nr innego oficjalnego dokumentu)	(Data i miejsce wydania)
(Organ wydający)	(Data ważności)

F. UWAGI

.....

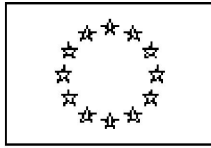
.....

.....

.....

(Podpis) (Pieczęć/stempel)

ZAŁĄCZNIK 6

Godło Republiki Mołdowy

.....
.....
.....
.....
.....

.....

(Miejsce i data)

(Oznaczenie właściwego organu państwa składającego wniosek)

Numer referencyjny:

.....

do:

.....

.....

.....

(Oznaczenie właściwego organu państwa rozpatrującego wniosek)

WNIOSEK TRANZYTOWY

zgodnie z art. 14 umowy z dnia 18 września 2007 między Wspólnotą Europejską a Republiką Mołdowy

A. DANE OSOBOWE

1. Imię i nazwisko (podkreślić nazwisko):

.....

2. Nazwisko rodowe:

.....

3. Data i miejsce urodzenia:

.....

4. Płeć i cechy fizyczne (wzrost, kolor oczu, znaki szczególne itp.):

.....

5. Znany(-a) również jako (wcześniejsze imiona i nazwiska, inne imiona i nazwiska używane przez daną osobę, imiona i nazwiska, pod jakimi jest znana, lub pseudonimy):

.....

6. Obywatelstwo i język:

.....

7. Rodzaj i numer dokumentu podróży:

.....

B. EWENTUALNE SZCZEGÓLNE OKOLICZNOŚCI ZWIĄZANE Z OSOBĄ PRZEKAZYWANĄ

1. Stan zdrowia:

(np. wskazanie konieczności zapewnienia specjalnej opieki medycznej; łacińska nazwa choroby zakaźnej):

.....

2. Wskazanie osoby szczególnie niebezpiecznej

(np. podejrzenie popełnienia poważnego przestępstwa; agresywne zachowanie):

.....

C. OPERACJA TRANZYTU

1. Rodzaj tranzytu

 drogą lotniczą drogą lądową

2. Państwo będące miejscem przeznaczenia

3. Inne ewentualne państwa tranzytowe

4. Planowane przejście graniczne, data i godzina przekazania i ewentualne osoby eskortujące

.....

.....

.....

5. Czy istnieje gwarancja przyjęcia w innym państwie tranzytu i państwie będącym miejscem przeznaczenia?

(art. 13 ust. 2)

 tak nie

6. Czy znane są jakiegokolwiek powody odmowy zezwolenia na tranzyt?

(art. 13 ust. 3)

tak

nie

D. UWAGI

.....
.....
.....
.....

(Podpis) (Pieczęć/stempel)

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA DANII

Umawiające się strony przyjmują do wiadomości, że niniejsza Umowa nie ma zastosowania do terytorium Królestwa Danii ani do jego obywateli. W związku z tym wskazane jest, aby Republika Mołdowy i Dania zawarły umowę o readmisji na takich samych warunkach jak niniejsza Umowa.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ISLANDII

Umawiające się strony przyjmują do wiadomości ściśle związki między Wspólnotą Europejską a Islandią, w szczególności na mocy umowy z dnia 18 maja 1999 r., dotyczącej włączenia tego kraju we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen. W związku z tym wskazane jest, aby Republika Mołdowy zawarła z Islandią umowę o readmisji na takich samych warunkach jak niniejsza Umowa.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA NORWEGII

Umawiające się strony przyjmują do wiadomości ściśle związki między Wspólnotą Europejską a Norwegią w szczególności na mocy umowy z dnia 18 maja 1999 r., dotyczącej włączenia tego kraju we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen. W związku z tym wskazane jest, aby Republika Mołdowy podjęła działania w celu dostosowania umowy o readmisji z Norwegią podpisanej dnia 31 marca 2005 r. do warunków określonych w niniejszej Umowie.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA SZWAJCARII

Umawiające się strony przyjmują do wiadomości, że Unia Europejska, Wspólnota Europejska i Szwajcaria podpisały umowę dotyczącą włączenia Szwajcarii we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen. W związku z tym wskazane jest, aby Republika Mołdowy podjęła działania w celu dostosowania umowy o readmisji ze Szwajcarią podpisanej dnia 6 listopada 2003 r. do warunków określonych w niniejszej umowie.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ART. 3 UST. 1 I ART. 5 UST. 1

Strony zgadzają się, że w rozumieniu tych przepisów osoba „wjeżdża bezpośrednio” z terytorium Mołdowy, jeśli osoba taka przybyła na terytorium państwa członkowskiego, nie wjeżdżając po drodze do żadnego państwa trzeciego, lub jeżeli państwem rozpatrującym wniosek jest jedno z państw członkowskich, osoba ta przybyła na terytorium Mołdowy, nie wjeżdżając po drodze do żadnego państwa trzeciego. Pobytów w państwie trzecim w trakcie tranzytu lotniczego nie uznaje się za wjazd na terytorium tego państwa.

WSPÓLNA DEKLARACJA O WSPARCIU TECHNICZNYM I FINANSOWYM

Strony zgadzają się realizować niniejszą umowę w oparciu o zasady wspólnej odpowiedzialności, solidarności i równego partnerstwa przy zarządzaniu ruchami migracyjnymi pomiędzy Mołdową a UE.

W związku z tym WE podejmuje się udostępnić środki finansowe w celu wsparcia Mołdowy w procesie wdrożenia niniejszej umowy. Szczególną uwagę zwróci się przy tym na rozwijanie możliwości. Wspomnianego wsparcia planuje się udzielić w kontekście ogólnych priorytetów w zakresie pomocy na rzecz Mołdowy, jako część ogólnych zasobów finansowych przeznaczonych dla Mołdowy, w pełni przy tym przestrzegając właściwych przepisów wykonawczych i procedur udzielania pomocy zewnętrznej przez WE.

DECYZJA RADY

z dnia 22 listopada 2007 r.

w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Mołdowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz

(2007/827/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. b) ppkt (i) oraz (ii) w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz z art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Mołdowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz.
- (2) Umowa została podpisana w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu 10 października 2007 r., z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją Rady przyjętą dnia 9 października 2007 r.
- (3) Umowa ta powinna zostać zatwierdzona.
- (4) Na mocy umowy ustanawia się wspólny komitet ds. zarządzania umową, który może przyjąć swój regulamin wewnętrzny. Celem jest wprowadzenie uproszczonej procedury przyjęcia stanowiska Wspólnoty w tej sprawie.
- (5) Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii oraz Protokołem włączającym dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, załączonymi do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji i nie są nią związane ani jej nie stosują.
- (6) Zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Mołdowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz.

Tekst umowy dołączono do niniejszej decyzji ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje notyfikacji przewidzianej w art. 15 ust. 1 umowy ⁽²⁾.

Artykuł 3

Komisja, wspomagana przez ekspertów z państw członkowskich, reprezentuje Wspólnotę we wspólnym Komitecie Ekspertów ustanowionym na mocy art. 12 umowy.

Artykuł 4

Stanowisko Wspólnoty we wspólnym Komitecie Ekspertów dotyczące przyjęcia jego regulaminu zgodnie z art. 12 ust. 4 umowy przyjmuje Komisja po konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 listopada 2007 r.

W imieniu Rady
M. PINHO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Patrz: str. 169 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Termin wejścia w życie umowy zostanie opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA**między Wspólnotą Europejską a Republiką Mołdowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz**

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, zwana dalej „Wspólnotą”,

oraz

REPUBLIKA MOŁDOWY,

zwane dalej „Stronami”,

BIORĄC POD UWAGĘ, iż od dnia 1 stycznia 2007 r. obywatele UE są zwolnieni z obowiązku wizowego w przypadku podróży do Republiki Mołdowy trwających nie dłużej niż 90 dni w okresie 180 dni bądź tranzytu przez terytorium Republiki Mołdowy,

MAJĄC NA UWADZE dalszy rozwój przyjaznych stosunków między Stronami oraz pragnąc ułatwić bezpośrednie kontakty międzyludzkie, będące ważnym warunkiem stałego rozwoju związków gospodarczych, humanitarnych, kulturalnych, naukowych i innych, poprzez wprowadzenie ułatwień w wydawaniu wiz dla obywateli Mołdowy,

UWZGLĘDNIAJĄC obecny plan działania UE-Mołdowa w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa, w którym przewidziano podjęcie konstruktywnego dialogu o współpracy wizowej pomiędzy UE i Mołdową, obejmującego wymianę poglądów o możliwości wprowadzenia ułatwień wizowych zgodnie z dorobkiem prawnym Wspólnoty,

UZNAJĄC za długoterminowy cel wprowadzenie bezwizowego systemu podróżowania dla obywateli Republiki Mołdowy,

UZNAJĄC, że w przypadku ponownego wprowadzenia przez Republikę Mołdowy obowiązku wizowego dla obywateli UE ułatwienia przewidziane w niniejszej Umowie dla obywateli Republiki Mołdowy automatycznie zaczną obowiązywać na zasadzie wzajemności w odniesieniu do obywateli UE,

UZNAJĄC, że ułatwienia wizowe nie powinny prowadzić do nielegalnej migracji oraz przykładając szczególną wagę do kwestii bezpieczeństwa i readmisji,

BIORĄC POD UWAGĘ Protokół w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii oraz Protokół włączający dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, a także potwierdzając, że postanowienia niniejszej Umowy nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii,

BIORĄC POD UWAGĘ Protokół w sprawie stanowiska Danii, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i potwierdzając, że postanowienia niniejszej Umowy nie mają zastosowania do Królestwa Danii,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Cel i zakres Umowy**

Celem niniejszej Umowy jest wprowadzenie ułatwień w wydawaniu wiz obywatelom Republiki Mołdowy planującym pobyt nie dłuższy niż 90 dni w okresie 180 dni.

Artykuł 2**Postanowienia ogólne**

1. Ułatwienia wizowe, o których mowa w niniejszej Umowie, mają zastosowanie do obywateli Republiki Mołdowy, o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy przepisów ustawowych i wykonawczych Wspólnoty lub państw członkowskich, postanowień niniejszej Umowy lub innych umów międzynarodowych.

2. W odniesieniu do zagadnień nieobjętych postanowieniami niniejszej Umowy, takich jak odmowa wydania wizy, uznanie dokumentów podróży, dowód posiadania wystarczających środków utrzymania, odmowa wjazdu oraz procedury wydalania osób, stosuje się prawo krajowe Republiki Mołdowy lub państw członkowskich bądź prawo Wspólnoty.

Artykuł 3**Definicje**

Na potrzeby niniejszej Umowy:

- a) „państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie Unii Europejskiej, z wyjątkiem Królestwa Danii, Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa;
- b) „obywatel Unii Europejskiej” oznacza każdego obywatela państwa członkowskiego zgodnie z definicją zawartą w lit. a);

- c) „obywatel Republiki Mołdowy” oznacza każdą osobę posiadającą obywatelstwo Republiki Mołdowy;
- d) „wiza” oznacza zezwolenie wydane przez jedno z państw członkowskich lub decyzję podjętą przez takie państwo, które są wymagane w związku z:
- wjazdem na terytorium tego państwa członkowskiego lub kilku państw członkowskich z zamiarem pobytu nie dłuższego niż 90 dni w okresie 180 dni,
 - wjazdem w celu tranzytu przez terytorium tego państwa członkowskiego lub kilku państw członkowskich;
- e) „osoba zamieszkująca legalnie” oznacza każdego obywatela Republiki Mołdowy, który został upoważniony lub uprawniony na podstawie prawodawstwa wspólnotowego lub ustawodawstwa krajowego do pobytu na terytorium jednego z państw członkowskich przez okres dłuższy niż 90 dni.
- d) w przypadku kierowców przewożących towary w ruchu międzynarodowym i świadczących usługi transportu pasażerskiego, przemieszczających się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Republice Mołdowy:
- pisemny wniosek sporządzony przez krajowe stowarzyszenie przewoźników Republiki Mołdowy zajmujących się międzynarodowym transportem drogowym, w którym podaje się cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;
- e) w przypadku członków załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemieszczających się na obszar państw członkowskich:
- pisemny wniosek sporządzony przez właściwe przedsiębiorstwo kolejowe Republiki Mołdowy, określający cel, czas trwania i częstotliwość przejazdów;
- f) w przypadku dziennikarzy:
- zaświadczenie lub inny dokument wydany przez organizację zawodową, stanowiący dowód na to, że dana osoba jest wykwalifikowanym dziennikarzem, oraz dokument wydany przez pracodawcę, zaświadczaający, że celem podróży jest wykonywanie pracy dziennikarskiej;

Artykuł 4

Dokumenty potwierdzające cel podróży

1. W odniesieniu do niżej wymienionych kategorii obywateli Republiki Mołdowy za wystarczające uznaje się następujące dokumenty uzasadniające cel podróży na terytorium drugiej Strony:

- a) w przypadku członków oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Republiki Mołdowy uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzynarodowe:
- pismo wydane przez organ Mołdowy, potwierdzające, że wnioskodawca jest członkiem delegacji udającej się na terytorium drugiej Strony w celu udziału w jednej z wyżej wymienionych imprez, wraz z kopią oficjalnego zaproszenia;
- b) w przypadku przedstawicieli wolnych zawodów uczestniczących w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach odbywających się na terytorium państw członkowskich:
- pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą potwierdzający, że dana osoba uczestniczy w imprezie;
- c) w przypadku przedsiębiorców i przedstawicieli organizacji branżowych:
- pisemny wniosek sporządzony przez przyjmującą osobę prawną, spółkę, biuro bądź oddział takiej osoby prawnej lub spółki, władze państwowe lub lokalne państw członkowskich lub komitety organizacyjne targów, wystaw, konferencji i sympozjów mających miejsce na terytorium państw członkowskich, i zatwierdzony przez Państwową Izbę Rejestracji Republiki Mołdowy;
- g) w przypadku osób biorących udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym programach uniwersyteckich i innych programach wymiany:
- pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą uczestnika tych działań;
- h) w przypadku uczniów, studentów, doktorantów oraz towarzyszących im nauczycieli, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany oraz innych działań szkolnych:
- pisemny wniosek lub zaświadczenie o wpisaniu na listę uczniów/studentów, sporządzone przez przyjmujący uniwersytet, kolegium bądź szkołę, lub legitymacja uczniowska/studencka bądź zaświadczenie z kursów, na które uczęszczać będzie dana osoba;
- i) w przypadku uczestników międzynarodowych imprez sportowych i osób im towarzyszących w celach zawodowych:
- pisemny wniosek sporządzony przez organizację przyjmującą: właściwe organy, krajowe związki sportowe lub krajowe komitety olimpijskie państw członkowskich;
- j) w przypadku uczestników oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie i inne miejscowości:
- pisemny wniosek sporządzony przez naczelników/prezydentów/burmistrzów tych miast;
- k) w przypadku bliskich krewnych — współmałżonków, dzieci (w tym przysposobionych), rodziców (w tym opiekunów), dziadków i wnuków — odwiedzających obywateli Republiki Mołdowy legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich:
- pisemny wniosek osoby przyjmującej;

- l) w przypadku przedstawicieli organizacji społeczeństwa obywatelskiego, którzy odbywają podróż w celu odbycia szkoleń lub uczestniczenia w seminariach lub konferencjach, w tym w ramach programów wymiany:
- pisemny wniosek wydany przez organizację przyjmującą, potwierdzenie, że dana osoba reprezentuje organizację społeczeństwa obywatelskiego i zaświadczenie o założeniu takiej organizacji z odpowiedniego rejestru, sporządzone przez organ państwowy zgodnie z ustawodawstwem krajowym;
- m) w przypadku osób wyjeżdżających w związku z ceremoniami pogrzebowymi:
- oficjalny dokument potwierdzający zgon, jak również poświadczenie pokrewieństwa lub innego związku łączącego wnioskodawcę ze zmarłym;
- n) w przypadku osób pragnących odwiedzić cmentarz wojskowy lub cywilny:
- oficjalny dokument potwierdzający istnienie i utrzymywanie grobu, a także pokrewieństwo lub inny związek łączący wnioskodawcę z pochowanym;
- o) w przypadku osób wyjeżdżających w celach leczniczych i w razie konieczności osób im towarzyszących:
- dokument urzędowy wystawiony przez daną instytucję medyczną, poświadczający konieczność objęcia danej osoby opieką medyczną w tej instytucji, konieczność obecności osoby towarzyszącej oraz dowód posiadania środków finansowych wystarczających na pokrycie kosztów leczenia.

2. Pisemny wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące informacje:

- a) w przypadku osoby zaproszonej: imię i nazwisko, datę urodzenia, płeć, obywatelstwo, numer paszportu, czas i cel podróży, liczbę poprzednich wjazdów oraz w stosownych przypadkach imiona i nazwiska współmałżonka i dzieci towarzyszących osobie zaproszonej;
- b) w przypadku osoby zapraszającej: imię, nazwisko i adres;
- c) w przypadku gdy strona zapraszająca jest osobą prawną, spółką lub organizacją: pełną nazwę i adres oraz:
- jeśli wniosek sporządza organizacja lub organ — imię i nazwisko oraz stanowisko osoby podpisującej wniosek;
 - jeśli strona zapraszająca jest osobą prawną, spółką lub biurem albo oddziałem takiej osoby prawnej lub spółki z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego — numer rejestracyjny w formie wymaganej przez prawo krajowe danego państwa członkowskiego.

3. W przypadku osób, o których mowa w ust. 1, wszystkie kategorie wiz wydaje się według procedury uproszczonej, nie wymagając żadnego innego uzasadnienia, zaproszenia ani zatwierdzenia dotyczącego celu podróży, przewidzianego w ustawodawstwie państw członkowskich.

Artykuł 5

Wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu

1. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają wize wielokrotnego wjazdu o okresie ważności do pięciu lat następującym kategoriom osób:

- a) członkom rządów i parlamentów krajowych i regionalnych, trybunałów konstytucjonalnych i sądów najwyższych, o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej Umowy, w zakresie pełnionych przez nich obowiązków — z okresem ważności nie dłuższym niż czas sprawowania urzędu, jeśli jest on krótszy niż 5 lat;
- b) stałym członkom oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Republiki Mołdowy uczestniczą regularnie w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;
- c) współmałżonkom i dzieciom (w tym przysposobionym) poniżej 21. roku życia lub pozostającym na utrzymaniu rodziców oraz rodzicom (w tym opiekunom) odwiedzającym obywateli Republiki Mołdowy zamieszkujących legalnie na terytorium państw członkowskich — na czas ograniczony do okresu ważności ich zezwolenia na legalny pobyt;
- d) przedsiębiorcom i przedstawicielom organizacji branżowych, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;
- e) dziennikarzom.

2. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają niżej wymienionym kategoriom osób wize wielokrotnego wjazdu o okresie ważności do jednego roku, pod warunkiem że w poprzednim roku takie osoby otrzymały przynajmniej jedną wizę, z której skorzystały zgodnie z przepisami prawnymi odwiedzanego państwa członkowskiego dotyczącymi wjazdu i pobytu oraz że wniosek o wizę wielokrotnego wjazdu jest uzasadniony:

- a) członkom oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Republiki Mołdowy uczestniczą regularnie w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;
- b) przedstawicielom organizacji społeczeństwa obywatelskiego, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich w celu odbycia szkoleń lub uczestniczenia w seminariach lub konferencjach, w tym w ramach programów wymiany;
- c) przedstawicielom wolnych zawodów uczestniczącym w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich;
- d) kierowcom przewożącym towary w ruchu międzynarodowym i świadczącym usługi transportu pasażerskiego, przemieszczającym się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Republice Mołdowy;

- e) członkom załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw w pociągach międzynarodowych przemieszczających się na obszar państw członkowskich;
- f) osobom biorącym udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym w programach uniwersyteckich i innych programach wymiany, które odbywają regularne podróże do państw członkowskich;
- g) studentom oraz doktorantom, którzy odbywają regularne podróże w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany;
- h) uczestnikom międzynarodowych imprez sportowych i osobom im towarzyszącym w celach zawodowych;
- i) uczestnikom oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie i inne miejscowości.
3. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich wydają wize wielokrotnego wjazdu o okresie ważności co najmniej dwóch lat i co najwyżej pięciu lat osobom wymienionym w ust. 2 niniejszego artykułu, pod warunkiem że w poprzednich dwóch latach takie osoby korzystały z jednorocznych wiz wielokrotnego wjazdu zgodnie z przepisami prawnymi odwiedzanego państwa członkowskiego dotyczącymi wjazdu i pobytu oraz że nadal aktualne są powody ubiegania się o wizę wielokrotnego wjazdu.
4. Całkowity czas pobytu osób, o których mowa w ust. 1–3, na terytorium państw członkowskich nie przekracza 90 dni w okresie 180 dni.

Artykuł 6

Oplaty za rozpatrzenie wniosku wizowego

1. Oplata za rozpatrzenie wniosku wizowego złożonego przez obywatela Republiki Mołdowy wynosi 35 EUR.

Wyżej wymieniona kwota może ulec zmianie zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 15 ust. 4.

2. W odniesieniu do niżej wymienionych kategorii osób odstępuje się od pobierania opłaty za rozpatrzenie wniosku wizowego:

- a) bliscy krewni — współmałżonkowie, dzieci (w tym przysposobione), rodzice (w tym opiekunowie), dziadkowie i wnuki obywateli Republiki Mołdowy legalnie zamieszkujących na terytorium państw członkowskich;
- b) członkowie rządów i parlamentów krajowych i regionalnych oraz trybunałów konstytucyjnych i sądów najwyższych, o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej Umowy;
- c) członkowie oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenia skierowane do Republiki Mołdowy uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium jednego z państw członkowskich przez organizacje międzyrządowe;

- d) uczniowie, studenci, doktoranci oraz towarzyszący im nauczyciele, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany oraz innych działań szkolnych;
- e) osoby niepełnosprawne i w razie konieczności ich opiekunowie;
- f) osoby, które przedstawiły dowody potwierdzające konieczność wyjazdu z przyczyn humanitarnych, w tym w celu podjęcia pilnego leczenia, oraz osoby im towarzyszące, a także w celu udziału w pogrzebie bliskiego krewnego albo w celu odwiedzenia ciężko chorego bliskiego krewnego;
- g) uczestnicy międzynarodowych imprez sportowych i osoby im towarzyszące w celach zawodowych;
- h) osoby biorące udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym w programach uniwersyteckich i innych programach wymiany;
- i) uczestnicy oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie i inne miejscowości;
- j) dziennikarze;
- k) dzieci poniżej 18. roku życia oraz pozostające na utrzymaniu rodziców dzieci poniżej 21. roku życia;
- l) emeryci i renciści;
- m) kierowcy przewożący towary w ruchu międzynarodowym i świadczący usługi transportu pasażerskiego, przemieszczający się na obszar państw członkowskich pojazdami zarejestrowanymi w Republice Mołdowy;
- n) członkowie załóg pociągów, wagonów chłodniczych i lokomotyw przemieszczających się na obszar państw członkowskich;
- o) przedstawiciele wolnych zawodów uczestniczący w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach odbywających się na terytorium państw członkowskich.
3. W drodze odstępstwa od ust. 1 Bułgaria i Rumunia, które związane są dorobkiem Schengen, lecz jeszcze nie wydają wiz Schengen, mogą odstąpić od pobierania opłaty za rozpatrzenie wniosku o wydanie wize krótkoterminowej obywatelom Republiki Mołdowy aż do upływu terminu pełnego wdrożenia przez nie dorobku Schengen w dziedzinie polityki wizowej, który to termin ma zostać ustalony na mocy decyzji Rady.

Artykuł 7

Czas trwania procedury rozpatrywania wniosku wizowego

1. Przedstawicielstwa dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich podejmują decyzję w sprawie wniosku o wydanie wize w ciągu 10 dni kalendarzowych od dnia wpływu wniosku i dokumentów wymaganych do wydania wize.

2. W indywidualnych przypadkach, szczególnie w razie konieczności przeprowadzenia dokładniejszej analizy wniosku, okres na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można przedłużyć do 30 dni kalendarzowych.

3. W nagłych przypadkach termin na podjęcie decyzji w sprawie wniosku wizowego można skrócić do dwóch dni roboczych lub mniej.

Artykuł 8

Wyjazd w przypadku zgubienia lub kradzieży dokumentów

Obywatele Unii Europejskiej i Republiki Mołdowy, którzy zgubili swój dowód tożsamości lub którym taki dokument skradziono podczas pobytu na terytorium Republiki Mołdowy lub państw członkowskich, mogą opuścić to terytorium na podstawie ważnego dowodu tożsamości upoważniającego do przekroczenia granicy, wydanego przez przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny danego państwa członkowskiego lub Republiki Mołdowy, bez konieczności posiadania wizy lub innego rodzaju upoważnienia.

Artykuł 9

Przedłużenie okresu ważności wizy w wyjątkowych okolicznościach

Obywatelowi Republiki Mołdowy, który nie może opuścić terytorium państwa członkowskiego w terminie określonym w wizie z powodów związanych z wystąpieniem siły wyższej, bezpłatnie przedłuża się wizę zgodnie z przepisami ustawowymi państwa przyjmującego na okres konieczny do powrotu do państwa zamieszkania.

Artykuł 10

Paszporty dyplomatyczne

1. Obywatele Republiki Mołdowy będący w posiadaniu ważnego paszportu dyplomatycznego mogą wjechać na terytorium państw członkowskich, opuścić to terytorium lub przejechać przez nie bez wizy.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, mogą pozostać na terytorium państw członkowskich przez okres nieprzekraczający 90 w okresie 180 dni.

Artykuł 11

Ważność terytorialna wiz

Z zastrzeżeniem krajowych przepisów i uregulowań państw członkowskich dotyczących bezpieczeństwa narodowego oraz z zastrzeżeniem unijnych przepisów dotyczących wiz z ograniczoną ważnością terytorialną, obywatele Republiki Mołdowy uprawnieni są do podróżowania w granicach terytorium państw członkowskich na takich samych zasadach jak obywatele Unii Europejskiej.

Artykuł 12

Wspólny komitet ds. zarządzania niniejszą Umową

1. Strony powołują wspólny komitet ekspertów (dalej zwany „komitetem”), w skład którego wchodzi przedstawiciele

Wspólnoty Europejskiej oraz Republiki Mołdowy. Wspólnotę reprezentuje Komisja Wspólnot Europejskich, którą wspomagają eksperci z państw członkowskich.

2. Komitet wykonuje przede wszystkim zadania polegające na:

- a) kontroli wykonania niniejszej Umowy;
- b) proponowaniu zmian lub uzupełnień do niniejszej Umowy;
- c) rozstrzyganiu sporów dotyczących interpretacji bądź stosowania postanowień niniejszej Umowy.

3. Komitet spotyka się w razie potrzeby na wniosek jednej ze Stron, a przynajmniej raz w roku.

4. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 13

Stosunek niniejszej Umowy do dwustronnych umów między państwami członkowskimi a Republiką Mołdowy

Od momentu wejścia w życie niniejsza Umowa ma pierwszeństwo wobec postanowień umów lub ustaleń dwustronnych lub wielostronnych zawartych między poszczególnymi państwami członkowskimi a Republiką Mołdowy w zakresie, w jakim postanowienia tych umów i ustaleń dotyczą zagadnień objętych niniejszą Umową.

Artykuł 14

Klauzula wzajemności

W przypadku ponownego wprowadzenia przez Republikę Mołdowy obowiązku wizowego dla obywateli UE lub niektórych ich kategorii ułatwienia przewidziane w niniejszej Umowie dla obywateli Republiki Mołdowy automatycznie stosują się na zasadzie wzajemności do danych obywateli UE.

Artykuł 15

Postanowienia końcowe

1. Niniejsza Umowa zostaje ratyfikowana lub zatwierdzona przez Strony zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami i wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony dokonają wzajemnej notyfikacji o zakończeniu wyżej wymienionych procedur.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejsza Umowa wchodzi w życie dopiero w dniu wejścia w życie Umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską a Republiką Mołdowy, jeśli dzień ten przypada po dniu, o którym mowa w ust. 1.

3. Niniejsza Umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony z zastrzeżeniem możliwości jej wypowiedzenia zgodnie z ust. 6.

4. Niniejsza Umowa może zostać zmieniona za pisemnym porozumieniem Stron. Zmiany wchodzi w życie po dokonaniu przez Strony wzajemnej notyfikacji o zakończeniu koniecznych w tym celu procedur wewnętrznych.

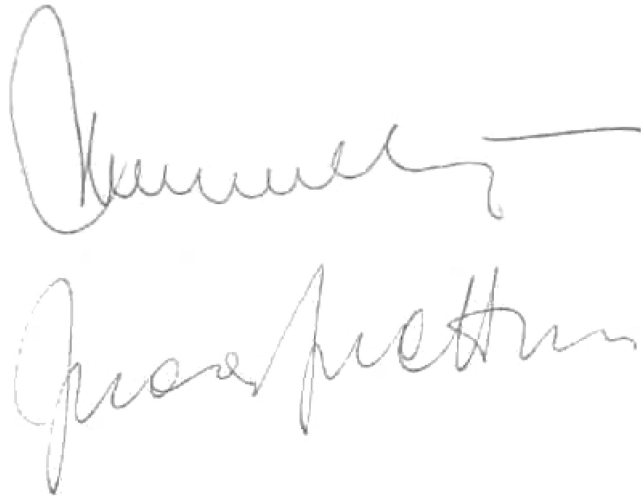
5. Każda ze Stron może zawiesić wykonywanie części lub wszystkich postanowień niniejszej Umowy ze względu na porządek publiczny, ochronę bezpieczeństwa narodowego lub ochronę zdrowia publicznego. O decyzji w sprawie zawieszenia

niniejszej Umowy należy zawiadomić drugą Stronę nie później niż 48 godzin przed jej wejściem w życie. Z chwilą ustania powodów zawieszenia Umowy Strona, która zawiesiła stosowanie niniejszej Umowy, bezzwłocznie zawiadamia o tym drugą Stronę.

6. Każda ze Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę w drodze pisemnego zawiadomienia drugiej Strony. Niniejsza Umowa przestaje obowiązywać po upływie 90 dni od daty takiego zawiadomienia.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Brukseli, dnia dziesiątego października roku dwa tysiące siódmego w każdym z języków: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i mołdawskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 Az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunitá Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 För Europeiska gemenskapen
 Pentru Comunitatea Europeană
 Pentru Comunitatea Europeană

За Република Молдова
 Por la República de Moldova
 Za Moldavskou republiku
 For Republikken Moldova
 Für die Republik Moldau
 Moldova Vabariigi nimel
 Για τη Δημοκρατία της Μολδαβίας
 For the Republic of Moldova
 Pour la République de Moldova
 Per la Repubblica di Moldova
 Moldovas Republikas vārdā
 Moldovas Republikos vardu
 A Moldovai Köztársaság részéről
 Ghar-Repubblika tal-Moldova
 Voor de Republiek Moldavië
 W imieniu Republiki Mołdowy
 Pela República da Moldávia
 Pentru Republica Moldova
 Za Moldavskú republiku
 Za Republika Moldavijo
 Moldovan tasavallan puolesta
 För Republiken Moldavien
 Pentru Republica Moldova

ZAŁĄCZNIK

**PROTOKÓŁ DO UMOWY DOTYCZĄCY PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, KTÓRE NIE W PEŁNI STOSUJĄ
DOROBEK SCHENGEN**

Państwa członkowskie, które są związane dorobkiem Schengen, ale które nie wydają jeszcze wiz Schengen, w oczekiwaniu na stosowne decyzje Rady w tej kwestii wydają wizy krajowe, których ważność terytorialna ogranicza się do ich własnego terytorium.

Takie państwa członkowskie mogą jednostronnie uznawać wizy i dokumenty pobytowe wydane przez kraje obszaru Schengen w celu umożliwienia przejazdu tranzytem przez ich terytorium zgodnie z decyzją nr 895/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r.

Ponieważ decyzja nr 895/2006/WE z dnia 14 czerwca 2006 r. nie stosuje się do Rumunii i Bułgarii, Komisja zaproponuje przyjęcie podobnych przepisów w celu umożliwienia tym krajom jednostronnego uznawania wiz i dokumentów pobytowych wydanych przez kraje obszaru Schengen i innych podobnych dokumentów wydanych przez państwa członkowskie, które nie są jeszcze w pełni włączone do obszaru Schengen, w celu umożliwienia przejazdu tranzytem przez ich terytorium.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA DANII

Strony przyjmują do wiadomości, że umowa nie stosuje się do procedur wydawania wiz przez przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne Królestwa Danii.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Danii i Republiki Mołdowy zawarły niezwłocznie dwustronną umowę o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych na podobnych warunkach jak umowa między Wspólnotą Europejską a Republiką Mołdowy.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA ORAZ IRLANDII

Strony przyjmują do wiadomości, że umowa nie ma zastosowania do terytorium Zjednoczonego Królestwa ani Irlandii.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Zjednoczonego Królestwa, Irlandii oraz Republiki Mołdowy zawarły dwustronne umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA ISLANDII I NORWEGII

Strony przyjmują do wiadomości ścisłe związki między Wspólnotą Europejską a Norwegią i Islandią, w szczególności na mocy umowy z dnia 18 maja 1999 r. dotyczącej włączenia tych krajów we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.

W związku z tym wskazane jest, aby władze Norwegii, Islandii i Republiki Mołdowy zawarły niezwłocznie dwustronne umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych na podobnych warunkach jak umowa między Wspólnotą Europejską a Republiką Mołdowy.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA KONFEDERACJI SZWAJCARSKIEJ I LIECHTENSTEINU

Jeżeli umowa pomiędzy UE, WE i Konfederacją Szwajcarską dotycząca włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen oraz protokoły do tej umowy dotyczące Liechtensteinu wejdą w życie do czasu zakończenia negocjacji z Republiką Mołdowy, podobna deklaracja zostanie wydana w odniesieniu do Szwajcarii i Liechtensteinu.

**DEKLARACJA WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ DOTYCZĄCA DOSTĘPU DO PRZEDSTAWICIELSTW
DYPLOMATYCZNYCH I URZĘDÓW KONSULARNYCH PRZEZ OSOBY UBIEGAJĄCE SIĘ O WIZĘ
ORAZ HARMONIZACJI INFORMACJI O PROCEDURACH WYDAWANIA WIZ
KRÓTKOTERMINOWYCH I DOKUMENTÓW, JAKIE NALEŻY ZŁOŻYĆ WRAZ Z WNIOSEM
O WIZĘ KRÓTKOTERMINOWĄ**

Uznając znaczenie przejrzystości dla osób ubiegających się o wizę, Wspólnota Europejska przypomina, że przyjęty przez Komisję Europejską w dniu 19 lipca 2006 r. i stanowiący obecnie przedmiot dyskusji w Parlamencie Europejskim i Radzie wniosek legislacyjny w sprawie przekształcenia prawnych wspólnych instrukcji konsularnych dla przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczących wiz reguluje warunki dostępu osób ubiegających się o wizę do przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw członkowskich.

W odniesieniu do informacji dla osób ubiegających się o wizę Wspólnota Europejska uważa, iż należy podjąć poniższe działania. Ogólnie rzecz biorąc, należy przygotować podstawowe informacje dla wnioskodawców na temat procedur i warunków składania wniosków wizowych oraz na temat ich ważności.

Wspólnota Europejska sporządzi wykaz minimalnych wymogów, zapewniając wnioskodawcom z Republiki Mołdowy spójne i jednolite informacje podstawowe oraz stosowanie wobec nich zasadniczo tych samych wymogów dotyczących dokumentów uzupełniających.

Informacje, o których mowa powyżej, należy szeroko rozpowszechnić (na tablicach informacyjnych w urzędach konsularnych, w ulotkach, na stronach internetowych itp.).

Przedstawicielstwa dyplomatyczne i urzędy konsularne państw członkowskich udzielają informacji o istniejących w ramach przepisów prawnych dorobku Schengen możliwościach ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych w poszczególnych przypadkach, w szczególności dla osób ubiegających się o wizę w dobrej wierze.

**DEKLARACJA KOMISJI EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE REPREZENTACJI I WSPÓLNEGO OŚRODKA
PRZYJMOWANIA WNISKÓW WIZOWYCH W KISZYNIOWIE**

Uznając trudności, z jakimi spotykają się obywatele Mołdowy ubiegający się o wizy Schengen z racji na niewystarczającą liczbę przedstawicielstw państw członkowskich należących do obszaru Schengen, Komisja Europejska wzywa państwa członkowskie, a szczególnie kraje, które wydają wizy Schengen, do zwiększenia liczby reprezentacji w Republice Mołdowy, poprzez pełne wykorzystanie istniejących możliwości, takich jak: otwarcie własnego przedstawicielstwa, reprezentowanie przez inne państwo członkowskie lub też pełne wykorzystanie różnych opcji przewidzianych w związku z utworzeniem wspólnego ośrodka przyjmowania wniosków wizowych w Kiszyniowie.

DEKLARACJE W SPRAWIE MAŁEGO RUCHU GRANICZNEGO

DEKLARACJA POLITYCZNA RUMUNII W SPRAWIE LOKALNEGO RUCHU GRANICZNEGO

Rumunia deklaruje gotowość podjęcia negocjacji z Republiką Mołdowy w sprawie umowy dwustronnej w celu wdrożenia systemu małego ruchu granicznego ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 1931/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiającym przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniającym postanowienia Konwencji z Schengen.

DEKLARACJA POLITYCZNA REPUBLIKI MOŁDOWY W SPRAWIE LOKALNEGO RUCHU GRANICZNEGO

Republika Mołdowy deklaruje gotowość podjęcia negocjacji z Rumunią w sprawie umowy dwustronnej w celu wdrożenia takiego systemu lokalnego ruchu granicznego.
